

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΩΣ

ΕΞ ΙΔΙΟΧΕΙΡΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΑΖΗ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΗΣ

*Ἡ, προστίθεται καὶ Βατραχομουχία σὺν τῇ
ιδίᾳ παραφράσει ἐκδιδομένη τὸ δεύτερον .*

ΠΑΡΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΚΤΠΡΟΥ.

Τόμος Γ.

ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ,

ἐκ τῆς Τυπογραφίας Νικολάου Κάρλη

αωιβ.

1812.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Ν.

- Ζ**εὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
 Τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν
 Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῷ
 Νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Ὀρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,
 Γαλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων·
 Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῷ·
 Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
 Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
- 10 Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κρείων Ἑρσίσχθων·
 Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πόλεμόν τε μάχην τε
 Ἵφιοῦ ἐπ' ἀφροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
 Ὀρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδῆ,
 Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ν

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ο Ζεὺς δὲ ἐπεὶ δὴ τοὺς Τρῶας καὶ τὸν Ἕκτορα ταῖς ναυσὶν ἐγγίσει ἐποίησε, τούτους μὲν κατέλιπε παρ' αὐταῖς ταλαιπωρίαν κατὰ πόλεμον ἔχειν καὶ κοπάθειαν ἀδιαλείπτως· αὐτὸς δὲ εἰς τοῦ πίσω ἔτρεφε τοὺς λαμπροὺς ὀφθαλμοὺς πορρῶ ἐπὶ τὴν γῆν τῶν ἵππικῶν Θρακῶν καθορῶν, καὶ τῶν Μυσῶν τῶν ἐκ τοῦ πλησίον μαχομένων, καὶ τῶν λαμπρῶν Ἴππομολγῶν τῶν γαλακτοφάγων, καὶ τῶν Ἀβίων, τῶν δικαιοτάτων πάντων τῶν ἀνθρώπων· εἰς τὴν Τροίαν δὲ οὐδαμῶς τοῦ λοιποῦ ἔτρεπε τοὺς λαμπροὺς ὀφθαλμοὺς, οὐ γάρ τινα τῶν ἀθανάτων θεῶν οὗτος ἤλπιζε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφικόμενον ἢ τοῖς Τρῶσιν ἐπικουρήσειν ἢ τοῖς Ἕλλησιν. Οὐδὲ ματαίαν κατασκοπὴν εἶχεν ὁ βασιλεὺς Πωσειδῶν ὁ κινῶν τὴν γῆν· καὶ γὰρ οὗτος ἐκάθητο θαυμάζων τὸν τε πόλεμον καὶ τὴν μάχην ἐν ὕψει ἐπὶ τῇ ὑψηλοτάτῃ κορυφῇ τῆς Σαμου τῆς συμφύτου καὶ Ξυλάδους τῆς Θρακικῆς· ἐκεῖθεν γὰρ ἑώρατο πᾶσα μὲν ἡ Ἰδὴ, ἑώρατο δὲ ἡ πόλις τοῦ Πριάμου, καὶ αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων.

- 15 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
 Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόεντος,
 Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάζ· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη,
 Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
- 20 Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
 Αἰγᾶς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
 Χρῦσσα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεῖ.
 Ἐνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὃ χεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 Ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
- 25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἰμάσθλην
 Χρυσεῖν, εὐτυχτον, εὐῷ δ' ἐπεβήσето δίφρου·
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοῖησεν ἄνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
- 30 Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄζων·
 Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
 Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθεῖης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγύς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
- 35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας,
 Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτοὶ μένοιεν
 Νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὦχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἢ θεέλλῃ,
- 40 Ἐκτορι Πριάμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
 Ἀβρομοὶ, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 Αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας Ἀχαιοὺς·

ἐκεῖ δὴ οὗτος ἐκ τῆς θαλάσσης παραγενόμενος ἐκαθέ-
 ζετο, ἤλκει δὲ τοὺς Ἑλλήνας δαμαζομένους ὑπὸ τῶν
 Τρώων, τῷ Διὶ δὲ ὑπερβαλλόντως ἐμέμερετο· εὐθέως
 δὲ κατέβη ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ τραχέος, ταχέως τοῖς πο-
 σὶ προβαίνων, ἔτρεμον δὲ τὰ ὑψηλὰ ὄρη καὶ ὁ ὄρυ-
 μὸς ὑπὸ τῶν ἀθανάτων ποδῶν τοῦ Ποσειδῶνος πο-
 ρευομένου. Τρεῖς μὲν οὖν ὤρμησε πορεύομενος (ἐξέτει-
 νε τὸ βῆμα), τὸ τέταρτον δὲ κατέλαβε τὸ τέλος, τὰς
 Αἰγὰς, τὴν νῆσον· ἐκεῖ δ' αὐτῷ εἰδοῖσα οἰκήματα ἐν
 τῷ βάθει τῆς θαλάσσης, χρυσά, ὑπέρλαμπρα κατε-
 σκεύασται ἀφθάρτα τὸν πάντα χρόνον· ἐκεῖ παραγε-
 νόμενος ὑπέξεύγνυε τῷ ὀχήματι τοὺς στερεόποδας
 ἵππους τοὺς ταχέως τρέχοντας, τοὺς χρυσαῖς θριξὶν
 τετριχωμένους, χρυσὸν δὲ αὐτὸς ἐνεδύσατο περὶ τὸ σῶ-
 μα, ἔλαβε δὲ χρυσὴν μαστίγα καλῶς κατεσκευασμέ-
 νην, ἐπέβη δὲ τοῦ ἑαυτοῦ δίφρου, ὤρμησε δὲ ἐλαύ-
 νειν κατὰ τῶν κυμάτων, ἐσκίρτων δὲ καὶ ἔχαιρον οἱ
 παμμεγέθεις ἰχθύες δι' αὐτὸν πανταχόθεν ἐκ τῶν κα-
 ταδύσεων, οὐδὲ ἠγνόησαν τὸν ἑαυτῶν βασιλέα, χαρᾷ
 δὲ ἡ θάλασσα διεχωρίζετο· οἱ δὲ ἔτρεχον πάνυ ταχέ-
 ως, οὐδὲ κάτωθεν διεβρέχετο ὁ σιδηροῦς ἄξων· τοῦτον
 δὲ εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων οἱ εὐκίνητοι καὶ ταχεῖς
 ἵπποι ἔφερον· ἔστι δὲ τι σπήλαιον πλατὺ ἐν τοῖς βά-
 θεσι τῆς βαθείας θαλάσσης μεταξὺ τῆς Τενέδου καὶ
 τῆς Ἰμβρου τῆς τραχείας, ἐκεῖ τοὺς ἵππους ἔστησε
 Ποσειδῶν ὁ κινῶν τὴν γῆν, λύσας αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὀχή-
 ματος· παρέβαλε δὲ καὶ παρέθηκε θείαν τροφήν ἐ-
 σθίειν, περὶ τοὺς πόδας δὲ ἔβαλε χρυσοὺς δεσμοὺς
 ἀρράγεις καὶ ἀλύτους, ὅπως ἀσφαλῶς (ἀκινήτως) αὐ-
 τόθι παραμένοιεν τὸν βασιλέα ἐπαυρόντα· οὗτος δὲ εἰς
 τὸν στρατὸν ἐπορεύθη τῶν Ἑλλήνων. Οἱ Τρῶες δὲ ὁ-
 μοιοι φλογὶ καὶ συστροφῇ ἀνέμου ἀθρόοι, ἀπληρώτως
 προθύμως ὀρμώντες, ἠκολούθησαν Ἐκτορι τῷ υἱῷ τοῦ Πρι-
 άμου πολυήχοι, θορυβώδεις, ἠλπίζον δὲ τὰς ναῦς τῶν
 Ἑλλήνων ἀφανίσειν, ἀναιρήσειν δὲ αὐτόθι πάντας τοὺς

- Ἄλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
 Ἀργείους ᾠτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 45 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Αἶαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἶαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδία χεῖρας ἀάπτους
 50 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ἐμίλῳ·
 Ἐξοῦσι γὰρ πάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδία, μή τι πάθωμεν,
 ἥ· ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἵκελος, ἡγεμονεύει
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 55 Σφῶϊν δ' ᾧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
 Αὐτὰ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 Ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 Ἥ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 60 Ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς, πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
 Γυῖα δὲ θῆκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 Αὐτὸς δ', ὥστ' ἵρηξ ὠκύπτερος ᾠρτο πέτεσθαι,
 Ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 Ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
 65 Ὡς ἀπὸ τῶν ἥϊξε Ποσειδάων ἐννοσίχθων.
 Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Οἴλῃος ταχυὲς Αἴας·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἶαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἶαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι·
 70 Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·

Ἕλληνας· ἀλλὰ Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν συνέχων, καὶ
κινῶν αὐτήν, τοὺς Ἕλληνας διήγειρεν, ἐκ τῆς βαθείας
θαλάσσης ἀφικόμενος, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι κατὰ τὸ σῶ-
μα καὶ τὴν ἀκαταπόνητον φωνήν. πρὸς τοὺς Αἴαντας
πρῶτον εἶπε, προθυμουμένους καὶ αὐτούς· ὦ Αἴαντες,
ὕμεις γε μὴν σώσετε τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, ἰσχύος
μνησθέντες, καὶ οὐ φρικτῆς καὶ φοβερᾶς φυγῆς· κατ'
ἄλλην μὲν γὰρ παράταξιν οὐ δέδοικα ἔγωγε τὰς ἀ-
προσπελάστους χεῖρας τῶν Τρώων, οἳ τῷ πλήθει
ὑπερέβησαν τὸ μέγα τεῖχος· κωλύσουσι γὰρ ἅπαν-
ται οἱ εὖοπλοι Ἕλληνες· ἐνταῦθα δὲ χαλεπώτατα δέ-
δοικα μὴ τι πάθωμεν, ὅπου ὁ μαινόμενος, ὁμοιος φλο-
γῇ, ἡγεῖται τοῦ στρατοῦ Ἐκτωρ· ὃς καυχᾶται εἶναι
ὑἱὸς τοῦ μεγαλοδυνάμου Διός· ὑμῖν δὲ εἶδε τις τῶν
θεῶν οὕτως ἐν τῇ διανοίᾳ ποιήσειεν, ὥστε ὑμᾶς τε
ἰσχυρῶς καὶ γενναίως ἐστάναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὀ-
τρύνειν, οἳ γ' ἂν καί περ ἐφορμώντα ἀποστρέφετε καὶ
ἀπελάσετε τῶν νεῶν τῶν ταχειῶν, εἰάν καὶ ὁ Ζεὺς
αὐτὸς παροξύνῃ αὐτόν. Εἶπε, καὶ τῷ σκήπτρῳ ὁ
τὴν γῆν συνέχων καὶ κινῶν αὐτήν ἀμφοτέρους πλήξας,
ἐπλήρωσεν ἰσχυρᾶς εὐτολμίας, τὰ μέλη δὲ αὐτῶν
ἐποίησε κοῦφα, τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἄνωθεν αὐ-
τὸς δὲ ὥσπερ ἱέραξ ταχύς εἰς τὸ πέτεσθαι ὥρμησεν·
ὃς δὴ ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας ὑπερμεγέθους ἐπαρθεὶς, καὶ
ἀψπτὰς ὀρμήσῃ διὰ τοῦ πεδίου διώκειν ὄρνεον ἕτε-
ρον τῷ εἶδει· οὕτως ἀπὸ τούτων ὥρμησε Ποσειδῶν
ὁ κινῶν τὴν γῆν. τούτων δὲ πρότερος ὁ τοῦ Ὀϊλέως
ταχύς Αἴας ἐτόνσε, ταχέως δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τελα-
μῶνος υἱὸν Αἴαντα εἶπεν· ὦ Αἴαν, ἐπειδὴ τις ἡμᾶς
τῶν θεῶν, οἳ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦσιν, ὁμοιωθεὶς τῷ
μάντι προτρέπει πολεμεῖν παρὰ ταῖς ναυσὶν· οὐ
γὰρ οὕτως γε Κάλχας ἐστὶν ὁ ἐκ θεοῦ προλέγων οἰω-
νοκόπος, τὰ γὰρ ἴχνη τῶν ποδῶν ὅπισθεν καὶ τῶν

Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνω ἀπίοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 75 Μαιμῶωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄπτοι
 Μαιμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
 Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ αὐτὸς
 80 Ἔκτορι Πριαμίδῃ, ἄμοτον μεμαῶτι, μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμῃ γηθύσυνοι, τὴν σφι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
 Τόφρα δὲ τοὺς ὀπίθεν Γαίόχοι ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
 Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 85 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
 Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγένετο δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
 Τοὺς οἷγ' εἰσπορώντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων

90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας·
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἦλθε κελεύων,
 Πηνελεῶν θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Διίπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
 Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

κνημῶν κατενόησα ραδίως ἀπερχομένου, εὐγνωστοὶ δὲ εἰσιν οἱ θεοί· καὶ δὴ ἐμοὶ αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς ἀγαπητοῖς στήθεσι μᾶλλον προτρέπεται πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι, μετὰ προθυμίας δὲ ὁρμῶσι κάτωθεν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες ἄνωθεν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν Αἴας ὁ Τελαμῶνος. Οὕτως ἐν τῷ παρόντι καὶ μοὶ περὶ τὸ δόρυ αἱ χεῖρες ἀπροσπέλαστοι προθύμως ὁρμῶσι, καὶ μοι ἡ ἰσχύς ὥρμηται, κάτωθεν δὲ τοῖς ποσὶν ὥρμημαι ἀμφοτέροις· προθυμοῦμαι δὲ καὶ ἐγὼ πολεμεῖν Ἐκτορι τῷ υἱῷ τοῦ Πριάμου, ἀπληρώτως μετὰ προθυμίας ὁρμῶντι. Οὕτως οὗτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον χαίροντες διὰ τὴν μάχην, ἣν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ. Τηνικαῦτα δὲ τοὺς Ἕλληνας διηγείρεν ὁ τὴν γῆν συνέχων, οἱ παρὰ ταῖς ναυσὶν ταῖς ταχείαις ἀνέπαιον τὴν ἀγαπητὴν ψυχὴν, ἥτοι τὸ πνεῦμα· ὧν δὴ ἅμα καὶ τάλαιπωρία χαλεπῇ τὰ προσφιλῆ μέλη παρελύθησαν, καὶ λύπη αὐτοῖς κατὰ τὴν ψυχὴν ἐγίνετο ὀρώσι τοὺς Τρῶας, οἱ τῷ πλήθει ὑπερέβησαν τὸ μέγα τεῖχος· τούτους οὗτοι βλέποντες ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν ἔδακρυρρόουν· οὐ γὰρ ὥντο ἐκφεύξεσθαι τὸ δεινόν· ἀλλ' ὁ κινῶν τὴν γῆν ραδίως πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος, παρώξυνε τὰς τάξεις· πρῶτον δ' ἐπὶ τὸν Τεῦκρον ἤλαθε καὶ τὸν Ληϊτὸν προτρέπων, καὶ τὸν ἥρωα Πηνέλαον, καὶ τὸν Θόαντα, καὶ τὸν Διήπυρον, καὶ τὸν Μηριόνην, καὶ τὸν Ἀντίλοχον, τοὺς ἐπιστήμονας τῆς μάχης· τούτους οὗτος διεγείρων λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· Αἰσχύνη ἔστω, ὧ Ἕλληνες, νέοι νεανίαί, ἔγωγε ὑμῖν μαχομένοις θαρρῶ σῶσειν τὰς ἐμὰς ναῦς, εἰ δὲ ὑμεῖς καταλείψετε τὸν δεινὸν καὶ ὀλέθριον θάνατον, νῦν δὴ ἀνεφάνη ἡμέρα ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν Τρῶων.

- ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 100 Δεινὸν, ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας· οἳ τοπάρος περ
 Φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰόκεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 Θάων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἥϊα πέλονται,
 Αὕτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 105 Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἑγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
 110 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
 Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἵτιός ἐστιν
 Ἥρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὔνεκα ἠτίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 Ἥμέας γ' οὕτως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο·
 115 Ἄλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἄνδρ' ἡμαχέσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθίει,
 Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
 Τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτῶρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
 Καρτερὸς· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
 125 Ὡς ῥα κελευτιῶν Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες

Φεῦ φεῦ, ὄντως που μέγα θαῦμα τοῦτο τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶ φοβερὸν, ὅπερ οὐδέποτε ἔγωγε ὥμην γενήσεσθαι, τοὺς Τρῶας ἐπὶ τὰς ἡμετέρας ἔρχεσθαι ναῦς, οἳ τὸ πρῶτον δειλαῖς ἐλάφοις ὅμοιοι ἦσαν, αἱ δὴ κατὰ τὸν δρυμὸν πανθηρίων, καὶ παρδάλεων, καὶ λύκων βρόματά εἰσι, μάτην πλανώμεναι, ἀσθενεῖς, οὐδὲ ἐπὶ μάχῃ· οὕτως οἱ Τρῶες τὸ πρῶτον τὴν τῶν Ἑλλήνων ἰσχύν τε καὶ τὰς χεῖρας μένειν οὐκ ἤθελον ἐξ ἐναντίας, οὐδ' ἐπὶ μικρόν· νῦν δὲ πόρρω τῆς πόλεως ἐπὶ ταῖς βαθύαις ναυσὶ πολεμοῦσι δειλίᾳ καὶ κακίᾳ ἡγεμόνος, καὶ ἀμελείᾳ τοῦ στρατοῦ, ὃς ἐκείνῳ διενεχθεὶς, βοηθεῖν οὐκ ἐθέλει ὑπὲρ τῶν ταχειῶν νεῶν, ἀλλ' ἀναιροῦνται κατ' αὐτάς· ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάνυ κατ' ἀλήθειαν ὑπαίτιός ἐστιν ὁ ἥρως ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, διότι ἠτίμασε τὸν ταχύποδα υἱὸν τοῦ Πηλέως· ἡμᾶς γε οὐ δεῖ καταλείπειν τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἰασώμεθα διὰ τάχους τὸ γεγονός, εὐθράπευτοι καὶ εὐτατοὶ εἰσιν αἱ τῶν ἀγαθῶν φρένες, ὑμεῖς δὲ οὐδ' ὅλως καλῶς καταλείπετε τὴν ὀρμητικὴν καὶ πολεμικὴν ἰσχὺν πάντες κράτιστοι ὄντες κατὰ τὸν στρατόν· οὐδ' ἂν αὐτός γε ἄνδρα λοιδορήσαιμι, ὅστις τὸν πόλεμον καταλείπει ἄδοξος ὢν, ὑμῖν δὲ μέφομαι κατὰ ψυχὴν, ὧς προσηγεῖς, ταχέως δὴ μείζονα δεινὰ ποιήσετε τῇ παρούσῃ ἀμελείᾳ· ἀλλ' ἐμβάλετε πάντες εἰς τὸ λογιστικὸν αἰσχύνην καὶ μέμψιν· μεγάλη γὰρ πολέμου φιλονεικία διανέσται· Ὁ Ἐκτωρ νῦν παρὰ ταῖς ναυσὶ μάχεται ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθός, ὁ ἰσχυρός, διέρρηξε δὲ καὶ καθεῖλε τὰς πύλας καὶ τὸν μέγαν μοχλόν· Οὕτω δὴ παρακελευόμενος ὁ τὴν γῆν συνέχων διήγειρε τοὺς Ἕλληνας· Περὶ τοὺς δύο δ' οὖν

- Καρτεραί, ἃς οὐδέ κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 Κριθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
 130 Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύνων·
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 Φαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐγχεα δὲ πτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν·
 135 Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι·
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
 Ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 Ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὦσῃ,
 Ῥήξας ἀσπέτρῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
 140 Ὑψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 Ὑλῃ· ὁ δ' ἀσφαλῶς θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
 Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 Ὡς Ἑκτωρ, εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 Στῇ ρά μάλ' ἐγχιφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱες Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθῃ,
 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρῶεσσι γεγωνώς·
 150 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Παρμένετ'· οὔτι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
 Ἀλλ' οἷῳ χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
 ὦρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·

Αἰῶντας ἴσαντο αἱ τάξεις αἱ ἰσχυραὶ, αἷς τινας οὐτ' ἂν
 ὁ Ἄρης μέμψαιτο παρελθὼν, οὐτ' ἂν ἡ τοῦς λαοὺς παρ-
 ορμῶσα Ἀθηνᾶ, οἱ γὰρ κράτιστοι διαχωρισθέντες παρ-
 ἔμενον τοὺς Τρῶας καὶ τὸν ἐνδοξότατον Ἑκτορα, συμ-
 βαλόντες δόρατα δορασι, καὶ ἀσπίδας ἀσπίσιν ἀλλεπ-
 αλλήλως. Ἀσπὶς τοίνυν ἐπεστήριζεν ἀσπίδα, καὶ πε-
 ρικεφαλαία περικεφαλαίαν, καὶ ἄνδρα ἀνὴρ· ἡρέμα δὲ
 ἤπτοντο αἱ ἰππεΐας ἔχουσαι τρίχας περικεφαλαῖαι τοῖς
 λαμπροῖς προμετωπίδιαις ἐπ' αὐσθήμασι τῶν κλινόμε-
 νων λόφων, οὕτως ἀλλεπάλληλοι ἐφίστατο ἀλλήλοις,
 τὰ δόρατα δὲ ἐβάλλοντο ἀπὸ τῶν θρασειῶν χειρῶν κινέ-
 μενα· ἔτοι δὲ εὐθύ μετὰ φρονήματος ὤρμων, προὔτρά-
 πησαν δὲ πολεμεῖν. Οἱ Τρῶες δὲ προπαρενέβαλον (πρὸς
 ἑέπεσον καὶ συνῆλθον) ἀθρόοι, προηγείτο δὲ ὁ Ἑκτωρ,
 ἐναντίον προθύμως ὀρμῶν, ὥσπερ λίθος στρογγύλος
 ἀπὸ πέτρας, ὃν ἂν ποταμὸς ῥέων κατὰ τὸν χειμῶνα
 ὠθήσῃ ἀπὸ τῆς πέτρας, ἐκκύβας αὐτὸν πολλὴ ἐπομ-
 βρία, ἐρείσματα ὑποκείμενα ὄντα πέτρας τραχείας,
 ἐφ' ὕψους δὲ ἀναπνῶν ταχέως φέρεται, ἡ χεὶρ δὲ ὑπ'
 αὐτοῦ ὁ δρυμὸς, οὗτος δὲ ἀνεμποδίστως τρέχει, ἕως ἂν
 ἀφίκηται εἰς ἰσόμαλον· τότε δὲ οὐδαμῶς κυλίεται, καί-
 περ ἐπείγόμενος. Οὕτως ὁ Ἑκτωρ τέως μὲν διετείρειτο
 μέχρι τῆς θαλάσσης ῥαδίως ἀφίξεσθαι καὶ τὰς σκηνὰς
 καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, ἀποκτείνων· ἀλλ' ὅπηνίκα
 δὴ ταῖς πυκναῖς ἐνέτυχε τάξεσιν, ἔσθῃ δὴ πάνυ ἐνε-
 ρείσας (πλησιάζσας), ἐναντίον δὲ οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλή-
 νων πλήσσοντες ξίφεσι καὶ δόρασιν ἐκατέρωθεν ἡκονη-
 μένοις, ἀπέκρουσαν ἀφ' ἑαυτῶν, ὃ δὲ διασεισθεὶς ἀν-
 (ὕ)πεχῶρησεν, ἐβόησε δὲ ἐξακουστῶς μεγάλως τοῖς
 Τρῶσι φωνῶν· ὦ Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι πο-
 λεμισταὶ παραμένετε, οὐκ ἐπὶ πολὺ με κωλύσουσιν
 οἱ Ἕλληνες, καὶ πάνυ φαλαγγηδὸν ἑαυτοὺς συντάξαν-
 τες, ἀλλὰ μοι μόνῳ ὑποχωρήσουσιν ὑπὸ τοῦ δόρατος,
 εἰ ἀληθῶς με ὁ ἄριστος τῶν θεῶν διήγειρεν ὁ μεγα-
 λόκτυπος ἀνὴρ τῆς Ἥρας. Οὕτως εἰπὼν παρῴξυνε

- 155 ὧς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·
 Διήφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην,
 Κούφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 160 Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάρμαρτε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην
 Ταυρεῖν· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἐν καυλῷ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖν σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Ἐγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρως
 165 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 Ἀμφοτέρων, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείλειπτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυτίππου Μέντορος υἱόν·
 Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδেসικάστην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 175 Ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
 Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δὲ μιν τίεν Ἰσα τέκεσσι.
 Τόν ϛ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελὴν ὥς,
 Ἦτ' ὄρεος κορυφῆς ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 180 Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει·
 ὧς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·

πάντων τὴν ψυχὴν τε καὶ ἰσχύϊν (τὴν προθυμίαν). Διήφοβος δὲ ἐν τούτοις μεγαλοφρονῶν ὤρμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, ἔμπροσθεν δὲ ἐκράτει τὴν πανταχόθεν ἴσῃν καὶ κυκλοτερῆ ἀσπίδα, μετεώρως καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων, καὶ τῷ κύκλῳ τῆς ἰδίας ἀσπίδος τὸ σῶμα ὑποκρύπτων, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθεῖς, τοῦτέστι περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν. Ὁ Μηριόνης δὲ αὐτοῦ ἐστοχάζετο δόρατι λαμπρῷ, καὶ ἔπληξεν, οὐδὲ ἀπέτυχε, κατὰ τὴν κυκλοτερῆ ἀσπίδα τὴν ἐκ βύρσης ταυρείας· δι' αὐτῆς δὲ οὐδαμῶς διήλθεν, ἀλλὰ πολλῷ πρότερον κατὰ τὸν καυλὸν (τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα) κατεκλάσθη τὸ μακρὸν δόρυ. ὁ Διήφοβος δὲ τὴν ταυρείαν ἀσπίδα ἐκράτησεν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐφοβήθη δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ δόρυ τοῦ Μηριόνου τοῦ συνετοῦ· οὗτος δὲ ὁ ἥρως ὀπίσω εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρησεν, ἐλυπήθη δὲ χαλεπῶς, κατ' ἀμφοτέρων, ἐπὶ τε τῷ τῆς νίκης στερηθῆναι, καὶ ἐπὶ τῷ κλασθῆναι τὸ δόρυ. ὤρμησε δὲ πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, κομίσων τὸ μακρὸν δόρυ, ὅπερ αὐτῷ κατελείφθη ἐν τῇ σκηνῇ· οἱ ἄλλοι δὲ ἐμάχοντο, θόρυβος δὲ ἀκατάπαυστος διηγέρθη. Πρῶτον δὲ ὁ τοῦ Τελαμῶνος Τεῦκρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Ἰμβριον πολεμιστὴν, τὸν υἱὸν Μέντορος τοῦ πολλοὺς ἵππους ἔχοντος, κατῴκει δὲ Πηδαιον τὴν πόλιν πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων, εἶχε δὲ γυναῖκα Μηδεσικαστήν τὴν νόθην θυγατέρα τοῦ Πριάμου. ἐπεὶ δὲ αἱ ἀμφοτέρωθεν περιστρεφόμεναι νῆες τῶν Ἑλλήνων ἦλθον, ὀπίσω εἰς τὸ Ἴλιον ἀφίκετο, διέπρεπε δὲ ἐπὶ πᾶσι τοῖς Τρῶσι, κατῴκει δὲ πλησίον τοῦ Πριάμου· οὗτος δ' αὐτὸν ἐτίμα ὁμοίως τοῖς τέκνοις. Τοῦτον δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος ὑποκάτω τοῦ ὠτὸς δόρατι μακρῷ ἔπληξεν, ἐξέσπασε δὲ τὰ δόρυ, αὐτὸς δὲ κατέπεσεν ὥσπερ μελία, ἥτις ἂν ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους τοῦ πόρρωθεν φαινομένου (ὄραμένου) σιδήρῳ τεμνομένη, τὰ ἀπαλὰ φύλλα πλησιάζῃ τῇ γῇ. Οὕτω κατέπεσε, περὶ αὐτὸν δὲ ἤχησαν τὰ ὄπλα

- Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 185 Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ, Ἀκτορίωνος,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγάλητορος Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἶας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 Ὡσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δ' ἐχάσσατ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενεσθεύς,
 Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος αἰλκῆς·
 Ὡστε δὴ αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
 Ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
 Ὡς ῥα τὸν Ὑψοῦ ἔχοντε δῶα Αἴαντε κορυστὰ,
 Τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
 205 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Τίωνοί το πεσόντος ἐν αἰνῇ θνητοῦτι·
 Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρῳέεσσι δὲ κῆδ' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,

τὰ ποικίλως κατεσκευασμένα σιδήρῳ, ὁ Τεῦκρος δὲ ὥρμησε προθυμούμενος ἐκδῦσαι τὰ ὄπλα. Ὁ Ἑκτωρ δὲ ὀρμήσαντος ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ, ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξ ἐναντίας ἰδὼν ἐφυλάξατο τὸ σιδηροῦν δόρυ βραχύ· οὗτος δὲ Ἀμφίμαχον τὸν υἱὸν τοῦ Κτεάτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀκτορος, πορευόμενον εἰς τὸν πόλεμον ἔτρωσε κατὰ τὸ στῆθος δόρατι, ἐφόρησε δὲ καταπεσῶν, ἥχισαν γὰρ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ. Ὁ Ἑκτωρ δὲ ὥρμησεν τὴν τοῖς μῆνιγξιν ἐφηρμοσμένην περικεφαλαίῳ ἀφελέσθαι τῆς κεφαλῆς Ἀμφιμάχου τοῦ μεγαλοφύχου. ὁ Αἷας δὲ ὀρμήσαντος τοῦ Ἑκτορος ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ σώματος διήλθε, πᾶς δὲ σιδήρῳ καταπληκτικῷ κεκαλυμμένος ἦν, οὗτος δὲ τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος ἔβαλεν, ὥθησε δὲ αὐτὸν δυνάμει μεγάλη, οὗτος δὲ ὑπεχώρησεν εἰς τοῦπίσω τῶν δύο νεκρῶν· τούτους δὲ ἐξείλκυσαν οἱ Ἕλληνες. Τὸν μὲν οὖν Ἀμφίμαχον ὁ Στιχίος καὶ ὁ ἐνδοξότατος Μενεσθεὺς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐκόμισαν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων· τὸν Ἰμβριον δὲ οἱ Αἴαντες προθυμίαν ἔχοντες ἰσχύος πολεμικῆς· ὥσπερ ὅταν δύο λέοντες ἀπὸ κυῶν ὀξεῖς καὶ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων, αἶγα ἀφελόμενοι φέρωσι κατὰ τὰ ῥώπεα, ἥτοι τοὺς τόπους, ἐν οἷς ῥώπες φύονται, ἥτοι πολὺφυλλὰ καὶ ἱμνυτάδη φυτὰ δρυῶν, ἐφ' ὧς ὑφους ὑπεράνω τῆς γῆς, κατέχοντες αὐτὴν ἐν ταῖς σιαγόσιν· οὕτω δὲ τοῦτον ἐφ' ὧς κατέχοντες οἱ δύο ὀπλῖται Αἴαντες τὰ ὄπλα ἐσύλησαν, τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ ἀπαλοῦ τραχήλου ἀπέτεμεν ὁ υἱὸς τοῦ Ὀϊλέως, ὀργισθεὶς ἕνεκα τοῦ Ἀμφιμάχου, ἔρριψε δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ στρατοῦ δίκην σφαίρας συστρέφας τὴν χεῖρα, ἔμπροσθεν δὲ τῶν ποδῶν τοῦ Ἑκτορος κατέπεσεν ἐν τοῖς χώμασι, καὶ τότε δὴ ὠργίσθη κατὰ ψυχὴν ὁ Προσειδῶν ἀποθανόντος τοῦ ἐγγόνου ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ, ὥρμησε δὲ πορεύεσθαι πρὸς τὰς σκηνὰς καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, παροξύνων τοὺς Ἕλληνας, τοῖς Τρῶσι δὲ λύπας κατεσκεύαζεν. Ἴδομε-

- Ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας,
 ἥϊεν, ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 215 Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
 Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῷ Θόαντι,
 Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμψ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλῆφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 220 Οἷχονται, τὰς Τρᾶσιν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον νῦδα·
 Ὡς ὅταν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἷτιος, ὅσσον ἔγωγε
 Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
 Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τίς ὄκνω
 225 Εἶκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίῳνι,
 Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
 Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 Ὅτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅτε μεθιέντα ἴδῃαι·
 230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φῶτὶ ἐκάστω·
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἑνοσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 Ὃς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθίησι μάχεσθαι·
 235 Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
 Σπεύδειν· αἶψ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἑόντες·
 Συμπερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεσθαι μάχεσθαι·

νεὺς δὲ ὁ κατὰ τὸ δόρυ ἔνδοξος ἀπήντησεν αὐτῷ, ἐρχόμενος ἀπὸ σκηνῆς τινοῦ φίλου, ὅστις αὐτῷ ἐκ τοῦ πολέμου νεωστὶ ἀφίκετο τετρωμένος κατὰ τὸ ὀπίσω τοῦ γόνατος μέρος σιδήρῳ ὅξει, ὃν ἠνεγκαν μὲν οἱ φίλοι· οὗτος δὲ ἐπιτάξας τοῖς ἰατροῖς κατὰ τὴν σκηνὴν ἐπορεύετο εἰς τὸν πόλεμον, ἔτι γὰρ αὐτοῦ προθυμίαν εἶχε μεταλαμβάνειν καὶ ἐφάπτεσθαι. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὁ σείων τὴν γῆν ὁμοιωθεὶς κατὰ τὴν φωνὴν Θεαντι τῷ υἱῷ τοῦ Ἀνδραίμονος, ὃς πάσης τῆς Πλευρῶνος καὶ τῆς ὑψηλῆς Καλυδῶνος τῶν Αἰτωλῶν ἐβασίλευεν, ὥσπερ δὲ θεὸς ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου.

ᾧ Ἰδομενεῦ, γνωμοδότα τῶν Κρητῶν, ποῦ σοι αἱ ἀπειλαὶ καὶ διῆσχυρίσεις καὶ καυχήσεις ἐχώρησαν, αἷς ἠπείλουν τοῖς Τρωσὶν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων; Πρὸς τοῦτον δὲ Ἰδομενεὺς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κρητῶν ἐναστῖον ἔλεγεν· ὦ Θόαν, οὐδεὶς ἀνὴρ νυνὶ ὑπαίτιός ἐστιν, ὅσον ἐγὼ οἶδα, πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα μάχεσθαι, οὔτε τινα φόβος ἐπέχει ἀψυχοποιός, οὔτε τις δειλία (ἀμελεία) ὑπείκων καὶ ἐνδιδούς ἀναβάλλεται τὸν χαλεπὸν πόλεμον, ἀλλὰ γε οὕτω που ἔοικεν εἶναι ἀρεστὸν τῷ μεγαλοδυνάμῳ υἱῷ τοῦ Κρόνου, ἀνωνύμους φθαρῆναι πόρρω τοῦ Ἄργους ἐνταῦθα τοὺς Ἕλληνας. ἀλλ', ὦ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πρότερον ὑπομονητικὸς ἐν τῇ μάχῃ ὑπῆρχες, πρῆτρες γὰρ καὶ ἄλλον ὀπνίκα καταλείποντα καὶ ἀμελοῦντα εἰώρας, δι' ὃ καὶ νῦν μῆτε σὺ ἀποπαύου, καὶ ἐκάστῳ ἀνδρὶ παρακελεύου. Πρὸς τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνετο Ποσειδῶν ὁ κινῶν τὴν γῆν· ᾧ Ἰδομενεῦ, μὴ τοῦ λοιποῦ ἐκείνος ὁ ἀνὴρ ὑποστρέψειεν ἐκ τῆς Τροίας, ἀλλ' αὐτόθι γένοιτο παίγνια κυνῶν, ὅστις ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐθελουσίως καταλείπει τὸ μάχεσθαι· ἀλλ' ἄγε λαβὼν τὰ ὄπλα, πορεύεσθι ἐνθάδε, ταῦτα γὰρ ὁμοῦ δεῖ μετὰ κακοπαθείας καὶ ταλαιπωρίας ἐνεργεῖν, εἴ ποτέ τις ὠφέλεια γενοίμεθα, καὶ οἱ δύο ὑπάρχοντές· ἡ ἀρετὴ δὲ καὶ δύναμις καὶ τῶν πάντων ἀνδρῶν καὶ δειλῶν συμφορητὴ καὶ συνακτὴ ἐστίν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἀγαθοῖς ἀν καὶ ἀνδρείοις ἐμπείρως ἔχο-

ὣς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὖτυχτον ἴκανε,
 Δύσετο τρύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
 Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
 245 ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θένοντος·
 Μηριόνης δ' ἄρα θί, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·

Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
 Ἥε τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἥε τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 Ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 255 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτῶνων,
 Ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 Ἀσπίδα Διηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερνηροέοντος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤδα·
 260 Δούρατα δ' αἶκ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις,
 Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανύωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὅτῳ
 Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν·

Τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες·
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος αἰτίον ἤδα·

μεν πολεμεῖν. Οὕτως εἰπὼν, ὁ μὲν θεὸς αὖθις ἐπορεύ-
 θη εἰς τὸν κάματον καὶ πόλεμον τῶν ἀνδρῶν. Ὁ Ἰδο-
 μενεὺς δὲ ἐπεὶ δὴ ἀφίκετο εἰς τὴν καλῶς κατεσκευ-
 ασμένην σκηνήν,
 ὥρμησεν δὲ πορεύεσθαι ὅμοιος ἀστραπῇ, ἣν ὁ υἱὸς
 τοῦ Κρόνου λαβὼν τῇ χειρὶ διέσεισεν ἀπὸ τοῦ λαμ-
 προῦ οὐρανοῦ, ἐμφαίνων σημεῖον τοῖς ἀνθρώποις,
 μεγάλως δὲ ἐκδηλοὶ τυγχάνουσιν αὐτοῦ αἱ λαμπη-
 δόνες. οὕτως ὁ σιδηρὸς περιέλαμπε περὶ τὰ στή-
 θη τούτου τρέχοντος. Μιριόνης δ' αὐτῷ ὁ ἀγαθὸς
 θεράπων συνήντησεν ἐγγὺς ἔτι ὄντι τῆς σκηνῆς, ἐ-
 πορεύετο γὰρ δόρυ σιδηροῦν κομίσων (ληφόμενος).
 Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ἡ τοῦ Ἰδομενέως ἰσχὺς. ὦ Μι-
 ριόνη υἱέ τοῦ Μόλου, κατὰ πόδας ταχὺ, φίλτατε φί-
 λων, τί δήποτε παρεγένου καταλιπὼν τὸν πόλεμον
 καὶ τὴν μάχην; ἢ τέτρωσαι, ἢ τρῶσις δέ σε ὅξυ κα-
 ταπονεῖ; ἢ περὶ τίνος (ἀπὸ τίνος) ἀγγελίας πρὸς ἐμὲ
 ἀφίκου; οὐδὲ αὐτὸς καθῆσθαι ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπιθυ-
 μῶ, ἀλλὰ πολεμεῖν. Πρὸς τοῦτον δὲ ὁ συνετὸς Μι-
 ριόνης ἐναντίον ἔλεγεν. ὦ Ἰδομενεῦ γνωμοδότα τῶν
 σιδηροθωράκων Κρητῶν, πορεύομαι, εἴ τι σοι δόρυ κα-
 τελείφθῃ ἐν ταῖς σκηναῖς, ληφόμενος, τοῦτο (ἐκεῖνο)
 γὰρ δὴ ὁ πρότερον εἶχον κατεκλάσαμεν, καὶ συνετρί-
 ψαμεν, πλήξας τὴν ἀσπίδα τοῦ Διηφόβου τοῦ μάλα
 ἀνδρείου. Πρὸς τοῦτον δὲ Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν
 ἀρχηγὸς ἐναντίον ἔλεγε. Δέρατα ἐὰν θέλῃς, καὶ ἐν
 καὶ εἰκοσιν εὐρήσεις, ἐστῶτα ἐν τῇ σκηνῇ κατὰ τοὺς
 ἐναντίους τῶν εἰσόδων τοίχους, περιλάμποντα, Τρωϊ-
 κα, ἅπερ τῶν ἀιαιρεθέντων ἀφαιροῦμαι. οὐ γὰρ εἴ-
 μαι μάχεσθαι ἰστάμενος μακρὰν τῶν πολεμίων ἀν-
 δρῶν. δι' ὃ δέρατά μοι εἰσι, καὶ ἀσπίδες ἀμφαλοῦς
 ἔχουσαι, καὶ περικεφαλαῖαι, καὶ θώρακες λαμπρῶς
 αποστίλβοντες. Πρὸς τοῦτον δὲ ὁ συνετὸς Μιριόνης
 ἐναντίον ἔλεγε. Καί τοι μοι δὴ παρὰ τῇ σκηνῇ, καὶ

- Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς·
- 270 Ἀλλὰ μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 ἴσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὄλω.
- Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα·
- 275 Οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 Ἔνθ' ὃ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
 Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη.
- 280 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρηνύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
 Κῆρας ὀιομένῃ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων.
 Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, οὔτε τι λήν
- 285 Ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·
 Οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
 Εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμειος, ἢ τυπείης,
 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
- 290 Ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
 Πρὸςσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν·
 Ἄλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Ἔσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 Ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδε κιὼν ἔλκευ ὄβριμον ἔγχος.

τῇ μελαίνῃ νηϊ, πολλὰ σκύλα τῶν Τρώων εἰσὶν, ἀλλ' οὐ πλησίον ἐστὶ λαβεῖν· οὐ γὰρ ἐμαυτὸν οἶομαι εἶναι ἀμνήμονα ἰσχύος πολεμικῆς, ἀλλ' ἐν πρώτοις κατὰ τὸν πόλεμον τὸν τοὺς ἄνδρας δοξάζοντα ἵσταμαι, ὁπότεν ἐγερθῇ φιλονεικία καὶ ἔρις πολέμου, ἄλλον τινά που τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων μᾶλλον λανθάνω μαχόμενος, σὲ δὲ αὐτὸν ἰδέναί ὑπολαμβάνω. Πρὸς τοῦτον Ἰδομενεὺς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κρητῶν ἐναντίον ἔλεγεν· Οἶδα οἶος ὑπάρχεις κατ' ἀρετὴν, τί σε δεῖ ταῦτα λέγειν· εἰ γὰρ νῦν παρὰ ταῖς ναυσὶ καταριθμούμεθα πάντες οἱ κράτιστοι εἰς ἐνέδραν, ὅπου μάλιστα ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνδρῶν δείκνυται καὶ φαίνεται, ὅπου (τότε) καὶ ὁ δειλὸς ἀνὴρ, καὶ ὅς ἐστιν ἰσχυρὸς καὶ ἀνδρείος φανερός καὶ δῆλος ἐγένετο· τοῦ μὲν γὰρ δειλοῦ μεταβάλλεται ἡ τοῦ σώματος ἐπιφάνεια ἀπὸ ἄλλου εἰς ἄλλο κατάστημα, οὐδ' αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἐπέχεται ἐν τῷ λογιστικῷ καθῆσθαι ἥσυχος, ἀλλ' ὑπογονατίζει, καὶ ἐφ' ἑκάτερον πόδα καθίζει· ἡ καρδία δὲ αὐτῷ μεγάλως ἐν τοῖς στέρνοις σφυζει καὶ ὑποκιεῖται παλμῷ, θάνατον προσδοκῶντι, κτύπος δὲ ἀποτελεῖται τῶν ὀδόντων· τοῦ ἀνδρείου δὲ οὔτε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ σώματος μεταβάλλει, οὔτε πᾶν φοβεῖται, ἐπ' αὐτῷ ἀπαξ καθεσθῆ ἔν τῇ ἐνέδρᾳ τῶν ἀνδρῶν, εὐχεται δὲ τὴν ταχίστην συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ, οὐδ' ἂν ἐνταῦθά τις καταμέμφοιτο τὴν σὴν δυνάμιν τε καὶ προθυμίαν· εἰ γὰρ βληθείης τάλαιπωρῶν, καὶ πολεμῶν, ἢ τραθείης ἐκ χειρὸς, οὐκ ἂν ὀπισθεν ἐν τῷ τραχήλῳ πέσοι τὸ βέλος, οὐδὲ ἐν τοῖς νώτοις, ἀλλὰ ἢ τῶν στέρνων ἂν ἀπαυθίσσεις, ἢ τῇ γαστρὶ εἰς τὸ πρόσω ὀρμῶντός σου ἐπὶ τὴν ὁμιλίαν καὶ συναναστροφὴν, ἢ γουκ τὴν μάχην, τῶν πρωταγωνιστῶν· ἀλλ' ἄγε μὴ λέγωμεν ταῦτα ὡς νήπιοι καὶ ἄφρονες ἐστῶτες, μὴ τίς που ὑπερηφάνως μέμψῃται, ἀλλὰ σὺ ἀφικόμενος εἰς τὴν σκηνὴν λάβέ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ· Οὕτως εἶπε. Μηριό-

- 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρῃ,
 Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πολέμοιο μεμνηλῶς·
 Οἶος δὲ βροτολογὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι·
 Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς
- 300 Ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 Ἥε μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
- 305 Ἦϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἰθιοπὶ χαλκῷ·
 Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 Ἥ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσους,
 Ἥ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐποθι ἔλπομαι οὕτω
- 310 Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον νῦδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δῶ, Τεῦκρὸς θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
- 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλώωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
 Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν·
 Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
- 320 Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν·
 Ἄνδρ' δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ὃς θνητὸς τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,

νης δὲ ὁμοίος τῷ ταχεῖ Ἄρει ταχέως ἀπὸ τῆς σκη-
νῆς ἀνελάβετο τὸ σιδηροῦν δόρυ, ἐπορεύθη δὲ πρὸς
τὸν Ἰδομενέα μεγάλως τοῦ πολέμου ἐπιμέλειαν καὶ
φροντίδα ποιούμενος· οἷος δὲ ὁ ἀνθρωποκτόνος Ἄρης
εἰς τὸν πόλεμον παραγίνεται, τούτῳ δὲ Φόβος ὁ α-
γαπητὸς υἱὸς ἅμα, ἰσχυρὸς τε καὶ ἀφοβὸς ἀκολουθεῖ,
ὅστις εἰς φυγὴν ἔτρεφε, καὶ καρτερικὸν φρόνημα ἔ-
χοντα, ἥτοι ἀνδρεῖον μαχητὴν, οὗ δὴ ἐκ Θράκης κα-
θοπλίζονται ἐπὶ τοὺς Ἐπύρους, ἢ ἐπὶ τοὺς Φλέγου-
ας (τοὺς Γορτυνίους) τοὺς μεγαλοβύχους, οὐδὲ δὴ
οὗτοί γε ἐπήκουσαν ἀμφοτέρων, τῷ ἐτέρῳ δὲ μέρει
δόξαν παρέσχον· τοιαῦτοι ὁ, τε Μηριόνης καὶ ὁ Ἰδο-
μενεὺς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπορεύοντο εἰς τὸν
πόλεμον καθωπλισμένοι σιδήρῳ λαμπρῷ. Πρὸς τοῦ-
τον δὲ πρότερον εἶπε λόγον ὁ Μηριόνης· ὦ υἱὲ τοῦ
Δευκαλίωνος, ποῦ δὴ προθυμῇ εἰσελθεῖν τὸν στρατὸν,
ἢ ἐπὶ τὰ δεξιὰ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἢ κατὰ τὸ μέσον,
ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερά; οὐδαμοῦ γὰρ τοσοῦτον οἶμαι
προσδεῖσθαι πολέμου τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλ-
ληνας. Πρὸς τοῦτον δὲ Ἰδομενεὺς ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κρη-
τῶν ἐναντίον ἔλεγεν· Ἐν τῷ μέσῳ μὲν τῶν νεῶν εἰσι
καὶ ἄλλοι βοηθεῖν, οἳ τε δύο Ἀτάντες καὶ ὁ Τεῦ-
κρος, ὃς κράτιστός ἐστιν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων το-
ξικῇ, χρηστὸς δὲ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ συστάδῃ καὶ ἐκ χει-
ρὸς μάχῃ· οἷγ' αὐτὸν

Ἐκτορα τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου καὶ εἰ πάνυ ἰσχυ-
ρὸς καὶ γενναῖος ὑπάρχει, φοβερόν αὐτῷ ἔσται,
καίπερ πάνυ προθυμουμένῳ πολεμεῖν, ἐκείνων νικῆ-
σαντι τὴν προθυμίαν, καὶ τὴν ἰσχύϊν τὴν ἅμαχον,
ἐμπρῆσαι καὶ κατακαῦσαι τὰς ναῦς, εἰ μὴ αὐτὸς ὁ
υἱὸς τοῦ Κρόνου ἐμβάλοι θαλὸν καίόμενον εἰς τὰς τα-
χείας ναῦς, ἀνδρὶ δὲ οὐκ ἂν ὑποχωρήσειεν ὁ τοῦ Τε-
λαμῶνος μέγας Αἴας, ὃς ἂν θνητὸς τε ὑπάρχοι, καὶ
τὸν τῆς Δήμητρος σῖτον ἐσθίοι, καὶ σιδήρῳ τρωτὸς

- Χαλκῷ τε ρήκτος, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ρήξήνορι χωρήσειεν,
 325 "Εν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὕτως ἐστὶν ἐρίζειν,
 Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 Εἶδομεν, ἢ ἐ τῷ εὐχος ὀρέζομεν, ἢ τις ἡμῖν.
 "Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρπῆ,
 "Ηρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἥ μιν ἀνώγει·
 330 Οἱ δ' ὥς ἴδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἵκελον ἀλκήν,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνεσι νέεσσιν·
 "Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄελλαι
 335 "Ηματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους·
 Οἳ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστάσιν ὁμίχλην·
 "Ὡς ἄρα τῶν ὁμός· ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὅξεϊ χαλκῷ.
 "Εφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείρῃσι
 340 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
 Αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
 Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 "Ὡς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀνάχοιτο.
 345 Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶα Κρόνου υἷε κραταιῷ,
 Ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά·
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 Κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
 "Ηθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό·
 350 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα καρτερόθυμον·

εἶη, καὶ μεγάλοις χειροπληθέσι λίθοις· οὐδ' ἂν Ἀχιλλεὶ τῷ ἀνδρείῳ παραχωρήσειεν ἐν τῇ ἐκ συστάσεως μάχῃ, τοῖς ποσὶ δὲ ἀμιλλᾶσθαι οὐκ ἔστι δυνατόν. ἡμῖν δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ στρατοῦ χώρει, ὅπως ὥς τάχος θεασώμεθα, ἢ δώσομέν τινι καύχημα, ἢ τις δώσει ἡμῖν. Οὕτως εἶπε. Μυρτιάδης δὲ ὁμοίως τῷ ταχεῖ Ἄρει ἤρχετο πορεύεσθαι, ἕως παρ-εγένοντο κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ στρατοῦ, ὅπου αὐτῷ προσέταξεν. οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσαντο αὐτὸν τὸν Ἰδομενέα, τὸν ὅμοιον φλογὶ κατὰ δύναμιν, καὶ τὸν θεράποντα αὐτοῦ μετὰ τῶν ποικίλων ὅπλων, παρακελεύόμενοι κατὰ τὸν στρατὸν, ἐπ' αὐτὸν ἅπαντες ὤρμησαν· τούτων χαλεπὴ φιλονεικία καὶ μάχῃ ἐγένετο παρὰ ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν. ὥσπερ δὲ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων κατὰ τὸν ἥχον ὀξέων διεγείρωνται συστροφαὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅπηνίκα πλείστη κόπῃς περὶ τὰς ὁδοὺς ἐστίν, οἵτινες ὁμοῦ πνέοντες μεγάλην ὀμίχλην ποιοῦσι φαρᾶς γῆς· οὕτω δὲ τούτων εἰς τὸ αὐτὸ συμπεφυρμένως ἦλθεν ἡ μάχῃ, προτεθύμνηται δὲ ἐν τῇ ψυχῇ ἀλλήλους κατὰ τὸν στρατὸν ἀποκτείνειν σιδήρῳ ὀξεῖ, ἐπικνώθη δὲ ἡ μάχῃ ἡ ἀνθρωποφθόρος τῇ ἐκτάσει τῶν δοράτων τῶν μακρῶν, ἅπερ τμητικὰ τῶν σωμάτων κατεῖχον, τὰς ὀφείας δὲ ἡμαῦρου καὶ ἐβλαπτεν ἡ λαμπηδὼν τοῦ καλκοῦ τῶν περιλαμπουσῶν περικεφαλαίων, καὶ τῶν νεοκαθάρτων Ξωράκων, καὶ τῶν λαμπρῶν ἀσπίδων ὁμοῦ πορευομένων· πάνυ ἂν τις εὐτολμος εἶη, ὃς ἂν τότε ἐχάρη θεασάμενος τὸν πόλεμον, καὶ οὐκ ἐλυπήθη. οἱ δύο δὲ κραταῖοι υἱοὶ τοῦ Κρόνου διχονοοῦντες ἀνδράσιν ἥρωσι κατεσκευάζον λύπας χαλεπάς. Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν τοῖς Τρωσὶ καὶ τῷ Ἑκτορι ἐβούλετο νίκην δοξάζων τὸν κατὰ πόδας ταχὺν Ἀχιλλέα. οὐ μὲν οὐτός γε παντελῶς ἐβούλετο ἀπολέσθαι τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν πρὸ τοῦ Ἰλίου, ἀλλὰ τὴν Ξέτιν ἐτίμα, καὶ τὸν ἀνδρεῖον αὐτῆς υἱόν. Ποσειδῶν δὲ τοὺς

- Ἀργείους δὲ Πόσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 Λαθρὴ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσαι.
 Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἦδ' ἴα πάτρι,
 355 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
 Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίῃ μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἑοικώς.
 Ταὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο
 Πεῖρῃρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 Ἀρρήκτον τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρῶεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
 Πέφνε δ' ἄρ' Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.
 Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
 365 Ἦ τιτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης ἀέκοιτας ἀπώσμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπέσχετο, καὶ κατένευσε
 Δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ', ὑποσχέσῃσι πιθήσας.
 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
 Δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε.
 Ὀθρυονεῦ, πέρι δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
 375 Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν.
 Δαῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Ἕλληνας παρῴξυνε παρελθὼν, κρύβδην ὑπεξελθὼν τῆς λευκῆς θαλάσσης, ἐλυπεῖτο γὰρ αὐτοὺς δαμαζομένους, καὶ νικωμένους ὑπὸ τῶν Τρῳάδ', τῷ Δίῳ δὲ ὑπερβαλλόντως ἐμέμφετο ὄντως δὴ ἑκατέρω ὁμοιον τὸ γένος καὶ μία πατρίς, ἀλλ' ὁ Ζεὺς πρότερον ἐγένετο, καὶ πλείω οἶδε, δι' ὃ δὴ καὶ φανερώς βοηθεῖν ἐφυλάττετο, κρυφίως δὲ αἰεὶ ἠρέθιζε κατὰ τὸν λαὸν, ὁμοιος ὦν ἀνδρί· οὗτοι δὲ τῆς ἰσχυρᾶς φιλονεικίας καὶ τοῦ χαλεποῦ πολέμου πέρας καὶ τέλος ἐξέτειναν κατ' ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν ἐπιπλέξαντες τὰς χεῖρας, καὶ οἶονεὶ δῆσαντες ἀθραυστόν τε καὶ ἀδιάλυτον, ὥπερ πολλῶν γόνατα διέλυσε καὶ ἐνέκρωσε. Τότε καίπερ σπαρτοπόλιος καὶ μεσηλιξ ὑπάρχων τοῖς Ἕλλησι παρακλευσάμενος ὁ Ἰδομενεὺς ἐπιπδήσας τοῖς Τρῳσὶν ἐνέβαλε φόβον· ἀπέκτεινε δ' οὖν Ὀθρυονέα τὸν ἐκ τῆς Καβήσου παρόντα, ὃς δὴ νεωστὶ ἀφικετο εἰς τὴν τοῦ πολέμου φήμην, ἐζήτει δὲ τὴν κατὰ τὴν μορφήν βελτίστην πασῶν τῶν θυγατέρων τοῦ Πριάμου τὴν Κασσάνδραν ἄνευ προικῆς, ἐπηγγείλατο δὲ πρᾶξιν μεγάλην, ἄκοντας καὶ βίᾳ ἐξελεύσειν τῆς Τροίας τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. Τούτῳ δὲ ὁ γέρων Πρίαμος ἐπηγγείλατο καὶ ἐπένευσε δῶσειν, οὗτος δὲ πιτεύσας ταῖς ὑποσχέσεσιν ἐμάχητο. Ἰδομειεὺς δὲ ἐστοχάζετο αὐτοῦ δόρατι λαμπρῷ, καὶ ἐπιτυχὼν ἔτρωσεν αὐτὸν ἐπιρμένως πορευόμενον, οὐδὲ ἐβοήθησεν ὁ θῶραξ ὁ σιδηροῦς ὃν ἐφόρει, ἔπηξε δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς γαστροῦ· καταπεσὼν δὲ ἐφόφησεν, οὗτος δὲ ἐπεκαυχῆσατο, καὶ εἶπεν· ὦ Ὀθρυονεῦ, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους σέ ἐπαινῶ, εἰ ἀληθῶς πάντα τελέσεις, καθάπερ ὑπέσχου τῷ ἀπογόνῳ τοῦ Δαρδάνου Πριάμῳ· οὗτος δὲ ὑπέσχετο τὴν εαυτοῦ θυγατέρα, καὶ ἡμεῖς δ' ἂν σοι ταῦτα ἐπαγγεिलाμένοι ἐκτελέσαιμεν, δοίημεν δὲ τὴν κατὰ τὸ εἶδος βελτίστην τῶν θυγατέρων τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως, ἐξαγαγόντες ἐκ τοῦ

- Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὅπυιέμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν
 380 Ἴλίου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἄλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὗτοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
 Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
 Ἦρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσχιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 385 Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
 Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 Λαιμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 Ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 390 Ἦε πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι.
 Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο ταυρσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 395 Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δῆϊων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἀψ' ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 Δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε· μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
 400 Ἴππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
 Ἐξέλασε Τρῳάων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 Διήφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἵσῃ,
 Τήν ᾧρ ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῇ

Ἄργους, συγγίνεσθαι αὐτῇ, εἰς τὴν ἡμῖν ἐκπορθή-
 σης τὸ καλῶς οἰκούμενον πόλισμα τῆς Ἰλίου· ἀλλ'
 ἔπου, ἵνα παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς θαλασσοπλόοις συν-
 θήκην ποιησώμεθα περὶ γαμου, ἐπειδὴ οὐ κακοὶ πεν-
 θεροὶ σοι ἐσμέν. Οὕτως εἰπὼν εἵλκεν ἀπὸ τοῦ ποδὸς
 κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μάχην ὁ ἦρως Ἰδομενεὺς, τούτῳ
 δὲ Ἄσιος παρεγένετο βοηθὸς πεζὸς ἔμπροσθεν τῶν ἵπ-
 πων· τοὺς δὲ καταπνέοντας αὐτῶν τοὺς ὤμους αἰεὶ ἤλαυ-
 νεν ὁ ἡνίοχος ὁ θεράπων αὐτοῦ· οὗτος δὲ προὔθυμειτο
 τρῶσαι τὸν Ἰδομενέα· οὗτος ὅμως προφθὰς ἔτρωσεν
 αὐτὸν δόρατι κατὰ τὸν λαιμὸν ὑποκάτω τοῦ ἀπογε-
 νείου, εἰς τὸ πρόσθεν δὲ διεπέρασε τὸν σίδηρον, κα-
 τέπεσε δὲ, ὥσπερ ὅτε τις δρυὶς κατέπεσεν, ἡ λεῦκος
 ἡ πίτυς μακρὰ, ἣν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἄνδρες ξυλουργοὶ
 ἐξέκοφαν πελέκεσι νεωστὶ ἠκοημένοις, ναυπηγήσιμον
 εἶναι· Οὕτως αὐτὸς ἔμπροσθεν τῶν ἵππων καὶ τοῦ
 ὀχήματος ἐξαπλωθεὶς ἔκειτο βρυχόμενος καὶ τοὺς ὀ-
 δόντας συγκρούων, δραξάμενος τῆς αἵματι πεφυρμέ-
 νης κόνεως· ὁ ἡνίοχος δὲ αὐτοῦ ἐξεπλάγη τὰς φρένας,
 αἷς πρότερον εἶχε, καὶ ἐκφρων ἐγένετο, οὐδὲ ἐτόλμη-
 σεν οὗτος ἐκφυγῶν τὰς χεῖρας τῶν πολεμίων εἰς τοῦ-
 πίσω στρέφαι τοὺς ἵππους· τοῦτοι δὲ Ἀντίλοχος ὁ
 καρτερικὸς ἐν πολέμῳ δόρατι κατὰ τὸ μέσον ἐπιτυ-
 χῶν διεπόρπησε, καὶ διήλασεν, οὐδὲ ἐβοήθησεν ὁ θά-
 ραξ ὁ σιδηροῦς, ὃν ἐφόρει, ἔπηξε δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 γαστροῦ· οὗτος δὲ πνευστιῶν κατέπεσεν ἐκ τοῦ ἐπι-
 μελῶς εἰργασμένου ὀχήματος, τοὺς ἵππους δὲ Ἀντί-
 λοχος ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλοφύχου Νέστορος ἐξήγαγεν
 ἀπὸ τῶν Τρώων πρὸς τοὺς εὐόπλους Ἕλληνας· Ὁ
 Διήφοβος δὲ πάνυ πλησίον τοῦ Ἰδομενεὺς παρεγένετο
 λυπούμενος χάριν τοῦ Ἀσίου, καὶ ἔβαλε δόρατι λαμ-
 πρῷ· ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξ ἐναντίας θεασάμενος ἐφυλάξα-
 το τὸ σιδηροῦν δένρον ὁ Ἰδομενεὺς, ἐκαλύφθη γὰρ ὑπὸ τῇ
 κυκλοτερῇ ἀσπίδι, ἣν δὴ οὗτος ἐν δέρμασι βοῶν καὶ
 σιδήρῳ λαμπροτάτῳ στρογγύλῃν ἔφερε δυσὶ ράβδοις

- Δινωτὴν φορέεσκε, δ'ὡς κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 Τῇ δ' ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσει
 410 Ἐγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 Ἄλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ἰφθίνορα, ποιμένα λαῶν,
 Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Διήφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 'Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλὰ ἐφημὶ,
 415 Εἰς Ἀἰδὸς περ ἑόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
 Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν·
 'Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξάμενοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 Ἄλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εἰς ἀμέλησεν ἐταίρου,
 420 Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δ'ὡς ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ·
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 Ἦέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἦ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφὲς φίλον υἱὸν
 Ἦρῳ Ἀλκᾶθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχιῖσας·
 Πρεσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν,
 430 Τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσάν γάρ ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
 Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,

προσηρμοσμένην, ὑπὸ ταύτῃ πᾶς συνειλήθη καὶ συνεκρύβη, τὸ σιδηροῦν δὲ δόρυ ὑπεράνω ἠνέχθη, σκληρῶς δὲ ἤχησεν ἡ ἀσπίς, αὐτοῦ ἐπιφάυσματος, οὐδέ γε ματαίως ἀφῆκεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς βαρείας καὶ ἰσχυρᾶς χειρὸς, ἀλλ' ἔτρωσε τὸν Ἰφινόρα τὸν υἱὸν τοῦ Ἰππᾶσου τὸν βασιλέα τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ἦπαρ ὑποκάτω τῶν φρενῶν, αὐτίκα δὲ διέλυσε καὶ ἐνέκρωσε τὰ γόνατα. Διήφοβος δὲ ἐκπληκτικῶς καὶ θαυμαστικῶς ἐπεκαυχήσατο, μεγάλως βοήσας· Οὐ μὴν ἀτιμώρητος κεῖται ὁ Ἄσιος, ἀλλ' οἶομαι αὐτὸν καίπερ ὄντα ἐν Ἄβου τοῦ τὰς πύλας ἐφαρμόζοντος τοῦ ἰσχυροῦ, χαρήσεσθαι κατὰ ψυχὴν, ἐπεὶ δὲ παρέσχον αὐτῷ προοδοποιόν. Οὕτως εἶπε. Τοῖς Ἑλλήσι δὲ λύπη ἐγένετο ἐπικαυχισαμένου, τῷ Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα τῷ συνετῷ διηγείρε καὶ παρῳξυνε τὴν ψυχὴν, ἀλλ' οὐδὲ λυπούμενος τοῦ ἑαυτοῦ φίλου ἡμέλησεν, ἀλλὰ τρέχων περὶ αὐτὸν ἔστι, καὶ περιέθηκεν αὐτῷ τὴν ἀσπίδα· τοῦτον μὲν οὖν ἀνελδομενοὶ δύο ἐπιτιθῆδιοι καὶ εὐάρμοστοι φίλοι Μικιστεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἐχίου, καὶ ὁ ἐνδοξος Ἀλάστωρ ἔφερον ἐπὶ τὰς κοίλας ναῦς, βαρέως στενάζοντα. Ὁ Ἰδομενεὺς δὲ οὐκ ἐπαύετο τῆς μεγάλης καὶ εὐτόλμου προθυμίας, ἐφίετο δὲ αἰεὶ ἢ τινα τῶν Τρώων καλύψαι νυκτὶ σκοτεινῇ, ἢ αὐτὸς καταπεσὼν φοφῆσαι, ἀποσοβῶν τοῖς Ἑλλήσι τὴν φθοράν. τότε τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ ἐνδοξότατα τεθραμμένου Αἰσυήτου τὸν ἥρωα Ἀλκᾶθουν, γαμβρὸς δὲ ἦν τοῦ Ἀγχιόου, Ἰπποδάμειαν δὲ τὴν πρεσβυτέρην τῶν θυγατέρων ἐπέραινε, ἣν ὁ πατήρ καὶ ἡ σεβαστὴ μήτηρ περισσῶς κατὰ ψυχὴν ἐφίλησαν ἐν τῷ οἴκῳ· πασῶν γὰρ τῶν ὀμπλίκων διέφερε κάλλει, καὶ ἔργοις, καὶ νῶ, τούτου ἕνεκα καὶ ἔγνημεν αὐτὴν ἀνὴρ ἄριστος ἐν τῇ εὐρυχώρῳ Τροίᾳ· τοῦτον τότε ἀπέχτεινε ὁ Ποσειδῶν διὰ τοῦ Ἰδομενέως ἀπατήσας τοὺς λαμπροὺς

- 435 Θέλξας ὅσσε φαεινῶ, πέδῃσε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι.
 Ἄλλ', ὥστε σπῆλιν, ἢ δείδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 Ἥρωσ' Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον.
 Δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῳ ἐπεπήγει,
 Ἥ ρά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιξεν
 Ἐγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 445 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Δῆϊφοβ', ἢ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεράσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι αὐτῶς,
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
 450 Ὅς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα,
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
 Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρῳέεσσιν.
 455 Ὅς φάτο· Δῆϊφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἥ τινά που Τρῳῶν ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
 Ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
 Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δοῶσσαντο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
 460 Ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
 Οὔνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν·
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

ὄφθαλμούς, κατέσχε δὲ καὶ ἔδνησε τὰ φαιδρὰ μέλη· οὔτε γὰρ εἰς τοῦπίσω φυγεῖν ἐδύνατο, οὔτε φυλάσθαι, ἀλλ' ὥσπερ στήλην, ἢ δένδρον ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον, ἀμετακινήτως ἐστῶτα κατὰ τὸ μέσον τοῦ στήθους ἔβαλε τῷ δόρατι ὁ ἦρωρ Ἰδομενεύς, ἔρριξε δὲ περὶ αὐτὸν τὸν χιτῶνα τὸν σιδηροῦν, ὃς αὐτῷ πρότερον ἀπесόβει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν φθοράν. τότε δὴ σκληρῶς ἤχησε σχιζόμενος περὶ τὸ δόρυ, καταπεσὼν δὲ ἐφόρησε, τὸ δόρυ δὲ ἐκπαύλη εἰς τὴν καρδίαν, ἢ δὴ αὐτῷ κινουμένη καὶ τὸν σαυροτῆρα διέσεισε τοῦ δόρατος, ἐκεῖ δὲ μετὰ ταῦτα τὴν ψυχὴν ἀφιέναι τὴν ἰσχύν ἐποίει ὁ ἰσχυρὸς σίδηρος. Ἰδομενεύς δὲ ἐκπληκτικῶς καὶ θαυμαστῶς ἐπέκαυχίσατο μεγάλως βοήσας. ὦ Διίφοβε, ὄντως που ἀξιόν τι νομίζομεν εἶναι, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς ἀνηρῆσθαι, ἐπειδὴ σύ γε μάτην αὐχεῖς καὶ φιλοτιμῇ, ὥς εὐτυχέστατε, ἀλλὰ καὶ σὺ στάθι ἐναντίον ἐμοῦ, ὅπως θεάσῃ ὁποῖος ἐκγονὸς τοῦ Διὸς δεῦρο ἀφικόμεν, ὃς πρῶτον ἐγέννησε τὸν Μίνωα φύλακα τῇ Κρήτῃ νήσῳ· ὁ Μίνως δὲ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν ἄμεμπτον Δευκαλίωνα· Δευκαλίων δὲ ἐγέννησεν ἐμὲ πολλῶν ἀνδρῶν βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ Κρήτῃ, νυνὶ δὲ αἱ νῆες δεῦρο μέ ἤνεγκαν κακὸν καὶ δυστυχίαν σοί τε καὶ τῷ σῷ πατρὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσίν. Οὕτως εἶπε. Διίφοβος δὲ διχῶς ἐμερίμνησεν, ἢ τίνα τῶν μεγαλοφύχων Τρώων ἐταῖρον λάβοι που καὶ συνεργόν, εἰς τοῦπίσω ἀνακάμψας, ἢ καὶ μόνος πειραθείη· οὕτω δ' αὐτῷ φρονοῦντι καὶ λογιζομένῳ ἔδοξε λυσιτελέστερον εἶναι πορευθῆναι πρὸς τὸν Αἰνείαν, τοῦτον δὲ εὗρεν ἔσχατον πάντων ἐστῶτα, αἰεὶ γὰρ τῷ ἐνδοξοτάτῳ Πριάμῳ ἐμνησικακεῖ, καὶ ἐπεμέμφετο, διότι δὴ ἀνδρεῖον ὄντα οὐδαμῶς ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἐτίμα· πλησίον δὲ στάς λόγους ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτόν·

Αἰνεΐα, Τρῳῶν βουλῆφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 465 Ἄλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος πέρ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
 Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῶριεν·
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμνηώς.
 470 Ἄλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς·
 Ἄλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὐρῆσιν ἀλλή πεποιθώς,
 Ὃς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
 Οὐθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 475 Θήγῃ, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.

Ὡς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοῇ θοῇ· αὖτε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆα τε, Διήπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς.

480 Τοὺς ἔγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἷω ἀμύνατε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μαι ἔπεισιν·

Ὡς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐταίρειν·
 Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 Εἰ γὰρ ὁμηλικὴν γεγενεῖσθαι τῷδ' ἐνὶ θυμῷ·
 Αἰψά κεν ἢ φέροιτα μέγα κράτος, ἢ φεροίμην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,
 490 Διήφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,

Ἦ Αἰνεΐα γνωμοδότα τῶν Τρῶων, νῦν σε δεῖ πάνυ βοηθῆσαι τῷ σῶ γαμβρῷ, εἰ γέ σε λύπη τις καταλαμβάνοι· ἀλλ' ἔπου ἵνα τῷ Ἀλκίθῳ βοηθήσωμεν, ὃς σε τὸ πρῶτον γαμβρὸς ὦν, ἀνέθρεψεν ἐν τοῖς οἴκοις μικρὸν ὄντα· τοῦτον δὲ Ἰδομενεὺς ὁ κατὰ πόλεμον ἐνδοξὸς ἀπέκτεινεν. Οὕτως εἶπε· τούτῳ δὲ ἄρα τὴν ψυχὴν ἐν τῷ στήθει παρώξυνεν· ὥρμησε δὲ ἐπὶ τὸν Ἰδομενέα μεγάλως τοῦ πολέμου φροντίζων, ἀλλ' οὐ τὸν Ἰδομενέα κατέλαβε φόβος, ὥσπερ τινὰ υἱὸν μονογενῆ, ἀλλὰ παρέμενεν, ὥσπερ ὅτε τις χοῖρος ἐν τοῖς ὄρεσι τῇ δυνάμει θαρρῶν οὐ φεύγει, ὅστις παραμένει ἐπερχόμενον τὸν μέγιστον θόρυβον τῶν ἀνδρῶν, ἐν ᾧ τότῳ μόνος ἀναστρέφεται, ἐξορθοῦται δὲ τὴν χαίτην ἄνωθεν, ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτῷ ὥσπερ πύρινοι λάμπουσι, τοὺς ὀδόντας δὲ ἀκονᾷ καὶ ὀξύει, ἀμύνασθαι προθυμούμενος τοὺς κύνας καὶ τοὺς ἄνδρας. Οὕτω παρέμενεν ὁ Ἰδομενεὺς ὁ κατὰ πόλεμον ἐνδοξός, οὐδὲ ἀνεχώρει καὶ ἐφυλάττετο Αἰνεΐαν τὸν ἐν τῇ μάχῃ ταχὺν καὶ ἀνδρεῖον· ἐκάλει δὲ τοὺς φίλους, τὸν τε Ἀσκάλαφον βλέπων, καὶ τὸν Ἀφαρέα, καὶ τὸν Διήπυρον, καὶ τὸν Μιριόνην, καὶ τὸν Ἀντίλοχον τοὺς ἐπιστήμνας τῆς μάχης· τούτους οὕτως διεγείρων λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· Ἄγετ', ὦ φίλοι, ἔλθετε, καμοὶ μὲν ὁθέντι βοηθήσατε, δέδοικα δὲ χαλεπῶς ἐπερχόμενον τὸν κατὰ πόδας ταχὺν Αἰνεΐαν, ὅστις ὀρμᾷ κατ' ἐμοῦ, ὃς πάνυ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἀποκτείνειν τοὺς ἄνδρας ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δὴ καὶ τὸ ἄνθος τῆς ἀκμαζούσης ἡλικίας ἔχει, ὅπερ ἐσὶ μέγιστον ἐπικράτεια καὶ ἰσχύς· εἰ γὰρ ὁμοίως ἡλικίας εἴημεν, ἐφ' ἣ ψυχῇ νῦν ἐγώ εἰμι, ταχέως ἂν ἢ ἀπηνέγκατο δόξαν μεγάλην κατ' ἐμοῦ, ἢ ἀπηνεγκάμην κατ' αὐτοῦ. Οὕτως εἶπεν· οὗτοι δ' ἄρα πάντες ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες ἐγγὺς ἔστησαν, τὰς τῶν ἀσπίδων περιφερείας κλίναντες, καὶ ἐπιθέντες τοῖς ἄλλοις. Αἰνεΐας δὲ ἀφ' ἑτέρου μέρους προσεκαλέσατο τὴς ἑαυτοῦ φίλους, τὸν τε Διήφοβον, καὶ τὸν Πάριν, καὶ τὸν ἐν-

- Οἱ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔπονθ', ὥσεί τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 Πιόμεν', ἐκ βοτανῆς γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὣς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 ὣς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόφ' αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 Ἀλλήλων. δύο δ' αἰδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
 500 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
 Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαῖης
 505 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην.
 Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 Ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 510 ἔσπασατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
 Ὡμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι·
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ἐὼν βέλος, οὐτ' ἀλέασθαι.
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 515 Τρέσσαι δ' οὐκέτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Διήφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 Ἀλλ' ἔγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν· ἵδ' Ἀσκάλαφον βάλε δερὶ,

δοξότατον Ἀγένορα βλέπων, οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν ἡγεμόνες τῶν Τρῶων· μετὰ ταῦτα δὲ τὸ πλῆθος ἠκολούθει, ὥσπερ μετὰ τὸν προηγούμενον τῆς ποίμνης κριὸν ἀκολουθοῦσι τὰ πρόβατα ἐπὶ τὸ ποτὸν, μετὰ τὴν τροφήν, χαίρει δὲ καὶ διαχεῖται κατὰ διάνοιαν ὁ παίμην· οὕτως Αἰνεΐα ἡ ψυχὴ ἐν τῷ στήθει ἔχαιρεν, ἐπεὶ δὴ εθεάσατο τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἀκολουθοῦν αὐτῷ· οὗτοι δὲ περὶ τὸν Ἀλκάθου ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὥρμησαν δόρασι μακροῖς, ὁ σίδηρος δὲ περὶ τὰ στήθη καταπληκτικῶς ἤχει καταστοχαζομένων καὶ βαλλόντων κατὰ στρατὸν ἀλλήλους· δύο δὲ ἄνδρες πολεμικοὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, ὃ τε Αἰνεΐας, καὶ ὁ Ἰδομενεὺς ὅμοιοι τῷ Ἄρῃ ἐφίεντο ἀλλήλων κατακόψαι τὸ σῶμα σιδήρῳ ἀνηλεῖ· πρῶτον δὲ ὁ Αἰνεΐας ἔβαλε τὸ δόρυ κατὰ τοῦ Ἰδομενέως, ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξ ἐναντίας ἰδὼν ἐφυλάξατο τὸ σιδηροῦν δόρυ· ἡ ἐπιδορατὶς δὲ τοῦ Αἰνεΐου περισειομένη ἐπὶ τῆς γῆς ἠνέχθη, ἐπεὶ δὴ μάτην ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς ὥρμησεν· Ὁ Ἰδομενεὺς δὲ ἔτρωσε τὸν Οἰνόμαον κατὰ τὸ μέσον τῆς γαστρὸς, διέρρηξε δὲ καὶ ἔθραυσε τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, τὰ ἔντερα δὲ αὐτοῦ ὁ σίδηρος διήντησεν· οὗτος δὲ καταπεσὼν ἐν τῇ κόνει ἐλάβετο τῆς γῆς τῇ δρακί· Ὁ Ἰδομενεὺς δὲ ἐκ μὲν τοῦ νεκροῦ τὸ μακρὸν δόρυ ἀπέσπασεν, οὐκέτι δὲ τὰ ἄλλα καλὰ ὅπλα ἐδυνήθη ἀφελέσθαι ἀπὸ τῶν ὤμων, κατηναγκάζετο γὰρ ὑπὸ τῶν βελῶν, οὐκέτι γὰρ ἦσαν οἱ πόδες ἀσφαλεῖς ὀρμήσαντι, οὔτε δὴ ἐφορμῆσαι μετὰ τὸ ἑαυτοῦ βέλος, οὔτε φυλάξασθαι, δι' ὃ δὴ καὶ ἐν τῇ ἐκ συστάσεως μάχῃ ἀπεσόβει τὴν ἀνηλεῆ καὶ θανατηφόρον ἡμέραν, τραπῆναι δὲ εἰς φυγὴν οὐ ραδίως οἱ πόδες ἐξέφερον ἀπὸ τοῦ πολέμου· τούτου δὲ ἡρέμα ἀπερχομένου ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ ὁ Διήφοβος· εἶχε γὰρ αὐτῷ αἰεὶ ἐπιμόνως μνησικαχίας· ἀλλ' οὗτός γε καὶ τότε ἀπέτυχεν, Ἀσκάλαφον δὲ αὐτὸς ἔτρωσε τῷ δόρατι τὸν υἱὸν τοῦ Ἄρεος, διὰ

- Τιδὼν Ἐνυαλίῳ, δὲ ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 520 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης,
 Τῖος εἴῳ πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ.
 Ἄλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 Ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 525 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφου αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
 Διήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆλκα φαινήν
 Ἦρπασε· Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρῃ
 Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 530 Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὤς,
 Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγυντος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτῆνας,
 535 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
 Ὠκέας, οἳ οἳ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός·
 540 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Αἰνεΐας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας,
 Λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὃξέϊ δουρί.
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἳ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
 Οὔτας' ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

τοῦ ὤμου δὲ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ διέσχε καὶ διήλθεν, οὗτος δὲ καταπεσὼν ἐν τῇ κόνει ἐλάβετο τῆς γῆς τῇ δρακί, οὐπω δ' ἄρα τι ἐμεμαθήκει ὁ μέγα καὶ βαρὺ βοῶν ἰσχυρὸς Ἄρης ἀποθαιόντος τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ ἐν τῇ ἰσχυρᾷ μάχῃ· ἀλλ' οὗτος ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ Ὀλύμπου ὑπὸ νέφεσι χρυσοῖς ἐκάθητο τῇ τοῦ Διὸς βουλῇ ἐληλάμενος καὶ συγκεκλεισμένος, ὅπου οἱ ἄλλοι ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν κωλυόμενοι καὶ εἰργόμενοι τοῦ πολέμου. οὗτοι δὲ περὶ τὸν Ἀσκαλάφον ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὥρμησαν. Δηΐφοβος μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ Ἀσκαλάφου τὴν λαμπρὰν περικεφαλαίαν ἤρπασεν· ὁ Μηριόνης δὲ ἕμοιος τῷ ταχεῖ Ἄρει ἐπιπιδήσας ἔτυψε τὸν βραχίονα αὐτοῦ δόρατι, ἐκ τῆς χειρὸς δ' ἄρα ἡ αὐλὸς ἔχουσα περικεφαλαία εἰς γῆν καταπεσοῦσα ἤχησεν. Ὁ Μηριόνης δὲ πάλιν ἐπιπιδῆσας ὥσπερ τις αἰετὸς ἐξείλκυσεν ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ βραχίονος τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, ὁπίσω δὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρει· τούτον δὲ ὁ Πολίτης ὁ αὐτάδελφος περὶ τὰ μέσα αὐτοῦ τὰς χειρὰς διατείνας, ἐξῆγεν ἀπὸ τοῦ κακὸν ἦχον φέροντος πολέμου, ἕως ἀφίκετο εἰς τοὺς ἵππους αὐτοῦ τοὺς ταχεῖς, οἵτινες αὐτῷ ὀπισθεν τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου ἴσταντο, τὸν ἠνίοχον καὶ τὰ ποικίλως εἰργασμένα ὀχήματα ἔχοντες, οἱ τοῦτον εἰς τὴν πόλιν ἀπέφερον βαρέως στενάζοντα, καταπονούμενον· τὸ αἶμα δὲ κατέρρει ἐκ τῆς νεοτρώτου χειρὸς. Οἱ ἄλλοι δὲ ἐμάχοντο, θόρυβος δὲ ἀκατάπαυστος διηγέρθη· τότε Δινείας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν Ἀφαρέα τὸν υἱὸν τοῦ Καλήτορος ἐπληξεν κατὰ τὸν λαιμὸν δόρατι ὅξεϊ ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ, ἐκάμφθη δὲ εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἡ κεφαλὴ, ἐπικολούθησε δὲ καὶ ἐπικατήχθη αὐτῷ ἡ ἀσπίς, καὶ ἡ περικεφαλαία, περὶ αὐτὸν δὲ θάνατος ἐχύθη ὁ τὴν ψυχὴν διαχωρίζων (ὁ τὴν ζωὴν φθείρων). ὁ Ἀντίλοχος δὲ τὸν Θῶνα μεταστραφέντα ἐπιτηρήσας, ἔτρωσεν ἐφορμήσας, ἀπέκοψε δὲ πᾶσαν τὴν φλέβα, ἥτις

- *Ητ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
- 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταθὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὔταζον σάκος εὐρύ παναίολον· οὐδὲ δύναντο
 Εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά ιηλείϊ χαλκῷ,
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 Στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σεῖόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
 Ἥ τευ ἀκοντίσαι, ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
- 560 Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξείῃ δουρὶ,
 Ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμυνήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγύρας·
 Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
 565 Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλσείων·
 Μηριόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
- 570 Ἐνθα οἱ ἔγχος ἐπιξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
 Ἥσπαιρ'· ὥς ὅτε βοῦς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγρουσιν·
 Ὡς ὃ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν,
 Ὅφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνеспάσατ', ἐγγύθεν ἐλθῶν

ἀνὰ τὰ νῶτα διερχομένη διόλου εἰς τὸν τράχηλον διήκει, ταύτην ὅλην ἀπέτεμεν· οὗτος δὲ ἐπὶ τὰ μετὰφρενα ἐν τῇ κόνει κατέπεσεν, ἄμφω τὰς χεῖρας τοῖς ἀγαπητοῖς φίλοις ἐκτείνας· ὁ Ἀντίλοχος δὲ ἐφώρμησε, καὶ ἀφῆρει τὰ ὅπλα ἀπὸ τῶν ὤμων περιβλέπων. Οἱ Τρῶες δὲ ἐκ περιστάσεως ἄλλοθεν ἄλλος ἔβαλλον τὴν ποικιλωτάτην πλατεῖαν ἀσπίδα, οὐδὲ ἐδύνατο ἐντὸς ἐπιξῆσαι τὸ ἀπαλὸν σῶμα σιδήρῳ ἀνηλεεῖ τοῦ Ἀντιλόχου· μάλα γὰρ δὴ ὁ τὴν γῆν κινῶν Ποσειδῶν τὸν υἱὸν τοῦ Νέστορος ἔσῳζε καὶ ἐν πολλοῖς δόρασιν, οὐ μὲν γάρ ποτε ἄνευ πολεμίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς ἀνестρέφετο, οὐδὲ τὸ δόρυ αὐτῷ εἶχεν ἡσύχως, ἀλλὰ πάνυ αἰεὶ κινούμενον περιέστραπτο, προσεῖχε δὲ καὶ ἐσχεπεῖτο κατὰ τὸ ἑαυτοῦ λογιστικόν, ἢ κατὰ τιος τὸ δόρυ βαλεῖν, ἢ πλησίον ὀρμῆσαι, ἀλλ' οὐκ ἐλάνθανε τὸν Ἀδάμαντα στοχαζόμενος κατὰ τὸν στρατὸν τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσίου, ὅστις αὐτῷ ἔβαλε τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος δόρατι ὅξει πλησίον ὀρμήσας, ἀσθενῇ δὲ ἐποίησεν αὐτῷ τὴν ἐπιδορατίδα ὁ μελανόθριξ Ποσειδῶν, φθονήσας αὐτῷ τῆς ζωῆς· καὶ τοῦτο μὲν αὐτόθι κατελείφθη, καθάπερ ξύλον κατὰ τὸ ἄκρον ἀπεξεσμένον πεπυρακτωμένον ἐν τῇ ἀσπίδι τοῦ Ἀντιλόχου, τὸ ἥμισυ δὲ ἔκειτο ἐπὶ τῆς γῆς· ὀπίσω δὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρει φυλαττόμενος τὴν θανατηφόρον μοῖραν· Ὁ Μιριόνης δὲ ἀπερχόμενον ἐπιδιώξας, ἔτρωσε τῷ δόρατι μεταξὺ τῶν ὀρχέων καὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, ὅπου μάλιστα γίνεται ἡ τρώσις ὀδυνηρά τοῖς ἀθλίοις ἀνθρώποις· ἐκεῖ τὸ δόρυ αὐτῷ ἐνέπηξεν· ὁ δὲ ἐπόμενος (συνεχόμενος) περὶ τὸ δόρυ ἐκινεῖτο ὥσπερ βοῦς, ὃν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνδρες φύλακες τῶν βοῶν δεσμοῖς ἄκοιτα βιαίως δεσμεύσαντες ἄγουσιν. Οὕτως αὐτὸς τραθεῖς ἐκινεῖτο, ἐπ' ὀλίγον μῆντοι, οὐ πάνυ γ' ἐπὶ πολὺ, ἕως οὗ τὸ δόρυ ἀνέσπασεν, ἐγγὺς παραγενόμενος ὁ ἥρως Μιριό-

- 575 Ἦρωϊ Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσο' ἐκάλυψε·
 Διήπυρον δ' Ἑλένος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἦ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τῖς Ἀχαιῶν
 Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
- 580 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ Ἦρῳ ἄνακτι,
 Ὄξυ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλκε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
- 585 Ἴετ' ἀκοιτίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἷστον·
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατα' στήθεος βάλεν ἰφῷ
 Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷστός·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' αἰωὴν
 Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἣ ἐρέβινθοι,
- 590 Προιῆ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λιχμητῆρος ἐρωῆ·
 Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἷστός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοόν· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
- 595 Ἀντικρυ' διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
 Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἶδός αἰώτῳ,
- 600 Σφενδόνη, ἣν ἄρα σὶ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν·
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 Ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε·

νης· τοῦτον δὲ σκότος κατ' ὀφθαλμοὺς περιεκάλυψεν. Ὁ Ἑλένος δὲ τὸν Διὶ πυρον ξίφει κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔτρωσε, θρακικῶ, μεγάλῳ, τοὺς ἰμάντας δὲ τῆς περικεφαλαίας ἀπέκοψεν· αὕτη μὲν οὖν ἀποπλανηθεῖσα εἰς γῆν κατέπεσε, καὶ τὶς τῶν μαχομένων Ἑλλήνων κυλισμένην ἐν τοῖς ποσὶν ἀνέλαβε· τοῦτον δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς νύξ σκοτεινὴ περιεκάλυψε. τὸν υἱὸν δὲ τοῦ Ἀτρέως λύπη κατέλαβε τὸν κατὰ πόλεμον ἀγαθὸν Μενέλαον, ὥρμησε δὲ ὀργισθεὶς καὶ ἀπειλήσας τῷ Ἡρῶι Ἑλένω τῷ βασιλεῖ, τὸ ὅξυ δόρυ περισεῖαν· οὗτος δὲ τὴν νευρὰν (τὸ κέρας) τοῦ πύξου ἀνείλκυεν. οὗτοι δ' οὖν ὁμοῦ ἀφῆκαν, καὶ σιγῆ-τυχον, ὁ μὲν δόρατι ὠξυμένῳ ἐφίετο βαλεῖν, ὁ δὲ ἰὼ ἀπὸ τῆς νευρᾶς. Ὁ υἱὸς μὲν οὖν τοῦ Πριάμου ἔπληξε τῷ ῥίστῳ κατὰ τὸ στήθος τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἀπέπτη δὲ καὶ ἀπνέχθη ὁ δεινὸς ἰός· ὥσπερ δὲ ὅταν ἀπὸ τοῦ πλατέος πτύου κατὰ τὴν μεγάλην ἄλων ἐφάλλωνται καὶ πηδῶσιν οἱ μέλανες κύαμοι, ἢ οἱ ἐρέβινθοι, ὑπὸ αὐρας ὀξέως πνεούσης, καὶ τῆς τοῦ λιχμῶντος ῥωμαλεότητος· οὕτως ἀπὸ τοῦ θώρακος τοῦ ἐνδόξου Μενελάου πολὺ ἀποπλανηθεὶς μακρὰν ἀπνέχθη ὁ χαλεπὸς ἰός. ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως ὁ κατὰ μάχην ἀγαθὸς Μενέλαος τὴν χεῖρα ταύτην ἔτρωσεν, ἥτις δὴ κατεῖχε τὸ εὐχυστον πύξον, ἐν τῷ πύξῳ δ' ἄρα καταντικρὺ διὰ τῆς χειρὸς διήλθε τὸ σιδηροῦν δάρυ· ὀπίσω δὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρει τὴν θανατηφόρον στυλαττόμενος μοῖρῳ τὴν χεῖρα παραχαλάσας, τὸ δὲ ἐκ μελίας δένδρου δόρυ ἐφείλκετο, καὶ τοῦτο μὲν ἐξείλκυσε ἀπὸ τῆς χειρὸς Ἀγνήνωρ ὁ μεγαλόψυχος, αὐτὴν δὲ περιδέσμευσεν ἄνθει καὶ ἐκκρίτῳ ἐρίῳ προβάτου καλῶς περιστραμμένῳ τῇ σφενδόνῃ, ἣν δὴ ὁ θεράπων αὐτοῦ τοῦ βασιλέως τῶν λαῶν εἶχεν. Ὁ Πείσανδρος δὲ εὐθὺς Μενελάου τοῦ ἐνδόξου ἐχώρει, τοῦτον δὲ ἦγεν ἡ ἰσχυρὰ μοῖρα εἰς τὸ τοῦ θανάτου τέλος, ὑπὸ σοῦ, ὦ Με-

- Σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες·
 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρό θυμήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην·
 610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 Ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμφιπελέκῳ,
 Μακρῷ, εὐξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 615 Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδῶθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λαῆξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος νῦδα·
 620 Λείψετε θιν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς·
 Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπίδευεῖς,
 Ἦν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 625 Ξεινίου· ὅς τε πότ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.
 Οἷ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 Μὰ ψοῖ' ὄχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 630 Ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος·

νέλαε, ἀναιρεθῆναι ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ. οὗτοι δὲ ὀπ-
 ννίκα δὴ πλησίον ἐγένοντο καταλλήλων ἐπερχόμε-
 νοι, ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀπέτυχε, παρστράπη δὲ
 τὸ δορυ αὐτοῦ. ὁ Πείσανδρος δὲ τὴν ἀσπίδα τοῦ ἐν-
 δόξου Μενελάου ἔβαλεν, οὐδὲ εἰς τὸ πρόσω ἐδυνήθη
 περᾶσαι τὸν σίδηρον, ἐπέσχε γὰρ τὴν ὀρμὴν τὸ πλα-
 τυ σάκος, συνετρίβη δὲ ἐν τῷ τῆς ἐπιδορατίδος αὐλῶ
 τὸ δόρυ. οὗτος δὲ ἐχάρη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ λογιστικόν,
 καὶ ἤλπιζε νίκην. ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος
 τὴν ἀργυροῦς ἥλους ἔχουσιν ῥομφαίαν ἐπὶ δῖσε κατὰ
 τοῦ Πεισάνδρου. οὗτος δὲ ἔλαβε τὴν ὑπὸ τὴν ἀσπί-
 δα κρυπτομένην καλὴν ἀξίνην τὴν εὐσίδηρον τῷ ἐξ ἑ-
 लाίας στείλειῶ τῷ μακρῷ, καὶ καλῶς ἐξεσμένῳ,
 ὁμοῦ δὲ καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτυχον ἀλλήλων. ὁ μὲν
 γὰρ τὸν λόφον τῆς ἵππειας τρίχας ἐχούτης περικε-
 φαλαίας διέκοψεν ὑπ' αὐτὸ τὸ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπαν-
 εστηκός. ὁ δὲ ἐπερχόμενον κατὰ τὸ μέτωπον ὑπερ-
 ἄνω τοῦ ἐσχάτου τῆς ρινός, συνεθλάσθησαν δὲ τὰ ὀ-
 στᾶ, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ αἵματος πλήρεις παρὰ πῆς
 ποσὶ κατέπεσον εἰς γῆν ἐν τῇ κόγῃ, πεσὼν δὲ ἐξε-
 τανύσθη. οὐπὲς δὲ τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς ἐν τῷ στήθει
 βᾶς, τὰ ὄπλα ἐσκύλευσε, καὶ ἐπικαυχόμενος λόγον
 εἶπεν. Οὕτω γε, καταλείψετε δὴ τὰς ναῦς τῶν τα-
 χεῖς ἵππους ἐχόντων Ἑλλήνων, ὧ Τρῶες ἄσποιοι
 καὶ παράνομοι, ἄπληστοι τῆς χαλεπῆς μάχης, ἄλ-
 λης μὲν βλάβης τε καὶ αἰσχύνης οὐκ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ
 πλήρεις ἐστέ, ἣν ἐμὲ ἐλυμῆσθε, ὧ κακαὶ κύνες,
 οὐδέ τι ἐν τῇ ψυχῇ ἐφοβήθητε τὴν ὀργὴν τὴν χαλεπὴν
 καὶ βαρεῖαν τοῦ μεγάλως ἠχοῦντος Διὸς τοῦ τῆς ξενίας
 ἐφόρου, ὅστις διαφθερεῖ ποτὲ καὶ ἀπολέσει ὑμῖν τὴν
 ὑψηλὴν πόλιν, οἱ μου τὴν ἐκ παρθενίας γαμετὴν καὶ
 πολλὰ κτήματα ἀδίκως ἀπήλθετε ἔχοντες, ὅτε φιλο-
 φροσύνης ἐτυγχάνετε παρ' αὐτῇ. καὶ νῦν ἐν ταῖς θα-
 λασσοπλοοῖς ναυσὶν προθυμεῖσθε βαλεῖν πῦρ ἀφανι-
 στικόν, ἀνελεῖν δὲ τοὺς ἥρωας Ἕλληνας. ἀλλὰ δὴ
 κωλυθήσεσθε καὶ σήσεσθε τοῦ πολέμου, καί περ προθύ-

- Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστῃσι·
 Τρῳσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 635 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο·
 Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἡ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν·
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε ἀπὸ χροῶς αἱματόεστα
 Συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπ' αἶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
 Ἀρπαλίῳ, ὃ ρά πατρί φίλῳ ἔπετο πτολεμίζειν
 645 Ἐς Τροίην· οὐδ' αὐτίς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
 Ὅς ρά τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ
 Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῶ χαλκῷ ἐπαύρη·
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρέ οἴστον·
 Καί ρ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ οἴστος
 Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν·
 Ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποπνεΐων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
 655 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν·
 Τὸν μὲν Παρλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ῥὴν
 Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

μῶς ὀρμῶντες· ὦ Ζεῦ πάτερ, ὄντως πού σε φασὶ δια-
φέρειν φρονήσει καὶ ὑπὲρ πάντα εἶναι τοὺς ἄλλους
ἄνδρας τε καὶ θεοὺς, ἐκ σοῦ δὲ ταῦτα πάντα γίνον-
ται· ὦ πῶς νῦν χαρίζῃ ἀνδράσιν ὕβρισταις καὶ ἀδί-
κοις τοῖς Τρῶσιν, ὧν ἡ προθυμία αἰεὶ ἀδίκος ἐστίν,
οὐδὲ δύνανται μάχης ἐμπλησθῆναι τοῦ κοινοῦ (χαλε-
ποῦ) πολέμου, πάντων μὲν πλησμονὴ ἐστὶ καὶ ὕπνου
καὶ συνουσίας, καὶ ὠδῆς γλυκείας, καὶ ὀρχήσεως ἀμω-
μητου, ὧν δὴ τις καὶ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ τὸν ἔρωτα ἐκ-
πληρῶσαι, ἢ τοῦ πολέμου, οἱ Τρῶες δὲ ἄπληστοι
μάχης εἰσίν. Οὕτως εἰπὼν, τὰ μὲν αἵματι βεβαμ-
μένα ὄπλα ἀπὸ τοῦ σώματος σκυλεύσας τοῖς φίλοις
ἔδωκεν ὁ ἄμεμπτος Μενέλαος· αὐτὸς δὲ πάλιν πο-
ρευθεὶς τοῖς πρωταγωνισταῖς συνεμίγη. τότε αὐτῷ
ἐπεπήδησεν ὁ υἱὸς Πυλαιομένου τοῦ βασιλέως δ' Ἀρ-
παλίων, ὃς δὴ τῷ ἀγαπητῷ πατρὶ ἠκολούθει πολε-
μεῖν εἰς τὴν Τροίαν, οὐδὲ πάλιν ἐπανῆκεν εἰς τὴν πα-
τρίδα γῆν, ὃς δὴ τότε ἔβαλε δόρατι τὸ μέσον τῆς
ἀσπίδος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως ἐκ τοῦ σύνεγγυς, οὐδὲ
ἐδυνήθη εἰς τὸ πρόσω διαπεράσαι τὸν σίδηρον, ὀπίσω
δὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρει φυλαττόμενος
τὴν θανατηφόρον μοῖραν εἰς πάντα τόπον περιβλέπων
μή τις σιδήρῳ τὸ σῶμα βάλη. Ὁ Μηριόνης δὲ ἀπερ-
χομένου ἀφῆκε τὸν σιδήρῳ ἡρμοσμένον ἰδὼν, καὶ ἔ-
τρωσεν κατὰ τὸν δεξιὸν σφαῖρωμα· ὁ ἰὸς δὲ ἀπαν-
τικρὺς κατὰ τὴν φύσαν ὑπὸ τὸ ὄστουν διεξῆλθε· κα-
θεζόμενος δὲ αὐτόθι ἐν ταῖς χερσὶ τῶν ἀγαπητῶν φί-
λων ἀποπνέων τὴν ψυχὴν, ἥτοι τὸ πνεῦμα ὥσπερ σκώ-
ληξ, ἐπὶ γῆς ταυσθεὶς ἔκειτο, ἐξέρρει δὲ τὸ μέλαν
αἷμα, ἔβρεχε (ἔβαπτε ἐμάλαττε) δὲ τὴν γῆν· περὶ
μὲν οὖν τοῦτον, οἱ μεγαλόψυχοι Παφλαγόνες ἡσχο-
λοῦντο, εἰς τὸν δῖφρον δὲ ἀναβιβάσαντες ἦγον εἰς τὴν
ἱεράν Ἰλίον λυπούμενοι, μετ' αὐτῶν δὲ ὁ πατὴρ ἐπο-
ρεύετο δακρυρρόων, τιμωρία δὲ οὐδαμῶς ἐγένετο τοῦ

- Ποινὴ δ' οὐτις παίδος ἐγένετο τεθνεῖατος.
 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
 Τοῦ ὅγε χῳόμενος προΐει χαλκήρε' οἷστόν.
 Ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
 Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 665 Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὶς ἔβαινε.
 Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος.
 Νούσῳ ὑπ' ἀργαλὴν φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
 Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 670 Νούσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἴλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἶθομένοιο.
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλῃς, οὐδέ τι ἤδει,
 675 Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερά δηϊόωντο
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 Ἐπλετο· τοίως γάρ γαῖνόχος Ἕννοσίγαιος
 ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.
 Ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 680 Ῥηζάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστῶν.
 Ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
 Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
 Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι·
 685 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμάκοντες Ἐπειοὶ,

υιοῦ ἀποθανόντος· τούτου δὲ ἀναιρεθέντος, πάνυ κα-
τὰ ψυχὴν ὠργίσθη ὁ Πάρις, ξένος γὰρ αὐτῷ ἦν ἐν
πολλοῖς Παφλαγόσι· τούτου ἕνεκα οὗτος βαρέως ὀρ-
γίζομενος ἀφῆκε σιδήρῳ ἡρμοσμένον ἰόν· ἦν δὲ τις
Εὐχίνωρ υἱὸς Πολυΐδου τοῦ μάντεως πλούσιος καὶ
χρηστὸς, ἐν Κορίνθῳ τὴν οἰκίαν οἰκῶν, ὃς δὴ κα-
λῶς ἐπίσταμενος τὴν ἀφανιστικὴν μοῖραν ἐπέβαινε
τῆς νεώς· πολλάκις γὰρ προεῖπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ
ὁ χρηστὸς Πολυΐδης, ὑπὸ νόσου χαλεπῆς ἀποθανεῖν
ἐν τοῖς ἰδίῳις οἴκοις, ἢ ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλή-
νων ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθῆναι, δι' ὃ δὴ ἅμα καὶ
τὴν ὀδυνηρὰν βλάβην τῶν Ἑλλήνων ἐξέκλινε, καὶ
τὴν μισητὴν νόσον, ὅπως μὴ πάθῃ λύπας, καὶ ἐδύ-
νας ἐν τῇ ψυχῇ· τοῦτον ἔτρωσεν ὑποκάτω τοῦ ὠτός
καὶ τῆς γνάθου (σιαγόνης), ταχέως δὲ ἡ ψυχὴ ἀνε-
χώρησε τῶν μελῶν, μισητὸν δὲ σκότος αὐτὸν κατέ-
λαβεν. Οὕτως οὔτοι μὲν ἐμάχοντο, δίκην σώματος
πυρὸς καιομένου. Ἐκτὼρ δὲ ὁ τῷ Διὶ προσφιλέσθαι οὐκ
ἤκουσεν, οὐδέ τι ἠπίστατο ὅτι δὴ αὐτῷ ἐπὶ τὰ ἀρι-
στερὰ τῶν νεῶν ἀνηροῦντο οἱ λαοὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων, ταχέως δ' ἂν καὶ δόξα τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο,
οὕτω γὰρ ὁ συνέχων τὴν γῆν καὶ κινῶν αὐτὴν παρ-
ώξυιε τοὺς Ἕλληνας, πρὸς δὲ τῷ αὐτῶν σθένει
καὶ αὐτὸς ἐπεκούρει· ἀλλ' ἐχώρει ὅπου τὸ πρῶτον
τὰς πύλας καὶ τὸ τεῖχος εἰσεπήδησε, διαλύσας τὰς
πυκνάς καὶ ἰσχυράς τάξεις τῶν ὀπλιτῶν Ἑλλήνων,
ὅπου ἦσαν αἱ νῆες τοῦ Ἀΐαντος καὶ τοῦ Πρωτεσιλάου,
εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης εἰλκυσμέ-
ναι, ὑπεράνω δὲ τεῖχος ἀποδόμητο χθαμαλώτατον,
ἐκεῖ μάλιστα χρειώδεις ἦσαν τῇ μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ
οἱ ἵπποι, ἐκεῖ δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες, οἱ σιδηροθῶ-
ρακες (οἱ ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες), Λοκροὶ, καὶ οἱ
Φθῖοι, καὶ οἱ λαμπραὶς πανοπλίᾳς ἔχοντες. Ἐπειο

- Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα, νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
 ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἑκτορα δῖον·
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Φεΐδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐϋς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
 Πρὸ Φθίων δέ, Μείδων τε, Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης,
 ἦτοι ὁ μὲν, τοθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 595 Ἔσκε Μείδων, Αἴαντος ἀδελφός· αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
 Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.
 Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοιτο.
 Αἶας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 Ἰστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
 Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῶ βόε οἶτροπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 705 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὖξοον ἀμφὶς ἐέργει,
 Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 Ὡς τῷ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοί
 710 Λαοὶ ἔποιθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
 Ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἵκοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 Οὐ γὰρ ἔχον κέρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,

μόλις ἐφορμῶντα κατὰ τῶν νεῶν ἐκώλυσον, οὐδὲ ἠδύναντο ἀπελάσαι ἀφ' ἐαυτῶν τὸν ὁμοιον φλογὶ ἐνδοξότατον Ἑκτορα

ἡγεμόνευεν ὁ τοῦ Πετσεῦ υἱὸς Μενεσθεύς· οὗτοι δὲ συνείποντο, ὃ τε Φεΐδας, καὶ ὁ Στιχίος, καὶ ὁ γενναῖος Βίας· τῶν Ἐπειῶν δὲ ὅτε Μέγης ὁ υἱὸς τοῦ Φυλέως, καὶ ὁ Ἀμφίων, καὶ ὁ Δράκιος· πρὸ τῶν Φθίων δέ

ὁ μὲν υἱὸς νέθος τοῦ θεοῦ Οἰλέως ἦν ὁ Μέδων, ἀδελφὸς τοῦ Αἴαντος, κατῴκει δὲ ἐν τῇ Φυλάκῃ πόρρῳ τῆς πατρίδος γῆς, ἄνδρα ἀποκτείνας, ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς Ἐριώπιδος, ἣν εἶχεν ὁ Οἰλεύς· ὁ δὲ ἦν υἱὸς Ἰφίκλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Φυλάκου· οὗτοι μὲν πρὸ τῶν μεγαλοφύχων Φθίων καθοπλισθέντες παρὰ ταῖς ναυσὶν ἀντιμαχόμενοι μετὰ τῶν Βοιωτῶν ἐπολέμουν. Αἴας δὲ ὁ ταχύπους υἱὸς τοῦ Οἰλέως οὐδαμῶς ἴστατο πόρρῳ τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Τελαμῶνος, οὐδ' ὀλίγον· ἀλλ' ὥσπερ ἐν γῇ νεωστὶ ἡροτριωμένη βοῆς μέλανες ἄροτρον ἡρμοσμένον ἔλκουσιν ἴσῃν ἔχοντες προθυμίαν, περὶ δὲ τὰ κάτω περὶ τὴν σάρκα τῶν κεράτων αὐτῶν πολὺς ἰδρῶς ἀναφέρεται, τούτους μέντοι ὁ εὖξεστος ζυγὸς μόνον διαχαρίζει προθύμως ἰόντας κατὰ τὴν αὐλακα, τέμνει δὲ τὸ ἄροτρον τὸ πέρας τῆς γῆς· οὕτως οὗτοι ἴσταντο πάνυ πλησίον ἀλλήλων· ἀλλὰ τῷ μὲν υἱῷ τοῦ Τελαμῶνος πολλοὶ καὶ καλοὶ λαοὶ ἠκολούθουν φίλοι, οἵτινες αὐτῷ τὴν ἀσπίδα παρελάμβανον, ὅπνῃκα αὐτὸν κόπος τε καὶ ἰδρῶς κατὰ τὰ γόνατα κατελάμβανε· τῷ υἱῷ δὲ τοῦ Οἰλέως τῷ μεγαλοφύχῳ οὐκ ἠκολούθουν οἱ Λοκροί, οὐ γὰρ ἐν τῇ κατὰ σύστασιν μάχῃ παρέμενεν ἡ προσφιλὴς αὐτῶν ψυχὴ, οὐ γὰρ εἶχον περικεφαλαίας σιδηράς, ἰππεΐας τρίχας ἐχοῖσας, οὐδὲ εἶχον ἀσπίδας εὐπεριφερεῖς,

- 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους, καὶ μέλινα δοῦρα·
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶδς αἴωται,
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρῶων ρήγνυντο φάλαγγας·
 Δὴ ῥα τοθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 720 Μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
 Οἱ δ' ὅπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ εἴστοί·
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 725 Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήτοῖσι πιθέσθαι·
 Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιῖδμεναι ἄλλων;
 Ἄλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 730 Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἄλλω δ' ὀρχηστὺν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν·
 Ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύσπα Ζεὺς
 Ἑσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι·
 Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω·
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Πάντη γὰρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδνη·
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφεςτᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας·
 740 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
 Ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

καὶ δόρατα ἐκ μελίας, ἀλλὰ τόξοις καὶ καλῶς πε-
 ριστραμμένῳ ἐρίῳ προβάτου θαρρόυντες, εἰς τὸ Ἴ-
 λιον συνείποντο, οἷς μετὰ ταῦτα πυκνῶς ἀφίεντες
 ἐρρήγνυσον καὶ διέλυον τὰς τάξεις τῶν Τρῶων. Τότε
 δ' οὖν οὔτοι μὲν ἔμπροσθεν σὺν τοῖς ποικίλως εἰρ-
 γασμένοις ὅπλοις ἐμαχοντο τοῖς τε Τρωσὶ, καὶ τῇ
 σιδήρῳ καθωπλισμένῳ Ἑκτορι. οὔτοι δὲ ὀπισθεν ἀφ-
 ιέντες καὶ πλήττοντες ἐλάνθανον, οὐδέτι πολέμου
 καὶ μάχης οἱ Τρῶες ἐμέμνηντο, συνέχεον γὰρ καὶ
 συνετάραττον αὐτοὺς οἱ ἰοί· τότε ἂν χαλεπῶς ἀπὸ
 τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν οἱ Τρῶες ἀνεχώρησαν ἐπὶ
 τὴν ἀνέμοις καταπνεομένην καὶ ὑψηλὴν Ἴλιον, εἰ μὴ
 ὁ Πολύδαμας παραγυιόμενος εἶπε πρὸς τὸν εὐτολμον
 Ἑκτορα· ὦ Ἑκτορ ἀνίκητος, καὶ ἀπαραμύθητος εἰ λό-
 γοις παρηγορητοῖς, ἦτοι παραμυθήμασι καὶ ὑποθήκαις
 πείθεσθαι, διότι σοι περιττῶς ἔδωκεν ὁ θεὸς τὰς πολε-
 μικάς πράξεις, τούτου χάριν καὶ βουλῇ θέλεις μᾶλλον
 τῶν ἄλλων εἰδέναι, ἀλλ' οὐδαμῶς ὁμοῦ πάντα δυνησε-
 ται ὁ αὐτὸς λαβεῖν· ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὰς
 πολεμικάς πράξεις, ἄλλῳ δὲ τὸ ὀρχεῖσθαι, ἄλλῳ δὲ τὸ
 κιθαρίζειν, καὶ ᾄδειν, ἄλλῳ δὲ τίθησιν ἐν τῷ στήθει
 νοῦν ὁ μεγάλῳφνος Ζεὺς ἀγαθόν, τούτου δὲ πολ-
 λοὶ ἄνθρωποι ἀπολαύουσι, καὶ πολλοὺς ἔσωσε, μᾶλ-
 λον δὲ τῶν ἄλλων αὐτὸς διέγνω τὴν ἐκ τοῦ πράγμα-
 τος ὠφελείαν καὶ σωτηρίαν· ἐγὼ δὲ λέξω καθάπερ μοι
 δοκεῖ ἔχειν ἀρίστως· πανταχόθεν δὴ σε ὁ τοῦ πολέ-
 μου κύκλος περιείληφεν· οἱ δὲ μεγάλόφυχοι Τρῶες
 ἀφ' οὗ τὸ τεῖχος διέβησαν, οἱ μὲν πορρώτερον ἴσαν-
 ται ἔνοπλοι, οἱ δὲ πολεμοῦσιν ἐλάττους πλείοσι δια-
 μερισθέντες κατὰ τὰς ναῦς· ἀλλ' ἀναχωρήσας, κάλει
 δεῦρο πάντας τοὺς κρατίστους, ἐντεῦθεν δ' ἂν πάντο
 πᾶσαν βουλευσαίμεθα βουλὴν, ἢ ἵνα εἰς τὰς πολυ-
 καθέδρους ναῦς ἐπιπέσωμεν, εἰάν ὁ θεὸς ἐθέλῃ δοῦναι

- Αἶν' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 Παρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἔγωγε
 745 Δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται Ἀχαιοὶ
 Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὄλω.
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' ἔκτορι μῦθος ἀπήμων·
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 750 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
 Αἰΐφα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 Ἦ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὅρεϊ νιφόμεντι εἰοικώς,
 Κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
 755 Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ ἔκτορος ἔκλυον αὐδήν.
 Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βῖνν θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
 Φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 760 Τοὺς δ' εὖρ οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
 Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
 Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
 765 Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
 Θαρσύνοισ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
 Ποῦ τοι Διήφοβός τε, βῖν θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 770 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;

νίκην, ἢ ἵνα μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν νεῶν πορευθῶμεν
 μηδὲν παθόντες· ὄντως γὰρ ἔγωγε δέδοικα μὴ τὸ
 χθесινὸν ἀποδώσωσιν οἱ Ἕλληνες χρέος· ἐπεὶ δὴ πα-
 ρὰ ταῖς ναυσὶν ἀνὴρ ἀκόρεστος μάχης μένει, δν οὐ-
 δαμῶς τοῦ λοιποῦ κωλυθῆσθαι καὶ στήσεσθαι τοῦ
 πολεμεῖν ὑπολαμβάνω. Οὕτως εἶπεν ὁ Πολυδάμας.
 ἤρεσε δὲ τῷ Ἑκτορι ὁ ἀβλαβὴς λόγος, καὶ φωνήσας
 ἔλεγε λόγους ταχεῖς πρὸς αὐτόν· ὦ Πολυδάμα, σὺ
 μὲν αὐτόθι κάτεχε πάντα τοὺς ἀριστεῖς, ἐγὼ δὲ ἐ-
 κεῖσε πορεύσομαι, καὶ τῆς μάχης μεθεῶ, ταχέως
 δὲ πάλιν ἐλεύσομαι, ἐπεὶ δὲν τέτοις ἐπιτάξω καλῶς.
 Εἶπε δὴ καὶ ὤρμησεν ὅμοιος ὄρει χίονι κεκαλυμμένῳ,
 βοῶν, ἐπέτετο δὲ διὰ τῶν Τρώων καὶ τῶν επικού-
 ρων· οὗτοι δὲ πρὸς τὸν διὰ τὴν ἀνδρίαν ἀγαπώμενον
 Πολυδάμαντα τὸν υἱὸν τοῦ Πάνθου ἅπαντες ἐπῆ-
 σαν, ἐπεὶ δὴ ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ Ἑκτορος. οὗτος
 δὲ τὸν τε Διήφοβον, καὶ τὴν ἰσχὺν Ἑλένου τοῦ βα-
 σιλέως, ἦτοι τὸν Ἑλενον, καὶ Ἀδάμαντα τὸν υἱὸν
 τοῦ Ἀσίου, καὶ Ἀσιον τὸν υἱὸν τοῦ Ἰρτάκου διήρ-
 χετο ζητῶν ἀνὰ τοὺς πρωταγωνιστάς, εἴ που εὗροι·
 τούτους δὲ εὗρεν οὐδαμῶς ἀνευ βλάβους, οὐδὲ ἀνευ
 φθορᾶς, καὶ θανάτου· ἀλλ' οἱ μὲν δὴ παρὰ ταῖς πρύ-
 μναις τῶν νεῶν τῶν Ἑλλήνων ἔκειντο ἀπολέσαντες
 τὰς ψυχὰς ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Ἑλλήνων· οἱ δὲ ἦσαν
 ἐν τῷ τείχει πόρρωθεν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τετρα-
 μένοι· ταχέως δὲ εὗρεν ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς
 δακρύων γεμούσης μάχης τὸν ἐνδοξότατον Ἀλέξαν-
 δρον, τὸν ἄνδρα τῆς καλλικόμου Ἑλένης θαρσοποι-
 οῦντα τοὺς φίλους, καὶ παροξύνοντα πολεμεῖν· πλη-
 σίου δὲ στάς εἶπε πρὸς αὐτὸν λόγοις αἰσχροῖς,
 καὶ ἀναιδέσιν· ὦ Πάρι κακὲ, βέλτιστε κατὰ τὴν μορ-
 φὴν, ἐπὶ γυναίξει μαινόμενε, φεῦστα καὶ ἀπατεῶν,
 ποῦ σοι ὁ Διήφοβος, καὶ ἡ ἰσχὺς Ἑλένου τοῦ βασι-

Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής.

Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,

775 Ἄλλοτε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ ἀμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
 Ἐξ οὗ γάρ παρα' νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
 Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 Νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ.

780 Οἷω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,

Οἷχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἐγχείησιν,
 Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.

Νῦν δ' ἄρ' ἄρ' ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐΐόμεθ', οὐδέ τι φημι

785 Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύνάμεις γε πάρεστι·

Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν·

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·

Βὰν δ' ἵμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν·

Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,

790 Φάλην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην,

Πάλλμυν τ', Ἀσκανιόν τε, Μόρυν θ', οἳ Ἴπποτίωνος·

Οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί

Ἡοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.

Οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,

795 Ἡ ρά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,

Θεσπεσίῳ δ' ἐμάδω ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

Κύματα παφλόζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·

λέως, καὶ Ἀδάμας ὁ τοῦ Ἀσίου υἱός, καὶ Ἀσιος ὁ υἱὸς τοῦ Ὑρτάκου; ποῦ δέ σοι ὁ Ὀθρυονεύς; νυνὶ ἀπώλετο καὶ ἐφθάρη ἕως τῆς ἀκροπόλεως καὶ διόλου ἡ ὑψηλὴ Ἴλιος· νυνὶ σοι πλήρης καὶ ἀνελλιπὴς ὀλεθρία φθορά. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ὁ θεῖον εἶδος ἔχων Ἀλέξαιδρος· ὦ Ἔκτορ, ἐπεὶ δὴ σοι προθυμία ἐστὶ αἰτιᾶσθαι τὸν ἀνυπαίτιον, ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἀναχωρήσειν τῆς μάχης μέλλω, ἐπεὶ δὴ οὐδ' ἐμὲ παντελῶς ἀσθενῇ ἔτεκεν ἡ μήτηρ· ἀφ' οὗ γὰρ τὴν τῶν φίλων μάχην παρῶξυνας παρὰ ταῖς ναυσίν, ἐξ ἐκείνου ἐνταῦθα ὄντες κατὰ ἴλας συμβάλλομεν τοῖς Ἕλλησιν ἀδιαλείπτως, οἱ φίλοι δὲ οὓς σὺ ζητεῖς, ἀνῆρέθησαν. μοῖοι ὁ Διήφοβος, καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ βασιλέως Ἑλένου ἀνεχώρησαν, βεβλημένοι δόρασι μακροῖς ἀμφοτέρω κατὰ τὴν χεῖρα, τὸν φόνον δὲ καὶ τὸν θάνατον ἀπεσόβησεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου· νῦν δὲ ἡγοῦ ὅπου σοι ἡ καρδία, καὶ ἡ προαίρεσις ἐπιτάσσει· ἡμεῖς δὲ προθύμως ὁμοῦ ἀκολουθήσομεν, οὐδέ τι οἶομαι δυνάμεως ἐνδεεῖς ἔσεσθαι ταύτης, ὅση μοι πάρεστι νῦν ἰσχὺς· παρὰ δύναμιν δὲ οὐκ ἔστι δυνατόν καὶ προθυμούμενον μάχεσθαι. Οὕτως εἰπὼν ἀνέπεισε τὴν τοῦ ἀδελφοῦ διάνοιαν ὁ ἥρω· ἄρμησαν δὲ πορεύεσθαι ὅπου μᾶλλον ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη ἦν, περὶ τε τὸν Κεβριόνην, καὶ τὸν ἀμώμητον Πολυδάμαντα, καὶ τὸν Φάληκην, καὶ τὸν Ὀρθαῖον, καὶ τὸν ἰσόθεον Πολεφήτην, καὶ τὸν Πάλμην, καὶ τὸν Ἀσκανιον, καὶ Μόρυν τὸν υἱὸν τοῦ Ἱπποτίωνος, οἳ δὴ ἀφίκοντο ἐκ τῆς εὐγαίου Ἀσκανίας ἑξαμοιβῆς καὶ διαδοχῆς βοηθοὶ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ· τότε δὲ ὁ Ζεὺς διήγειρε πολεμεῖν· οὗτοι δὲ ἐπορεύοντο ὅμοιοι συστροφῇ αἰέμων χαλεπῶν, καὶ σφοδρῶν, ἡ δὲ μετὰ βροντῆς τοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς ἐπιφέρεται μὲν αἶς ἐπὶ τὴν γῆν, θεῖά δὲ θορύβῳ συμμίσγνεται τῇ θαλάσσῃ, ἐν αὐτῇ δὲ πολλὰ κύματα ἐν τῷ ἀναζέειν ἠχοῦντα τῆς πολιταρχοῦ θαλάσσης ἐξογκούμεια, λευκὰ τῷ ἀφρῶ, πρό-

- Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 800 Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρῃ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθην δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
 805 Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἴ πως οἱ εἵξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἶας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίν' δειδίσσεαι οὕτως
 810 Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημεν Ἀχαιοί·
 Ἥ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 Ἥ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῖν
 815 Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσανας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 Οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο·
 820 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 Θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Αἶαν ἄμαρτοεπές, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
 Αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς Αἰγίοχοιο
 825 Εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 Τροίην δ', ὥς τιετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·

σω μὲν ἄλλα, ὀπίσω δὲ ἄλλα ἀποτελοῦνται. Οὕτως οἱ Τρῶες ἄλλοι μὲν ἔμπροσθεν ἰσχυρῶς ἡρμωσμένοι, ὀπίσω δὲ ἄλλοι σιδήρῳ περιλάμποντες μετὰ τῶν ἡγεμόνων ἠκολούθουν. ὁ Ἑκτωρ δὲ προηγίτο ὁμοῖος τῷ ἀνθρωποκτόνῳ Ἄρει, ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, ἐκράτει δ' ἔμπροσθεν τὴν πανταχόθεν ἴσῃν ἀσπίδα καὶ κυκλοτερή, πυκνὴν καὶ στερεὰν τοῖς δέρμασιν, πολὺς δὲ ἐφίπλωτο χαλκός, περὶ δὲ τοὺς κροτάφους αὐτοῦ περιεκινεῖτο ἡ λαμπρὰ περικεφαλαία, εἰς πάντα δὲ τοποὶ περὶ τὰς τάξεις ἡρέμα χωρὼν ἐπεχείρει, εἴ πως αὐτῷ ὑποχωρήσειαν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τίθεντι τοὺς πόδας καὶ οὕτω προβαίνουντι, ἀλλ' οὐ συνείχει καὶ ἐθορύβει τὴν τῶν Ἑλλήνων ψυχὴν ἐν τοῖς σήθεσιν. Αἶας δὲ πρῶτον εἰς μάχην ἐκάλεσε μεγάλως προποδίζων καὶ διασκελῶν λέγων· ὦ εὐτυχέστατε, ἴθι πλησίον, τί δὴ οὕτω δέδοικας τοὺς Ἕλληνας; οὐδαμῶς ἀνεπιστήμονες καὶ ἄπειροὶ πολέμου ἔσμεν, ἀλλὰ πλήκτρῳ κακῷ καὶ πληγῇ θείᾳ ἐδαμάσθημεν καὶ ἠττήθημεν οἱ Ἕλληνες. ὄντως δήπου σοὶ ἡ ψυχὴ ἐλπίζει ἐκπορθήσῃν τὰς ναῦς, εὐθέως (ῥαδίως) μέντοι βοηθεῖν, χεῖρές εἰσι καὶ ἡμῖν· ὄντως ἂν πολλῷ πρότερον ἢ ὑμέτερα καλῶς οἰκουμένη πόλις φανείη κρατηθεῖσα καὶ ἐκπορθουμένη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν· σοὶ δὲ αὐτῷ οἶομαι ἐγγὺς εἶναι, ὅπνιν' ἀφεύγων εὐξῇ τῷ πατρὶ τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθανάτοις θεοῖς ταχίονας ἱεράκων εἶναι τοὺς ἰσχυροτάτους ἵππους, οἳ σε εἰς τὴν πόλιν κομίσουσιν τρέχοντες διὰ τοῦ πεδίου. Οὕτω δὲ εἰπόντι αὐτῷ ἐπέπτη ὄρνειον αἴσιον καὶ εὐσύμβολον, αἰτὸς ἐφ' ὃν φους πετάμενος, ἐπεβόησε δὲ ὁ λαὸς τῶν Ἑλλήνων εὐελπίς καὶ τεθαρρήκως τῷ ὄρνιθι. ὁ δὲ Ἑκτωρ ὁ λαμπρὸς ἀπεκρίνετο οὕτως· ὦ Αἶαν, ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, βουὴ ἐργαζόμενε τὴν γῆν, ποῖον εἶπας; εἶδε γὰρ ἐγὼ οὕτως υἱὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς ὑπάρχειμι (γενοίμην) κατὰ πάντα τὸν χρόνον, τέκοι δέ με

- Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ' ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶκε ταλάσσης
 Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 830 Δάψει· ἀτὰρ Τρῳῶν κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάβοντο
 835 Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρῳῶν ἐπιόντας ἀρίστους.
 Ἥχῃ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

ἡ σεβαστὴ Ἥρα, τιμώμενη δὲ ὡς τιμᾶται ἡ Ἀθηναῖα
καὶ ὁ Ἀπόλλων, ὥσπερ νῦν ἡ παρούσα ἡμέρα κακὸν
ἐπάγει τοῖς Ἑλλήσιν ἅπασιν μάλα· ἐν τούτοις δὲ
σύ τεθνήξῃ εἰάν ὑπομείνῃς καὶ τολμήσῃς παραμεῖναι
τὸ ἐμὸν μέγα δόρυ, ὅπερ σοι τὸ αἰθηρὸν σῶμα δια-
κόψει, τοὺς κύνας δὲ τῶν Τρώων ἐμπλήσεις, καὶ τὰ
μεγάλα ὄρνεα λίπει καὶ σαρξίν, ἀποθανῶν παρὰ
ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὕτω δὴ εἰπὼν, προε-
χώρησεν· οὗτοι δὲ συνέειποντο βοῇ μεγίστῃ καὶ θείᾳ,
ἐπέβοησε δὲ ὁ στρατὸς ὀπισθεν, ἐπεβόησαν δὲ καὶ
οἱ Ἕλληνες ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους, οὐδὲ ἐπελάθοντο τῆς
δυνάμεως, ἀλλὰ παρέμενον τοὺς ἀριστεῖς τῶν Τρώων
ἐπερχομένους· ἀμφοτέρων δὲ τῶν στρατευμάτων ἡ βοή
ἦρθη εἰς τὸν αἰθέρα, καὶ τὸν οὐρανόν.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ.

- N**έστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
 Ἄλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα·
 Μείζων δὴ παρά νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
 5 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 Εἰσόκε θερμὰ λοετρα' εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
 Θερμῆνι, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιώπην.
 ὦς εἰπὼν, σάκος εἴλε τετυγμένον υἱος ἐοῖο,
 10 Κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές,
 Τούς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπίσθε,

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ξ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Τὸν Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαθεν ἡ βοή καίπερ πίνοντα, ἀλλὰ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ λόγους ταχεῖς ἔλεγεν οὕτω· Σκόπει, ὦ ἐνδοξότατε Μαχᾶον, πῶς γενήσονται ταῦτα τὰ ἔργα· μείζων νῦν ἐστὶ παρὰ ταῖς ναυτὶ βοή καὶ θόρυβος νέων θαλλόντων καὶ ακμαζόντων· ἀλλὰ σὺ μὲν νυνὶ καθήμενος πῖνε οἶνον θερμόν, ἕως ἂν λουτρὰ φερμαὶ ἢ καλλίκομος Ἑκαμήδη θερμήνῃ, καὶ ἀπολούσῃ τὸν ἡμαγμένον λύθρον· ἐγὼ δὲ παραγενόμενος ταχέως εἰς ὑψηλότερόν τινα τόπον γνώσομαι. Οὕτως εἰπὼν ἔλαβε τὴν κατεσκευασμένην ἀσπίδα τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ τοῦ ἵππικου Θρασυμήδους, κειμένην ἐν τῇ σκηνῇ, περιλάμπουσαν τῷ χαλκῷ, οὗτος δὲ εἶχε τὴν ἀσπίδα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, ἔλαβε δὲ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ ἀκὴν ἔχον σιδήρῳ ὀξεῖ, ἔστι δὲ ἔξω τῆς σκηνῆς, ταχέως δὲ ἐθεασατο ἔργον ἀπρεπές, τοὺς μὲν Ἕλληνας ταραττομένους, τοὺς δὲ μεγαλοφύχους Τρῶας συνταράττοντας ὅπι-

VOL. III.

5

- 15 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ,
 Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψῆρὰ κέλευθα
 Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωστε,
 Πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
- 20 Ὡς ὁ γέρων ὤρμαινε, δαΐζδμενος κατὰ θυμὸν
 Διχθᾶδ'· ἥ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 Ἡὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
- 25 Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής,
 Νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφεές βασιλῆες.
 Παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
- 30 Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς· πᾶς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
- 25 Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 Ἡϊότος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἷγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Ἐγχεὶ ἐρείδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφι
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραῖδς
- 40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

σθεν, καθήρητο δὲ τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ δὲ ὅταν μελαίνηται τὸ μέγα πύλαγος κύματι ἄφορῳ, καὶ δίχα ἄνεμου ἐπαιρομένῳ, προσημαῖνον τὰς ταχείας ὁδοὺς τῶν ἐν τῷ πνεῖν ὀξέως ἡχούντων ἀνέμων εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν, οὐδέ γε ἔμπροσθεν ἀνακάμπτει οὐδ' ὀπισθεν, πρὶν τινα ἄνεμον ἀπλανῆ καὶ σταθερὸν (τῶν ἄλλων κεχωρισμένον) καταβῆναι ἐκ τοῦ αἰθέρος. Οὕτως ὁ γέρων διεσκοπεῖτο ἐπὶ πολλὰ τὸν λογισμὸν μεταφέρων καὶ διαιρούμενος εἰς δύο, ἢ ἵνα ἐπὶ τὸν στρατὸν ἀπέλθοι τῶν ταχεῖς ἵππους ἐχόντων Ἑλλήνων, ἢ ἐπ' Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως τὸν βασιλεῖα τοῦ στρατοῦ. οὕτω δ' αὐτῷ φρονοῦντι ἔδοξε βέλτιον εἶναι, πορευθῆναι ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως. οὗτοι δὲ ἀλλήλους ἀνῆρουν μαχόμενοι, ἥχει δὲ περὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ὁ ἀκαταπόνητος σιδήρεος, πληττομένων ρομφαίαις καὶ δόρασιν ἀμφοτέρωθεν γυῖα ἔχουσιν, ἥτοι διστόμοις. τῷ Νέστορι δὲ συνεβαλον καὶ συνήντησαν οἱ ἐνδοξότατα τεθραμμένοι βασιλεῖς ἐκ τῶν νεῶν ἀνερχόμενοι, ὅσοι ἐτρωθήσαν σιδήρῳ, ὃ τε υἱὸς τοῦ Τυδέως, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Ἀγαμέμνων ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως. πολλῶν γὰρ πῆρρώθεν τῆς μάχης εἰλκυσμένοι ἦσαν αἱ νῆες εἰς τὸν αἰγιαλὸν τῆς λευκῆς θαλάσσης, ταύτας γὰρ πρῶτον εἰς τὴν πεδιάδα εἰλκυσαν, τεῖχος δὲ παρὰ ταῖς πρύμναις ὤκοδόμησαν, οὐδὲ γὰρ ἐδυνήθη ὁ αἰγιαλός, καίπερ ὦν πλατὺς, ἀπάσας τὰς ναῦς χωρῆσαι· ἐστενοχωροῦντο δὲ τὰ πλήθη, δι' ὃ δὴ παραλλήλως καὶ κλιμακῶδον εἰλκυσαν καὶ ἀνθυπέταξαν αὐτὰς ἀλλήλαις, καὶ ἐπλήρωσαν παντὸς τοῦ αἰγιαλοῦ τὸ μέγα σῶμα, ὅσον συνέκλειον καὶ συνεδέσμουσαν αἱ τοῦ ναυσάθμου ἄκραι, ἥτοι τὰ δύο κέρατα. ταύτῃ δὴ οὗτοι θέλοντες ἰδεῖν ἕνεκα τῆς κραυγῆς καὶ τῆς μάχης, δόρατι ἐπιστηριζόμενοι ἐπορεύοντο ὁμοῦ, ἥλγει δὲ καὶ ἐλυπεῖτο αὐτοῖς ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς σήθεσιν, οὗτος δὲ συνήντησεν αὐτοῖς ὁ γέρων Νέστωρ, ἐπτόνησε δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων ψυχὴν ἐν τοῖς σήθεσι, πρὸς δὲ καὶ φωνήσας εἶπεν ὁ Βασι-

- Τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἑκτωρ,
 45 Ὡς ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
 Μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 Κεῖνός γ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 Ὡ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμὲν χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
 Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
 Τὸν δ' ἠμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἥ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 55 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
 Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι.
 Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσσωντο ἔχουσι
 Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 Ὅπποτέρῳθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται.
 60 Ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
 Ἥμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
 Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι πάρος,
 Ἡὶ ἔπι πάλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 Ἀρρήκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι.
 Οὕτω που Διὲ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 70 Νωνύμους ἀπαλέσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.

λυὸς Ἀγαμέμνων· ὦ Νέστωρ υἱὲ τῷ Νηλεΐδῃ, δόξα μεγά-
 λη τῶν Ἑλλήνων, τίποτε καταλιπὼν τὸν τοῦς ἀνδρας
 φθείροντα πόλεμον, ἐνθάδε ἀφίκου; δέδοικα μὴ πως
 μοι τελειώσῃ τὸν λόγον ὁ ἰσχυρὸς Ἑκτωρ, ὥσπερ τῇ
 προτεραίᾳ διετείνατο δημηγορῶν ἐν τοῖς Τρωσὶ, μὴ
 πρότερον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐπὶ τὸ Ἴλιον ὑποτρέψαι, πρὶν
 πυρὶ κατακαῦσαι τὰς ναῦς, ἀνελεῖν δὲ καὶ ἡμᾶς.
 κἀκεῖνος μὲν οὕτως ἔλεγε, ταῦτα δὲ πάντα νῦν τελε-
 σιουργεῖται. Φεῦ, φεῦ, ὄντως δὴ καὶ οἱ ἄλλοι εὖοπλοι
 Ἕλληνες τιθέασιν ἐν τῇ ψυχῇ κατ' ἐμοῦ ὀργήν, ὥσπερ
 ὁ Ἀχιλλεύς, ἐδὲ βουλονται πολεμεῖν παρὰ ταῖς πρύ-
 μναις τῶν νεῶν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦ-
 τα ὁ ἀπὸ τῆς Γερήνης ἰππικὸς Νέστωρ· ὄντως δὲ ταῦ-
 τα εὐπρεπῆ γέγονασιν, οὐδ' ἂν ἄλλως ὁ Ζεὺς αὐτὸς ὁ
 ἐφ' ὕψους ἡχῶν παραποιήσῃ, τὸ γὰρ τεῖχος κατα-
 βέβληται, ὃ ἐθαρροῦμεν ἔσσεσθαι ἀλέξημα καὶ φύλαγ-
 μα ἀκατάλυτον τῶν νεῶν καὶ ἡμῶν· οὗτοι δὲ παρὰ
 ταῖς ταχείαις ναυσὶν ἄφυκτον πόλεμον ἔχουσιν ἀδια-
 λείπτως, οὐδ' ἂν ἔτι κατανοήσῃς καὶ πάνυ στοχαζό-
 μενος, πόθεν οἱ Ἕλληνες ἐρεθιζόμενοι συνταράττονται·
 οὕτως ὁμοῦ ἀναιροῦνται, ἢ βοή δὲ αὐτῶν εἰς τὸν οὐ-
 ρανὸν ἀφικνεῖται· ἡμεῖς δὲ σκοπῶμεν καὶ βουλευώμεθα
 πῶς ταῦτα τὰ ἔργα γειήσονται, εἴ τι νοῦς καὶ βουλὴ
 πράξει, εἰς τὸν πόλεμον δὲ οὐ φημι ἡμᾶς εἰσελθεῖν,
 οὐ γὰρ ἔστι δυνατόν πολεμεῖν τινα τετρωμένον. Πρὸς
 τοῦτον δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
 μνων· ὦ Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ πολεμοῦσι παρὰ ταῖς
 πρύμναις τῶν νεῶν, τὸ κατεσκευασμένον δὲ τεῖχος
 οὐκ ἐβοήθησεν, οὐδέ τι ἡ τάφρος, ἐφ' ἣ πολλὰ ἔπα-
 θον οἱ Ἕλληνες, ἥλπιζον δὲ ἐν τῇ ψυχῇ ἔσσεσθαι
 ἀλέξημα καὶ βοήθημα ἀκατάλυτον τῶν τε νεῶν καὶ
 ἑαυτῶν· οὕτω που τῷ μεγαλοδυνάμῳ Διὶ ἀρεστόν εἴ-
 ναι ἔοικεν· οἶδα

- "Ἦδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
 Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδνησεν.
 'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 75 Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
 "Ελκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 "Τψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 80 Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
 Βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢ ἐ ἀλώῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ατρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 Οὐλόμεν', αἰθ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 85 Σημαίνειν, μὴδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 'Εκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπεύειν
 'Αργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 Οὕτω δὴ μέμονας Τρῶων πόλιν εὐρυάγυιαν
 Καλλείψειν, ἥς εἵνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά;
 90 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
 Μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 "Οστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 Τόσσοι δ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 95 Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, ὅον ἔειπες·
 "Ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
 Νῆας εὖσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρῶσιν μὲν εὐκταὶ γένηται, ἐπικρατέουσιν περ ἔμπησ'.

μὲν γὰρ ὅτε προθύμως τοῖς Ἑλλήσιν ἐβόηθει· ἐπί-
 σταμαι δὲ νυνὶ, ὅτι τούτους μὲν παραπλησίως τοῖς
 μακαρίοις θεοῖς δοξάζει, τὴν ἡμετέραν δὲ προθυμίαν
 καὶ δύναμιν ἀργὴν καὶ ἄπρακτον ἐποίησεν· ἀλλ' ἄ-
 γετε, ὥσπερ ἂν αὐτὸς εἶπω, ὑπακούσωμεν ἅπαντες·
 τὰς ναῦς, ὅσαι πρῶται εἰλκυσθήσων ἐγγυὲς τῆς θα-
 λάσσης, ἐλκύνωμεν καὶ ἐπισύρωμεν, πάσας δὲ ἐμ-
 βαλοῦμεν εἰς τὴν ἐνδοξοτάτην θάλασσαν· ἐφ' ὧς
 δὲ ἐπὶ τῶν ἀγκύρων στηρίζομεν ἕως ἂν ἀφίκηται ἡ
 νύξ ἢ ἀμβροσία καὶ θεία (ἐν ἣ βροτὰς οὐκ ἀναστρέ-
 φεται), εἰάν καὶ κατ' αὐτὴν ἀποστῶσι τοῦ πολέμου
 οἱ Τρῶες, μετὰ ταῦτα δ' ἂν ἐλκυσάμεν ἀπάσας τὰς
 ναῦς· οὐδεμία γὰρ μέμψις ἐστὶ φυγεῖν τὸ κακόν, ου-
 δὲ κατὰ τὴν νύκτα κρείσσον ἐστίν, ὅς ἂν φεύγων ἐκ-
 φύγῃ τὸ κακόν, ἢ κρατηθῇ. Πρὸς τοῦτον δὲ δεινῶς
 ὑποβλεψάμενος, εἶπεν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· ὦ
 υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ποῖος λόγος διέφυγε τὸ περίφραγμα
 τῶν σῶν ὀδόντων, ὀλέθρων αἵτιε; εἴθε σοι ὀφειλόμε-
 νον ἐγένετο ἐτέρου στρατοῦ εὐτελοῦς ἄρχειν, — μὴδὲ
 ἡμῶν βασιλεύειν, οἷς ἄρα ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ἐκ νεότητος
 μῆχρη γήρως διοικεῖν καὶ ἐργάζεσθαι πολέμους χα-
 λεπούς καὶ ὀδυνηρούς, ἕως ἀναιρεθῶμεν ἅπαντες· οὕτω
 δὲ προθυμῇ τὴν πλατείας ὁδοῦς ἔχουσιν πόλιν τῶν
 Τρῶων καταλείψειν, ἥς ἕνεκα πάσχομεν δεινὰ πολ-
 λά· σιώπα, μὴδεὶς ἄλλος ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀκούσῃ
 τοῦτον τὸν λόγον, ὃν οὐκ ἂν εἴποι κατὰ τὸ στόμα
 ἀνὴρ, ὅστις ἂν εἰδῇ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑγιά
 καὶ προσήκοντα λέγειν, καὶ βασιλεὺς ὑπάρχει, καὶ
 ὑπακούοιεν αὐτῷ λαοὶ τόσοι, ὅσων σὺ ἐν τοῖς Ἑλλη-
 σι βασιλεύεις. νυνὶ δὲ σοι ἐμεμψάμην παντελῶς κα-
 τὰ διάνοιαν, ὅποῖον εἶπας· ὅστις κελεύεις, πολέμου
 συνεστῶτος καὶ θορύβου τὰς εὐκαθέδρους ναῦς εἰς τὴν
 θάλασσαν ἔλκειν, ὅπως ἔτι περισσοτέρως τοῖς μὲν
 Τρῶσιν εὐχῆς ἄξια γένωνται, καί περ νικῶσι καὶ πε-

- Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπὶ ῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 100 Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων·
 Ἀλλὰ ἀποπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
 Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὕρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 105 Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 Νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν υἱας Ἀχαιῶν·
 Νῦν δ' εἶη, ὅς τῃσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἥ νῆος, ἥ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 110 Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ μαντεύσομεν, αἶψ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότῳ ἀγάσθησθε ἕκαστος,
 Οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν.
 Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδεΐδης, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ὀϊκεὸν δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπείνῃ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
 Πατρὸς ἐμεῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 120 Πλαγχθεῖς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἠθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλῃς δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
 Πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιῶς
 125 Ἐγχεῖη· πὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὥς ἐτεόν περ·
 Τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,

ριγινομένοις, ἡμῖν δὲ μεγίστη φθορὰ ἐπιπέσῃ· οὐ γὰρ οἱ Ἕλληνες ἔξουσι πόλεμον, ἐλκομένων τῶν νεῶν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ φεύξονται, ἀναχωρήσουσι δὲ τῆς μάχης· τίτ' ἂν ἡ σὴ βουλὴ λυμανεῖται καὶ βλάβῃ, ὧ ἀρχηγὲ τοῦ στρατοῦ. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Ὡ Ὀδυσσεῦ, πάνυ γέ πῶς μου καθήψω τῆς ψυχῆς, καὶ ἐλύπησάς με τῇ ἐπιπλήξει ταύτῃ τῇ χαλεπῇ· οὐ μὲν δὲ ἐγὼ ἄκοντας καὶ μὴ βουλομένους ἐκέλευσα τὰς εὐκαθέδρους ναῦς εἰς τὴν θάλασσαν ἔλκειν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· νυνὶ δὲ ἵτω, ὅς ταύτης γε βελτίονα βουλὴν ἂν εἴποι, ἢ νέος, ἢ γέρων, ἐμοὶ δ' ἂν διὰ χαρίτων γένοιτο. Ἐν τούτοις δὲ εἶπεν ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Διομήδης· πλησίον ἐστὶν ὁ ἀνὴρ, οὐκ ἐπὶ πολὺ στοχασόμεθα εἰ βούλῃσθε ὑπακούειν, καὶ μὴ τι ὀργῇ μέμψῃσθε ἅπαντες, διότι ἡλικία νεώτερός εἰμι ἐν ὑμῖν, ἐξ ἀγαθοῦ δὲ πατρὸς καὶ γὰρ κατὰ γένος καυχῶμαι ὑπάρχειν τοῦ Τυδείως, ὃν ἐν Θήβαις γῇ κεχυμένη ἐκάλυψε· τῷ Πορθεῖ γὰρ τρεῖς υἱοὶ ἀμώμητοι ἐγεννήθησαν, κατῴκουν δὲ ἐν τῇ Πλευρῶνι καὶ τῇ ὑψηλῇ Καλυδῶνι, ὃ τε Ἄγριος, καὶ ὁ Μέλας, τρίτος δὲ ἦν ὁ ἱππικὸς Οἰνεὺς ὁ πατὴρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, ἄριστος δ' ἦν ἅπαντων κατ' ἀρετὴν, ἀλλ' οὗτος μὲν αὐτόθι ἐμεινεν, ὁ ἐμὸς δὲ πατὴρ ἐν τῷ Ἄργει κατῴκισθη ἀποπλανηθεὶς, οὕτω γὰρ ὁ Ζεὺς ἐβούλετο καὶ οἱ ἄλλοι θεοί· ἔλαβε δὲ γυναῖκα μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀδράστου, ὥκει δὲ οἶκον πλούσιον τῇ περιουσίᾳ, ἱκανῶς δὲ αὐτῷ ἦσαν ἀρούραι εἰσποφόροι· πολλοὶ δὲ πέριξ ὄρχοι καὶ συστοιχίαι φυτῶν ἦσαν, πολλὰ δὲ αὐτῷ πρόβατα (τετράποδα) ἦσαν, ἐνίκα δὲ πάντας τοὺς Ἕλληνας τῷ δόρατι καὶ τῇ μάχῃ· ταῦτα δὲ ἐμέλλετε ἀκούειν, ὅτι ἀληθὴ ἐστὶ, δι' ὃ οὐκ ἂν με φαῦλον τῷ γένει καὶ ἀσθενῇ οἰηθέντες, τὸν λόγον

- Μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κεν εὖ εἴπω.
 Δεῦτ' ἵομεν πόλεμόνδε καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 Ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
 130 Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν· οἳ τοπάρους περ,
 Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύουσιν, ἠδ' ἐπὶ θοντο
 Βᾶν δ' ἵμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 Ἄλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ εἰοικώς·
 Δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀτρεΐδην, εὖν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 140 Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν
 Δερκομένου· ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπέλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειε·
 Σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
 Ἄλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 145 Εὐρύ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψαι αὐτοὺς
 Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.
 "Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο·
 "Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρην·
 150 Τόσσῃν ἐκ στήθεσφιν ἔπα κρείων Ἐννοσίχθων
 Ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσέθρογος ὀφθαλμοῖσι,
 Σταῖσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω

ἐξουδενώσαιτε εἰρημένον, ὃν καλῶς εἶπω· ἄγετε πορευθῶμεν ἐπὶ τὸν πόλεμον καὶ τετρωμένοι γε ἐξ ἀνάγκης, ἐκεῖ δὲ μετὰ ταῦτα ἡμεῖς μὲν ἀπεχωμέθα τῆς μάχης, μένοντες ἔξω τῶν βελῶν, μή τίς που ἐπὶ τῷ τραυματι τραῦμα ἄλλο λάβῃ, τοὺς ἄλλους δὲ παροξύνοντες ἐμβαλοῦμεν εἰς τὸν πόλεμον, οἱ τὸ πρότερον τῇ ψυχῇ τὰ πρὸς χάριν προσάγοντες ἀφεστήκασιν, οὐδὲ πολεμοῦσιν. Οὕτως εἶπεν. οὔτοι δὲ ἄρα πάνυ δὴ ἤκουον αὐτοῦ, καὶ ἐπεΐθοντο, ὥρμησαν δὲ πορεύεσθαι, ἠγεῖτο δ' αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ Ἀγαμέμνων, οὐδὲ ὁ ἔνδοξος Ποσειδῶν ὁ κινῶν τὴν γῆν τυφλωσιν τῶν ὀφθαλμῶν εἶχεν· ἀλλὰ πρὸς αὐτοὺς ἦλθεν ὁμοῖος ἀνδρὶ γέροντι, ἐκράτησε δὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως, καὶ φωνήσας εἶπε πρὸς αὐτὸν λόγους ταχεῖς οὕτως· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν δὴ που ἡ ὀλεθρία ψυχὴ τοῦ Ἀχιλλέως χαίρει ἐν τῷ στήθει τὴν φθορὰν, καὶ τὴν φυγὴν τῶν Ἑλλήνων ὀρῶντος· ἐπεὶ δὴ οὐκ εἰσὶν ἐν αὐτῷ φρένες, οὐδὲ μικραὶ, ἀλλ' οὗτος μὲν εἶθε ἀπόλοιτο ὡς ἔστιν ἄδοξος, θεὸς δὲ αὐτὸν ἀφανίσειε· σοὶ δὲ οὕτω παντάπασιν οἱ μακάριοι θεοὶ ὀργίζονται· ἀλλ' ἔτι που οἱ ἠγεμόνες καὶ βασιλεῖς τῶν Τρώων διελεύσονται τρέχοντες τὸ μέγα πεδῖον, ἦτοι φεύγονται, σὺ δὲ θεάσῃ αὐτοὺς φεύγοντας ἐπὶ τὴν πόλιν πόρρω τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν. Οὕτως εἰπὼν, μεγάλως ἐβόησεν ἐφορμήσας διὰ τοῦ πεδίου, ὅσον τε ἑννέα χιλιάδες ἐβόησαν, ἡ δέκα χιλιάδες ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ, φιλονεικίᾳ συνάπτοντες μάχης· τοσαύτην ἐκ τοῦ στήθους φωνὴν ὁ βασιλεὺς Ποσειδῶν ὁ κινῶν τὴν γῆν ἀφῆκε, πᾶσι δὲ τοῖς Ἑλλήσι μεγάλην ἰσχὺν ἐπέβαλεν εἰς τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπαύστως πολεμεῖν καὶ μάχεσθαι. Ἡ Ἥρα δὲ ἡ χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα ἐθεάσατο ταῖς ὀφθαλμοῖς στάσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς, αὐτίκα δὲ ἐθεάσατο τὸν μὲν ποιοῦντα

- 155 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
 Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 Ἦμενον εἰσεῖδε· στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
- 160 Ὅππως ἑξαπάρριτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
 Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἑ αὐτήν,
 Εἴ πως ἰμεύραιτο παραδραθέειν φιλότῃ
 Ἦ, χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρὸν τε
- 165 Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
 Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἠφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κλήϊδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 Ἐνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
- 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἰμερόεντος
 Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
 Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,-
 Ἐμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμῇ.
- 175 Τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλείφασμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς,
 Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑατὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 Ἔξυσ' ἀσκήτασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
- 180 Χρυσεῖγς δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾷτο.
 Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,

κατὰ τὸν πόλεμον τὸν δοξαζοντα τοὺς ἄνδρας, τὸν αὐτάδελφον, καὶ ἀνδράδελφον, ἔχαιρε δὲ ἐν τῇ ψυχῇ· τὸν Δία δὲ ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τῆς πολλὰς πηγὰς ἐχούσης Ἰδης καθήμενον εὐθεάσατο, μισητὸς δὲ αὐτῇ ἦν ἐν τῇ ψυχῇ· ἐμερίμνησε δὲ μετὰ ταῦτα ἡ εὐόφθαλμος σεβαστὴ Ἥρα, ἵν' ἐξαπατήσειε τὸν νοῦν τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διός· αὕτη δὲ αὐτῇ κατὰ ψυχὴν ἐδόκει βελτίστη βουλή, ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἰδην καλῶς εὐτρεπίσασα ἑαυτήν, ἵν' ἐπιθυμήσειε παρακοιμηθῆναι συνουσίᾳ, καὶ μίξει, χρώματι καὶ κάλλει τῷ ἑαυτῆς, τούτῳ δὲ ὕπνον ἀβλαβῆ τε καὶ θερμὸν ἐπιχέαι κατὰ τῶν ὀμμάτων, καὶ τῶν πυκνῶν καὶ συνετῶν φρενῶν. ὥρμησε δὲ πορεύεσθαι εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπερ αὐτῇ ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς κατεσκεύασεν ὁ Ἥφαιστος, πυκνὰς δὲ καὶ στιβαράς θύρας ἐπήρεισε καὶ ἐπεστήριξε τοῖς παραστάσι καὶ φλοιοῖς κλειδὶ κεκρυμμένη, ταύτην δὲ οὐδεὶς ἄλλος θεὸς ἤνοιγεν· ἐκεῖ εἰσελθούσα αὐτὴ ἐπεζύγασε καὶ ἔκλεισε τὰς λαμπράς θύρας, καὶ πρῶτον μὲν τῷ θεῷ ὑγρῷ ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητοῦ σώματος πάντα ρῦπον ἐκάθισεν, ἥλειπται δὲ λιπαρῷ ἐλαίῳ θεῷ ἡδεῖ, ὃ δὴ ἦν αὐτῇ ἡγνισμένον· τούτου καί περ κινουμένου εἰς τὸ δῶμα τὸ χαλκὴν βάσιν ἔχον τοῦ Διός, ὅμως εἰς τὴν γῆν τε καὶ τὸν οὐρανὸν ἀφίκετο ἡ εὐωδία· τούτῳ δὴ αὕτη τὸ εὐεῖδές σῶμα ἀλείψασα καὶ τὰς τρίχας διακρίνας καὶ διαχορίσασα ταῖς χερσὶν, ἔπλεξε πλοκάμους φαιδρούς ὡραίους, θεῖους ἐκ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς· περιεβάλετο δὲ τὸν θεῖον λαμπρὸν πέπλον, ὃν αὐτῇ ἡ Ἀθηναῖα ἐλέανεν (ἐγναφεν) ἐργασαμένη, ἐνέθηκε δὲ κόσμους πολλοὺς, χρυσαῖς δὲ εἰσβολαῖς περονῶν κατὰ τὸ σῆθος διεπορποῦστο, ἐζώσατο δὲ ζώνην πλείστοις κροσσοῖς προσηρμοσμένην, ἐνέβαλε δὲ τοῖς καλῶς τετρημένοις ἄκροις τῶν ὠτίων ἐνώτια πολλῆς θεᾶς ἄξια (τρίκοκκα, ἢ πολλῶν κοσμίῳ ἄξια) μετὰ κακοπαθείας

- Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Κρηδέμῳ δ' ἐφύπερθε καλύφατο δῖα θεάων,
 185 Καλῶ, πηγατέφ· λευκὸν δ' ἦν, ἥλιος ὤς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῦ θήκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 190 Ἥρά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὃ, ττι κεν εἴπω,
 Ἥε κεν ἀρνήσαιο; κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 Οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέεσσιν ἀρήγεις.
 Τὴν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 "Ἡρῃ, πρέσβα Θεᾷ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοι,
 195 Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
 Τὴν δὲ δολοφροέουσα προσπύδα πύτνια Ἥρῃ·
 Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
 200 Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν·
 Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 205 Τοὺς εἴμι ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 Ἥδῃ γὰρ διπρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσι παραιπεπίθουσα φίλον κῆρ,
 Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι·
 210 Αἰεὶ κέ σφί φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.

εἰργασμένα, τέρψις δὲ πολλή ἀπέλαμπε, κεφαλο-
 δεσμίῳ δὲ ἄνωθεν ἐκαλύφτο ἡ ἐνδοξοτάτη τῶν θεῶν
 περικαλλεῖ, νεωστὶ γεγενημένῳ, λευκὸν δὲ ἦν καθά-
 περ ἥλιος, ὑπὸ τοῖς ποσὶ δὲ τοῖς εὐτραφῆσιν ἐβά-
 λετο τὰ ὠραῖα σανδάλια. ἐπεὶ δὲ πάντα τὸν κό-
 σμον περιέθηκε τῷ σώματι, ἄρμισε πορεύεσθαι ἐκ
 τοῦ δώματος, καλέσασα δὲ τὴν Ἀφροδίτην, πόρρῳ
 τῶν ἄλλων θεῶν, εἶπε πρὸς αὐτὴν λόγον· Ἄρά γε
 τι πεισθείης μοι, ὦ προσφιλὲς τέκνον, καθ' ὅ,τι ἂν εἴ-
 πω, ἢ ἀπανήναιο ἂν καὶ ἀνανεύσειας χολωθεῖσα τοῦ-
 το γ' ἐν τῇ ψυχῇ, ὅτι ἐγὼ μὲν τοῖς Ἕλλησι, σὺ δὲ
 τοῖς Τρῶσι βοηθεῖς; Πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο με-
 τὰ ταῦτα ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς Ἀφροδίτη· ὦ Ἥρα,
 τιμία θεά, θύγατερ τοῦ μεγάλου Κρόνου, λέγε ὅτι
 φρονεῖς καὶ νοεῖς, ἐκτελέσαι δέ με ἡ ψυχὴ κελεύει,
 εἴ γε δύναμαι ἐκτελέσαι, καὶ εἰ ἐτέρῳ τινὶ τετελε-
 σμένον τυγχάνει (εἰ τελεσθισμένον ἐστὶ). Πρὸς ταύ-
 την δὲ ἐπιβουλεύουσα εἶπεν ἡ σεβαστὴ Ἥρα· Δός
 μοι νῦν τὴν συνουσίαν καὶ ἐπιθυμίῳ, ἥ γε σὺ πάν-
 τας τοὺς ἀθανάτους θεοὺς καὶ τοὺς θνητοὺς ἀνθρώ-
 πους δαμάζεις, πορεύσομαι γὰρ θεασομένη τὰ πέρα-
 τα τῆς πολλὰ τρεφούσης γῆς, τὸν τε Ὠκεανὸν τὸν αἴ-
 τιον τῆς γενέσεως τῶν θεῶν, καὶ τὴν μητέρα Γῆν,
 οἳ με ἐν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις καλῶς ἔτρεφον, καὶ ἐπ-
 εμελοῦντο ἀνατρέφοντες, παραλαβόντες ἐκ τῆς Ῥέας,
 ὀπηνίκα τὸν Κρόνον ὁ μεγαλόφωνος Ζεὺς ὑποκάτω τῆς
 γῆς ἐκάθισε, καὶ τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπονήτου·
 τούτους ἄπειμι θεασομένη, καὶ τὰς ἀδιακρίτους φι-
 λονεικίας αὐτοῖς διαλύσω· ἦδη γὰρ πολὺν χρόνον
 ἀφίστανται τῆς ἀλλήλων κοίτης καὶ συνουσίας, ἐπει-
 δὴ ὀργὴ ἐνέπεσεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν· εἰ ἐκείνους
 γε λόγοις παραπείσασα τὴν ἀγαπητὴν ψυχὴν, εἰς τὴν
 κοίτην ἐμβάλοιμι εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν μίξει καὶ συνου-
 σίᾳ, αἰεὶ ἂν αὐτοῖς ἀγαπητὴ τε καὶ αἰδοῦς ἀξία κα-

- Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γάρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
 215 Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο.
 Ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
 Πάρφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
 Τὸν ρά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῶν δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 220 Ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σε φημὶ
 Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 Ὡς φάτο· γήθησε δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Μειδήσασα δ' ἔπειτα μέσῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
 Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 225 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἥμαθίνην ἐρατεινήν,
 Σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Ὀρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 Ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν.
 Ἐξ Ἀθόῳ δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκαε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
 Ἐνθ' Ὀπνῷ ξύμβλητό, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ὀπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 Πείθευ, ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἥματα πάντα·
 Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ·
 Δῶρα δὴ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,

λοίμην. Πρὸς ταύτην δὲ εἶπεν ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη· Οὐκ ἔστιν, οὐδὲ προσήκει ἀπαρνήσθαι τὸν σὸν λόγον, ἐν γὰρ ταῖς ἀγκάλαις τοῦ ἀρίστου Διὸς ὑπνώττεις. Εἶπε, καὶ ἀπὸ τοῦ στήθους ἔλυσε τὸν διακεκεντημένον ἱμάντα τὸν ποικίλον, ἐκεῖ δ' ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἐφιδύοντα μετ' ἐξαπάτης κατεσκευάστο· ἐκεῖ ἐνῆν μὲν ἡ συνουσία, ἐνῆν δὲ ἡ ἐπιθυμία, ἐνῆν δὲ ἡ παραλογιστικὴ παραίνεσις, ἣτις ἐξηπάτησε τὸν νοῦν καὶ τῶν εὖ φρονούντων καὶ συνετῶν τοῦτον δὴ ἐνέβαλε ταῖς χερσὶν αὐτῇ, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐφθέγγετο· Λάβε νῦν τοῦτον τὸν ἱμάντα, καὶ ἐγκατάθου τῷ σῷ κόλπῳ τὸν πεποικιλμένον, ἐν ᾧ πάντα κατεσκευάσται, οὐδέ σε οἶομαι ἄπρακτον ἀπαλλάξεσθαι, καθ' ὅπερ ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ προθυμῇ. Οὕτως εἶπεν· ἔχαρη δὲ ἡ εὐόφθαλμος σεβαστὴ Ἥρα, γελάσασα δὲ ἡρέμα μετὰ ταῦτα κατέθετο αὐτὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ κόλπου· καὶ ἡ μὲν θυγάτηρ τοῦ Διὸς Ἀφροδίτῃ ἐπορεύθη εἰς τὸ δῶμα, ἡ Ἥρα δὲ ὀρμήσασα κατέλιπε τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, εἰς τὴν Πιερίαν δὲ ἀφικομένη, καὶ τὴν ἐπέραστον Ἠμαθίαν, ὥρμησεν ἐπὶ τὰ χιονόβλητα ὄρη τῶν ἱππικῶν Θρακῶν, κατὰ τὰς ἀκροτάτας κορυφὰς ἰοῦσα, οὐδὲ τῆς γῆς ἦπτετο τοῖς ποσίν· ἐκ τοῦ Ἄθω δὲ εἰς τὸν Πόντον ἐχώρησε τὸν ταραττόμενον, ἀφίκετο δὲ εἰς τὴν Λῆμνον τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ Θόαυτος· ἐκεῖ δὲ τῷ ὕπνῳ συνήντησε τῷ ἀδελφῷ τοῦ θανάτου· ἐνέφυ δ' αὐτῷ τῇ χειρὶ καὶ ἐνεπλάκη, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· ὦ ὕπνε βασιλεῦ πάντων τῶν θεῶν καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, ὄντως μὲν καὶ ἄλλοτε ἤκουσας τοῦ ἐμοῦ λόγου, καὶ ἔτι καὶ νῦν ὑπάκουσον, ἐγὼ δ' ἂν σοι ὀφλήσω χάριν κατὰ πάντα τὸν χρόνον· κοίμησόν μοι ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι τοὺς φωτεινοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Διὸς εὐθέως, ἐπειδὰν ἐγὼ συγκατακλιθῶ αὐτῷ ἐν ἐπιθυμίᾳ συνουσίας καὶ μίξεως· δώσω δέ σοι δῶρα, θρόνον περικαλλῇ ἄφθαρτον διὰ παντὸς χρυσοῦν,

- Χρύσειον· Ἡφαιστος δὲ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 240 Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἦσει,
 Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
 "Ἦρῃ, πρέσβα θεᾷ, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι,
 "Ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
 245 'Ρεῖα κατευνήσαιμι· καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 'Ωκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἄσπον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 "Ἦδῃ γάρ με καὶ ἄλλο τεπὶ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 250 "Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 "Ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας·
 "Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγίοχοιο
 Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 "Ὅρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χάλεπαινε,
 'Ριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 Εἰ μὴ Νύξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 260 Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ,
 "Ἀζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρῃ·
 "Ὑπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 "Ἢ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν'
 "Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χῶσατο, παιδὲς εἰοῖο;

Ἡφαιστος δὲ ὁ ἐμὸς υἱὸς ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας
 χαλοὺς ἔχων κατασκευάσει ἐπιμελῶς διμιουργήσας,
 ὑπὸ τοῖς ποσὶ δὲ βαλεῖ μικρὸν ὑποπόδιον, ᾧ ἂν ἐπι-
 θεῖης τοὺς εὐτραφεῖς πόδας εὐαχούμενος. Πρὸς ταύτην
 δὲ ἀπακρινόμενος ἔλεγεν ὁ δυσέκδυτος Ὑπνος· ὦ Ἡρα,
 τιμία θεά, θύγατερ τοῦ μεγάλου Κρόνου, ἄλλον μὲν
 ἂν ἔγωγε ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν αἰεὶ ὄντων ραδίως κοι-
 μῆσαιμι, καὶ δὴ ἂν τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ
 Ὠκεανοῦ, ὅστις αἰτία γενέσεως πᾶσι ὑπῆρξεν, ἐγ-
 γὺς δὲ τοῦ Διὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Κρόνου οὐκ ἂν ἔγωγε
 παραγενοίμην, οὐδὲ κοιμήσαιμι, ὅπνίκα αὐτὸς οὐκ
 ἐπιτάττει· ἦδη γάρ με καὶ εἰς ἄλλο ἢ σὴ ἐπαίδευ-
 σε πρόσταξις, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡνίκα ἐκεῖνος ὁ μεγα-
 λόφυχος υἱὸς τοῦ Διὸς ἀπέπλει ἐκ τῆς Ἰλίου ἐκπορ-
 θήσας τὴν πόλιν τῶν Τρώων, ἐγὼ μὲν ἐκοίμῃσα τὸν
 νοῦν τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς, δυσέκδυτος πε-
 रिχυθεῖς, σὺ δὲ αὐτῷ χαλεπὰ ἐβουλεύσω ἐν τῇ ψυ-
 χῇ, διεγείρασα τὰς τῶν ὀδυνηρῶν ἀνέμων πνοὰς κα-
 τὰ θάλασσαν, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰς τὴν καλῶς
 οἰκουμένην Κῶν ἀπήνεγκας, ἄνευ τῶν φίλων ἀπάν-
 των, οὗτος δὲ ἔγερθεῖς ὠργίζετο διαρρίπτων καὶ
 συγχέων κατ' οἶκον τοὺς θεοὺς, ἐμὲ δὲ μάλιστα πάν-
 των ἐζήτει, καί με ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἐμβαλὼν εἰς τὴν
 θάλασσαν ἀνιστόρητον ἂν ἐποίησεν, εἰ μὴ ἡ Νυξ ἡ
 δαμάζουσα τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἔσωσεν.
 εἰς ταύτην φεύγων ἀφικόμην, ὁ δὲ ἐπαύσατο καίτοι
 ὀργίζομενος· ἠυλαβεῖτο γὰρ μὴ τῇ ταχεῖᾳ Νυκτὶ λυ-
 πηρὰ πράξῃ· νυκὶ δ' αὖ τοῦτό με κελεύεις, ἄλλο ἄ-
 πορον ἐκπληρῶσαι. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ἡ εὐόφθαλ-
 μος σεβαστή Ἡρα· ὦ Ὑπνε, τί δὲ σὺ ταῦτα ἐν
 τῇ σῇ διανοίᾳ σκοπεῖς; ἢ οἶει οὕτω τοῖς Τρώσι
 βοηθεῖν τὸν μεγαλόφωνον Δία, ὥσπερ ἔνεκα τοῦ Ἡ-
 ρακλέους ὠργίσθη τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ; ἀλλὰ πορεύθη-

Ἄλλ' ἴθ', ἐγὼ δὲ καὶ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
Δώσω ὅπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν,

ᾧ ὣς φάτο· χήρατο δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
270 Ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ.

Χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε· χθόνα· πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἐτέρῃ ἅλα μαρμαρένν· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·

Ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
275 Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.

ᾧ ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη·
ᾠμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελεύτεησέν τε τὸν ὄρκον,
280 Τῷ βήτην, Δήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε,
Ἡέρα ἐσσαμένω, ῥίμψα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἰδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.

285 Ἐνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἰδῇ
Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἵκανε·

Ἐνθ' ἦσθ' ὄζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὅρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι

290 Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραίπνῳς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἰδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ᾧ ὣς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐμισγέσθην φιλόττι,

τι, ἐγὼ δ' ἂν σοι μίαν τῶν νεωτέρων χαρίτων δώσω ἀναβαίνειν, καὶ σὴν γαμετὴν ὀνομάζεσθαι. Οὕτως εἶπεν. ἐχάρη δὲ ὁ ὕπνος, ἀποκρινόμενος δὲ ἔλεγε πρὸς αὐτὴν· Ἄγε νῦν ὁμοσὸν μοι τὸ πολυβλαβὲς (καὶ ἀβλαβὲς) ὕδωρ τῆς Στυγὸς, χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρα κράτησον τὴν πολλὰ τρέφουσαν γῆν, τῇ ἑτέρα δὲ τὴν λαμπροτάτην θρεπτικὴν θάλασσαν, ἵν' ὑμῖν ἅπαντες μάρτυρες ᾧσιν, οἱ κάτω περὶ τὸν Κρόνον ὄντες θεοὶ, ὄντως μὲν ἐμοὶ δώσειν μίαν τῶν νεωτέρων χαρίτων, τὴν Πασιθέαν, ἧς ἔγωγ' ἐπιθυμῶ πάντα τὸν χρόνον. Οὕτως εἶπεν. ὑπήκουσε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκὴχειρ Ἥρα, ὥρηνυ δὲ ὡς ἐκέλευσε, τοὺς θεοὺς δὲ ἅπαντας ὠνόμασε τοὺς καταχθονίους, οἳ καλοῦνται Τιτᾶνες· ἐπεὶ δὲ ὥμοσε καὶ ἐτελείωσε τὸν ὄρκον, ἀπῆλθον οὗτοι καταλιπόντες τὴν πόλιν τῆς Λήμνης τε καὶ τῆς Ἰμβρου, αἶρα ἐνδυσάμενοι, ῥαδίως ἀνύοντες τὴν ὁδὸν, ἀφίκοντο δὲ εἰς τὴν Ἰδὴν τὴν πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσαν, τὴν μητέρα τῶν θηρίων, εἰς τὸ Λεκτὸν ἀκρωτήριον· τῆς γῆς δὲ οὗτοι ἐπέβησαν, ὅπου πρῶτον κατέλιπον τὴν θάλασσαν, πᾶσα δὲ ἡ ὑψηλὴ καὶ μεγάλη ὕλη ἐκινεῖτο ὑπὸ τῶν ποδῶν· ἐκεῖ δὴ ὁ μὲν Ἵπνος παρέμεινε πρὶν ἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Διὸς, ἀναβάς εἰς ἐλάτνην ὑψηλοτάτην, ἣ τότε ἐν τῇ Ἰδῇ ὑψηλοτάτῃ ἀναβλαστήσασα διὰ τοῦ αἵματος εἰς τὸν αἰθέρα ἀφικνεῖτο· ἐκεῖ ἐκάθητο κλάδοις ἐλατίνοις περικεκαλυμμένος, ὁμοίος ὄρνιθι ὠδικῇ, ἣν ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσιν οἱ μὲν θεοὶ καλοῦσι χαλκίδα, οἱ ἄνθρωποι δὲ κύμινδιν· Ἡ Ἥρα δὲ ταχέως ἐπορεύθη εἰς τὸ Γάργαρον ἀκρωτήριον τῆς ὑψηλῆς Ἰδῆς, ἐθεάσατο δὲ αὐτὴν ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς· ἐπεὶ δὲ ἐθεάσατο, λίαν αὐτὸν ἔρωσεν κατὰ τὴν συνετὴν διάνοιαν περιεκάλυψεν, ὥσπερ ἡνίκα τὴν ἀρχὴν συνεγίνοντο ἐπιθυμία συνουσίας εἰς τὴν κοίτην

- 295 Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
 Στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Ἦρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
 "Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια "Ἦρη·
- 300 "Ερχομαι ὀφομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 "Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὐτρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 Τοὺς εἰμὶ ὀφομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 "Ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
- 305 Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 "Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος "Ιδης
 "Εστᾶσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην·
 Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴ κε σιωπῇ
- 310 Οἷχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου "Ωκεανοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἦρη, κεῖσε μὲν ἐστὶ καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι·
 Νῶϊ δ', αἶγ', ἐν φιλόπτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 Οὐ γὰρ πώποτε μὲν ὦδε θεᾶς ἕρος, οὐδὲ γυναικὸς
- 315 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσαν,
 Οὐδ' ὁπότε ἠρασάμην "Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 "Ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου "Ακρισιῶνης·
 "Ἢ τέκε Περσηῖα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
- 320 Οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 "Ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον "Ραδάμανθυν·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' "Αλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

πορευόμενοι, λανθάνοντες τοὺς ἀγαπητοὺς γονέας· ἔ-
 στη δὲ ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ
 ὀνόματος ἐκάλει· Ὡς Ἦρα, ποῦ προθύμως ὀρμῶσα ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ δεῦρο ἀφίκου; ἵπποι δέ σοι οὐ πάρειςι,
 καὶ ὀχήματα, ὧν ἐπιβαίης. Πρὸς τοῦτον δὲ ἐπιβου-
 λεύουσα ἔλεγεν ἡ σεβαστὴ Ἦρα· πορεύομαι θεασα-
 μένη τὰ πέρατα τῆς πολλὰ τρεφούσης γῆς, τὸν τε Ὠ-
 κειανὸν τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως τῶν θεῶν, καὶ τὴν μη-
 τέρα γῆν, οἱ με ἐν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις καλῶς ἔτρε-
 φον, καὶ ἐπεμελοῦντό μου ἀνατρέφοντες. τούτους ἀπ-
 εἰμι θεασομένη, καὶ τὰς ἀδιακρίτους φιλονεικίας λύσω
 αὐτοῖς, ἥδη γὰρ πολὺν χρόνον ἀφίστανται τῆς ἀλλή-
 λων κοίτης καὶ συνουσίας, ἐπεὶ δὴ ὀργὴ ἐνέπεσεν εἰς
 τὴν ψυχὴν αὐτῶν· οἱ ἵπποι δὲ πρὸς τῇ ρίζῃ καὶ προ-
 βάσει τῆς πολλὰς πηγᾶς ἐχούσης Ἰδῆς ἴστανται, οἱ
 με κομίσουσι κατὰ τε ξηρὰν καὶ ὑγρὰν, ἥτοι γῆν καὶ
 θάλασσαν. νυνὶ δὲ σοῦ χάριν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐνθάδε
 εἰς τόδε τὸ ὄρος ἀφικόμην, μὴ πῶς μοι μετὰ ταῦτα ὀρ-
 γισθῆς, εἰάν σιγῇ ἀπέλθω εἰς τὸν οἶκον τοῦ βαθέα
 ρεύματα ἔχοντος Ὠκεανοῦ. Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινό-
 μενος εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς· Ὡς Ἦρα ἐ-
 κεῖσε μὲν ἔστι καὶ μετὰ ταῦτα χωρῆσαι· ἡμεῖς δὲ ἄγε
 τερφθῶμεν ἐν συνουσίᾳ καὶ μίξει συγκατακλιθέντες,
 οὐδεπώποτε γὰρ με οὕτως ἔρας θεᾶς, οὐδὲ γυναικὸς
 περιχυθεὶς ἐδάμασε καὶ ἐνίκησε τὴν ψυχὴν ἐν τῷ στή-
 θει, οὐδὲ ὀπηνίκα ἠράσθην τῆς γαμετῆς τοῦ Ἰξίονος,
 ἥτις ἔτεκε τὸν Πειρίθουν τὸν τοῖς θεοῖς ὅμοιον ἐπιστή-
 μονα, οὐδὲ ὀπηνίκα τῆς εὐειδοῦς Δαναῆς τῆς θυγα-
 τρὸς τοῦ Ἀκρίσιου, ἥτις ἔτεκε τὸν Περσέα τὸν ἐνδο-
 ξότατον πάντων τῶν ἀνδρῶν, οὐδὲ ὀπηνίκα τῆς τοῦ
 Φοίνικος θυγατρὸς τῆς πόρρωθεν κληθείσης, ἥτις ἔτε-
 κέ μοι τὸν Μίνω, καὶ τὸν ἰσόθεον Ῥαδάμανθυ, οὐδὲ
 ὀπηνίκα τῆς Σεμέλης, οὐδὲ τῆς Ἀλκμήνης ἐν ταῖς Θή-

- "Η ρ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
 325 Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἔρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσνύδα πότνια Ἥρη,
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 330 Εἰ νῦν ἐν φιλόπῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι, πὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰεγενεπάων
 Εὖδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 335 Ἐξ εὐνῆς ἀνστάσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ρ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 Ἐνθ' ἵομεν κείμεντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή.
 340 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δαΐδιθι, μήτε τίν' ἀνδρῶν
 Ὀφείσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 Χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 Οὐτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.
 345 Ἡ ρά, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνῳ παῖς ἦν παράκοιτιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
 Λατὼν θ' ἐρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.
 Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο
 350 Καλὴν, χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Βαις, ἡ δὲ τὸν Ἡρακλέα ἔτεκεν υἱὸν ἰσχυρογνώμονα, ἡ δὲ Σεμέλη τὸν Διόνυσον ἔτεκε χαρὰν καὶ εὐφροσύνην τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὀπνίκα τῆς Δήμητρος τῆς ὥραιοκόμου βασιλίδος, οὐδὲ ὀπνίκα τῆς ὑπερενδόξου Λητοῦς, οὐδὲ σοῦ αὐτῆς, ὥσπερ νυνὶ σοῦ γε ἐρῶ, καὶ με γλυκεῖα ἐπιθυμία κατακρατεῖ. Πρὸς τοῦτον δὲ ἐπιβουλεύουσα ἔλεγεν ἡ σέβαστή "Ηρα.

᾽Ω χαλεπώτατε υἱὲ τοῦ Κρόνου, τίνα δὴ τοῦτον λόγον εἶπας, εἰ νῦν ἐπιθυμεῖς ἐν συνουσίᾳ καὶ μίξει συγκατακλιθῆναι ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς Ἰδης, ταῦτα δὲ ἅπαντα φανερά καὶ ἀπερικάλυπτά εἰσι· πῶς δ' ἂν εἴη, εἴ τις ἡμᾶς ἀπὸ τῶν αἰεὶ ὄντων θεῶν συγγινόμενους θεάσαιοτο, πᾶσι δὲ τοῖς θεοῖς παρελθὼν ἐνδοξότατον εἴποι καὶ δηλώσαι, οὐκ ἂν ἔγωγε εἰς τὸν σὸν οἶκον πορευθεῖην, ἐγερθεῖσα ἐκ τῆς κοίτης· μεμψήμοιρον γὰρ ἂν καὶ μεμπτόν τοῦτ' εἴη· ἀλλ' εἴγε δὴ ἐθέλεις, καὶ σοι ἀρεστὸν ὑπάρχει ἐν τῇ ψυχῇ, ἔστι σοι κοιτῶν, ὃν σοι ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς κατεσκεύασεν "Ηραιστος, θύρας δὲ πυκνὰς καὶ στιβαρὰς ἐφήρμοσε τοῖς φλυοῖς καὶ παραστᾶσιν· ἐκεῖσε πορευθῶμεν κοιμηθησόμενοι, ἐπειδὴ σοι ἤρσεν ἡ κοίτη. Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς. ᾽Ω "Ηρα, μήτε τινὰ τῶν θεῶν, μήτε τινὰ τῶν ἀνδρῶν φοβοῦ, τοῦτό γε θεάσεσθαι· τοιοῦτόν σοι νέφος ἐγὼ περιβαλὼ χρυσοῦν, οὐδ' ἂν ὁ ἥλιος θεάσαιοτο ἡμᾶς, οὐπερ καὶ τὸ φῶς λαμπρότατόν ἐστιν ἰδεῖν. Εἶπε δὴ καὶ εἰς τὰς ἀγκάλας περιέλαβεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τὴν ἑαυτοῦ γαμετήν. τούτοις δὲ ἡ ἐνδοξοτάτη γῆ ὑπεβλάστησε βοτάνην νέον ἀκμάζουσαν λωτόν τε δροσερόν, καὶ κρόκον, καὶ ἰακύνθον συνεχὴ καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ γῆς ὑψούμενος περιέκλειεν· ἐν τούτῳ κατεκλίθησαν, νεφέλην δὲ περιεβάλοντο ἄνωθεν (νεφέλη δ' ἄνωθεν ἐκαλύφθησαν) ὥραϊα χρυσοῦν, λαμπρὰ δὲ δρόσοι κατεφέροντο. Οὕτως αὐτὸς μὲν

- Ὄς ὁ μὲν ἀτρέμας εὖδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 Ὑπνῷ καὶ φιλότῃτι θαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοίτι·
 Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,
 Ἀγγελίην ἐρέων γαινόχῳ Ἑρνοσιγαίῳ·
 355 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ἔφρ' ἔτι εὖδει
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 Ἦρῃ δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
 360 Ὄς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾗχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
 Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν·
 Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
 365 Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχρωμένος ἦτορ·
 Κείνου δ' οὔτι λῖνν ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 370 Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
 Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορυΐεσσι
 Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδῃν μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα·
 375 Ὃς δὲ κ' ἀτὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμα
 Χείροني φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μεῖζονι δύτω.
 Ὄς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
 Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,

ἡσύχως ὑπνώττειν ὁ πατήρ ἐπὶ τῷ Γαργάρῳ ἀκρω-
 τηρίῳ, ὕπνῳ καὶ ἐπιθυμίᾳ μίξεως νικηθεὶς, εἶχε δὲ
 ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὴν γαμετὴν. ὁ δὲ δυσέκδυτος ὕπνος
 ὥρμησε τρέχειν εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, ἀγγελίαν
 μνηύσων, τῷ τὴν γῆν συνέχοντι· πλησίον δὲ τὰς λόγους
 ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτὸν προθύμως· Πρόθυμος νῦν,
 ὦ Πόσειδον, τοῖς Ἑλλησι, βοήθησον, καὶ δόξαν αὐ-
 τοῖς παρέχε εἰ καὶ ἐπ' ὀλίγον, ἐν ᾧ ἔτι ὑπνώτ-
 τει ὁ Ζεὺς, ἐπεὶ δὴ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν ὕπνον περιέ-
 βαλον· ἡ Ἡρα δὲ ἐξηπάτησεν αὐτὸν ἐν ἐπιθυμίᾳ μί-
 ξεως συγκατακλιθῆναι. Οὕτως εἰπὼν, αὐτὸς ἐπορεύ-
 θη πρὸς τὰ ἔνδοξα γένη τῶν ἀνθρώπων, τοῦτον δὲ ἔτι
 μᾶλλον ἀνέπεισε καὶ παρώρμησε βοηθεῖν τοῖς Ἑλ-
 λησιν· εὐθέως δὲ ἐν πρώτοις μεγάλας προπηδήσας,
 εἶπεν· ὦ Ἕλληνες, καὶ πάλιν καταλιμπάνομεν νίκην
 τῷ Ἑκτορι τῷ υἱῷ τοῦ Πριάμου, ὅπως τὰς ναῦς
 παραλάβῃ καὶ δόξαν κομίσῃται. ἀλλ' οὗτος μὲν οὕ-
 τως οἶεται καὶ καυχᾶται, διότι Ἀχιλλεὺς μένει παρὰ
 ταῖς κοίλαις ναυσὶ κατὰ ψυχὴν ὀργισθεὶς, ἐκείνου
 δὲ οὐδαμῶς πόθος καὶ ζήτησις ἔσται, ἐὰν ἡμεῖς οἱ ἄλ-
 λοι διεγειρώμεθα βοηθεῖν ἀλλήλοις. ἀλλ' ἄγετε ὥσ-
 περ ἂν αὐτὸς εἴπω ὑπακούωμεν ἅπαντες· τὰς ἀ-
 σπίδας ὅσαι βέλτισται ἐν τῷ στρατῷ καὶ μέγισταί
 εἰσιν, ἐνδυσάμενοι, τὰς κεφαλὰς δὲ ταῖς λαμπροτά-
 ταις περικεφαλαίαις καλίσταντες, ταῖς χερσὶ δὲ τὰ
 μακρὰ δόρατα λαβόντες πορευθῶμεν· ἐγὼ δὲ προ-
 ηγήσομαι, οὐδέ τι οἶομαι Ἑκτορα τὸν υἱὸν τοῦ Πριά-
 μου παραμενεῖν, καίπερ πάνυ προθύμως ὀρμῶντα·
 ὃς δ' ἂν ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ ἀνδρείος ἔχῃ μικρὰν ἀ-
 σπίδα εἰς τὸν ὤμον, δότω αὐτὴν ἀνδρὶ ὑποδεεστέρῳ,
 οὗτος δὲ ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω. Οὕτως εἶπεν· οὗ-
 τοι δὲ πάνυ δὴ ἤκουον αὐτοῦ καὶ ἐπείθοντο· τούτους
 δὲ οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ διέταττον, καὶ τοὶ τετραμέννοι,

- Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 380 Οἱ χόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμβειβον·
 Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 Βάν ῥ' ἴμεν. ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 385 Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 Ἐν δαῖ' λευγαλήῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 Δῆ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 390 Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀαλητῷ.
 Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα προτὶ χέρτον,
 Ποντόθεν ὀρνύμενον πτοίῃ Βορέῳ ἀλεγεινῇ·
 395 Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην·
 Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 Ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή,
 400 Δεινὸν αὔσαντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 Ἐγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δύο τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τεπέσθην,
 Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου·
 405 Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά· χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 Ὅττι δὴ οἱ βέλος ὦκ' ἐτάσιον ἔκφυγε χεῖρός·

ὃ τε υἱὸς τοῦ Τυδέως, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Ἀγαμέμνων
ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως. πορευόμενοι δὲ πρὸς ἅπαντας
ἐνήλλασσον τὰ πολεμικὰ ὅπλα, τὰ μὲν κρείσσονα
ἀνδρείως ἐνεδύετο, τὰ χείρονα δὲ τῷ ὑποδεεστέρῳ
ἐδίδουν. ἐπεὶ δὲ ἐνεδύσαντο περὶ τὸ σῶμα τὸν λαμ-
πρότατον σίδηρον, ὥρμησαν πορεύεσθαι, ἠγείτο δ' ἄ-
ρα αὐτοῖς Ποσειδῶν ὁ συνέχων τὴν γῆν, φοβερὸν ξί-
φος ἐπίμικες κρατῶν ἐν τῇ παχείᾳ καὶ ἰσχυρᾷ χει-
ρὶ, ὅμοιον ἀστραπῇ, τούτῳ δὲ οὐχ ὅσιόν ἐστι συμ-
μιγῆναι ἐν τῷ ὀλεθρίῳ πολέμῳ, ἀλλὰ φόβος κατέ-
χει τοὺς αἰδρας. Τους Τρῶας δὲ ἀφ' ἐτέρου μέρους
διέταττεν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ. τότε δὴ χαλεπωτάτην
φιλονεικίαν πολέμου ἐξεπεινεν ὅτε μελανώθριξ Ποσει-
δῶν, καὶ ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ, ὁ μὲν τοῖς Τρῶσιν, ὁ
δὲ τοῖς Ἑλλήσι βοηθῶν, ἐπλήμυρε δὲ ἡ θάλασσα
πρὸς τὰς σκηνὰς τε καὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, οὗ-
τοι δὲ συτήρχοντο καὶ συνέβαλλον σὺν θορύβῳ με-
γάλῳ. οὔτε τὸ κύμα τῆς θαλάσσης τοσοῦτον βοᾷ καὶ
ἠχεῖ εἰς τὴν χέρσον ἐκ τοῦ πόντου διεγχειρόμενον πνοῇ
χαλεπῇ καὶ ὀδυνηρᾷ τοῦ βορέου. οὔτε πυρὸς καιομέ-
νου τοσοῦτος ἦχος ἀποτελεῖται ἐν τοῖς κοιλώμασι τοῦ
ὄρους, ὅπνινκα διανέσται καὶ ἐξῆπτο καίειν τὸν δρυμόν.
οὔτε ὁ ἄνεμος τοσοῦτον περὶ τὰς ὑψηλὰς δρυς ἠχεῖ,
ὅστις μάλιστα μεγάλως βοὴν ἀποτελεῖ οἷον ὀργιζό-
μενος διὰ τὴν τῶν δένδρων ἀντιτυπίαν ὅση ἄρα τῶν
Ἑλλήνων ἦν ἡ βοὴ φανερώς φωνησάντων, ὅπνινκα κατ'
ἀλλήλων ἐφώρμησαν. Πρῶτος δὲ ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ
ἔβαλε κατὰ τοῦ Αἴαντος δόρατι, ἐπειδὴ ἐτράπη εὐ-
θὺ αὐτοῦ. οὐδὲ ἀπέτυχεν, ὅπου δὴ οἱ δύο λῶροι
περὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ἐξετέταντο, ὁ μὲν τῆς ἀσπίδος
ῶν, ὁ δὲ τοῦ ξίφους τοῦ ἀργυροῦς ἥλους ἔχοντος. οὔ-
τοι αὐτῷ ἐρρύσαντο καὶ ἐφύλαξαν τὸ ἀπαλὸν σῶμα.
ὠργίσθη δὲ ὁ Ἑκτωρ, ὅτι δὴ αὐτῷ τὸ ταχὺ δόρυ μα-
ταίως ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς χειρὸς, ὅπισω δὲ εἰς τὸ πλῆ-

- Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλά, Θοάων ἔχματα νηῶν,
 410 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 Σπῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχιέθι δειρῆς·
 Στρώμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥίπῃς πατρὸς Διὸς ἐξερύπη δρυς
 Πρόρριζος, δεινὴ δὲ Θεείου γίνεται ὁδμῇ
 415 Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπὲρ ἔχει θράσος, ὅσκειν ἴδνται
 Ἐγγυὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπες· Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 420 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειαῖς
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνεΐας, καὶ δῖος Ἀγνήνωρ,
 425 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
 Ἀσπίδας εὐκύκλουςσχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκῃθ' ἵππους
 Ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 430 Ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐρρέϊος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ

θος τῶν φίλων ἀνεχώρει φυλασσόμενος τὴν θανατηφόρον μοῖραν· τοῦτον μὲν οὖν ἀπερχόμενον Αἴας ὁ μέγας υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος λίθῳ χειροπληθεῖ, οἳ δὲ πολλοὶ ἐρείσματα καὶ ἐπιστηρίγματα τῶν ταχειῶν νεῶν παρὰ τοῖς ποσὶ τῶν μαχομένων ἐκυλίωντο, τούτων δὴ ἓνα ἀνελόμενος καὶ ἄρας, ἔβαλε κατὰ τὸ στῆθος ὑπεράνω τῆς περιφερείας τῆς ἀσπίδος ἐγγυὲς τοῦ τραχήλου, ὥσπερ δὲ βέμβηκα διεκίνησε σφοδρῶς πλήξας, περιέδραμε δὲ πανταχοῦ· ὥσπερ δὲ ὅταν ὑπὸ κεραυνοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ Διὸς ἀνασπᾶται καὶ καταπίπτῃ δρῦς σὺν αὐταῖς ταῖς ρίζαις, βαρεῖα δὲ τοῦ Θείου ὄσμη γίνεται ἐξ αὐτῆς, τούτῳ δὲ οὐ πρότεστι τόλμη, ὅς ἂν θεάσῃται παραγενόμενος, δεινὸς δὲ καὶ βαρὺς ἐστὶν ὁ τοῦ μεγάλου Διὸς κεραυνός· οὕτω κατέπεσε ταχέως εἰς τὴν κόνιν ἡ ἰσχὺς τοῦ Ἑκτορος, ἦτοι ὁ Ἑκτωρ, ἔρριψε δὲ ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸ δόρυ, ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ δόρατι ἐπισυνήφθη καὶ ἐπυκολούθησεν ἡ ἀσπίς, καὶ ἡ περικεφαλαία, περὶ αὐτὸν δὲ ἤχησαν τὰ ποικίλως εἰργασμένα σιδήρῳ ὄπλα· οἱ υἱοὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων μεγάλως βοῶντες ἐφώρμησαν, ἐλπίζοντες ἐλκύσειν αὐτόν, ἔβαλλον δὲ πυκνῶς δόρατα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐδυνήθη τὴν βασιλέα τοῦ στρατοῦ τραῦσαι, οὐδὲ πόρρωθεν πλήξαι, πρότερον γὰρ περὶ αὐτὸν ἔστησαν οἱ κράτιστοι ὅ τε Πολυδάμας, καὶ ὁ Αἰνεΐας, καὶ ὁ ἐνδοξότατος Ἀγένωρ, καὶ Σαρπηδὼν ὁ ἡγεμὼν τῶν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ὁ ἀμώμητος· τῶν ἄλλων δὲ οὐδεὶς αὐτοῦ ἠμέλησεν, ἀλλὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ εἶχον τὰς εὐπεριφερεῖς ἀσπίδας· τοῦτον δὲ οἱ φίλοι ἄραντες ταῖς χερσὶν ἔφερον ἔξω τῆς μάχης, ἕως ἀφίκετο εἰς τοὺς ἵππους τοὺς ταχεῖς, οἵτινες αὐτῷ ὅπισθεν τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου ἴσταντο, τὸν τε ἡνίοχον ἔχοντες καὶ ποικίλως κατεσκευασμένα ὀχήματα, οἱ τοῦτον εἰς τὴν πόλιν ἐκόμιζον βαρέως στενάζοντα· ἀλλ' ὅπνῃκα δὴ ἀφίκοντο εἰς τὸν πόρον τοῦ πλατέος ποταμοῦ τοῦ συσροφᾶς ποιοῦντος Ξάνθου, ὃν ὁ ἀθάνατος Ζεὺς ἐγέννησεν, ἐκεῖ αὐτὸν ἐκ τῶν ἵππων ἔθηκαν κα-

- 435 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα, κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσε·
 Αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδδὲ οἱ ὄσσε
 Νυξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' οὖν ὡς ἴδον Ἑκτορα νόσφι κiónτα,
- 440 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης·
 Ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ μετάλμενος ὀξυόοντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῆς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
- 445 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Οὔτασε καλλαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
 Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
- 450 Υἱὸν Ἀρηίλυκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε χαῖαν ἀγοστῷ·
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ὅτ'ω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἄλιον πιδῆσαι ἄκοντα,
- 455 Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μιν ὅτ'ω
 Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἴδος εἶσω·
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε
 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
- 460 Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
 Λικριφίδις αἰξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς

τὰ γῆς, ὕδωρ δὲ αὐτῷ κατέχευαν, ὁ δὲ ἀνεκτίσαστο τὸ πνεῦμα, καὶ ἀνέβλεψε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καθεζόμενος δὲ ἐπὶ τὰ γόνατα αἷμα μέλαν ἐξέμισσε, πάλιν δὲ εἰς τοῦπίσω προσπνέχθητῇ γῇ, νύξ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περιεκάλυψε σκοτεινῇ, ἡ πληγὴ δὲ ἔτι τὴν ψυχὴν ἐδάμαζεν. Οἱ Ἕλληνες δὲ ἐπειδὴ θεάσαντο τὸν Ἕκτορα μακρὰν ἀπερχόμενον, μᾶλλον κατὰ τῶν Τρῶων ὥρμησαν, ἐμνήσθησαν δὲ μάχης. τότε πολλῶ πρωτος ὁ τοῦ Οἰλέως ταχύπους Αἴας τὸν Σάτνιον ἔβαλεν, δόρατι ὅξει ἐπιπνιγῆσας, τὸν υἱὸν τοῦ Ἥνοπος, δν δὴ ἡ ἄμωμος Ναῖς ἡ νύμφη ἔτεκε τῷ Ἥνοπι βόσκοντι τοὺς βοῦς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σατνιόεντος ποταμοῦ. τοῦτον μὲν οὖν ὁ κατὰ πόλεμον ἔνδοξος υἱὸς τοῦ Οἰλέως παρὰ γενόμενος ἔτρωσε κατὰ τὸν λαγόναν, οὗτος δὲ ἀνετράπη, καὶ κατέπεσε, περὶ αὐτὸν δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες συνῆγον καὶ συνῆπτον πόλεμον καὶ μάχην ἰσχυράν. τούτῳ δὲ Πολυδάμας ὁ τὸ δόρυ κινῶν ἀφίκετο τιμωρὸς καὶ βοηθός, ὁ υἱὸς τοῦ Πάνθου, ἔτρωσε δὲ τὸν Προθοήνορα κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρηλύκου· διὰ τοῦ ὤμου δὲ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ διήλθεν· οὗτος δὲ καταπεσὼν εἰς τὴν κόνιν ἐλάβετο τῆς γῆς τῇ δρακί (τῷ ὀλεκράνῳ). ὁ Πολυδάμας δὲ θαυμαστῶς ἐπὶ καυχῆσαστο μεγάλως βοήσας· Οὐ μὴν αὖθις οἶομαι ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς τοῦ μεγαλοψύχου υἱοῦ τοῦ Πάνθου ματαίως ἐξενεχθῆναι τὸ δόρυ, ἀλλὰ τις τῶν Ἑλλήνων ἐδέξατο ἐν τῷ σώματι, καὶ ὑπολαμβάνων αὐτὸν κατελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Αἰδου ἐπηρειδόμενον καὶ ἐπιστηριζόμενον αὐτῷ. Οὕτως εἶπε. λύπη δὲ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καυχησαμένου, μάλιστα δὲ τῷ συνετῷ Αἴαντι παρώξυνε τὴν ψυχὴν τῷ υἱῷ τοῦ Τελαμώνος, πλησίον γὰρ τούτου μάλιστα κατέπεσε. ταχέως δὲ ἀπερχομένου ἔβαλεν δόρατι λαμπρῷ. Πολυδάμας δὲ αὐτὸς μὲν ἐξέφυγε τὸν μέλανα θάνατον, παρὰ τὸ λέχριον καὶ πλάγιον ἐκκλίνας, ἐδέξατο δὲ ὁ τοῦ Ἀντήνορος υἱὸς Ἀρχίλοχος, τούτῳ γὰρ δὴ οἱ θεοὶ ἐβουλεύ-

- Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·
 Τόν ῥ' ἐβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
 465 Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.
 Τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῇ, στόμα τε, ῥῖνές τε
 Οὐδεῖ πλῆντ', ἥπερ κνῆμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε·
 470 Ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφᾶσθαι
 Ἄξιος· οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ·
 Ἀλλὰ κασίγνητος Αντήνορος ἱπποδάμοιο,
 Ἦ πάνις· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.
 Ἦ ῥ' εὐ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν·
 475 Ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ,
 Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας,
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 Οὐ θιν οἷοισιν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἴζυς
 480 Ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
 Φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 Ἐγχεί ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοίό γε ποινὴ
 Διρὸν αἵτιος ἔῃ· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 Γιωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 485 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξάμεοιο·
 Πινέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ἔρινεν·
 Ὀρμήθη δ' Ἀκάμαιτος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
 Πινελέοιο ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,
 Τιδὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
 490 Ἑρμείας Τρῶων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·

σαντο καὶ ἐκύρωσαν θάνατον· τοῦτον δὴ ἔτρωσεν ἐν τῷ συνδέσμῳ καὶ τῇ συναφῇ τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν ἔσχατον σπόνδυλον, ἀπέκοψε δὲ ἄμφω τὰ νεῦρα· τούτου δὲ πολλῶ πρότερον ἢ κεφαλῇ, καὶ τὸ στόμα, καὶ αἱ ῥῖνες τῷ ἐδάφει προσ-
 ηνέχθησαν, ἢ αἱ κνῆμαι καὶ τὰ γόνατα καταπεσόντος· ὁ Αἴας δὲ ἐφώνησε τῷ ἀμωμήτῳ Πολυδάμαντι· Σκό-
 πει, ὦ Πολυδάμα, κἄμοι τὴν ἀλήθειαν εἰπέ· ἄρ' οὐχ οὗτος ὁ ἀνὴρ ἄξιός ἐστιν ἀνταναιρεθῆναι χάριν τοῦ Προθοήνορος; οὐδαμῶς μοι φαῦλος δοκεῖ, οὐδὲ ἐκ φαύλων γενέσθαι· ἀλλ' ἀδελφὸς τοῦ ἵππικου Ἀν-
 τήνορος, ἢ υἱὸς, αὐτῷ γάρ ἐστιν ὅμοιος παντελῶς κατὰ τὸ γένος· εἶπε δὴ καλῶς ἐπιστάμενος, τοὺς Τρῶας δὲ λύπη κατέσχε κατὰ τὴν ψυχὴν· τότε δὴ ὁ Ἀκάμας Πρόμαχον τὸν Βοιωτὸν ἔβαλε τῷ δόρατι περὶ τὸν ἀδελφὸν ἑστῶς, οὗτος δὲ ὑπέσυρεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν· ἐπὶ τούτῳ δὲ καταπληκτικῶς ἐ-
 καυχήσατο ὁ Ἀκάμας μεγάλως βοήσας· ὦ Ἕλληνες πολεμικοὶ, καυχήσεων ἀπλῆστοι, οὐ δὴ μόνοις ἡμῖν κακοπάθεια ἔσται καὶ ταλαιπωρία, ἀλλὰ ποτε καὶ ὑμεῖς οὕτως ἀναιρεθήσεσθε· σκοπεῖτε, ὅπως ὑμῖν ὁ Πρόμαχος καθεύδει ἀνηρημένος δόρατι ἐμῷ, ὅπως μὴ ἢ τοῦ ἀδελφοῦ ἀντέκτῃσις καὶ τιμωρία ἐπὶ πολὺ ἀτιμώρητος ὑπάρχη, δι' ὃ δὴ καὶ τις ἀνὴρ εὐχεται καταλιπεῖν ἀδελφὸν ἐν τῷ οἴκῳ βοηθὸν καὶ τιμωρὸν τοῦ ἄρεος, ἥτοι τοῦ ἐν πολέμῳ θανάτου· οὕτως εἶπε· τοῖς Ἕλλησι δὲ λύπη ἐγένετο καυχισαμένου, μάλιστα δὲ τῷ συνετῷ Πηνελάῳ παρεκίνησε τὴν ψυ-
 χὴν, ὥρμησε δὲ κατὰ τοῦ Ἀκάμαντος, οὗτος δὲ οὐχ ὑπέμεινε τὴν ὀρμὴν Πηνελάου τοῦ βασιλέως· αὐτὸς δὲ ἔβαλεν Ἰλιονέα τὸν υἱὸν Φόρβαντος τοῦ πολλὰ θρέμματα ἔχοντος, ὃν δὴ μάλιστα τῶν ἄλλων Τρώ-
 ων ὁ Ερμῆς ἠγάπα, καὶ πλοῦτον ἐδωρήσατο ἐκ τού-

- Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα,
 Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ὄντα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
 Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 495 Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμαῖζε,
 Αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρην, ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών,
 Πέφραδέ τε Τρῶεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος κῦδα·
 500 Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγννορίδαο,
 Ἄνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῇ
 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
 505 Ὡς φάτο· τὲς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 Ἦιρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος
 510 Αἴας ρά πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκν δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφίτην·
 515 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτασε καλλापάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 Διώσας· Ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὤτειλῆν
 Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε' ἐκάλυψε.

του δὲ ἡ μήτηρ μόνον υἱὸν ἔτεκε τὸν Ἰλιονέα· τοῦτον τότε ὑποκάτω τῆς ὕφρως εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔτρωσεν (κατὰ τὰ θεμέλια τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔβαλεν), ἔξωσε δὲ καὶ ἐξώρυξε τὴν κόρην, τὸ δόρυ δὲ εἰς τὸ πρόσω δια τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ δια τοῦ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου νεύρου διήλθεν, οὗτος δὲ ἐκάθισεν ἐκτείνας ἀμφω τὰς χεῖρας· ὁ Πινέλαρος δὲ σπασάμενος τὴν ὀξεῖαν ρομφαίαν ἐπληξεν αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον τοῦ τραχήλου, ἀπέρριψε δὲ εἰς τὴν γῆν τὴν κεφαλὴν σὺν αὐτῇ τῇ περικεφαλαίᾳ, ἔτι δὲ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ ἦν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ· οὗτος δὲ εἶπεν, ὥσπερ κεφαλὴν Μήκωνος τῆς βοτάνης ἀπατεῖνας αὐτὴν ἐμπεπαρμένην τῷ δόρατι, ἔδειξέ τε τοῖς Τρωσὶ, καὶ καυχώμενος λόγον εἶπε τοιοῦτον· Εἶπατέ μοι, ὦ Τρῶες, τῷ τοῦ λαμπροῦ Ἰλίου ὡς ἀγαπητῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ θρηνεῖν καὶ ὀδυρεσθαι ἐν τοῖς οἴκοις, οὐδὲ γὰρ ἡ γυνὴ τοῦ Προμάχου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεγνήνορος τῷ ἀγαπητῷ ἀνδρὶ ὑποστρέφαντι συγχαρήσεται, ὅποταν δὴ ἐκ τῆς Τροίας σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπίωμεν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὕτως εἶπε· τούτους δὲ ἄρα σύμπαντας τρόμος ὑπέλαβε κατὰ τὰ μέλη, περιέβλεψε δὲ καὶ περιεσκόπησεν ἕκαστος, ὅπου διαφύγοι τὸν χαλεπὸν θάνατον· Λέγετε νῦν μοι, ὦ Μοῦσαι αἱ κατοικοῦσαι τὰ οὐράνια οἰκήματα, τίς δὴ πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων σκύλα ἡμαγμένα ἔλαβεν, ἐπεὶ δὴ ἔτρεψε τὸν πόλεμον ὁ ἑνδοξὸς Ποσειδῶν ὁ σείων τὴν γῆν· ὁ Αἴας δὴ πρῶτον ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνις ἔτρωσε τὸν Ὑρτίον τὸν υἱὸν τοῦ Γυρτίου, τὸν ἡγεμόνα τῶν ἀνδρείων Μυσῶν· τὸν Φάληκην δὲ καὶ τὸν Μέρμερον Ἀντίλοχος ἀπέκτεινεν· ὁ Μηριόνης δὲ τὸν Μόρυν, καὶ τὸν Ἰπποτίωνα ἀνεῖλεν· ὁ Τεῦκρος δὲ τὸν Προθῶνα, καὶ τὸν Περιφύτην ἀπέκτεινεν· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως μετὰ ταῦτα Ὑπερήνορα τὸν βασιλέα τῶν λαῶν ἔτρωσε κατὰ τὴν λαγόνα, τὰ ἔντερα δὲ ὁ σίδηρος ἐξέχεε διακόφας, ἡ ψυχὴ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τῆς τρώσεως

Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
520 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὥρσῃ.

πληγὴν ἄρμησε σπεύδουσα, τοῦτον δὲ ὁ σκότος κατ'
ὀφθαλμούς περιεκάλυψε. Πολλοὺς δὲ ἀπέκτεινεν Αἴ-
ας ὁ τοῦ Οἰλέως ταχύπους υἱός, οὐ γάρ τις αὐτῷ
ὅμοιος ἦν ἐπιδιώξαι τοῖς ποσὶ, τραπέντων εἰς φυγὴν
τῶν ἀνδρῶν, ὅπνινίκα ὁ Ζεὺς τροπὴν καὶ φυγὴν ἐμ-
βάλῃ.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ο.

Ἀὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 Οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι. ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
 Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 10 Εἴαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
 Αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἥ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρην,

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ο

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Επεὶ δὲ τὰ ὀρθὰ ξύλα, καὶ τὴν τάφρον διέβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ ἐνῆρέθησαν ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν
 Ἑλλήνων, οὗτοι μὲν δὴ κατείχοντο παρὰ τοῖς ἄρμα-
 σι παραμένοντες ὥχροι ὑπὸ τοῦ φόβου, ἐπτοημένοι·
 ἠγέρθη δὲ ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ ὕπνου ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς
 Ἰδης παρὰ τῆς χρυσοῦν θρόνον ἐχούσης Ἥρας, ἀνερ-
 μήσας δὲ ἔστι, ἐθεάσατο δὲ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Ἑλ-
 ληνας, τοὺς μὲν ταρασσομένους, τοὺς δὲ συνταράσ-
 στοντας ὀπισθεν τοὺς Ἑλληνας, ἐν αὐτοῖς δὲ Ποσει-
 δῶνα τὸν βασιλέα· τὸν Ἑκτορα δὲ ἐθεάσατο κείμενον
 ἐν τῷ πεδίῳ, περὶ αὐτὸν δὲ οἱ φίλοι ἐκάθηντο, αὐ-
 τὸς δὲ χαλεπῇ κατείχετο ἀναπνοῇ παράφρων τῇ ψυ-
 χῇ καὶ ἐξεστηκῶς αἷμα ἐξεμῶν, ἐπεὶ οὐκ ἔτρωσεν
 αὐτὸν ὁ ἀσθενέστατος τῶν Ἑλλήνων· τοῦτον δὲ θεασά-
 μενος ὤκτειρεν ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν,
 χαλεπῶς δὲ ὑποβλεψάμενος πρὸς τὴν Ἥραν εἶπε λό-
 γον· ὄντως δὴ πάνυ ἢ κακοῦργος σὴ ἐπιβουλή, ὦ
 πανοῦργε Ἥρα, τὸν ἐνδοξότατον Ἑκτορα ἀπέπαυσε

- 15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς·
 Οὐ μὰν οἷδ', εἰ αὐτε κακοῖράφης ἀλεγεινῆς
 Πρώτῃ ἐπαύρηται, καί σε πληγῇσιν ἰμάσσω.
 Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 Ἀκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἵηλα
- 20 Χρῦσεον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον·
 Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
 Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει
- 25 Ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
 Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θεέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας·
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ρυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
- 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα·
 Τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
 Ὅφρ' εἰδῆς, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο, καί μ' ἀπάτησας·
 ὦς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
- 35 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὕπερθεν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 Ὅρκος, δεινστάτος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
 Σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
- 40 Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ ὁμόσαιμι·
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρῳᾶς τε καὶ Ἐκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·

τοῦ πολέμου, ἔτρεφε δὲ εἰς φυγὴν τὸν στρατόν· οὐ μὴν οἶδα εἰ αὐθις τῆς χαλεπῆς καὶ ὀδυνηρᾶς κακοσυμβεσίας πρώτη ἀπολαύσεις, καὶ σε πληγαῖς μαστιῶ· ἢ οὐ μέμνησαι, ὅπηνίκα ἐκρέμασσω ἀπὸ τοῦ ὕψους, ἐκ δὲ τῶν ποδῶν ἄκμωνας δύο ἐξήρτησα, περὶ τὰς χεῖρας δὲ δεσμὸν ἔβαλον χρυσοῦν, στερεόν; σὺ δὲ ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ταῖς νεφέλαις ἐκρέμασσω, ἐδεινοπάθουν δὲ οἱ θεοὶ κατὰ τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν Ὀλυμπον, λῦσαι δέ σε οὐκ ἐδύναντο πλησίον ἐρχόμενοι, ὃν δὲ ἐλάμβανον ἐρρίπτουν τινάξας ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ βαθμοῦ, ἕως ἂν ἀφίκηται εἰς τὴν γῆν ὀλίγον ἔχων τὸ εἶναι, ἐμὲ δὲ οὐδ' οὕτως ἀφίη ὁ θυμὸς ὁ σκληρὸς, τῇ λύπῃ τοῦ θείου Ἡρακλέους, ὃν σὺ σὺν τῷ Βορέᾳ ἀνέμῳ πείθουσα τὰς συστροφάς, ἐξέπεμψας ἐπὶ τὴν ἄκαρπον θάλασσαν κακὰ καὶ δεινὰ βουλευομένη· καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν εἰς τὴν καλῶς οἰκουμένην Κῶν ἀπήνεγκας. τοῦτον μὲν οὖν ἐγὼ ἐκείθεν ἠλευθέρωσα, καὶ ἀνήγαγον αὐθις εἰς τὸ ἵπποτρόφον Ἄργος, καί περ πολλὰ κακοπαθήσαντα. τίτῳ σε πάλιν ἀναμνήσω, ὅπως παύσῃ τῶν δόλων καὶ τῶν ἀπατῶν, ἵνα ἴδῃς εἴ τοι σοὶ βοηθήσει ὁ ἔρως καὶ ἡ κοίτη, ἢ συνεγένου παραγενομένη πόρρῳ τῶν θεῶν καὶ με ἐξηπάτησας. Οὕτως εἶπεν, ἐφοβήθη δὲ ἡ εὐόφθαλμος σεβαστὴ Ἥρα, καὶ φωνήσασα ἔλεγε πρὸς αὐτὸν λόγους ταχεῖς· Γινωσκέτω νῦν τοῦτο ἡ Γῆ, καὶ ὁ πλατὺς ἀνωθεν Οὐρανὸς, καὶ τὸ καταρρέον τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ὅστις ἐστὶ μέγιστος ὄρκος, καὶ φοβερώτατος τοῖς μακαρίοις θεοῖς, καὶ ἡ σαυτοῦ θεία κεφαλὴ, καὶ ἡ ἡμέτερα αὐτῶν κοίτη ἡ ἐκ παρθενίας οὔσα, ταύτην μὲν τοι οὐκ ἂν ποτε ἐγὼ ψευδῶς ὁμώσασαιμι, μὴ δὲ ἐμὴν βουλὴν Ποσειδῶν ὁ τὴν γῆν συνέχων βλάπτει τοὺς Τρῳᾶς τε καὶ τὸν Ἕκτορα, τοῖς δὲ βοηθεῖ· ἀλλὰ που αὐτὸν ἡ ψυχὴ διεγείρει

- Ἄλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
 Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλένησεν Ἀχαιοὺς·
 45 Αὐτὰρ τοὶ κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.
 ὧς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βρωῶπις πότνια Ἥρη,
 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 Αἶψα μεταστρέψειε ῥόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 Ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις·
 Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον·
 55 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Ὅφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 Ἐλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Πausάμενον πολέμοιο, τὰ δ' ἀπρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι·
 Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
 Αἶψα νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Αὖτις ἀποστρέψουσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
 Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει δν ἑταῖρον
 65 Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φρίδιμος Ἐκτωρ
 Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηνοὺς
 Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
 Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλῖώξῃν παρὰ νηῶν
 70 Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσὸκ' Ἀχαιοὶ

καὶ προτρέπεται, καταπονουμένους δὲ παρὰ ταῖς ναυσὶ θεασάμενος ᾤκτειρε τοὺς Ἕλληνας. ἐγὼ δὲ σοὶ κἀκεῖνῳ παραινέσαιμι ἂν καὶ συμβουλευέσαιο ἐκεῖσε ἵεναι, ὅπου δὴ σὺ, ὦ αἴτιε τῆς σκοτεινῆς πυκνώσεως τῶν νεφῶν, προηγῇ. Οὕτως εἶπεν. ἡρέμα δὲ ἐγέλασεν ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν τε καὶ τῶν θεῶν, καὶ ἀποκρινόμενος ἔλεγε πρὸς αὐτὴν λόγους ταχεῖς. Εἰ μὲν οὖν σύγε, ὦ εὐόφθαλμε σεβαστὴ Ἥρα, ὁμονοοῦσα ἐμοὶ κάθῃσαι ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, ἐκ τούτου ἂν καὶ ὁ Ποσειδῶν, καὶ εἰ πάνυ βούλεται πρὸς ἄλλοις εἶναι, ταχέως μεταθείη καὶ ἀμείψειε τὸν νοῦν πρὸς τὸ σὸν καὶ ἐμὸν βούλημα· ἀλλ' εἶγε δὴ ἀληθῶς καὶ ἀψευδῶς λέγεις, πορεύῃτι νῦν πρὸς τὰ γένη τῶν θεῶν, καὶ κάλεσον δεῦρο παραγενέσθαι τὴν τε Ἴριν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν ἑνδοξον κατὰ τὴν τοξικὴν, ὅπως ἡ μὲν εἰς τὸν στρατὸν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων ἀφίκηται καὶ εἶπῃ Ποσειδῶνι τῷ βασιλεῖ ἀφικέσθαι εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἰκήματα λήξαντα τῆς μάχης· τὸν Ἑκτορα δὲ παροξύνῃ εἰς τὴν μάχην Ἀπόλλων ὁ καθαρὸς, αὐθις δὲ ἐμβάλῃ αὐτῷ ἰσχὺν, ποιήσῃ δὲ ἐπιλαθέσθαι τῶν ὀδυνῶν, αἱ νῦν αὐτὸν καταπονοῦσι κατὰ διάνοιαν, τοὺς Ἕλληνας δὲ πάλιν εἰς τοῦπίσω τρέψῃ καὶ ἐπιδιώξῃ ἀσθενῇ φυγὴν ἐμβάλων, φεύγοντες δὲ ἐν ταῖς πολυκαθέδροις ναυσὶ συνελαθῶσιν Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως, οὗτος δ' ἐγείρῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον τὸν Πάτροκλον, τοῦτον δὲ ἀναιρήσει δόρατι ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ ἔμπροσθεν τοῦ Ἰλίου πολλοὺς ἀνελόντα νέους ἄλλους, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν τὸν ἑνδοξότατον Σαρπηδόνα· τούτου δὲ χάριν ὀργισθεὶς ἀναιρήσει τὸν Ἑκτορα ὁ ἑνδοξότατος Ἀχιλλεύς. ἐκ τούτου δὲ τοῦ χρόνου δίωξιν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων ἐκ τῶν νεῶν αἰεὶ αὐτὲς ἂν κατασκευάζοιμι δι' ὅλου, ἕως ἂν οἱ Ἕλ-

- Ἴλιον αἶπυ' ἔλοισιν, Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
 Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τίν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.
 75 Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
 Γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ.
 Ἐνθ' εἶν, ἥ ἔνθα, μενοινήσκει τε πολλὰ.
 Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 Ἰκετο δ' αἶπυν Ὀλυμπον, ὀμνυγέρεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Πάντες ἀνῆΐξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 Ἥ δ' ἄλλους μὲν ἔασσε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφῃ
 Δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε Θέουσα.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 Ἥ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
 Τὴν δ' ἡμῖ βετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο, οἷσθα καὶ αὐτῇ,
 Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 95 Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης.
 Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημί
 Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,

λῆτες τὸ ὑψιλὸν Ἴλιον κρατήσαιεν ἐκ τῶν τῆς Ἀθηνᾶς βουλῶν· πρὸ τούτου δὲ οὔτε αὐτὸς ἀφανίσω τὴν ὀργήν, οὔτε τινα ἄλλων τῶν θεῶν βοηθεῖν τοῖς Ἑλλήσιν ἐνταῦθα ἀφήσω, πρὶν τελειωθῆναι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως, ὥσπερ ὑπεσχόμην αὐτῷ τὸ πρῶτον, κατένευσα δὲ τῇ ἐμῇ κεφαλῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅπηνίκα ἦλθο τῶν ἐμῶν γονάπων ἡ θεὰ ἡ Θέτις, παρακαλοῦσα τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλέα τὸν πορθοῦντα τὰς πόλεις. Οὕτως εἶπεν· ὑπήκουσε δὲ ἡ θεὰ ἡ λευκὴ χεὶρ Ἥρα, ἐπορεύθη δὲ ἐκ τῶν ὀρέων τῆς Ἰδης εἰς τὸν μέγαν καὶ ὑψιλὸν Ὀλυμπον· ὥσπερ δὲ ὅταν ὀρμήσῃ νοῦς ἀνδρὸς, ὅστις πολλὴν γῆν ἐπελθὼν ταῖς ἑαυτοῦ συνεταῖς φρεσὶν διανοήσεται, ἐνταῦθα ἦν ἡ ἐκεῖ, καὶ πολλὰ σκοπήσειεν· οὕτω ταχέως ὀρμῶσα διέπτη ἡ σεβαστὴ Ἥρα, ἀφίκετο δὲ εἰς τὸν ὑψιλὸν Ὀλυμπον, συνηθροισμένοις δὲ παρεγένετο τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Διὸς· οὗτοι δὲ θεασάμενοι αὐτὴν πάντες ἀνέστησαν, καὶ ἐδεξιοῦντο τοῖς ποτηρίοις· αὕτη δὲ τοὺς ἄλλους μὲν κατέλιπε, τῇ Θέμιστι δὲ τῇ εὐειδεῖ καὶ ὠραία ἐδέξατο τὸ ποτήριον· πρώτη γὰρ ἐναντίον παρεγένετο τρέχουσα, καὶ φωνήσασα ἔλεγε πρὸς αὐτὴν λόγους ταχεῖς· ὦ Ἥρα, τί δήποτε ἀφίκου, τεταραγμένη δὲ ὅικας; ὄντως που πάνυ δὴ σὲ εἰς φόβον καὶ φυγὴν ἐτέβαλεν ὁ υἱὸς πῦ Κρόνου, ὅς σοι ἀνὴρ ἐστὶ; Πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ λευκοβραχίων Ἥρα· ὦ θεὰ Θέμι, μὴ με ταῦτα ἐρώτα, ἐπίστασαι καὶ σὺ ὁποῖός ἐστιν ὁ θυμὸς ἐκείνου ὑπερήφανος καὶ σκληρὸς, καὶ ἀμείλικτος· ἀλλὰ σὺ γε ἡγοῦ τοῖς θεοῖς τῆς κοινῆς εὐωχίας ἐν τοῖς οἴκοις· ταῦτα δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἀκούσῃ ὅποια κακὰ ἔργα ὁ Ζεὺς ἐμφανίζει, οὐδέ τι οἶομαι χαρήσεσθαι τὴν ψυχὴν πᾶσιν ὁμοίως, οὔτε τοῖς ἀνθρώποις, οὔτε τοῖς θεοῖς, εἴ περ

Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὖφρων.

- 100 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
 Χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετνήδα·

Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες

- 105 Ἡ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες
 Ἡ ἔπει, ἡὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει,
 Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 Τῷ ἔχεθ', ὅ, ττι κεν ὕμμι καχὸν πέμπησιν ἐκάστω·
 110 Ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι·
 Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ἔβριμος Ἀρης.

Ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγητο μηρῷ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσνήδα·

- 115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, ὀλύμπια δῶματ' ἔχοντες,
 Τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 Κεῖσθαι, ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίεσιν.

Ὦς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

- 120 Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντ' ἐδύσετο παμφανώντα·
 Ἐνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Πὰρ Διὸς ἀθαιάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
 125 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κύρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὤμων,
 Ἐγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλοῦσα

τις ἔτι νυνὶ εὐωχεῖται μετ' εὐφροσύνης. Ἡ μὲν οὖν σεβασὴ Ἡρα οὕτως εἰποῦσα ἐκάθισεν, ἡχθέσθησαν δὲ οἱ θεοὶ κατὰ τὸ οἶκημα τοῦ Διὸς, αὕτη δὲ ἐγέλασε τοῖς χεῖλεσιν, οὐδὲ τὸ μέτωπον ἐπὶ ταῖς μελαίλαις ὀφρύσιν ἐκινήθη καὶ διεχύθη, πᾶσι δὲ μεμψαμένα εἶπεν ἐν αὐτοῖς· Μωροὶ καὶ ἀνόητοι, οἱ τῷ Διὶ ὀργιζόμεθα ἀνοηταίνοντες, ἡ ἔτι προθυμούμεθα καταπαύσειν αὐτὸν παραγενόμενοι ἢ λόγῳ, ἢ ἰσχύϊ, οὗτος δὲ πόρρῳ καθήμενος οὐ φροντίζει, οὐδὲ ἐπιστρέφεται, οἶεται γὰρ ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς ἐπικρατεῖα τε καὶ ἰσχύϊ ἐξόχως ὑπάρχειν ἄριστος, δι' ὃ ὑπομένετε ὅ,τι ἂν δεινὸν ἐκάστῳ ὑμῶν ἐπιπέμπῃ· ἦδη γὰρ νυνὶ νομίζω βλάβος γεγονέναι τῷ Ἀρει, ὃ υἱὸς γὰρ αὐτῷ τέθνηκεν ἐν τῷ πολέμῳ ὁ φίλτατος τῶν ἀνδρῶν Ἀσκάλαφος, ὃν ψησιν ἑαυτοῦ εἶναι ὁ ἰσχυρὸς Ἀρης. Οὕτως εἶπεν· ὁ Ἀρης δὲ ἔπληξε τοὺς θαλεροὺς καὶ ἀκμάζοντας μηροὺς χερσὶ καταφέρεσιν, ὀδυρόμενος δὲ ἔλεγε· Μὴ νῦν νεμέσασθε οἱ τὰ οὐράνια δῶματα οἰκοῦντες τιμωρήσασθαι τοῦ υἱοῦ τὸν φόρον ἐλθόντι εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων, εἴπερ μοι καὶ εἴμαρτο πληγέντι κεραυνῷ τοῦ Διὸς, κεῖσθαι μετὰ τῶν νεκρῶν ἐν τῷ αἵματι καὶ τῇ κόνει. Οὕτως εἶπε, καὶ δὴ τοὺς ἵππους ἐκέλευσε τὸν τε Δεῖμον καὶ τὸν Φόβον ζευγνῦναι, αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο τὰ ὑπέρλαμπρα ὅπλα, τότε δ' ἂν μείζων καὶ χαλεπώτερος ἄλλος χάλος καὶ ὀργὴ ἐγένετο τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ Διὸς, εἰ μὴ Ἀθηνᾶ φοβηθεῖσα περὶ πάντων τῶν θεῶν, ὥρμησεν ἔξω διὰ τοῦ προθύρου, κατέλιπε δὲ τὸν θρόνον ὅπου ἐκάθητο, τούτου δὲ ἀπὸ μὲν τῆς κεφαλῆς ἀφείλετο τὴν περικεφαλαίαν, καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπὸ τῶν ὤμων, τὸ δόρυ δὲ ἔστησε λαβοῦσα ἐκ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς τὸ σιδηρεῦν, αὕτη δὲ λόγοις ἐπέπληττε τὸν ὀρ-

Χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο Θούρον Ἄρνα·

Μαινόμενε, φρένας ἤλε, διέφθορας· ἥ νύ τοι αὐτως
Οὐατ' αἰκούμεν ἐστὶ, ἰός δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;

130 Οὐκ αἶεις ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;

Ἡ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·

Ἡ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,

Ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη·
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;

135 Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς

Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί·

Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·

Ἦδη γάρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,

140 Ἡ πέφατ', ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δέ

Πάντων ἀνθρώπων ρῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.

Ὡς εἰποῦσ', ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θούρον Ἄρνα·

Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,

Ἰρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισι,

145 Καί σφας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεὺς σφω' εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·

Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,

Ἐρδαιν, ὃ, ττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνάγῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·

150 Ἐξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἴξαντε πετέσθην,

Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·

Ἐυρον δ' ευρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ

Ἠμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·

Τὰ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,

μητικὸν καὶ πολεμικὸν Ἄρην, λέγων· ὦ μαινόμενε, διεφθάρης τὴν διάνοιαν ἀνόητε (πεπλανημένε), ὄντως δὴ σοι ματαίως εἰσὶν ὧτα ἀκούειν, ὁ νοῦς δὲ ἀπώλετο, καὶ ἡ αἰσχύνῃ; αὐτοῦ συνίης ἅπερ φησὶν ἡ θεὰ ἡ λευκοβραχίων Ἥρα; ἢ δὴ νυνὶ παρὰ τοῦ Διὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀφίκετο· ἢ βούλει σὺ μὲν πολλὰ δεινὰ ἐκπληρώσας εἰς τοῦπίσω πορευθῆναι εἰς τὸν Ὀλυμπον καί περ λυπούμενος ἀνάγκη, τοῖς ἄλλοις δὲ μέγα κακὸν ἐμποιοῖσαι ἅπασιν; παραχρῆμα γὰρ τοὺς μὲν ἀνδρείους Τρῶας καὶ τοὺς Ἕλληνας καταλείψει, ἡμᾶς δὲ αὐτὸς συνταράζων ἐλεύσεται εἰς τὸν Ὀλυμπον, ἐφεξῆς δὲ συλλήψεται ταῖς χερσὶ, καὶ ὅσις ὑπαίτιός ἐστι καὶ ὅσις οὐκ ἔστι. διὰ τοῦτο δὴ σοι παρακελεύομαι ἀφεῖναι νῦν τὴν ὀργὴν τοῦ σοῦ υἱοῦ, ἥδη γάρ ποτε καὶ τις κρείσσων τούτου κατὰ δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἡ ἀνηρεθί, ἢ καὶ μετὰ ταῦτα ἀναιρεθήσεται, χαλεπὸν δὲ καὶ ἀδύνατον τὴν πάντων ἀνθρώπων γενεάν τε καὶ γένεσιν θανάτου ῥύεσθαι. Οὕτως εἰποῦσα ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τὸν πολεμικὸν Ἄρην. Ἡ Ἥρα δὲ ἐκάλεσε τὸν Ἀπόλλωνα ἔξω τοῦ οἴκηματος, καὶ τὴν Ἴριν, ἣτις ἐστὶν ἄγγελος ἐν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς καὶ φωνήσασα ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς λόγους ταχέως· Ὁ Ζεὺς κελεύει ἀφικέσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἰδὴν λίαν ταχέως, ἐπὰν δὲ ἀφίκησθε καὶ εἰς τὴν τοῦ Διὸς ὄψιν φανείητε, πράσσειν ὃ, τι ἂν ἐκεῖνος προτρέπη καὶ κελεύῃ. Αὕτη μὲν οὖν οὕτως εἰποῦσα ἡ σεβαστὴ Ἥρα ἐπαυλῆθεν, ἐκάθισε δὲ ἐν τῷ θρόνῳ, οὗτοι δὲ ὁρμήσαντες ἐπέποντο, ἀφίκοντο δὲ εἰς τὴν Ἰδὴν τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν τὴν τροφὴν τῶν θηρίων· εὖρον δὲ τὸν μεγαλόφωνον υἱὸν τοῦ Κρόνου ἐπὶ τοῦ Γαργάρου ἀκρωτηρίου καθήμενον, περὶ αὐτὸν δὲ νέφος τεθυμιασμένον, καὶ εὐῶδες περιέκειτο· οὗτοι δὲ ἐλθόντες ἐναντίον τοῦ Διὸς τοῦ τὰς νεφέλας ἀθροίζοντος

- 155 Στήπην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολάσατο θυμῷ,
 "Οὔτι οἱ ὦκ' ἐπέσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
- 160 Πausάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 Ἐρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέσσι ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσῃ,
 Φραζέσθω δὴ ἵππειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 Μὴ μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἰῶν, ἐπίοντα ταλάσῃ
- 165 Μεῖναι· ἐπεὶ ἔο φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 "Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
- 170 Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφάς, ἢ ἐχάλαζα
 Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰθρηγενέος Βορέαο·
 "Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
- 175 Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο·
 Πausάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 Ἐρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέσσι ἐπιπείσῃ, ἀλλ' ἀλογήσῃς,
 Ἠπείλῃ κακείνους ἐναντίβιον πολεμίζων
- 180 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεσθαι ἀνάγει
 Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ

ἔστησαν, οὐδὲ ὠργίσθη αὐτοῖς ἐν τῇ ψυχῇ θεασά-
μενος, ἐπειδὴ αὐτῷ ταχέως τοῖς λόγοις τῆς ἀγα-
πητῆς γαμετῆς ἐπέισθησαν. Πρῶτον δὲ πρὸς τὴν
Ἴριν λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· ἄγε ὦ Ἴρι ταχεῖα (έως)
πορεύθῃτι, Ποσειδῶνι τῷ βασιλεῖ ταῦτα πάντα ἀ-
παγγεῖλαι, μὴδὲ ἔσο ψευδὴς ἄγγελος, κέλευσον
παυσάμενον αὐτὸν τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου πο-
ρεύεσθαι πρὸς τὰ γένη τῶν θεῶν, ἢ εἰς τὴν ἐνδοξο-
τάτην θάλασσαν· εἰ δέ μοι οὐ τοῖς λόγοις πεισθίσε-
ται, ἀλλὰ καταφρονήσει, λογιζέσθω καὶ σκοπεῖτω με-
τὰ ταῦτα κατὰ τὸ λογιστικὸν καὶ τὴν ψυχὴν μὴ πο-
τε οὐδὲ ἰσχυρὸς ὦν καρτερήσῃ καὶ παραμείνῃ με ἐπ-
ερχόμενον, ἐπειδὴ πολλῶν κρείσσων αὐτοῦ εἶναι οἶο-
μαι κατὰ τὴν ἰσχύν, καὶ προγενέστερος· τούτου δὲ
οὐκ ἐντρέπεται ἡ προσφιλὴς ψυχὴ ὁμοίως ἐμοὶ εἰπεῖν,
καὶ ἐκ τοῦ ἴσου προσφέρεσθαι μοι, ὃν δὴ καὶ ἄλλοι
καταπλῆσσονται καὶ φοβοῦνται. Οὕτως εἶπεν, ὑπή-
κουσε δὲ ἡ ἀνεμόπους ταχεῖα Ἴρις, ἐπορεύθη δὲ ἐκ
τῶν τῆς Ἰδης ὀρέων εἰς τὴν ἱεράν Ἴλιον. ὥσπερ δὲ
ὅταν ἐκ τῶν νεφῶν, ταχέως καταφέρηται νιφὰς ἢ χι-
λάζα ψυχρὰ ὑπὸ ῥίψεως καὶ σφοδρᾶς ἐρμῆς τοῦ
Βορέου τοῦ εὐδίου ποιούντος· οὕτω ταχέως ὀρμῶσα
διέπτη ἡ ταχύπους Ἥρα, πλησίον δὲ σταῖσα εἶπε
πρὸς τὸν ἐνδοξὸν Ποσειδῶνα τὸν σείοντα τὴν γῆν·
Ἀγγελίαν τινα σοι, ὦ Πόσειδον συνέχων τὴν γῆν, με-
λανόθριξ, ἀφικόμην ἐνθάδε φέρουσα παρὰ τοῦ Διὸς
τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος· ἐκέλευσε λήξαι σε τῆς
μάχης καὶ τοῦ πολέμου πορεύεσθαι πρὸς τὰ γένη
τῶν θεῶν, ἢ εἰς τὴν ἐνδοξοτάτην θάλασσαν· εἰ δὲ τοῖς
λόγοις αὐτοῦ οὐ πεισθήσῃ, ἀλλὰ καταφρονήσεις, ἡ-
πέλιπσε καὶ ἐκεῖνος κατὰ βιαίαν ἐναντίωσιν μαχόμενος
δεῦρο ἀφίξεσθαι, σὲ δὲ ὑπεκκλίνει καὶ ἐκφυγεῖν
κελεύει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπειδὴ σου πολλῶν ἰσχυ-
ρότερος οἶεται εἶναι κατὰ τὴν ἰσχύν, καὶ προγενέτε-
ρος, ἥ σὲ δὲ προσφιλὴς ψυχὴ οὐκ ἐντρέπεται ὁμοίως

Ἰσόν οἱ φόσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

- Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
- 185 Ὡ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἑὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἑόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοὶ, οὓς τέκε' Ῥεία,
 Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσει.
 Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
- 190 Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλλα ναίεμεν αἰεὶ,
 Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζῆλον ἠερόεντα.
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
 Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 Τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἔκκλητος,
- 195 Καὶ κρατερός περ ἑὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δὲ μή τι με πάγχυ, κακὸν ὥς, δειδισσέσθω.
 Θυγατέρεςσι γάρ τε καὶ υἷαςί κέρδιον εἶη
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 Οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
- 200 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις·
 Οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαίηοχε κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνεία τε κρατερόν τε;
 Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
 Οἶσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
- 205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῆ.
 Ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅππότεν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
- 210 Νεικεῖεν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.

αὐτῷ εἰπεῖν, καὶ ἐκ τοῦ Ἰσου προσφέρεσθαι αὐτῷ, ὃν καὶ οἱ ἄλλοι καταπλήσσανται καὶ φοβοῦνται. Πρὸς ταύτην δὲ μεγάλως ἀγανακτήσας εἶπεν ὁ ἔνδοξος Ποσειδῶν ὁ σείων τὴν γῆν· φεῦ φεῦ, ὄντως δὴ καίπερ ὦν ἀγαθός, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ ἰσχὺν τοῦτο εἶρκεν. εἴ με ἴσον αὐτῷ κατὰ τιμὴν ὄντα βιαίως ἀκοντα κωλύσει, τρεῖς γὰρ ἐσμέν ἀδελφοὶ ἐκ τοῦ Κρόνου οὓς ἔτεκεν ἡ Ῥέα, Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τρίτος δὲ ὁ Ἄιδης ὁ βασιλεύων τῶν νεκρῶν· εἰς τρία δὲ πάντα μεμέρισται, ἕκαστος δὲ ἔτυχε τιμῆς· ἐγὼ μὲν ἔλαχον οἰκεῖν αἰεὶ τὴν λευκὴν θάλασσαν, κλήρῳ μεριζομένων· ὁ Ἄιδης δὲ ἔλαχε τὰ ἀφώτιστα μέρη τῆς γῆς, καὶ τὸν περὶ γῆν ὑγρὸν αέρα· ὁ Ζεὺς δὲ ἔλαχε τὸν πλατὺν οὐρανὸν ἐν τῷ αἰθέρι καὶ ταῖς νεφέλαις, ἡ γῆ δὲ κοινὴ πάντων ἐστὶ, καὶ ὁ ὑψηλὸς οὐρανός· δι' ὃ δὴ καὶ οὐδαμῶς τῇ τοῦ Διὸς διανοίᾳ βιώσομαι, ἀλλ' ἡσυχος, καίπερ ὦν ἰσχυρός, μενέτω ἐν τῷ ἑαυτοῦ τρίτῳ μέρει, ταῖς χερσὶ δὲ μηδαμῶς με ὥσπερ δειλὸν τινα παντελῶς ἐκφοβεῖται, τὰς θυγατέρας γὰρ ἂν καὶ τοὺς υἱοὺς βέλτιον ὑπάρχοι λόγοις καταπληκτικοῖς ἐπιπλήττειν, οὓς αὐτὸς ἐγέννησεν, οἵτινες αὐτοῦ προτρέποντος ἀκούσουσι, καὶ ὑπ' ἀνάγκης. Πρὸς τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ ἀνεμόπους ταχεῖα Ἴρις· Οὕτω δὴ σοι, ὦ Ποσειδὸν συνέχων τὴν γῆν μελανόθριξ, τοῦτον τὸν λόγον οἶσω (ἀπαγγελῶ) τῷ Διὶ τὸν σκληρόν τε καὶ ἰσχυρόν, ἢ τι μεταβαλεῖς· εὐμετάβλητοι γὰρ εἰσιν αἱ διάνοιαι τῶν ἀγαθῶν· οἶδας ὅτι τοῖς γεραιτέροις ἀκολουθοῦσιν αἰεὶ τῶν τιμωριῶν θεαὶ Ἐρινύες. Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ Ποσειδῶν ὁ σείων τὴν γῆν· ὦ θεὰ Ἴρι, πάνυ τοῦτον λόγον κατὰ πρῆπον καὶ καθήκον εἶπας· ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ τοῦτο, ὅταν ὁ ἀγγελος τὰ δέοντα γινώσκῃ· ἀλλ' αὕτη χαλεπὴ λύπη καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν, ὅταν τὸν ἴσης μοίρας τύχόντα, καὶ ὁμοίᾳ εἰμαρμένῃ κεκυρωμένον, ὀνειδίξειν βέλῃται πικροῖς καὶ ὀργίλοις λόγοις.

- Ἄλλ' ἦτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείζω.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
 Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος,
 215 Ἴλίου αἰπεινῆς περιδήσεται, οὐδ' ἐβελήσεται
 Ἐκέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
 Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσάν δ' ἦρως Ἀχαιοί·
 220 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
 Ἦδη μὲν γάρ τοι γαῖόχορος Ἐννοσίγαιος
 Οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν·
 Ἡμέτερον μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλαι,
 225 Οἵ περ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
 Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ
 Ἐπλέτο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρωτί γ' ἐτελέσθη.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 230 Τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἦρως Ἀχαιούς·
 Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 Ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο·
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἱρῆκι εἰοικώς
 Ὠκεΐ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὦκιστος πετεννῶν·

ἀλλὰ νῦν μὲν μεμφάμενος καὶ καταγνοὺς ὑποχωρή-
 σω, ἄλλο δέ σοι λέξω, καὶ ἀπειλήσω τοῦτό γε ἐν τῇ
 ψυχῇ. εἰάν ἄνευ ἐμοῦ καὶ τῆς λαφυραγωγοῦ Ἀθηνᾶς,
 τῆς Ἥρας, καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ τοῦ Ἡφαίστου τοῦ
 βασιλέως, τοῦ ὑψηλοῦ Ἰλίου φείσεται, οὐδὲ βουλευθῇ
 ἐκπορθῆσαι, δοῦναι δὲ μεγάλην νίκην τοῖς Ἑλλήσι,
 γινωσκέτω τοῦτο, ὅτι ἡμῖν ἔσται ὀργὴ ἀνίατος. Οὕ-
 τως εἰπὼν κατέλιπε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ὁ σείων
 τὴν γῆν, ἔδου δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἀφικόμενος, ἐπό-
 θησαν δὲ αὐτὸν οἱ ἥρωες Ἕλληνες. καὶ τότε εἶπε πρὸς
 τὸν Ἀπόλλωνα ὁ Ζεὺς ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων. Πο-
 ρεύου νῦν, ὦ ἀγαπητέ Ἀπολλων, πρὸς τὸν Ἑκτορα τὸν
 σιδήρῳ ὤπλισμένον. ἤδη γὰρ ὁ τὴν γῆν συνέχων καὶ
 σείων Ποσειδῶν ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐνδοξοτάτην θάλασ-
 σαν, ἐκκλίνας τὴν χαλεπὴν ὀργὴν ἡμῶν, πάνυ γὰρ
 καὶ ἄλλοι ἀπόπειραν τῆς μάχης καὶ τῆς ἡμετέρας δυ-
 νάμεως ἔλαβον, οἵτινες ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰσὶ θεοὶ περὶ
 τὸν Κρόνον ὄντες. ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἐμοὶ πολλῶ ἄμεινον
 καὶ επικερδέστερόν ἐστι, καὶ αὐτῷ ὑπάρχει, ὅτι πρό-
 τερον μεμπτὸν ἡγήσάμενος τὸ ἀντιλέγειν ἐμοὶ ὑπεχώ-
 ρησε ταῖς ἐμαῖς χερσίν, ἐπειδὴ οὐκ ἂν ἄνευ ἰδρώτος
 ἐτελειώθη. ἀλλὰ σὺ λάβε ἐν ταῖς χερσίν τὴν αἰγίδα
 τὴν κροσσοὺς ἔχουσιν, ταύτῃ γε ἐκφοβεῖν τοὺς ἥρωας
 Ἕλληνας πάνυ ἐπισείων αὐτήν. σοὶ δὲ αὐτῷ διὰ
 φροντίδος ἔστω ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ, ὦ Ἀπολλων πόρ-
 ρῳ βάλλων, ἐπὶ ποσούτου γὰρ παρώξυνε αὐτῷ ἰσχὺν
 καὶ προθυμίαν μεγάλην, ἕως ἂν οἱ Ἕλληνες φεύγον-
 τες ἀφίκωνται εἰς τὰς ναῦς καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐκεῖ-
 θεν δὲ αὐτὸς ἐγὼ λογίσομαι καὶ ἔργον καὶ λόγον, ὅ-
 πως ἂν αὖθις οἱ Ἕλληνες ἀνάπαυσιν σχῶσι τοῦ πο-
 λέμου. Οὕτως εἶπεν· οὐδ' ἄρα ἠπεύθετο τῷ πατρὶ ὁ
 Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἐκ τῶν τῆς Ἰδης ὀρέων ὁμοίος
 ἱέρακι ταχεῖ τὰς φάσσας φονεύοντι, ὅστις τάχιστάς
 ἐστι πάντων τῶν ὀρνέων, εὔρε δὲ τὸν υἱὸν τοῦ συνετοῦ

Εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
 240 Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐγινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 Ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 Οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 Ἥματι τᾷδ' ἔψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 255 Ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπαινὸν πτολίεθρον·
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσι,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν, ἵπποισι κέλευθον
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρως Ἀχαιοῦς.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
 265 Εἰώθως λούεσθαι εὐρρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Πριάμου τὸν ἐνδοξότατον Ἑκτορα καθήμενον, οὐ γὰρ ἔτι ἔκειτο, νῆωστί δὲ συνῆξε καὶ ἀνεκλήσατο τὴν ψυχὴν, περὶ ἑαυτὸν ἐπιγινώσκων τοὺς φίλους· ἡ δὲ δύσπνοια δὲ καὶ ὁ ἰδρῶς ἔληγεν, ἐπεὶ δὴ αὐτὸν ἀνέστησεν ὁ νοῦς τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος· πλησίον δὲ στάς εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· ὦ Ἑκτορ υἱὲ τοῦ Πριάμου, τί δὴ σὺ χωρὶς ἀπὸ τῶν ἄλλων κάθησαι ὀλίγον ἔχων τὸ εἶναι; ὄντως που λύπη τίς σε (ἄρά τι σε ἄλγος) κατείληφε; Πρὸς τοῦτον δὲ ὀλίγον ἔχων τὸ δρᾶν εἶπεν ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν Ἑκτωρ· Τίς δὲ σὺ ὑπάρχεις κράτιστε τῶν θεῶν, ὅσῃς με ἐρωτᾷς ἐξ ἐναντίας; οὐκ ἀκούεις ὅτι με παρὰ ταῖς τῶν νηῶν πρύμναις τῶν Ἑλλήνων ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Αἴας ἀποκτείνοντα τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ἔτρωσε λίθῳ χειροπληθεῖ εἰς τὸ στήθος, ἀπέπαυσε δὲ τῆς πολεμικῆς ἰσχύος; καὶ δὴ ἔγωγε ᾤθην τοὺς νεκροὺς, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Αἰδοῦ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θεάσασθαι, ἐπεὶ δὴ τῆς προσφιλοῦς ἡσθόμην ψυχῆς· Πρὸς τοῦτον δὲ πάλιν εἶπεν ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος βασιλεὺς Ἀπόλλων· Ἐχε θάρρος, τοιοῦτον σοι νῦν βοηθὸν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ἐκ τῆς Ἰδης προέπεμψε παρίσασθαι καὶ βοηθεῖν, τὸν καθαρὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοφάσγατον (τὸν χρυσοῦν ἀορτήρα ἔχοντα), ὅστις σε καὶ πρότερον ἔσωζόν καὶ ἐφύλασσον ὁμοίως σέ τε καὶ τὴν ὑψηλὴν πόλιν· ἀλλ' ἄγε νυνὶ πρότρεψον τοὺς πολλοὺς ἱππέας ἐλαύνειν τοὺς ταχεῖς ἵππους ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, ἐγὼ δὲ ἔμπροσθεν πορευόμενος τοῖς ἵπποις τὴν ὁδὸν πάσαν λείων καὶ ὁμαλὴν ποιήσω, τρέψω δὲ εἰς φυγὴν τοὺς ἥρωας Ἑλλήνας· Οὕτως εἰπὼν, ἐνέβαλε μεγάλῃν ἰσχύϊν εὐτολμον τῷ βασιλεῖ τοῦ στρατοῦ· ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἵππος ἐστῶς ἐν τῷ ἵπποσταθμῳ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης σάσει, τὸν δεσμὸν διακόψας τρέχῃ διὰ τοῦ πεδίου ἐριγδουπῶν καὶ κυμβαλίζων, ἔχων συνήθειαν λούεσθαι ἐν καλλίρρῳ ποταμῷ γαυριῶν, εἰς ὕψος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔχῃ, αἱ χαῖται δὲ καὶ

- "Ωμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 Ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 "Ως Ἐκτωρ λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
 270 Ὀτρύνων ἵππῃας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν·
 Οἱ δ' ὥστ' ἦ ἔλαφον κεραὸν, ἦ ἄγριον αἶγα,
 Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσχιος ὕλῃ
 Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένηιος
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε· καὶ μεμαῶτας·
 "Ως Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποιοχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 280 Τάρβησαν, πᾶσι δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός·
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραΐμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκορτι,
 Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 "Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι·
 Οἷον δ' αὐτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκτωρ· ἦ θὴν μιν μάλα ἔλπετο θυμός ἐκάστου,
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 290 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἐκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 "Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὄτομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὥδε μενοινῶν·
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·

ἡ κόμη περισεύεται τοῖς ὤμοις, τῷ κάλλει δὲ καὶ τῇ
λαμπρότητι πεποιθότα τοῦτον αὐτὸν ταχέως τὰ γόνα-
τα φέρουσιν ἐπὶ τὰς διατριβὰς καὶ νομάς τῶν ἵππων
οὕτως ὅτι Ἐκτωρ ταχέως τοὺς πόδας καὶ τὰ γόνατα ἐ-
κίνει, διεγείρων τοὺς ἵππους, ἐπεὶ δὴ ἤκουσε τὴν φω-
νὴν τοῦ θεοῦ. οὗτοι δὲ ὥσπερ ὅτε ἔλαφον κερασφό-
ρον, ἢ αἶγα ἄγριον ἐπεδίωκον κύνες καὶ ἄνδρες ἀγρο-
δαίται, καὶ τοῦτον μὲν πέτρα ὑψηλὴ καὶ πολὺςκιον
ἄλλος ἐρρύσατο, οὐδ' ἄρα αὐτοῖς καταλαβεῖν εἰμαρ-
μένον ἦν, ὑπὸ τῆς βοῆς δὲ αὐτῶν ἐφάνη λέων καλὰς
ἔχων τὰς σιαγόνας ἐν τῇ ὁδῷ, ταχέως δὲ πάντας καὶ
προθύμως ὀρμῶντας ἀπέτρεψεν. οὕτως οἱ Ἕλληνες τέως
μὲν ἀθρόως (πολεμικῶς) αἰεὶ ἐδίωκον, πλήττοντες ῥομ-
φαίαις καὶ δύρασι διστόμοις. ἐπεὶ δὲ ἐθεάσαντο τὸν
Ἐκτορα ἰόντα ἐπὶ τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν, ἐφοβήθη-
σαν, πᾶσι δὲ παρὰ τοῖς ποσὶ κατέπεσεν ἡ ψυχὴ. ἐν
τούτοις δὲ μετὰ ταῦτα ἐδημηγόρησε Θόας ὁ υἱὸς τοῦ
Ἀνδραίμονος ὁ ἐξόχως κρᾶτιστος τῶν Αἰτωλῶν, εἰδὼς
μὲν δόρατι πολεμεῖν, ἀγαθὸς δὲ κατὰ τὴν ἐκ συσά-
σεως μάχην, ἐν τῷ δημηγορεῖν δὲ ὀλίγοι τῶν Ἑλλή-
νων αὐτὸν ἐνίκων, ὅπηνίκα οἱ νέοι περὶ λόγων ἡμιλ-
λῶντο· ὅστις καλῶς φρογῶν ἐδημηγόρησε καὶ εἶπεν
ἐν αὐτοῖς· Φεῦ φεῦ, ὄντως μέγα θαῦμα τοῦτο τοῖς
ὀφθαλμοῖς ὄρω, ὑποῖον δὴ ἐκ δευτέρου ἠγέρθη ἐκφυ-
γὼν τὰς θανατηφόρους μοίρας ὁ Ἐκτωρ, ὄντως που
αὐτὸν πάνυ ἠλπίζεν ἐκάστου ψυχὴ ἀποθανεῖσθαι ὑπὸ
ταῖς χερσὶ τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Τελαμῶνος· ἀλ-
λά τις πάλιν τῶν θεῶν ἠλευθέρωσε καὶ ἔσωσε τὸν
Ἐκτορα, ὃς δὴ πολλῶν Ἑλλήνων γόνατα παρέλυσεν
καὶ ἐνέκρωσεν, ὥσπερ καὶ τῷ παρόντι ὑπολαμβά-
νω, οὐ γὰρ ἀνευ τοῦ μεγαλοκτύπου Διὸς πρόμα-
χος μένει, οὕτω προθυμούμενος. ἀλλ' ἄγετε ὥσπερ

- 295 Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
 Αὐτοὶ δ' ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι.
 Στείρομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον.
- 300 "Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπὶ θοντο·
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντε καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρρη,
 Ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 "Εκτορι καὶ Τρῳέεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
- 305 Ἦ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 Μακρὰ βιβὰς, πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰμένος ὤμοιόν νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα Θούριν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
- 310 "Ηφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὐτὴ
 Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' οὔστοι
 Θρώσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
- 315 "Αλλὰ μὲν ἐν χρόῳ πῆγνυτ' ἀρηιθίων αἰζηῶν·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγυ', πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.
 "Οφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
- 320 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
 Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς·

ἂν ἐγὼ εἶπω, ὑπακούωμεν ἅπαντες, τὸ μὲν πλῆθος
 εἰς τὰς ναῦς ὑποστρέψαι κελεύσωμεν, αὐτοὶ δὲ ὅσοι
 κράτιστοι ἐν τῷ στρατῷ καυχώμεθα εἶναι, στῶμεν,
 εἴ τι κωλύσομεν αὐτὸν πρῶτον ἀντεπίοντες, ἀνασχόντες
 τὰ δόρατα, τοῦτον δὲ οἶομαι καὶ προθύμως ὀρμῶντα
 φοβηθήσεσθαι κατὰ ψυχὴν, εἰς τὸν στρατὸν εἰσελθεῖν
 τῶν Ἑλλήνων. Οὕτως εἶπεν. οὗτοι δ' ἄρα πάνυ τού-
 του ἤκουσαν καὶ ἐπείσθησαν. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Λί-
 αντα, καὶ Ἰδομενέα τὸν βασιλέα, καὶ τὸν Τεῦκρον,
 καὶ τὸν Μηριόνην, καὶ τὸν Μέχην τὸν ὅμοιον τῷ Ἄ-
 ρει, τὴν μάχην παρεσκεύαζον καὶ διέταττον, τοὺς ἄ-
 ριστέας συγκαλέσαντες ἐναντίον τῷ Ἑκτορι καὶ τοῖς
 Τρωσὶν, εἰς τοῦπίσω δὲ τὸ πλῆθος εἰς τὰς ναῦς τῶν
 Ἑλλήνων ὑπέστρεφεν. οἱ Τρῶες δὲ ἀθρόοι συνέβαλον,
 προηγεῖτο δὲ ὁ Ἑκτώρ μεγάλως προποδίζων, ἔμπρο-
 σθεν δὲ αὐτοῦ ἐπορεύετο ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων περιβε-
 βλημένος νεφέλῃν κατὰ τοὺς ὤμους, κατεῖχε δὲ ἀσπί-
 δα πολεμικὴν φοβεράν κυκλωδασεῖαν, ἐπίσημον καὶ
 διάδηλον, ἣν δὴ ὁ χαλκεὺς Ἥφαιστος ἔδωκε τῷ Διὶ
 φέρειν εἰς φόβον τῶν ἀνδρῶν. ταύτῃ δὴ οὗτος ἐν ταῖς
 χερσὶ κρατῶν προηγέσατο τοῦ στρατοῦ. οἱ Ἕλληνες
 δὲ παρέμειναν ἀθρόοι, ἠγέρθη δὲ βοὴ ὀξεῖα ἀφ' ἐκατέ-
 ρου μέρους. ἀπὸ τῶν νευρῶν δὲ οἱ ἰοὶ ἀπεπήδων, πολ-
 λά δὲ δόρατα ἀπὸ τῶν θρασειῶν καὶ τολμηρῶν χει-
 ρῶν ἄλλα μὲν ἐπήγνυντο ἐν τῷ σώματι τῶν κατὰ πό-
 λεμον εὐκινήτων νέων, πολλὰ δὲ καὶ μεταξὺ πρὶν
 τοῦ λευκοῦ σώματος τυχεῖν ἐν τῇ γῇ ἐπήγνυντο ἐφι-
 ἔμενα σώματος. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν τὴν αἰγίδα κατεῖ-
 χε ταῖς χερσὶν ἀμετακινήτως ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων,
 ἐπὶ τοσοῦτον πάνυ ἀμφοτέρων ἥπτοντο τὰ βέλη, ἐπι-
 πτε δὲ καὶ ἀπέθνησκεν ὁ λαός. ἐπεὶ δὲ κατὰ πρόσω-
 πον θεασάμενος τῶν ταχεῖς ἵππους ἐχόντων Ἑλλήνων
 ἔσεισεν αὐτήν, ἐπεβόησε δὲ καὶ αὐτὸς πάνυ μεγάλως,
 τούτοις τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσι παρέλυσεν, ἐπελά-
 θοντο δὲ τῆς ὀρμητικῆς καὶ πολεμικῆς ἰσχύος. οὗτοι

- Οἳ δ', ὥς ἡὲ βοῶν ἀγέλην, ἥ παῦ μέγ' οἴῳ
 Θῆρε δῦω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρέοντος·
 "Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔπαζεν·
 "Εὐθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
 "Εκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
 Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν·
 "Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἴλῃος Δείοιο
 "Εσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφός· αὐτὰρ ἔναιεν
 335 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἴλεὺς·
 "Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκειτο Βουκολίδαο·
 Μικιστὴν δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 340 Πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγνήνωρ·
 Διήοχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὅπισθε,
 Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρόδ' ἐλασσαν·
 "Οφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
 345 "Εὐθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
 "Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας
 Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔῃν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 "Ον δ' ἂν ἐγὼ ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 Αὐτοῦ οἳ Θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
 350 Γιωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι Θανόντα,

δὲ ὥσπερ ἡ ἀγέλην βοῶν, ἡ ποίμνιον μέγα προβά-
των δύο θηρία (λέοντες) συνταράσσουσιν ἐν τῷ μέσῳ
τῆς σκοτεινῆς νυκτὸς ἐλθόντα(ες) ἐξαίφνης, τοῦ φύλακος
οὐ παρόντος. οὕτως ἐφοβήθησαν καὶ εἰς φυγὴν ἐτρά-
πησαν οἱ Ἕλληνες ὡς ἀσθενεῖς· ὁ γὰρ Ἀπόλλων ἐνέ-
βαλεν αὐτοῖς φόβον, τοῖς Τρωσὶ δὲ καὶ τῷ Ἑκτορι
δόξαν παρεῖχε. τότε δὲ ἀνὴρ ἀνεῖλε καὶ ἀπέκτεινεν
ἄνδρα, διασκεδασθείσης καὶ διαλυθείσης τῆς κατὰ τά-
ξιν μάχης. Ὁ μὲν Ἑκτωρ τὸν Στίχιον, καὶ τὸν Ἀρ-
κεσίλαον ἀπέκτεινε, τὸν μὲν ἡγεμόνα τῶν σιδηροθω-
ράκων Βοιωτῶν, τὸν δὲ φίλον πιστὸν τοῦ μεγαλοφύ-
χου Μενεσθέως. ὁ Αἰνεΐας δὲ τὸν Μέδοντα, καὶ τὸν
Ἰασον ἀπέκτεινεν, ὁ μὲν νόθος υἱὸς τοῦ θεοῦ Οἰλέως
ἦν ὁ Μέδων, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Αἴαντος, κατῴκει δὲ ἐν
τῇ Φυλακῇ πόλει πόρρω τῆς πατρίδος γῆς, ἄνδρα
ἀνελών, ἀδελφὸν Ἐριώπιδος τῆς μητρυᾶς, ἣν εἶχεν
ὁ Οἰλεύς. ὁ Ἰασὸς δὲ ἀρχηγὸς μὲν τῶν Ἀθηναίων ἐ-
τύγχανεν, υἱὸς δὲ ἐκαλεῖτο τοῦ Σφῆλου τοῦ υἱοῦ τοῦ
βουκόλου. τὸν Μηκιστέα δὲ ἀνεῖλεν ὁ Πολυδάμας, τὸν
Ἑχιον δὲ ὁ Πολίτης ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς, τὸν
Κλόνιον δὲ ἀπέκτεινεν ὁ ἐνδοξότατος Ἀγήνωρ, τὸν
Διότοχον δὲ ἔτρωσεν ὁ Πάρις ὀπισθεν κατὰ τὸ ἔσχα-
τον τοῦ ὤμου φεύγοντα ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς εἰς τὸ
πρόσω δὲ διεπέρασε τὸν σίδηρον. ἐν ὧσιν οὗτοι τού-
τους ἀπεγύμνουσαν τῶν ὅπλων, ἐν τοσούτῳ οἱ Ἕλληνες
τῇ ὀρωρυγμένῃ τάφρῳ καὶ ὀρθοῖς ξύλοις ἀτάκτως ἐμ-
πεσόντες, ἔνθα κακεῖσε ἔφευγον, εἰσέρχοντο δὲ εἰς
τὸ τεῖχος ὑπ' ἀνάγκης· ὁ Ἑκτωρ δὲ μεγάλως βοήσας
παρεκελεύσατο τοῖς Τρωσὶν, ἐπὶ τὰς ναῦς ἐφορμᾶν
(ματε) καταλείπειν(πετε) δὲ τὰ ἡμαγμένα σκύλα καὶ
ὃν δ' ἂν ἐγὼ πόρρω τῶν νεῶν ἐτέρωθι μένοντα θεάσω-
μαι, οὐδὲ γε αὐτὸν οἱ γνώριμοι καὶ αἱ γνώριμαι πυ-
ρὸς ἀξιώσουσιν ἀποθανόντα, ἀλλ' οἱ κύνες ἐλκύσουσι

Ἄλλὰ κύνες ἐρύουσιν πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν, μᾶστιγι κατ' ὤμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 Κεκλόμενος Τρώεσσι ἐπὶ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
 Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
 355 Ἦχῃ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 Μακρὴν, ἥδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρῶν
 Γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθέneos πειρώμενος ἦσει.

360 Τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', αἷς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 "Ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσει ἀθύρματα νηπιέσιν,
 Ἄψ αὐτὶς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.

365 Ὡς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἴζυν
 Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας,
 Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

370 Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 Εὖχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ,

Ἦ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,

Εὖχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·

375 Τῶν μνησαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἡμάρ·
 Μῆδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μῆτιέτα Ζεὺς,
 Ἀράων αἰὼν Νηληϊάδαο γέροντος.

πρὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Οὕτως εἰπὼν μάλιστα
κατὰ τῶν ὤμων ἔπληξε τοὺς ἵππους, παρακελευό-
μενος τοῖς Τρωσίν ἐπὶ τὰς τάξεις, οὗτοι δὲ μετ' αὐ-
τοῦ πάντες ὁμοῦ βοήσαντες ἤλαυνον τοὺς τὰ ἄρμα-
τα ἐλκύνοντας ἵππους σὺν βοῇ θαυμαστῇ, ἔμπρο-
σθεν δὲ Ἀπόλλων ὁ καθαρὸς ῥαδίως τὰς ὄχθας τῆς
βαθείας τάφρου τοῖς ποσὶ καταστρέφων εἰς τὸ μέ-
σον κατέβαλλεν, ἐγαίωσε δὲ ὁδὸν μακρὰν καὶ πλα-
τεῖαν, ἐφ' ὅσον ὁρμὴ δόρατος καὶ βολὴ γίνεται, ὅ-
ταν ἀνὴρ πείρῃ λαμβάνων τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως
ἀφῇ. ταύτῃ δὴ οὗτοι εἰσέρρεον κατὰ τάξεις, πρὸ πάν-
των δὲ ὁ Ἀπόλλων κατέχων τὴν πολυτίμον αἰγίδα,
καθεῖλε δὲ τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων πάνυ ῥαδίως,
ὥσπερ ὅταν τις παῖς ἄμμον πλησίον τῆς θαλάσσης
συγχέῃ, ὅστις ἐπειδὰν ποιήσῃ παίγνια ἀφροσύναις,
καὶ μωρίαις, πάλιν συνέχευεν τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς
χερσὶ παίζων. Οὕτω δὴ σὺ, ὦ ποξικὲ Φοῖβε, τὸν
πολὺν πόνον, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν Ἑλλήνων συν-
έχεας, αὐτοῖς δὲ φυγὴν ἐνέβαλες. Οὕτως οὗτοι μὲν
παρὰ ταῖς ναυσὶ κατεΐχοντο ἐπιμέμοντες, ἀλλήλοις
τε παρακελευόμενοι καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς τὰς χεῖρας
αἶροντες, μεγάλως ἠύχοντο ἅπαντες. Νέστωρ δὲ μά-
λιστα ὁ ἀπὸ τῆς Γερήνης ἡγεμὼν καὶ φύλαξ τῶν
Ἑλλήνων ἠύχετο, τὰς χεῖρας ἐκτείνων εἰς τὸν ἑνα-
στρον οὐρανὸν λέγων. ὦ Ζεῦ πάτερ, εἴ τις ποτέ
σοι ἐν τῇ Ἑλλάδι τῇ σιτοφόρῳ, ἢ βοός, ἢ προβά-
του μῆρους λιπαροὺς κατακαίων ἠύχετο ὑποστρέφαι,
σὺ δὴ ὑπέσχου καὶ ἐπένευσας, τούτων μνήσθητι,
καὶ ἀποσόβησον, ὦ οὐράνιε, τὴν ἀνηλεῆ καὶ χαλε-
πὴν ἡμέραν, μὴ δ' οὕτω καταλίμπανε τοὺς Ἑλλη-
νας ἀναιρεῖσθαι τοῖς Τρωσίν. Οὕτως εἶπεν εὐχόμε-
νος, μεγάλως δὲ ἐβρόντα ὁ βουλευτικὸς Ζεὺς ἐπα-
κούων τῶν εὐχῶν του γέροντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Νηλεώς.

- Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅπποτ' ἐπείγῃ
 Ἴς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει.
 "Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
 385 Ἴππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
 Ἐγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ρά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
 390 Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Τείχεος ἀμφεμάχοντο θαάων ἔκτοθι νηῶν,
 Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 Ἦστό τε, καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ὡμιῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μῆρῳ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος νῦδα·
 Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμαι, χατέοντί περ ἔμψης,
 400 Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνῃ πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἶκεν οἷ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 405 Τὸν μὲν ἄρ', ὥς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,

Οἱ Τρῶες δὲ ἐπειδὴ ἤκουσαν τὸν κτύπον τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς, μᾶλλον κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὤρων, ἐμνήσθησαν δὲ τῆς μάχης. οὗτοι δὲ ὥσπερ ὅταν μέγα κύμα τῆς εὐρυχωροῦ θαλάσσης ὑπὲρ τῶν ποίχων τῆς νεῶς κατέλθῃ καὶ εἰσχυθῇ, ἀκμάζῃ καὶ σφοδρῶς πνέῃ ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου, αὕτη γὰρ μάλιστα γὰρ τὰ κύματα αὖξει· οὕτως οἱ Τρῶες σὺν βοῇ μεγάλη κατέβαινον τὸ τεῖχος, τοὺς ἵππους δὲ εἰσαγαγόντες παρὰ ταῖς πρύμναις ἐπολέμουν δόρασι διστόμοις ἐκ τοῦ σύνεγγυς, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν μελαίνων νεῶν ἐφ' ὕψους ἐστῶτες δόρασι μακροῖς, ἃ δὴ αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἔκειντο τῶν νεῶν ἀμυντήρια, ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα ἵνα γένηται μακρὰ, σιδήρῳ κατὰ τὸ ἄκρον ἐστομωμένα. Ὁ Πάτροκλος δὲ ἕως μὲν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες περὶ τὸ τεῖχος ἐπολέμουν ἔξω τῶν ταχειῶν νεῶν, ἐπὶ τοσοῦτόν οὗτος ἐν τῇ σκηνῇ Εὐρύπλου τοῦ υἱοῦ Ἀγαπήνορος ἐκάθητο, καὶ εὐφραϊνεν αὐτὸν λόγοις, καὶ ἐπὶ τῷ χαλεπῷ τραύματι φάρμακα ἐπέβαλλε θεραπευτικά τῶν σκοτεινῶν ὀδυνῶν. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ τεῖχος ἐφορμήσαντας ἐθεάσατο τοὺς Τρῶας, τῶν Ἑλλήνων δὲ ἐγένετο θόρυβος καὶ φυγὴ, ἐστέναξε δὴ σὺν βοῇ μετὰ ταῦτα, καὶ ἔτυφε τοὺς ἑαυτοῦ μηρούς χερσὶ κατωφέρεσιν, ὀδυρόμενος δὲ ἔλεγεν· ὦ Εὐρύπυλε, οὐκέτι σοι δύναμαι καίτοι χρήζοντί μου ἐνταυθοῖ παραμένειν, ἦδη γὰρ μεγάλη φιλονεικία καὶ ἔρις διηγέρθη, ἀλλὰ σε ὁ θεράπων παραμυθεῖσθω· ἐγὼ δὲ δραμοῦμαι πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, ὅπως αὐτὸν διεγείρω πρὸς πόλεμον. τίς δὲ οἶδεν εἰ σὺν θεῷ ἐρεθίσω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ παραινέσας καὶ παρακαλέσας; ἀγαθὴ δὲ ἐστὶν ἡ τοῦ φίλου παραίνεσις καὶ προτροπή. Τοῦτον μὲν οὖν οὕτως ἀπόντα οἱ πόδες ἀπῆγον· οἱ Ἕλληνες δὲ παρέμενον ἐδραίως τοὺς Γρῶας ἐπιόντας, οὐδὲ ἐδύναντο καίπερ ὄντας

- Παυροτέρους περ εόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
 410 Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νηῖον ἐξιθύνει
 Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 Εὐ' εἰδῆ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·
 Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
 415 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἴεσατο κυδαλίμοιο·
 Τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
 Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 Οὔθ' ὁ τὸν ἀψώσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 420 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιδὸν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης·
 Τρῳσὶ τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 Μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε·
 Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ὡς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 430 Τοῦ μὲν ἄμαρθ' ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
 Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 Νᾶϊ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήριοις ζαθέοισιν·
 Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔρατος ὀξέϊ χαλκῷ,
 Ἐσταύτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

ὀλιγωτέρους ἀποκρούσασθαι καὶ ἀπελάσαι ἐκ τῶν νεῶν οὐδέποτε οἱ Τρῶες ἐδύναντο τὰς τῶν Ἑλλήνων ταξεῖς διαλύσαντες συμμιγῆναι ταῖς σκηναῖς, οὐδὲ ταῖς ναυσίν· ἀλλ' ὥσπερ ἡ στάθμη εὐθύνει καὶ κανονίζει τὸ ναυπηγήσιμον ξύλον ἐν ταῖς παλάμαις τοῦ ἐπιστήμονος τέκτονος, ὃς δὴ πᾶσαν τὴν τέχνην καλῶς ἐπίσταται διδασκαλίαις τῆς Ἀθηνᾶς. οὕτω μὲν κατ' ἴσον ἡ μάχη τούτων καὶ ὁ πόλεμος ἐξετάθη. οἱ ἄλλοι δὲ περὶ τὰς ἄλλας ναῦς ἐπολέμουν πόλεμον. Ὁ Ἑκτωρ δὲ κατεναντίον τοῦ ἐνδόξου Αἴαντος ὥρμησεν, οὗτοι δὲ περὶ μιᾶς νεῶς εἶχον τὴν μάχην, οὐδὲ ἐδύναντο, οὔτε οὗτος τοῦτον ἀποδιῶξαι καὶ καῦσαι πυρὶ τὰς ναῦς, οὔτε οὗτος τοῦτον εἰς τοῦπίσω ἀπώσασθαι, ἀφ' οὗ προσεπέλασεν αὐτὸν ὁ θεός. τότε τὸν υἱὸν τοῦ Κλυτίου τὸν Καλήτορα ὁ λαμπρὸς Αἴας φέροντα πῦρ εἰς τὴν ναῦν ἐπληξε κατὰ τὸ στῆθος δόρατι, ἐφόφησε δὲ πεσών, ὁ δαλὸς δὲ ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὁ Ἑκτωρ δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο τὸν ἑαυτοῦ ἐξάδελφον τοῖς ὀφθαλμοῖς καταπεσόντα ἐν τῷ χώματι, καὶ τῷ κονιορτῷ ἔμπροσθεν τῆς μελαίνης νεῶς, μεγάλως βοήτας παρεκελεύσατο τοῖς Τρῶσιν, καὶ τοῖς Λυκίοις, λέγων· ὦ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι πολεμισταί, μηδαμῶς ἀναχωρεῖτε τῆς μάχης, ἐν τούτῳ τῷ στενώματι, ἀλλὰ σώσατε τὸν υἱὸν τοῦ Κλυτίου, μήποτε αὐτὸν οἱ Ἕλληνες ἐκδύσωσι τὰ ὄπλα ἀποθανόντα ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν νεῶν. Οὕτως εἰπὼν ἔβαλε κατὰ τοῦ Αἴαντος δόρατι λαμπρῷ, καὶ τούτου μὲν ἀπέτυχε, Λυκόφρονα δὲ αὐτὸς τὸν υἱὸν τοῦ Μάστορος τὸν θεράποντα τοῦ Αἴαντος τὸν ἐκ τῶν Κυθήρων τῆς νήσου, ὃς δὴ παρ' αὐτῷ κατώκει, ἐπειδὴ ἄνδρα ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς ὑπερενδόξοις Κυθήροισι. τοῦτον δὴ ἔτρωσε κατὰ τὴν κεφαλὴν ὑπεράνω τοῦ ὠτὸς σιδήρῳ ὀξεῖ ἐστῶτα πλησίον τοῦ Αἴαντος, οὗτος δὲ ἐπὶ τὰ μετὰφρενα κατὰ γῆς

- 435 Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
 Αἶας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, δν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
 Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
- 440 Τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἰοὶ
 Ὀκύμοροι, καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 Ὡς φαθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσι ἐφίει·
- 445 Καί ρ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισίνηρος ἀγλαὸν υἱὸν,
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
 Ἥνῖα χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ρα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
- 450 Ἥλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν, ἰεμένῳ περ·
 Αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων
- 455 Τούς μὲν ὄγ' Ἀστυνόῳ Προτιάονος υἱεῖ δῶκε·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 Ἴππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 Αἴνυτο· καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
- 460 Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ἄλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ρ' ἐφύλασσε
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπνήρα,

ἀπὸ τῆς πρύμνης τῆς νεῶς χαμαὶ ἔπεσε, παρελύθησαν δὲ καὶ ἐνεκρώθησαν τὰ μέλη αὐτοῦ. ὁ Αἴας δὲ ἐφοβήθη, εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀδελφόν· ὦ προσηνέστατε Τεῦκρε, ἀνηρέθη ἡμῖν ὁ πιστὸς φίλος υἱὸς τοῦ Μάστορος, ὃν ἡμεῖς ἐκ τῶν Κυθήρων παρόντα ὁμοίως τοῖς ἀγαπητοῖς γονεῦσιν ἐτιμῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ, τοῦτον δὲ Ἔκτωρ ὁ μεγαλόφυχος ἀπέκτεινεν· ποῦ δὴ σοι οἱ οἶστοι οἱ ταχέως τὸν θάνατον ἐπάγοντες, καὶ τὸ τόξον, ὃπερ σοι ἐδωρήσατο ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων; Οὕτως εἶπεν, οὗτος δὲ συνῆκε, τρέχων δὲ ἐγγὺς αὐτοῦ ἔστη, ἔχων τὸ τόξον ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τὸ ὀπισθοκαμπές, καὶ τὴν φανέρτρην τὴν ἔχουσιν τοὺς ἰοῦς, πάνυ δὲ ταχέως βέλη κατα τῶν Τρώων ἀφίη, καὶ δὴ ἔτρωσε τὸν Κλεῖτον τὸν λαμπρὸν υἱὸν τοῦ Πεισήνορος, τὸν φίλον Πολυδάμαντος τοῦ λαμπροῦ υἱοῦ τῆς Πάνθου, τὰς ἡνίας κατέχοντα ταῖς χερσίν, οὗτος μὲν διεπράττετο τὰ περὶ τοὺς ἵππους, ταύτη γὰρ ἤλαυνεν, ὅπου δὴ πολλῶν πλείους τάξεις συνεταράττοντο τῷ Ἔκτορι καὶ τοῖς Τρώσι τὰ πρὸς χάριν ποιῶν, ταχέως δ' αὐτῷ ἐπῆλθε τὸ δεινόν, ὃπερ αὐτῷ οὐδεὶς ἐκώλυσε καίπερ σπεύδοντι καὶ προθυμουμένῳ· ὀπισθεν γὰρ εἰς τὸν αὐχένα αὐτοῦ ἐνεπάγη ὁ ὀδυνηρὸς οἶστος, κατέπεσε δὲ ἐκ πύθχεατος, ἀνεχώρησαν δὲ αὐτῷ οἱ ἵπποι κενὸν τὸ δόχημα κροτοῦντες, τάχιστα δὲ ἐθέασατο ὁ βασιλεὺς Πολυδάμας, καὶ πρῶτον ἦλθεν ἐναντίον τῶν ἵππων, καὶ τούτους μὲν οὗτος Ἀστύνῳ τῷ υἱῷ τοῦ Προτιάνορος ἔδωκε, πολλὰ δ' αὐτὸν προέτρεψεν ἐγγὺς κατέχειν ὀρῶντα τοὺς ἵππους, αὐτὸς δὲ ἐπανελθὼν τοῖς πρωταγωνισταῖς συνεμίγη. ὁ Τεῦκρος δὲ ἄλλου ἰδὼν κατὰ τοῦ Ἔκτορος τοῦ σιδήρῳ καθωπλισμένου ἔβαλε, καὶ δὴ ἔπαυσεν ἂν τῆς μάχης αὐτὸν παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων, εἴγ' αὐτὸν ἀνδραγαθοῦντα πλήξας ἀφείλετο τὴν ψυχὴν, ἀλλ' οὐκ ἐλάνθανε τὸν συνεπὸν νοῦν τοῦ Διὸς, ὃς δὴ ἐφύλαττε τὸν Ἔκτορα, Τεῦκρον δὲ υἱὸν τοῦ Τελαμῶνος τὸ καύχημα ἀφηρεῖτο, ὃ αὐτῷ

- "Ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 'Ρῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπασσε χειρὸς.
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσνύδα.
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 Δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρὸς.
 Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 470 Πρώϊον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγίρας·
 Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμῳ,
 475 Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοὺς.
 Μὴ μὰν ἀσπυδεῖ γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 Νῆας εὖσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 ὦς φάθ'· ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέσθη.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται·
 Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,

τὴν καλῶς συνεστραμμένην νευρὰν ἐν τῷ ἀμωμήτῳ τόξῳ ἔρριψε καὶ διέκοψε κατ' αὐτοῦ ἔλκοντος, παρηνέχθη δ' αὐτῷ ἄλλοσε ὁ τῷ σιδήρῳ βαρὺς οἶστος, τὸ τόξον δὲ ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὁ Τεύκρος δὲ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν· Φεῦ φεῦ, ὄντως δὴ παντάπασι διακόπτει τὰ βουλευόμενα τῆς μάχης τῆς ἡμετέρας ὁ θεός, ὅστις τὸ τόξον ἐξέβαλεν ἀπὸ τῆς χειρὸς μου, τὴν νευρὰν δὲ διέκοψε τὴν νεωστὶ ἐστραμμένην, ἣν ἐδέσμευσα πρόσφατον ὅπως ἂν ἀνέχοιτο τῶν συνεχῶς ἐκπιδάκτων οἰστῶν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα Αἴας ὁ μέγας υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος· ὦ προσηνέστατε, ἀλλὰ σὺ τὸ μὲν τόξον ἄφες, καὶ τοὺς πυκτοὺς οἰστούς κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ ὁ θεὸς συνέχει φθονήσας τοῖς Ἕλλησι, λαβὼν δὲ ταῖς χερσὶ τὸ μακρὸν δόρυ, καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν τῷ ὦμῳ, μάχου τοῖς Τρωσὶ, καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς διέγειρε, μὴ δὴ ἄνευ σπουδῆς καὶ ἀγῶις, καί περ νικῆσαντες λάβοιεν τὰς εὐκαθέδρους ναῦς, ἀλλὰ μνησθείμην τῆς μάχης. Οὕτως εἶπεν. οὗτος δὲ τὸ μὲν τόξον ἐν τῇ σκηνῇ ἔθηκεν. αὐτὸς δὲ περὶ τοὺς ὦμους ἔθηκε τὴν τετράπτυχον ἀσπίδα, τῇ ἰσχυρᾷ δὲ κεφαλῇ τὴν καλῶς κατεσκευασμένην περικεφάλαιαν ἔθηκε τὴν ἱππέας τρίχας ἔχουσαν, φοβερῶς δὲ ὁ λόφος ἄνωθεν κατένευεν, ἔλαβε δὲ τὸ στιβαρὸν δόρυ σιδήρῳ ὅξει ἐστομωμένον, ὥρμησε δὲ πορεύεσθαι, πάνυ δὲ ταχέως τρέχων τῷ Αἴαντι παρέστη. ὁ Ἕκτωρ δὲ ἐπεὶ δὴ ἐθεάσατο τὰ βέλη τοῦ Τεύκρου βλαβέντα, μεγάλως βοήσας παρεκελεύσατο τοῖς Τρωσὶ καὶ τοῖς Λυκίοις, λέγων· ὦ Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι πολεμισταί, ὦ φίλοι, ἄνδρες ὑπάρχετε, μνήσθητε δὲ τῆς ὀρμητικῆς καὶ πολεμικῆς ἰσχύος κατὰ τὰς βαθείας ναῦς, ἥδη γὰρ ἐθεασάμην τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀνδρὸς ἀριστέως βέλη βεβλαμμένα ἐκ τοῦ Διὸς, ῥαδίως δὲ εὐεπίγνωστος γίνεται τοῖς ἀνδράσιν ἡ τοῦ Διὸς

- Ἦμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 Ἦδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν·
 Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 Βλήμενος, ἢ τυπαῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Τεθνάτω· οὗ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
 Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Αἶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
 Ἦε σαωθῆναι, καὶ ἀπάσασθαι κακὰ νηῶν.
 Ἦ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 505 Ἐμβαδὸν ἵξισθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ἦμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 510 Ἦ αὐτοσχεδὶν μίξαι χεῖράς τε μένος τε·
 Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἢ βιῶναι,
 Ἦ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ διῷοτῇτι
 Ὡδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 515 Ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχέδιον, Περιμήδεος υἱὸν,
 Ἀρχὸν Φωκίων· Αἶας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 Ἦγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,

δύναμις, καὶ ὅτε τισὶ δόξαν μεγάλην παρέξῃ, καὶ ὅτε τινὰς ἐλαττοῖ, καὶ οὐ βούλεται βοηθεῖν, ὥσπερ νυνὶ τὴν μὲν ἰσχὺν τῶν Ἑλλήνων ἐλαττοῖ, ἡμῖν δὲ βοηθεῖ, ἀλλὰ μάχεσθε παρὰ ταῖς ναυσὶν ἀθρόοι καὶ ὁμοθυμαδόν· ὃς δ' ἂν ὑμῶν βληθεὶς ἢ τραθεὶς θάνατον καὶ μόρον λάβῃ, ἀποθανέτω, οὐκ ἀπρεπὲς ἐστὶν αὐτῷ μαχομένῳ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν, ἀλλ' ἢ τε γαμετὴ σεσωσμένη μετὰ ταῦτ' ἔσται, καὶ οἱ παῖδες, καὶ ὁ οἶκος, καὶ ἡ περιουσία ἀδιάφθορος, εἰάν οἱ Ἕλληνες ἀναχωρήσωσι μετὰ τῶν νεῶν εἰς τὴν πατρίδα γῆν τὴν ἀγαπητήν. Οὕτως εἰπὼν παρῴξυνεν ἐκάστου ψυχὴν τε καὶ ἰσχύν. Αἴας δ' αὖ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους παρεκελεύσατο τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις λέγων· ὦ Ἕλληνες, αἰσχύνη ἔστω, νῦν βέλτιον ἢ ἀποθανεῖν, ἢ σωθῆναι, καὶ ἀπελάσαι τὰ δεινὰ ἀπὸ τῶν νεῶν, ἢ ἐλπίζετε εἰάν τὰς ναῦς κρατήσῃ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν Ἑκτωρ πεζοὶ ἀφίξεσθαι πάντες εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα γῆν; ἢ οὐκ ἀκούετε τοῦ Ἑκτορος παροξύνοντος ἅπαντα τὸν στρατὸν, ὃς δὴ τὰς ναῦς κατακαῦσαι προθυμεῖται; οὐδαμῶς εἰς χορείαν ἐλθεῖν αὐτοὺς βοᾷ, ἀλλὰ πολεμεῖν· ἡμῖν δὲ οὐδεὶς ἄλλος νοῦς καὶ βουλὴ κρείσσων ταύτης, ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς συνάφαι τὰς χεῖρας τε καὶ τὴν ἰσχύν· βέλτιον καὶ αἰρετώτερον καθ' ἕνα χρόνον ἢ τεθνᾶναι, ἢ ζῆν, ἢ ἐπὶ πολὺν χρόνον κάμνειν καὶ φθείρεσθαι ἐν τῇ χαλεπῇ μάχῃ, οὕτω μάτην παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑπ' ἀνδρῶν χειρόνων. Οὕτως εἰπὼν παρῴξυνεν ἐκάστου προθυμίαν τε καὶ ἰσχύν. Τότε Ἑκτωρ μὲν ἀνείλε Σχέδιον τὸν υἱὸν τοῦ Περιμήδους τὸν ἡγεμόνα τῶν Φωκίων, Αἴας δὲ ἀνείλεν Λαοδάμαντα τὸν ἡγεμόνα τῶν πεζῶν, τὸν λαμπρὸν υἱὸν τοῦ Ἀντήνορος. Πολυδάμας δὲ ὦτον τὸν ἐκ τῆς Κυλλήνης ἀπέκτεινε τὸν φίλον τοῦ υἱοῦ τοῦ Φυλέως

Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.

520 Τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρουσεν ἰδῶν. ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τῷ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσῶν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

525 Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα Θούριδος ἀλκῆς·

“Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε Θῶρηξ·

530 Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρὴν·

“Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροδὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον·

535 Τοῦ δὲ Μέγῃς κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός·

Ἐως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,

540 Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν.
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα,
Πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.

Τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων

545 Συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπτεν

τὸν ἡγεμόνα τῶν μεγαλοφύχων Ἑπειῶν. τούτῳ δὲ Μέγης ἐφάρμισε θεασάμενος, οὗτος δὲ εἰς τοῦμπροσθεν ἀνεχώρησεν ὁ Πολυδάμας, καὶ τούτου μὲν ἀπέτυχεν, οὐ γὰρ Ἀπόλλων ἀφίη τὸν τοῦ Πάνθου υἱὸν ἀναιρεθῆναι ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς· οὗτος δὲ τὸ τοῦ Κροίσμου στῆθος κατὰ τὸ μέσον ἔπληξε τῷ δόρατι, ἐφόρησε δὲ καταπεσόν, οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὄπλα ἀφγρεῖτο. πνικαῦτα δὲ ἐπ' αὐτὸν ὥρμησε Δόλοφ καλῶς ἐπιστάμενος τὸ δόρυ ὁ υἱὸς τοῦ Λάμπου, ὃν Λάμπος ἐγέννησεν ὁ βέλτιστος τῶν ἀνδρῶν ὁ υἱὸς τοῦ Λαομέδοντος καλῶς ἐπιστάμενον τὴν ὀρμητικὴν καὶ πολεμικὴν ἰσχύν· οὗτος τότε τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος τοῦ υἱοῦ τοῦ Φυλέως ἔβαλε τῷ δόρατι ἐκ τοῦ συνεγγυς ὀρμήσας, ὁ πυκνὸς δὲ καὶ στιβαρὸς θώραξ ἐβοήθησεν αὐτῷ, ὃν δὴ ἐφόρει τοῖς κοιλάμασιν ἐνηρμοσμένον, ὃν ποτε ὁ Φυλεὺς ἠνεγκεν ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ Σελλήεντος τοῦ ποταμοῦ, ξένος γὰρ αὐτῷ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Εὐφῆης φορεῖν εἰς τὸν πόλεμον. ὅστις αὐτῷ καὶ τότε ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ παιδὸς ἀπεσόβησε τὸν ὀλέθριον θάνατον. τούτου δὲ ὁ Μέγης τῆς σιδηρᾶς περικεφαλαίας τῆς ἰππείαις θριξὶ δασυνομένης τὸ ὑπεράνω διάκενον ἔβαλε δόρατι ὅξει καὶ τμητικῷ, διέκοψε δὲ τὸν ἐξ ἰππείων τριχῶν λόφον αὐτοῦ, ἅπας δὲ εἰς τὴν γῆν κατέπεσεν ἐν τῷ χώματι καὶ τῇ κόνει, νεωστὶ φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένος· ἕως δ' οὗτος αὐτῷ ἐπολέμει παραμένων, ἔτι δὲ ἤλπιζε νικῆν, ἐν τούτῳ ἀφίκετο αὐτῷ βοηθὸς Μενέλαος ὁ πολεμικὸς, ἔστι δὲ ὅπισθεν σὺν τῷ δόρατι λαθὼν, ἔπληξε δὲ τῶν ὤμων ὅπισθεν, ἡ ἐπιδораτὶς δὲ διὰ τοῦ στέρνου διήλθεν ὀρμῶσα εἰς τὸ πρόσω ἐπειγομένη, οὗτος δὲ ἐπὶ πρόσωπον κατέπεσεν· Οὔτοι μὲν οὖν ὥρμησαν τὰ σιδηρὰ ὄπλα ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρήσθαι. ὁ Ἑκτωρ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς ἐκέλευσε πᾶσι μάλα· πρῶτον δὲ πρὸς υἱὸν τοῦ Ἰκετάονος ὠνείδισε τὸν

- Ἰφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δῆϊων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι·
- 550 ἈΨ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
 Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τόν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ
 Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
- 555 Οὐχ ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 Ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
 Μάρνασθαι, πρίν γ' ἡ κατακτάμεν, ἡ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κταῖσθαι τε πολίτας,
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
- 560 Ἀργεῖους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ·
 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἡ πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή·
- 565 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράζαντο δὲ νῆας
 Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν·
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', οὐτίς σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 570 Οὔτε ποσὶν θάσσω, οὐτ' ἄλκιμος, ὥς σὺ μάχεσθαι·
 Εἴ τινα που Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα·
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθουνεν·
 Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,

ἰσχυρὸν Μελάνιππον· οὗτος δὲ τέως μὲν τὰς βοῦς τὰς
 συστρεφούσας τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν ἔβσκεν
 ἐν τῇ Περκώτῃ τῶν πολεμίων πόρρῳ ἔντων· ἐπεὶ δὲ
 αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων αἱ ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμεναι ἀφί-
 κοντο, ὀπίσω εἰς τὸ Ἴλιον ἐπαῆλθε, διέπρεπε δὲ ἐπὶ
 τοῖς Τρῶσι, καὶ κράτιστος ἐν αὐτοῖς ἦν, κατῴκει δὲ
 παρὰ τῷ Πριάμῳ, οὗτος δὲ ἐτίμα αὐτὸν ὁμοίως τοῖς
 τέκνοις· τοῦτον δὲ ὁ Ἑκτωρ ἀνείδισε, καὶ λόγον εἶπε,
 καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· Οὕτω δὲ, ὁ Μελάνιππε,
 καταπροήσομεν καὶ ἀμελήσομεν, οὐδὲ σοί γε ἐπιστρέ-
 φεται ἡ ἀγαπητὴ ψυχὴ ἀναιρεθέντος τοῦ ἀδελφίδου;
 οὐχ ὅρᾳς ὅσον περὶ τὰ ὄπλα τοῦ Δόλοπος ἀσχολοῦν-
 ται; ἀλλ' ἀκολουθεῖ, οὐκέτι γάρ ἐστιν ἐξ ἀποστά-
 σεως τοῖς Ἑλλήσι μάχεσθαι, πρὶν ἢ κατακτεῖναι ἢ
 παντελῶς τὴν ὑψηλὴν Ἴλιον ἐλεῖν, καὶ τοὺς πολίτας
 ἀναιρεθῆναι· Οὕτως εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἠγεῖτο, ὁ δὲ
 συνείπετο ἀνὴρ ὅμοιος θεῷ· Τοὺς Ἑλλήνας δὲ παρώ-
 ξυνεν ὁ τοῦ Τελαμῶνος μέγας Αἴας, λέγων· ὦ φί-
 λοι, ἄνδρες ὑπάρχετε, καὶ ἐμβάλετε αἰσχύνην ἐν τῇ
 ψυχῇ, καὶ ἀλλήλους αἰσχύνησθε κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μά-
 χας, ἀνδρῶν γὰρ αἰσχυνομένων πλείονες σώζονται,
 ἢ ἀποκτείνονται, φευγόντων δὲ οὔτε δόξα διεγείρε-
 ται, οὔτε τις ἰσχύς· Οὕτως εἶπεν, οὔτοι δὲ καὶ αὐτοὶ
 βοηθῆσαι προεθυμοῦντο, καὶ ἔσπευδον, ἐνέβαλον δὲ
 εἰς τὴν ψυχὴν τὸν λόγον, διέφραξαν δὲ τὰς ναῦς σι-
 δηρῶ περιφράγματι· Ζεὺς δὲ τοὺς Τρῶας ἐπήγειρε·
 τὸν Ἀντίλοχον δὲ προὔτρεφεν ὁ κατὰ πόλεμον ἀγα-
 θὸς Μενέλαος· ὦ Ἀντίλοχε, οὐδεὶς νέος ἄλλος τῶν
 Ἑλλήνων σοῦ οὔτε τοῖς ποσὶ ταχίων, οὔτε ἰσχυρὸς
 ὥσπερ σὺ πολεμεῖν, εἴθε τινά που τῶν Τρῶων ἄν-
 δρα ἐξαλλόμενος τρώσειας· Οὗτος εἰπὼν αὐτὸς μὲν
 αὐθις ἐφάρμισε, τοῦτον δὲ παρώτρυνεν, ἐξεπληθισσε
 δὲ πρὸ τῶν πρωταγωνιστῶν, καὶ ἔβαλε δόρατι λαμ-
 πρῶ περὶ αὐτὸν σκοπήσας· οἱ Τρῶες δὲ διεχωρίσθησαν

- 575 Ἄνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν·
 Ἄλλ' Ἰκετάονος υἷὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
- 580 Βλημένῳ αἶξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα
 Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 "Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
 "Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνα' δῆϊοιτῆτα·
- 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μῆινε, θοός περ ἰὼν πολεμιστῆς,
 Ἄλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἰοικῶς,
 "Ὅς τε κύνα κτείνας, ἥ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
 Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀλλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 "Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἕκτωρ
- 590 Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέαντο·
 Στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων·
 Τρῳῆς δὲ, λείουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 "Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
- 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθουνεν·
 Ἕκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν Θερπιδᾶς πῦρ
 Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρῆν
 Παῖσαν ἐπικρῆναι· τὸ γὰρ μένε μῆτιέτα Ζεὺς,
- 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίσωξιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι Τρῳῶν, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξιν·

ἀνδρὸς βαλόντος τὸ δόρυ· οὗτος δὲ οὐ ματαίως ἀφῆκε
 τὸ βέλος, ἀλλὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰκετάονος τὸν μεγαλό-
 ψυχον Μελάμππον πορευόμενον ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔ-
 πληξε κατὰ τὸ στήθος παρὰ τὸν μαζόν, ἐφόφησε δὲ
 καταπεσών, ἤχησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ. ὁ Ἀντί-
 λοχος δὲ ἐφάρμυσεν, ὥσπερ κύων, ὅστις κατὰ γεν-
 νήματος ἐλάφου τετραμένου ἐφορμήσει, οὐ ἐξ εὐνῆς
 ἐκπηδῶντος κυνηγὸς ἐπέτυχεν βαλὼν, . παρέλυ-
 σε δὲ καὶ ἐνέκρωσε τὰ μέλη. οὕτως ἐπὶ σέ, ὦ
 Μελάμππε, ὥρμυσεν Ἀντίλοχος ὁ καρτερῶν ἐν τῷ
 μάχεσθαι τὰ ὄπλα ἀφαιρισόμενος, ἀλλ' οὐκ ἔλαθε
 τὸν ἐνδοξότατον Ἑκτορα, ὃς δὴ αὐτῷ ἐναντίον ἦλθε
 πρέχων κατὰ τὴν μάχην. ὁ Ἀντίλοχος δὲ οὐ παρέ-
 μινε, καίπερ ὦν ταχύς καὶ ὀξύς μαχητὴς, ἀλλ' ἐφο-
 βήθη αὐτὸς, ὅμοιος θηρίῳ κακόν τι ποιήσαντι, ὅπερ
 ἀποκτεῖναν κύνα, ἢ βουκόλον περὶ τὰς βοῦς, φεύγει,
 πρὶν συναθροισθῆναι τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν. οὕτως
 ἐφοβήθη ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος, ἐπεὶ δὴ οἱ Τρῶες καὶ ὁ
 Ἑκτωρ σὺν βοῇ θαυμαστῇ τὰ ὀδυνηρὰ βέλη ἔχεον·
 ἔστι δὲ μεταστραφεῖς, ἐπεὶ δὴ ἀφίκετο εἰς τὸ πλῆ-
 θος τῶν φίλων. οἱ Τρῶες δὲ ὅμοιοι τοῖς ὠμοβόροις
 λέουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς ὥρμυσαν, τοῦ Διὸς δὲ ἐτελεί-
 ουν τὰς ἐντολάς, ὃς αὐτοῖς αἰεὶ διηγείρεν δύναμιν με-
 γάλην, ἡπάτα δὲ τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀφη-
 ρεῖτο τὴν δόξαν, τοὺς Τρῶας δὲ παρώξυνε· τῷ Ἑ-
 κτορι γὰρ ἐβούλετο ἡ ψυχὴ αὐτοῦ δόξας δαρήσα-
 σθαι τῷ υἱῷ τοῦ Πριάμου, ὅπως ταῖς καμπυλοπρύ-
 μνοις ναυσὶ πῦρ θεῖον ἐμβάλοι πολὺ καὶ ἄφθονον,
 τῆς Θέτιδος δὲ τὴν παράνομον εὐχὴν πᾶσαν ἐκτελέ-
 σειε, τοῦτο γὰρ παρέμενεν ὁ βουλευτικὸς Ζεὺς, νε-
 ως καιομένης ἑξαφιν θεάσασθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐκ
 πύτου γὰρ ἐμελλεν ἐξ ὑποστροφῆς δίωξιν ἀπὸ τῶν
 γεῶν ποιήσιν τῶν Τρῶων, τοῖς Ἑλλησι δὲ δόξαν παρ-

- Τα φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρειν
 Ἑκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 Μαίνετο δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἡ ὁλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
 Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 610 Ἑκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον εἶοντα
 Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 Ἔσσεσθ'· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἡμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίγφει.
 615 Καί ρ' ἔθελεν ρῆξαι στίχας ἀνδρῶν, περρητίζων,
 Ἡ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 Ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ρῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἡὔτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγυὲς εἰούσα·
 620 Ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
 Κύματά τε τροφόντα, πᾶ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο·
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔϊθορ' ὀμίλῳ·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 Ὡς ἐδαίζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆαυ Ἀχαιῶν.
 630 Αὐτὰρ ὁ γ', ὥστε λέων ὁλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,

ἔξειν. ταῦτα φρονῶν καὶ διανοούμενος ἐπὶ τὰς βα-
 θείας ναῦς παρώτρυνε τὸν Ἑκτορα τὸν υἱὸν τοῦ Πριά-
 μου πάνυ προθυμούμενον καὶ αὐτὸν, ἐνθουσιωδῶς δὲ
 ὥρμα ὥσπερ ὅταν ὁ δορυφόρος Ἄρης, ἢ πῦρ ὀλέθριον
 ἐνθουσιᾷ ἐν τοῖς ὅρεσιν, ἐν τοῖς πυκνοῖς τῆς βαθείας
 συστάσεως τῶν δένδρων· ἀφρισμός δὲ περὶ τὸ στόμα
 γίνηται, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ λάμπωσιν ὑπὸ τὰς
 καταπληκτικὰς ὀφρῦς· περίξ δὲ ἡ περικεφαλαία φο-
 βερῶς περὶ τοὺς κροτάφους ἐσείετο μαχομένου τοῦ Ἑ-
 κτορος, αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰθέρος ἦν αὐτῷ βοηθός
 ὁ Ζεὺς, ὅστις αὐτὸν ἐν ἀνδράσι πολλοῖς μόνον ὄντα
 ἐτίμα καὶ ἐδόξαζεν, ὀλιγοχρόνιος γὰρ ἔμελλεν ἔσε-
 σθαι, ἥδη γὰρ αὐτῷ ἀντεπῆγε τὴν εἰμαρμένην θανα-
 τηφόρον ἡμέραν ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς δυνάμεως
 τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως. καὶ δὴ ἐβούλετο διαρρήξαι καὶ
 διαλύσαι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν πειρώμενος, ὅπου
 δὴ πολὺ πλῆθος εἴωρα καὶ ὅπλα ἄριστα, ἀλλ' οὐδὲ
 οὕτως ἐδύνατο διαλύσαι καὶ τρέψαι, καίτοι πάνυ προ-
 θυμούμενος, ἀντεῖχον γὰρ δίκην τείχους συνηρμοσμέ-
 νοι καθάπερ πέτρα ὑψηλὴ μεγάλη ἐγγυὲς τῆς λευκῆς
 θαλάσσης οὖσα, ἣτις ὑπομένει τῶν ὀξέως ἡχούντων
 ἐν τῷ πνέειν ἀνέμων τὰς πυκνὰς καὶ ταχείας ἐφόδους,
 καὶ τὰ μεγάλα καὶ ὑψημμένα κύματα, ἅπερ ἐξω-
 θοῦται πρὸς αὐτήν. οὕτως οἱ Ἕλληνες τοὺς Τρῶας
 παρέμενον ἀκινήτως, οὐδὲ εἰς φυγὴν ἐτρέποντο. οὐ-
 τος δὲ περιλαμπόμενος πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ὀπλων,
 ὥς ὑπὸ πυρὸς ἐπήδησεν εἰς τὸ πλῆθος, ἐνέπεσε δὲ
 ὥσπερ ὅταν κύμα ἐν τῇ ταχείᾳ νηὶ πέσῃ πολὺ καὶ
 σφοδρὸν ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὑψημμένων ὑπὸ τὰ νέφη, πᾶ-
 σα δὲ ἡ ναῦς ὑπὸ τῆς ἄχνης καὶ τοῦ ἀφροῦ ἐσκεπά-
 σθῃ, καὶ ἡ τοῦ ἀνέμου χαλεπὴ πνοὴ καὶ ὁρμὴ τῷ ἱ-
 στίῳ ἐνηχεῖ προσπληκτίζουσα αὐτὸ δηλαδὴ, τρέμου-
 σι δὲ καὶ φοβοῦνται οἱ ἐπιβάται δεδιότες καὶ πτοού-
 μενοι, μικρὸν γὰρ ἔξω τοῦ θανάτου φέρονται. οὕτως
 ἐκόπτετο ἐν τοῖς στήθεσιν ἡ ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων.

- Αἶ' ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐπω σάφα εἰδῶς
 Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἔλικος βοδὸς ἀμφὶ φοιῇσιν·
 Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 635 Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφύτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
 640 Ἀγγελίης οἷχρεσκε βίῃ Ἡρακλειῇ·
 Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας, ἡδὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 Ὃς ῥά τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν·
 645 Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,·
 Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
 Τῇ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
 Ἑκτωρ δ' ὄζυ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 650 Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυὲς ἐταίρων
 Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 Χραιομέϊν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδεΐδισαν Ἑκτορα δῖον·
 Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
 Ἀθρόοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 Καὶ δέος· αἰζηχὲς γὰρ ὁμόκλειον ἀλλήλοισι·

οὗτος δὲ ὥσπερ λέων ὀλέθρια φρονῶν ἐπελθὼν ταῖς βουσίην, αἱ δὴ ἐν καθύδρῳ τόπῳ ἔλους μεγάλου βόσκονται πλεῖσται, ἐν αὐταῖς δὲ ἔστι βουκόλος οὗτω καλῶς ἐπιστάμενος πολεμῆσαι λέοντι περὶ φανεύσεων βοῶς συνεστραμμένα τὰ κέρατα ἐχούσης· καὶ οὗτος μὲν ταῖς πρώταις καὶ ἐσχάταις βουσίην αἰεὶ συμπαρομαρτεῖ, οὗτος εἰς τὸ μέσον αὐτῶν ὀρμήσας βοῦν ἐσθίει, αὐται δ' ἅπασαι ἐφοβήθησαν. οὗτω τότε οἱ Ἕλληνες θαυμάστῳς ἐφοβήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος καὶ τοῦ Διὸς τοῦ πατρὸς ζύμπαντες. οὗτος δὲ ἓνα μόνον ἀπέκτεινε Περιφίτην τὸν ἐκ τῆς Μυκίνης τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ Κοπρέως, ὃς τοῦ βασιλέως Εὐρυσθέως ἀγγελιαφόρος τῶν ἄθλων ἐπορεύετο τῇ δυνάμει τοῦ Ἡρακλέους, ἦτοι τῷ Ἡρακλεῖ. ἐκ τούτου τοῦ πατρὸς πολλῶ χείρονος ἐγεννήθη υἱὸς βελτίων κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν, καὶ κατὰ πὺς πόδας, καὶ κατὰ τὸ πολεμεῖν, καὶ κατὰ τὸν νοῦν ἐν τοῖς πρώτοις τῶν Μυκηναίων ἐτύγχανεν, ὃς δὴ τότε τῷ Ἑκτορι δόξαν μεγάλην ἐπέδωκε· στραφεῖς γὰρ εἰς τοῦπίσω ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀσπίδος ἤλατο καὶ ἐπέβη, ἣν αὐτὸς ἔφερε περίφραγμα τῶν δοράτων μέχρι τῶν ποδῶν διήκον. ταύτῃ οὗτος παρὰ ποδισθεῖς, κατέπεσεν ἐπὶ τὰ μετὰφρυνα, ἡ περικεφαλαία δὲ περιήχησε καταπληκτικῶς περὶ τοὺς κρητάφους πεσόντος· ὁ Ἑκτωρ δὲ ὀξέως ἐθεάσατο, τρέχων δὲ ἐγγὺς παρεγένετο, ἐνέπηξε δὲ τὸ δόρυ εἰς τὸ σῆθος, ἐγγὺς δὲ τῶν ἀγαπητῶν φίλων αὐτὸν ἀπέκτεινεν· οὗτοι δὲ οὐκ ἐδύναντο, καίτοι λυπούμενοι ἕνεκα τοῦ φίλου, βοηθεῖν, αὐτοὶ γὰρ πάνυ ἐφοβοῦντο τὸν ἐνδοξότατον Ἑκτορα· αὐτόπται δὲ ἐγένοντο τῶν νεῶν, καὶ ἐσχέθησαν αἱ ἅκραι τῶν νεῶν, ὅσαι πρὸ τῶν ἄλλων ἦσαν εἰλκυσμένοι, οὗτοι δὲ ἐπεχύθησαν. οἱ Ἕλληνες δὲ τῶν μὲν νεῶν ἀνεχώρησαν, καὶ ὑπ' ἀνάγκης τῶν πρὸ τῶν ἄλλων, αὐτοὶ δὲ παρὰ ταῖς σκηναῖς ἔμενον ὁμοθυμαδόν, οὐδὲ διεμερίσθησαν κατὰ τὸ στρατόπεδον, κατεῖχε γὰρ ἡ αἰσχὺνὴ καὶ ὁ φόβος, συνεχῶς γὰρ καὶ ἀδιαλεί-

- Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 660 Δῖσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον.
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
 Ἡμὲν ὅτεφ' ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
 665 Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
 Ἑστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τροπάασθε φόβοιςδε.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἄχλυσ ὥσεν Ἀθήνη
 Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν.
 670 Ἡμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοίτου πτολέμοιο.
 Ἑκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
 Ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι πᾶρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 675 Ἑστάμεν, εἴθ' αἰ περ ἄλλοι ἐφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεκοσίπηχυ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 680 Ὅς ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
 Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
 Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἐθῆσαντο
 Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἳ δὲ πέτονται
 685 Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 Φοῖτα, μακρὰ βιβῶν, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·

πῶς παρεκλεύοντο ἀλλήλοις· ὁ Νέστωρ δὲ μάλιστα
 ὁ ἐκ τῆς Γερήνης φύλαξ καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων πα-
 ρεκάλει ὑπὲρ τῶν γονέων ἱκετεύων ἕκαστον ἄνδρα λέγων.
 ὦ φίλοι, ἄνδρες ὑπάρχετε, καὶ ἐμβάλετε αἰσχύνῃν εἰς
 τὴν ψυχὴν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πρὸς δὲ μνησθήτε ἅ-
 παντες τῶν παίδων, καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν κτημά-
 των, καὶ τῶν γονέων, καὶ οἷς ζῶσι, καὶ οἷς ἀπέθανον,
 ὑπὲρ τέτων ἐνταῦθα ἐγὼ ἱκετεύω μὴ παρόντων, ἐς ἀναί-
 ἰσχυρῶς καὶ ἀνδρείως, μηδὲ τρέπεσθαι εἰς φυγὴν. Οὐ-
 τῶς εἰπὼν παρώξυνεν ἰσχὺν καὶ προθυμίαν ἑκάστου·
 τούτοις δὲ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέλασεν ἡ Ἀθηναῖα τὸ τῆς
 σκοτίας νέφος τὸ θεόθεν καὶ θαυμαστὸν, πάνυ δὲ αὐ-
 τοῖς φῶς γέγονεν ἐκατέρωθεν καὶ ἐκ τῶν νεῶν, καὶ ἐκ
 τοῦ ἐπίσης πᾶσιν χαλεποῦ πολέμου. τὸν Ἑκτορα δὲ
 ἐθεάσαντο τὸν κατὰ πόλεμον ἀγαθὸν καὶ τοὺς φίλους,
 καὶ ὅσοι ὀπισθεν ἴσταντο καὶ οὐκ ἐπολέμουν, καὶ ὅσοι
 παρὰ ταῖς ταχείαις ναυσὶν ἐπολέμουν τὸν πόλεμον·
 οὐδὲ ἔτι δὴ τῷ μεγαλοφύχῳ Αἴαντι ἤρεσκεν ἐν τῇ
 ψυχῇ εἰστάναι, ὅπου οἱ ἄλλοι ἐφίσταντο υἱοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων, ἀλλ' οὕτως γε τὰ ἐξέχοντα ἅκρα τῶν νεῶν ἐπὶ
 χετο μεγάλως προποδίζων, ἐκίνει δὲ ἐν ταῖς παλά-
 μαις τὸ μέγα δόρυ τὸ τῶν νεῶν ἀμυντήριον τὸ συγκε-
 κολλημένον συμβήμασι καὶ συνεμπλοκαῖς τὸ δύο καὶ
 εἴκοσι πηχῶν. ὥσπερ δὲ ὅταν ἀνὴρ καλῶς ἐπιστάμε-
 νος ἐλαύνειν τοὺς ἵππους τοὺς κέλητας, ἥτοι τοὺς μον-
 ἀμπυκας, ὅστις ἐπεὶ δὴ ἐκ πολλῶν τέσσαρας ἐκλε-
 ξάμενος συνήγαγεν ἵππους παρορμήσας ἐκ τοῦ πε-
 δίου, πρὸς τὴν μεγάλην πόλιν τρέχει κατὰ τὴν ὁδὸν,
 δι' ἧς οἱ λαοὶ ὀδεύουσι, πολλοί τε αὐτὸν θεασάμενοι
 ἐθαύμασαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οὕτως δὲ ἐδραίως ἀ-
 σφαλῶς αἰεὶ προπηδῶν ἀπὸ ἄλλου εἰς ἄλλον μετα-
 βαίνει, οὗτοι δὲ πέτονται. οὕτως ὁ Αἴας ἐπὶ πολλὰ
 ἐξέχοντα ἅκρα τῶν ταχειῶν νεῶν ἐπορεύετο, ἐκτετα-
 μένως προποδίζων, ἡ φωνὴ δὲ αὐτῆς εἰς τὸν αἰθέρα αἰε-

- Αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοῶν Δαναοῖσι κέλευε,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἑκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ Τρῳῶν ὁμάδῳ πύκα θωρηκτῶν·
 690 Ἄλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων
 Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 Χηνῶν, ἥ γεράνων, ἥ κύκνων δουλιχοδείρων·
 Ὡς Ἑκτωρ ἵθυσε νεὸς κυανοπρώροιο,
 Ἀντίος αἶξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤρσεν ὀπισθε
 695 Χεὶρὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο·
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
 Τρῶσιν δ' ἥλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτανέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἑκτωρ δὲ πρὺμνης νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο,
 705 Καλῆς, ὠκυάλου, ἥ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 Ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
 Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δήρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων αἵκας ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 Ἄλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὅξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
 Ἄλλα μὲν ἐκ χειρὸς χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

βαινεν, αἰεὶ δὲ καταπληκτικῶς βοῶν τοῖς Ἑλλήσιν ἐκέλευε ταῖς ναυσὶ καὶ ταῖς σκηναῖς βοηθεῖν, οὐ μὴν δὲ ὁ Ἑκτωρ ἔμενεν ἐν τῷ πλήθει τῶν Τρῶων τῶν ἀσφαλῶς ὀπλισμένων, ἀλλ' ὥσπερ αἰετὸς πυρρὸς ἐπὶ ὀρνίθων πετεινῶν, χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων μακροτραχήλων πλήθος ἐφορμᾷ παρὰ τὸν ποταμὸν βοσκομένων· οὕτως ὁ Ἑκτωρ ὥρμησε τῆς μελανοπρώρου νεῶς ἐναντίον ἐπιδραμῶν, τοῦτον δὲ ὁ Ζεὺς διηγείρεν ὀπίσθεν χειρὶ πάνυ μεγάλη, παρώξυνε δὲ τὸν στρατὸν σὺν αὐτῷ, πάλιν δὲ μάχῃ χαλεπῇ (ὀξεῖα) παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐγένετο. εἶπες ἂν ἀκραιφνεῖς τε καὶ ἀκαταπονήτους ἀλλήλοις ἀπαντᾶν καὶ ἀντεμβάλλειν ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτως προθύμως ὀρμῶντες ἐπολέμουν· τούτοις δὲ μαχομένοις οὗτος ἦν νοῦς· οἱ μὲν Ἕλληνες οὐκ ᾤθησαν δεῖν ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἀπολέσθαι· τοῖς Τρῶσι δὲ ἥλπιζεν ἡ ψυχὴ ἐν τοῖς στήθεσιν ἀπάντων, τὰς τε ναῦς κατακαίσειν, καὶ ἀναιρήσειν τοὺς ἥρωας Ἕλληνας. οὔτοι μὲν ταῦτα φρονοῦντες καὶ διανοούμενοι ἐπετίθεντο ἀλλήλοις· ὁ Ἑκτωρ δὲ ἤψατο τῆς πρύμνης τῆς θαλασσοπλόου νεῶς τῆς περικαλλοῦς, τῆς ταχυπλόου, ἢ τὸν Πρωτεσίλαον ἤνεγκεν εἰς τὴν Τροίαν, οὐδὲ αὐθις ἐπανήγαγεν εἰς τὴν πατρίδα γῆν· περὶ τῆς νεῶς δὲ τούτου οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες ἀπέκτεινον ἀλλήλους ἐκ τοῦ σύνεγγυς, οὐδ' ἄρα οὔτοι γε τὰς τῶν πῦρματων ὀρμὰς περιέμενον, οὐδὲ τῶν δοράτων· ἀλλ' οὔτοι ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐστῶτες μίαν ψυχὴν ἔχοντες τμητικοῖς δὴ πελέκεσι καὶ ἀξίναϊς ἐμάχοντο, καὶ ῥομφαίαις μεγάλαις καὶ δόρασι διστόμοις· πολλὰ δὲ ξίφη καλὰ σιδηρόδετα κατὰ τὰς λαβὰς, ἅλλα μὲν ἐκ τῆς χειρὸς κοπτομένης εἰς γῆν ἔπεσον, ἅλλα δὲ σὺν τοῖς ἄμοις τῶν ἀνδρῶν μαχομένῳ,

- 715 Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει.
 Ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῶσιν δ' ἐκέλευεν.
 Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἰ̇ δεῦρο θεῶν ἀέκῃτι μολοῦσαι,
 Ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων.
 Οἷ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 Αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν, ἐρητύοντό τε λαόν.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν.
 Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἴόμενος θανέεσθαι,
 Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης.
 730 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' εἰστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ.
 Αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν.
 ὦ φίλοι, ἦραιες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.
 Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς.
 735 Ἡέ τινας φαμὲν εἶναι ἀσσητῆρας ὀπίσσω;
 Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λογὸν ἀμύναι;
 Οὐ μὲν τις σχεδὸν ἐστί πέλις, πύργοις ἀραρυῖα,
 Ἡ, κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐτραλκέα δῆμον ἔχοντες.
 Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρῶων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἰῆς.
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλίχῃ(η) πολέμοιο.
 Ἡ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυέντι.

περιεργεῖτο δὲ ἡ γῆ αἵματι μέλανι. Ὁ Ἑκτωρ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβε τὴν ναῦν ἀπὸ τῆς πρύμνης, οὐκ ἀφίη, τὸ ἀκροστόλιον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων, τοῖς Τρωσὶ δὲ προσέταττε· Κομίσασθε πῦρ· ἅμα δὲ αὐτοὶ ὑμεῖς ἄθροοι ἐγείρετε φωνὴν, ὅτι νῦν ἡμῖν ὁ Ζεὺς ἔδωκεν ἡμέραν ἀξίαν πάντων, τὰς ναῦς κρατῆσαι, αἵτινες ἐνθάδε παρὰ γνώμην τῶν θεῶν ἐλθούσαι, συμφοράς τε καὶ βλάβας πολλὰς ἡμῖν ἐποίησαν δειλῖα καὶ κακία τῶν πρεσβυτέρων, οἵτινές με βουλόμενον πολεμεῖν παρὰ ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν, ἐμέ τε ἐκώλυον καὶ κατεῖχον, καὶ τὸν στρατὸν, ἀλλ' εἰ καὶ τότε ἔβλαπτεν ὁ μεγαλόφωνος Ζεὺς τὴν διάνοιαν τὴν ἡμέτεραν, νῦν ὅμως αὐτὸς παροξύνει καὶ προτρέπει. Οὕτως εἶπεν. οὗτοι δὲ μᾶλλον κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐφώρμησαν. ὁ Αἴας δὲ οὐκέτι ἔμενε, κατηπείγετο γὰρ τοῖς βέλεσιν, ἀλλ' ὑπολαμβάνων τεθνήξασθαι, μικρὸν ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὰς καθέδρας τῶν ἑρετῶν τὰς ἐπτάποδας, κατέλιπε δὲ τὰ ἐξέχοντα ἄκρα τῆς ἰσοτοίχου ἰεῶς· ἐκεῖ δὴ οὗτος ἵστατο ἐπιτηρῶν, δόρατι δὲ αἰετοὺς Τρῶας ἀπὸ βέβηκεν τῶν νεῶν, ὅστις ἔφερε τὸ πολὺ καὶ ἄφθονον πῦρ· αἰεὶ δὲ καταπληκτικῶς βοῶν τοῖς Ἑλλησιν ἐκέλευεν· ὦ φίλοι ἦρωες Ἕλληνες ὑπηρεταὶ τοῦ Ἄρεος, ἄνδρες ὑπάρχετε, ὦ φίλοι, μνήσθητε δὲ τῆς ὀρμητικῆς καὶ πολεμικῆς ἰσχύος· ἢ τινὰς οἴομεθα εἶναι βοηθοὺς μετὰ ταῦτα; ἢ τι τεῖχος πολεμικὸν καὶ ἰσχυρὸν, ὃ γὰρ ἂν τοῖς ἀνδράσιν ἀποσοβήσῃ τὸν ὄλεθρον; οὐδαμῶς τις ἐγγὺς ἐστὶ πόλις τείχεσι καὶ πύργοις περιηρμοσμένη, ἢ ἂν ἐπεξέλθοιμεν, τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως δῆμον ἔχοντες ἐτέραν ἡμῖν ἀλκὴν περιποιούντα· ἀλλὰ γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Τρώων τῶν ἀσφαλῶς καθωπλισμένων, τῷ πόντῳ περιεχόμενοι, πόρρωθι καθήμεθα τῆς πατρίδος γῆς. δι' ὃ ἐν ταῖς χερσὶν ἐστὶ τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ, οὐχ ἡ προσήνεια τοῦ πολέμου οἰκεία, ἀλλὰ τῆς εἰρήνης (οὐκ ἐν τῷ προσηνῶς πολεμεῖν). Εἶπε καὶ ἐνθουσιῶν ἐδίωκε δόρατι ὅξει.

Ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος·
745 Τόν δ' Αἴας οὔτασκε, δεδεγμένος ὄξείῃ χαλκῷ·
Δώδεκα δὲ προπάραιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ὅστις δὲ ἀπὸ τῶν Τρώων ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς ἔ-
τρεχε μετὰ πυρὸς καυστικοῦ, χάριν τοῦ Ἑκτορος,
παροξύναντος, τοῦτον Αἴας ἐτίτρωσκεν ἐπιτηρῶν σι-
δήρῳ ὀξεῖ, δώδεκα δὲ ἔμπροσθεν τῶν νεῶν ἐκ τοῦ
σύνεγγυς ἔτρωσε.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Π.

Ως οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παράστατο, ποιμένι λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 "Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 5 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις; ἢ ὅτε κούρη
 Νηπίνη; ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελῆσθαι ἀνώγει,
 Εἰάνοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει.
 10 Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
 Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
 Ἥέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ.
 Ἥέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
 Ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Π

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὕτως οὗτοι μὲν περὶ τῆς εὐκαθέδρου νηὸς ἐπολέ-
 μουν· ὁ Πάτροκλος δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ παρίστατο τῷ
 βασιλεῖ τῶν λαῶν, δάκρυα θερμὰ χέων, ὥσπερ πηγὴ
 βαθύυδρος, ἥτις ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας σκοτεινὸν καὶ
 ζοφῶδες ὕδωρ χέει· τοῦτον δὲ θεασάμενος ἠλέησεν ὁ
 ταχύπους ἐνδοξότατος Ἀχιλλεύς, καὶ φωνήσας λόγους
 ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ὦ Πάτροκλε, τί δὴ δακρύ-
 εις καθάπερ κόρη παντάπασιν νέα, ἥτις ἅμα τῇ μητρὶ
 τρέχουσα ἀναλαβεῖν καὶ βαστάσαι κελεύει, τοῦ πέ-
 πλου λαμβανομένη, καὶ σπεύδουσαν κωλύει καὶ κατ-
 ἔχει, δακρύουσα δὲ πρὸς αὐτὴν βλέπει, ἕως ἂν ἀνα-
 λάβῃ καὶ βαστάσῃ ταύτη ὁμοίως, ὦ Πάτροκλε, δά-
 κρυον ἀπαλὸν καταχέεις· ἢ τι τοῖς Μυρμιδόσι προ-
 ορᾷς καὶ σημαίνεις, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ; ἢ τίνα ἀγγελίαν
 ἐκ τῆς Φθίας ἤκουσας μόνος; καὶ μὴν ζῆν ἔτι φασὶ
 Μενοίτιον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀκτορος, ζεῖ δὲ Πηλεὺς ὁ

VOL. III.

11

- 15 Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχήμεθα τεθνεώτων.
 Ἢέ σὺ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
- 20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ' Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν;
 Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς,
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημέτοι, οὐτάμενοί τε.
- 25 Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης·
 Οὕπασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῃ·
 Τούς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέρονται,
 Ἐλκε' ἀκείόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
- 30 Μὴ ἐμέ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, δν σὺ φυλάσσεις,
 Αἶναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀφίγονός περ,
 Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης;
 Νηλεὺς οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε Θάλασσα,
- 35 Πέτραι τ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι ἰός ἐστιν ἀπηνής·
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίν' ἀλεείνεις,
 Καί τινά τοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φῶς Δαναοῖσι γένωμαι·
- 40 Δὸς δέ μοι ὦ μοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι·
 Αἴκ ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὺς Ἀχαιῶν

υἱὸς τοῦ Αἰάκου ἐν τοῖς Μυρμηδόσιν, ὧν ἕνεκα ἀμ-
 φοτέρων πάντῳ ἂν λυποίμεθα ἀποθανόντων· ἢ σὺ χά-
 ριν τῶν Ἑλλήνων ὀδύρῃ, διότι φθείρονται παρὰ ταῖς
 βαθείαις ναυσίν, ἕνεκα τῆς ἑαυτῶν παραβάσεως καὶ
 ἀδικίας; ἔξειπε· μὴ κρύπτε ἐν τῷ νῷ, ὅπως γινώ-
 σκωμεν ἀμφοτέροι. Πρὸς τοῦτον δὲ βαρέως στενάζων
 εἶπες, ὦ Πάτροκλε ἱππικέ· ὦ Ἀχιλλεῦ υἱὲ τοῦ Πη-
 λέως, παῖνι κράτιστε τῶν Ἑλλήνων, μὴ μέμφου μοι,
 τοιαύτη γὰρ λύπη ἐβιάσατο καὶ καθεῖλε τοὺς Ἑλ-
 ληνας· πάντες μὲν γὰρ ὅσοι πρότερον ἦσαν κράτιστοι,
 ἐν ταῖς ναυσὶ κεῖνται πόρρωθεν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς
 τετρωμένοι· τέτρωται μὲν ἐκ βολῆς ὁ υἱὸς τοῦ Τυ-
 δέως ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης, τέτρωται δὲ ἐκ χειρὸς ὁ
 κατὰ πολέμον ἐνδοξὸς Ὀδυσσεύς καὶ ὁ Ἀγαμέμνων·
 τέτρωται δὲ ἰῶν καὶ ὁ Εὐρύπυλος κατὰ τὸν μηρὸν καὶ
 περὶ τοὺς μὲν ἰατροὶ πολλὰ φάρμακα ἔχοντες ἀ-
 σχολοῦνται, τὰ τραύματα θεραπεύοντες· σὺ δὲ ἀπρο-
 μηχάνητος ὑπάρχεις, ὦ Ἀχιλλεῦ· εἴθε μὴ ἐμέ γε κρα-
 τήσειεν ἡ ὀργὴ αὐτὴ, ἣν σὺ φυλάττεις, ἐπὶ κακῷ τὴν
 ἀρετὴν κεκτημένε· τίς ἄλλος μεταγενέστερος ὠφεληθή-
 σεται ἐκ τῶν σῶν ὑπομνημάτων, εἰ μὴ τοῖς Ἑλ-
 λησιν ἀπελάσῃς τὸν ἀπρεπῆ καὶ δεινὸν θάνατον; ὦ
 ἀνηλεὲς καὶ ἀπηνής, οὐκ ἄρα σοὶ γε ἦν πατὴρ ὁ ἱπ-
 πικὸς Πηλεὺς, οὐδὲ μήτηρ ἡ Θέτις· ἡ δὲ δυσχρὺς δέ σε
 θάλασσα ἔτεκε, καὶ αἱ πέτραι αἱ ὑψηλαί, διότι σοι
 νοῦς ὑπάρχει σκληρὸς καὶ ἀνηλεὲς· εἰ δέ τινα μαν-
 τείων ἐν τῇ σαυτοῦ διανοίᾳ ἐκφεύγεις, καὶ τινα σοι
 παρὰ τοῦ Διὸς εἶπεν ἡ σεβαστὴ μήτηρ, ἀλλ' ἐμὲ
 γοῦν πέμψοι ταχέως, ἅμα δὲ τὸν ἄλλον λαὸν δὸς τῶν
 Μυρμηδόνων, εἴ τι που φῶς καὶ ζωὴ τοῖς Ἑλλήσι γε-
 νοίμην· δὸς δέ μοι τὰ σὰ ὄπλα καθοπλισθῆναι ἐν τοῖς
 ὤμοις, εἴ τί μέ σοι ἀπεικάζοντες ἀποσταῖεν τοῦ πο-
 λέμου οἱ Τρῶες, ἀναπαύσαιντο δὲ οἱ πολεμικοὶ υἱοὶ
 τῶν Ἑλλήνων καταπονούμενοι, ἢ ἀνάπαυσις δὲ τοῦ

Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·

Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ

45 Ὡσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν

Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·

50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,

Οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·

Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

Ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,

Καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅτε κράτεϊ προβεβήκει·

55 Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ·

Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν,

Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρείδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

60 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτεύχθαι ἐάσσομεν οὐδ' ἄρα πῶς ἦν

Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε

Οὐ πρὶν μνηιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότεν δὴ

Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε, πτόλεμός τε·

Τύνη δ' ὥμοιόν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,

65 Ἀρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·

Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε

Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης

Κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πύλιν ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,

70 Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσοις μέτωπον

πολέμου παρὰ μικρὰν ῥοπὴν γίνεται· εὐκόλως δὲ οἱ ἀναπαύομενοι τοὺς κεκοπωμένους ἄνδρας βοή μόνη ἀποδιώξαιμεν πρὸς τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηναῶν. Οὕτως εἶπε παρακαλῶν ὁ λῆϊσ' ἀνόντος· τῷ ὄντι γὰρ ἔφκει ἑαυτῷ θάνατόν τε δεινὸν καὶ μοῖραν κακὴν παρακαλεῖν. Πρὸς τοῦτον δὲ μεγάλως στενάξας ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς εἶπεν. Οἴ μοι, ὦ ἐνδοξότατε Πάτροκλε, οἷον λόγον εἶπας· οὐδὲ μαντείας φροντίζω ἢ οἶδα, οὔτέ τί μοι παρὰ τοῦ Διὸς εἶπεν ἢ σεβαστὴ μήτηρ, ἀλλ' αὕτη δεινὴ λύπη τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν καταλαμβάνει, ὅταν ἀνὴρ τις ἐθέλῃ ἀποστερῆσαί τοι τὸν ὅμοιον ἑαυτῷ, καὶ τὴν τιμὴν ἣν ἔδωκε πάλιν ἀφελέσθαι, ὅτε προέχει τῶν ἄλλων κράτει καὶ ἀρχῇ· χαλεπὴ λύπη αὕτη μοι ὑπάρχει, ἐπειδὴ ἔπαθον ἄλγῃ καὶ θλίψεις ἐν τῇ ψυχῇ· τὴν νέαν ἣν δὴ μοι ἐκλεξάμενοι ἔδωκαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, δόρατι δὲ ἐμῷ ἐκτησάμην, τὴν καλῶς τετειχισμένην πόλιν ἐκπορθήσας, ταύτην πάλιν ἐκ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀφείλετο ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως, ὥσπερ εἴ τινα ἀτιμον μέτοικον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν προγενέσθαι καταλίπωμεν, οὐδ' ἄρα πῶς ἦν ἄγαν ἐπιτεταμένως καὶ ἀμεταμελητὶ ὀργίζεσθαι ἐν τῷ θυμῷ, ὥϊθην μέντοι οὐ πρότερον τὴν ὀργὴν καταπαύσειν, ἀλλ' ὀπνίκα δὴ ἐπὶ τὰς ἐμαῖς ναῦς ἀφίκηται ἢ βοή καὶ ἢ μάχη· σὺ δὲ ἐνδύθητι μὲν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐμὰ ἐνδοξὰ ὅπλα, ἡγοῦ δὲ τοῖς τὸν πόλεμον φιλοῦσι Μυρμιδόσι μάχεσθαι, εἴ γε δὴ τὸ μέλαν νέφος, ἧτοι τὸ πλῆθος τῶν Τρῶων περιβέβηκε τὰς ναῦς ἐπικρατῶς καὶ ἰσχυρῶς, οὗτοι δὲ τῷ τῆς θαλάσσης αἰγιαλῷ περιέχονται, τῆς χώρας ὀλίγον ἔτι μέρος ἔχοντες οἱ Ἕλληνες, οἱ Τρῶες δὲ πάντες ἐπέβησαν τεθαρρῆκότες· οὐ γὰρ βλέπουσι τῆς ἐμῆς περικεφαλαίας τὸ μέτωπον ἐγγὺς περι-

- Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
 Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦπια εἶδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 75 Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύναι·
 Οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι,
 Τρῶσιν κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Πᾶν πεδίου κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 80 Ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
 Ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 Πείθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω·
 Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 85 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἈΨ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
 Ἐκ νηῶν δ' ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶν κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν·
 90 Τρῶσιν φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις·
 Μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δῆϊοτῇτι,
 Τρῶας ἐχαιρόμενος, ποτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 Μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰετγενετάων
 Ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
 Θείης, τοὺς δὲ ἔᾶν πεδίου καταδηριάσθαι.
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Μῆτε τις οὐν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,

λαμπούσης, ταχέως ἂν εἰς φυγὴν τραπέντες τὰ περὶ
τὴν τάφρον πληρώσαιεν νεκρῶν, εἴ μοι ὁ βασιλεὺς
Ἀγαμέμνων εἶδει προσηνεῖ εἰδῶς ἦν. νυνὶ δὲ περὶ τὸ
στρατόπεδον πολεμοῦσιν, οὐ γὰρ ἐν ταῖς παλάμαις
Διομήδους τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως ἐνθουσιᾷ τὸ δόρυ ὥς
ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον τῶν Ἑλλήνων· οὐδέπω τῆς
φωνῆς ἤκουσα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως φωνήσαντος ἐκ τῆς
ἐχθρᾶς κεφαλῆς, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀνδροκτόνου Ἑκτορος
ἐπιτάττοντος τοῖς Τρωσὶ σχίζεται· οὗτοι δὲ μετὰ θο-
ρύβου πᾶσαν τὴν πεδιάδα κατέχουσι νικῶντες πολέ-
μῳ τοὺς Ἕλληνας. ἀλλὰ καὶ οὕτως, ὦ Πάτροκλε,
ἀποσόβησον ἀπὸ τῶν νεῶν τὸν ἀφανισμόν, ἐπίπεσε
καὶ ἐπιδράμε ἰσχυρῶς, μήπως διὰ πυρὸς καιομένου
τὰς ναῦς ἐμπρήσωσι, τὴν προτοφίλῃ δὲ ἐπάνοδον ἀφ-
έλονται· πείθου δὲ ὥσπερ ἂν σοι ἐγὼ τὸ τέλος τοῦ
λόγου ἐν τῇ διανοίᾳ θῶ, ὅπως ἂν μοι τιμὴν μεγά-
λην καὶ δόξαν λάβῃς παρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων,
οὗτοι δὲ τὴν ὠραίαν κόρην ἀποδώσωσι, πρὸς δὲ δώ-
ρα λαμπρὰ παράσχουσιν· ἐκ τῶν νεῶν ἀποδιώξας
ἐπ' ἀνέλθεις, εἰάν δέ σοι δῶ ὁ τῆς Ἥρας μεγαλόκτυ-
πος ἀνὴρ δόξαν λαβεῖν, μὴ σύγε χωρὶς ἐμοῦ ἐπι-
θύμει μάχεσθαι τοῖς τὸν πόλεμον φιλοῦσι Τρωσὶν,
ἄτιμον γὰρ με ποιήσεις· μὴ δὲ ἐπιτερόμενος τῇ
μάχῃ καὶ τῷ πολέμῳ τοὺς Τρῶας ἀποκτείνων εἰς τὸ
Ἴλιον ἡγεμόνευε, μήπως τις ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῶν
αἰεὶ ὄντων θεῶν ἐναντίος σοι στήῃ· πάνυ τούτους γε φι-
λεῖ ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· ἀλλ' εἰς τοῦ-
πίσω ἀναστρέφου, ἐπειδὴν φῶς εἰς τὰς ναῦς καὶ σω-
τηρίαν ἐμβάλης, τούτους δὲ ἄφες κατὰ τὸν πόλεμον
μάχεσθαι· εἴθε γάρ, ὦ Ζεῦ πατήρ, καὶ Ἀθηνᾶ,
καὶ Ἀπολλων, μήτε τις τῶν Τρώων ἐκφύγοι τὸν θά-
νατον ὅσοι εἰσὶ, μήτε τις τῶν Ἑλλήνων, ἡμῖν δὲ

- Μῆτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
 100 Ὅφρ' οἷοι Τροίης ἱερά κρήδεμνα λύοιμεν·
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοί,
 Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινή·
 105 Πήληξ βαλλομένη καιαχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Καπράλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 Ἐμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
 Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
 Αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 110 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πη εἶχεν
 Ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο·
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς·
 115 Πλῆξ ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 Πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα·
 Γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε
 120 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κεῖρει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοῖ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 Νηὶ θεῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ·
 ὧς τὴν μὲν πρῦμνῃ πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 125 Μηρῷ πληζάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
 Ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλης, ἱπποκέλευθε·

ἐκδύναι τὸν ὄλεθρον γένοιτο, ὅπως μόνοι διαλύσω-
 μεν τὰ ἱερὰ καλύμματα, ἦτοι τὰ τείχη τῆς Τροίας.
 Οὕτως οὗτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Ὁ
 Αἴας δὲ οὐκέτι ἔμενεν, ἐβιάζετο γὰρ καὶ κατεπονείτο
 τοῖς βέλεσιν· ἐδάμαζεν αὐτὸν καὶ ὁ νοῦς τοῦ Διός,
 καὶ οἱ λαμπροὶ Τρῶες ἀκοντίζοντες, φοβερὸν δὲ περὶ
 τοὺς κροτάφους ἡ λαμπρὰ περικεφαλαία πληττομένη
 ἦχον ἀπετέλει, ἐτύπτετο δὲ αἰεὶ ὁ ἐκατέρωθεν τῆς πε-
 ρικεφαλαίας εὐποίητος κόσμος, οὗτος δὲ τὸν ἀριστερὸν
 ὦμον ἤλγει, ἐπιμόνως αἰεὶ κατέχων τὸ ποικίλον σά-
 κος, οὐδὲ ἐδύναντο περὶ αὐτὸν παρακινήσαι ὠθοῦντες
 τοῖς βέλεσι καὶ τύπτοντες αὐτό· αἰεὶ δὲ χαλεπῇ καὶ
 ὀδυνηρᾷ συνείχετο ἀναπνοῇ, ἰδρῶς δὲ αὐτοῦ παντα-
 χόθεν ἐκ τῶν μελῶν πολὺς κατέρρει, οὐδέ πη ἐδύνα-
 το ἀναπνεῦσαι, πανταχοῖ δὲ κακὸν ἐπὶ κακῷ ἐπερεί-
 δετο. Λέγετε νῦν μοι, ὦ Μοῦσαι, αἱ κατοικοῦσαι τὰ οὐ-
 ράνια οἰκήματα, πῶς δὴ πρῶτον ἐνέπεσεν εἰς τὰς
 ναῦς τῶν Ἑλλήνων τὸ πῦρ. ὁ Ἑκτώρ τὸ ἐκ μελίας
 δόρου τοῦ Αἴαντος πλησίον παραγενόμενος ἐπληξε· διὰ
 ξίφους μεγάλου ὀπισθεν παρὰ τὸν τῆς ἐπιδораτίδος
 καυλόν, ἦτοι τὸ ἄκρον εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἡ αἰχμὴ,
 ἐξ ἐναντίας δὲ ἀπέτεμε, καὶ τοῦτο μὲν Αἴας ὁ Τελα-
 μῶνος ἐκίνει μάτην ἐν ταῖς χερσὶ δόρου κολοβόν,
 πόρρω δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἡ σιδηρὰ ἐπιδораτίς εἰς τὴν γῆν
 καταπεσοῦσα ἤχισεν, ἐτόνησε δὲ Αἴας κατὰ τὴν ἀμώ-
 μητον ψυχὴν, καὶ ἐφοβήθη τὰ τῶν θεῶν ἔργα, ὅτι
 δὴ παντελῶς τὰς τοῦ πολέμου βουλάς διακόπτει ὁ ἐν
 ὕψει ἡχῶν Ζεὺς, τοῖς Τρῶσι δὲ ἐβούλετο νίκην, αἰε-
 χῶρει δὲ ἐκ τῶν βελῶν· οὗτοι δὲ ἐνέβαλον πολὺ καὶ
 ἄφθονοι πῦρ εἰς τὴν ταχεῖαν ναῦν, ταχέως δὲ κατ' αὐ-
 τῆς ἐχύθη φλόξ ἄσβεστος. Οὕτως ταύτης μὲν τὴν
 πρῦμναν τὸ πῦρ περιεῖπε καὶ κατέκαιεν. Ὁ Ἀχιλλεὺς
 δὲ πληξας τοὺς μηρούς, εἶπε πρὸς τὸν Πάτροκλον·
 Ἀνάστα, ὦ εὐγενέστατε Πάτροκλε ἱππικέ, ὅρῳ νῦν

- Αεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῆϊοιο ἐρώην·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 Δύσσεο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
- 130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ,
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
 Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδάκεος Αἰακίδαο.
- 135 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρέηνον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κύνειν εὐτυχτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 Εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει·
- 140 Ἐγχος δ' οὐχ' ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 Βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν·
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίνῃ, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
- 145 Ἴππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε·
 Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ρήξήνορα τίε μάλιστα·
 Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν·
 Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
- 150 Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια (ποδάργη)
 Βοσχομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο·
 Ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 Τὸν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἔπεθ' Ἴπποις ἀθανάτοισι.

ἤδη παρὰ ταῖς ναυσὶ τὴν τοῦ πολεμίου πυρὸς ὀρμήν·
 μὴ οὖν τὰς ναῦς κρατήσωσι καὶ οὐκέτι φευκτὰ ᾧσιν,
 ἐνδύθῃσι τὰ ὅπλα τάχιον, ἐγὼ δὲ τὸν στρατὸν συνα-
 θροίσω. Οὕτως εἶπεν· ὁ Πάτροκλος δὲ ὠπλίζετο σι-
 δῆρῳ λαμπροτάτῳ· τὰς κνημίδας μὲν οὖν πρῶτον
 ταῖς κνημίσι περιέθηκε καλὰς ἀργυροῖς καλύμμασι
 τῶν σφυρῶν συνηρμοσμένας, δεύτερον δὲ τὸν θώρακα
 περὶ τὸ στῆθος ἐβάλετο ποικίλως εἰργασμένον, ἄ-
 στρων κεχρωματισμένον μορφαῖς, τοῦ ταχύποδος ἐγ-
 γόνου τοῦ Αἰάκου· τοῖς ὤμοις δὲ περιέθηκε τὸ ἀργυ-
 ροῦς ἥλους ἔχον ξίφος τὸ σιδηροῦν, μετὰ ταῦτα δὲ
 τὴν μεγάλην ἀσπίδα καὶ ἰσχυράν, ἐπὶ τῇ ἰσχυρᾷ δὲ
 κεφαλῇ τὴν καλῶς κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν
 ἐπέθηκεν ἵππου οὐρὰν ἔχουσαν, φοβερῶς δὲ ὁ λόφος
 ἄνωθεν ἐκλίνετο, ἔλαβε δὲ τὰ στιβαρὰ δόρατα, ἅπερ
 τῇ ἑαυτοῦ παλάμῃ ἤρμοσε, τὸ δόρυ δὲ μόνον οὐκ ἔλα-
 βε τοῦ ἀμωμήτου ἐγγόνου τοῦ Αἰάκου τὸ βαρὺ, τὸ
 μέγα, τὸ ἰσχυρὸν, τοῦτο γὰρ οὐκ ἐδύνατο ἄλλος τις
 τῶν Ἑλλήνων κινεῖν, ἀλλὰ μόνος ὁ Ἀχιλλεὺς ἠπί-
 στατο κινῆσαι αὐτὸ, τὸ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους, ἐκ με-
 λίας δένδρου δόρυ, ὅπερ ἔκοψε Χείρων τῷ ἀγαπητῷ
 πατρὶ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Πηλίου, φόνον εἶναι τοῖς
 ἥρωσι· τοὺς ἵππους δὲ ταχέως ζευγνῦναι τὸν Αὐτο-
 μέδοντα ἐκέλευσεν, ὃν μετ' Ἀχιλλεῖα τὸν πολεμιστὴν
 καὶ ἀνδρεῖον ἐτίμα μάλιστα, πιστότατος δὲ αὐτῷ ἦν
 ἐν τῷ πολέμῳ παραμεῖναι τὰς ἀπειλάς· τούτῳ δὲ
 καὶ ὁ Αὐτομέδων ἦγεν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς ταχεῖς ἵπ-
 πους τὸν Ξάνθον, καὶ τὸν Βαλίον, οἳ ἅμα ταῖς πνο-
 αῖς ἐπέτοντο, οὓς ἔτεκε τῷ Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἡ ποδάρ-
 γη (λευκόπους) Ἄρπυια βοσκομένη ἐν τῷ λειμῶνι πα-
 ρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ Ὠκεανοῦ· εἰς δὲ τὰς παρηρτημένας
 σειρὰς τὸν ἀμώμητον Πήδασον ἐνέβαλεν, ὃν δὴ ποτε
 λαβὼν τὴν πόλιν τοῦ Ἡετίωνος ἤγαγεν ὁ Ἀχιλλεὺς,
 ὅστις καίπερ ὦν θνητὸς ἠκολούθει τοῖς ἀθανάτοις ἵπποις.

- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνα κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὥς
 Ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 Οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινδόν,
 160 Καί τ' ἀγγελιδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 Λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστέτεται δέ τε γαστήρ·
 Τοῖσι Μυρμιδόνων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 165 Ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάχεος Αἰακίδαο
 Ῥάοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,
 Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἥσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
 170 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεοίθει,
 Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε·
 Τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 Τίος Σπερχεῖοιο, διῖπετέος ποταμοῖο·
 175 Τὸν τέκε Πηλεῖος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη,
 Σπερχεῖω ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα·
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρω, Περιήρεος υἱί,
 Ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορῶν ἀπερεΐσια ἔδνα
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε,
 180 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν.

Τοὺς Μυρμιδόνας δὲ παρελθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς καθά-
 πλισεν ἅπαντας κατὰ τὰς σκηνὰς σὺν τοῖς ὅπλοις.
 οὗτοι δὲ ὥσπερ λύκοι ὠμοβόροι, οἷς ἐν ταῖς φρεσὶ
 δύναμις μεγίστη, οἵτινες ἔλαφον κερασφόρον εὐμε-
 γέθη ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀποκτείναντες σπαράττουσι καὶ
 ἐσθίουσιν, ἅπασι δὲ ἡ παρειὰ ἐρυθρὰ αἵματί ἐστι,
 καὶ ὁμοῦ κατ' ἀγέλας πορεύονται, ἀπὸ πηγῆς βαθυ-
 ὕδρου
 ἐξερευγόμενοι τὴν ποιότητα τοῦ αἵματος, ἡ ψυχὴ δὲ
 ἐν τοῖς στήθεσιν ἄφοβος ὑπάρχει, πᾶν δὲ στενο-
 χωρεῖται ἡ γαστήρ αὐτῶν. τοιοῦτοι οἱ ἡγεμόνες καὶ
 βασιλεῖς τῶν Μυρμιδόνων περὶ τὸ χρηστὸν θεράπον-
 τα τοῦ ταχύποδος ἐγγόνου τοῦ Αἰάκου ἐρρώμενος
 ὦρμων, ἐν τούτοις δὲ ἵστατο Ἀχιλλεὺς ὁ πολεμικὸς
 διεγείρων τοὺς τε ἵππείας καὶ τοὺς ὀπλίτας ἄνδρας.
 Πεντήκοντα ἦσαν νῆες ταχεῖαι, αἷς ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς
 τὴν Τρόϊαν ἡγεῖτο ὁ τῷ Διὶ προσφιλεῖς, ἐν ἐκάστῃ
 δὴ ἦσαν ἄνδρες πεντήκοντα φίλοι ἐπὶ ταῖς καθέδραις,
 πέντε δὲ ἡγεμόνας ἐποίησεν, οἷς ἐθάρρει ἐπιπάττειν
 καὶ ἄρχειν, αὐτὸς δὲ μεγάλως ἐξουσιάζων ἐβασί-
 λευε. τῆς μὲν οὖν μιᾶς τάξεως ἦρχεν ὁ ποικίλον
 θώρακα ἔχων Μενέσθιος ὁ υἱὸς τοῦ Σπερχειοῦ τοῦ
 λαμπροῦ ποταμοῦ, ὃν ἔτεκεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Πη-
 λέως ἡ εὐεϊδὴς Πολυδῶρη τῷ αἰενάῳ Σπερχειῷ,
 γυνὴ θεῷ συμμιγείσα, κατ' ἐπὶ κλησιν δὲ καὶ φήμην
 Βαίρῳ τῷ υἱῷ τοῦ Περιήρους, ὃς δὴ φανερώς αὐ-
 τὴν ἀνέβαινεν ἐπιδούς πλεῖστα δῶρα. τῆς ἐτέρας δὲ
 ἡγεμῶν ἦν ὁ πολεμικὸς Εὐδωρος ὁ ἐκ νομιζομένης
 παρθένου τεχθεὶς, ὃν ἔτεκεν ἡ καλὴ κατὰ τὸν χορὸν
 Πολυμήλη ἡ θυγάτηρ τοῦ Φύλαντος, ταύτης γὰρ ὁ
 κραταῖος Ἑρμῆς ὁ ἀργὸς φόνου καὶ εἰρηνικὸς θεὸς ἐρά-
 σθη θεασάμενος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐν ταῖς χορευούσαις

- Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρῃ
 185 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητὴν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 Ἐξάγαγε προφώσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 190 Ἠγάγετο πρὸς δάματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔθνα·
 Τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμενος, ὥσεί ἐὸν υἱὸν ἐόντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐγχεῖ μάρνασθαι, μετὰ Πηλεΐωνος ἐταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ.
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 Στῆσεν εὐκρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 Ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσι,
 Πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμὲν· καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
 Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταῖρους·
 205 Οἷκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 Αὐτίς ἐπεὶ ῥά τοι ᾧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρίν γ' ἐράσασθε.
 Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω·
 210 ὧς εἰπὼν, ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

ἐν τῷ χορῷ τῆς χρυσοπόξου Ἀρτέμιδος τῆς θόρυβον ἐμποιοῦσης· εὐθέως δὲ εἰς τὸ ὑπερῶον ἀναβάς συγκατεκλίθη αὐτῇ κρυφίως Ἑρμῆς ὁ μήτε κακούμενος μήτε κακῶν· παρέσχε δὲ αὐτῇ λαμπρὸν υἱὸν τὸν Εὐδωρον πάνυ ταχὺν ἐν τῷ τρέχειν, καὶ πολεμιστὴν. ἐπεὶ δὲ τοῦτον Εἰλείθια ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τοκετοὺς, ἦτοι ἡ Λοχεύτρια, ἐξήγαγεν εἰς τὸ φῶς, καὶ ἐθέασατο τὴν λαμπιδόνα τοῦ ἡλίου, ταύτην μὲν ἡ ἰσχυρὰ δύναμις τοῦ Ἐχελέους τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀκτορος ἤγαγεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ἐπειδὴ παρέσχεν αὐτῇ πλείστα δῶρα. τοῦτον δὲ Φύλας ὁ γέρων καλῶς ἀνέτρεφε καὶ ἐπεμελεῖτο ὑπεραγαπῶν, ὥσπερ εἰ ἦν υἱὸς αὐτοῦ. τῆς τρίτης δὲ ἡγεμῶν ἦν Πείσανδρος ὁ πολεμικὸς υἱὸς τοῦ Μαίμαλος, ὃς διέπρεπεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς Μυρμιδόσι δόρατι μάχεσθαι μετὰ τὸν φίλον τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως. τῆς τετάρτης δὲ ἄρχων ἦν ὁ γέρων ἰππικὸς Φοῖνιξ. τῆς πέμπτης δὲ ὁ Ἀλκιμέδων ὁ ἀμώμητος υἱὸς τοῦ Λαέρκους. Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντας ὁ Ἀχιλλεὺς σὺν τοῖς ἡγεμόσιν ἔστησε καλῶς διαχωρίσας καὶ πῆξας, λόγον ἰσχυρὸν ἐπέταττε λέγων· ὦ Μυρμιδόνες, μηδεῖς μοι τῶν ἀπειλῶν καὶ καυχήσεων ἐπιλαθέσθω, ἅς παρὰ ταῖς ταχείαις ναυσὶν ἡπειλεῖτε τοῖς Τρώσι κατὰ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον, καὶ ἐμὲ ἠτιάσθε ἅπαντες λέγοντες· ὦ χαλεπὲ καὶ ἄδικη υἱὲ τοῦ Πηλέως, ἐπὶ ὀργῇ σε ἄρα ἀνέτρεφεν ἡ μήτηρ, ἄκαμπτε καὶ σκληρὲ, ὅστις παρὰ ταῖς ναυσὶ κατέχεις τοὺς φίλους ἄκοντας καὶ μὴ βουλομένους· εἰς τὸν οἶκον γοῦν σὺν ταῖς ναυσὶ πορευθῶμεν ταῖς θαλασσοπλόοις ὀπίσω, ἐπειδὴ σοι οὕτως ὀργὴ χαλεπὴ ἐνέπεσεν εἰς τὴν ψυχὴν. ταῦτα ὁμοῦ συναθροιζόμενοι συνεχῶς ἐβοᾶτε· νυνὶ δὲ ἐφάνη μέγα ἔργον πολέμου καὶ μάχης, ἧς πρότερον ἐπεθυμεῖτε· ἐνταῦθά τις ψυχὴν ἰσχυράν καὶ ἀνδρείαν ἔχων πολεμεῖται τοῖς Τρώσι. Οὕτως εἰπὼν παρῴξυνεν ἐκάστου προθυμίαν τὴν καὶ ἰσχύν. μᾶλλον δὲ αἱ τάξεις ἡρμόσθησαν, ἐπειδὴ

- Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισι
 Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 Φαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 Πάντων δὲ προπάροιθε δὺ' ἀνέρε θωρήσσοντο.
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτῶνων,
 Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων·
 225 Ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 Οὔτε τέφρ' σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί·
 Τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθρε θεεῖφ
 Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ροῇσι·
 230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον,
 Εὐχετ' ἔπειτα σταῖς μέσφ' ἔρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδάων· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 235 Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·
 Ἡ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·

ἤκουσαν τοῦ βασιλέως (ἐπήρθησαν καὶ φρονήματος ἐπληρώθησαν). ὥσπερ δὲ ὅταν ἀνὴρ συναρμόσῃ τοῖχον διὰ λίθων πυκνῶν οἴκου ὑψηλοῦ τὰς φορὰς τῶν ἀνέμων ἐκκλίνων καὶ φυλαττόμετος· οὕτως συνηρμόσθησαν αἱ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι ἀσπίδες· ἀσπίς ἄρα ἀσπίδα ἐπεστήριζε, περικεφαλαία περικεφαλαίαν, ἀνὴρ δὲ ἀνδρα· ἤπτοντο δὲ ἀλλήλων τοῖς λαμπροῖς φαλοῖς αἱ ἰππεΐας τρίχας ἔχουσαι περικεφαλαῖαι κλινόντων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, οὕτω πυκνοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι ἐφίσταντο ἀλλήλοις. ἔμπροσθεν δὲ πάντων δύο ἄνδρες καθωπλίζοντο, ὅτε Πατροκλος, καὶ ὁ Ἀυτομέδων μίαν ψυχὴν ἔχοντες, ἥτοι ὁμονοοῦντες πολεμεῖν ἔμπροσθεν τῶν Μυρμιδόνων· ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ ὥρμησε δὴ πορεύεσθαι ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἤνοιξε δὲ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος τῆς ὥραίας καὶ ποικιλωτάτης, ἣν αὐτῷ ἡ λευκόπους Θέτις ἔθηκεν ἐπὶ τῆς νεῶς κομίσαι, καλῶς πληρώσασα αὐτὴν ἱματίων, χλαινῶν (χλαμύδων) τε πρὸς ἀνέμους σκέπην παρεχομένων, καὶ ταπήτων οὐλότητα ἐχόντων· ἐκεῖ δὲ αὐτῷ ποτήριον ἦν κατεσκευασμένον, οὐδεὶς δὲ ἄλλος οὔτε τῶν ἀνδρῶν ἔπινεν ἐξ αὐτοῦ οἶνον θερμόν, οὔτε τινὲ τῶν θεῶν ἔσπενδε καὶ ἔθυεν, εἰ μὴ τῷ Διὶ τῷ πατρί· τοῦτο δὴ τότε ἐκ τῆς κιβωτοῦ λαβὼν ἐκάθηρε πρῶτον, μετὰ ταῦτα δὲ ξεπλυνεν αὐτὸ ροαῖς καλαῖς ὕδατος, ἐνίψατο δὲ καὶ αὐτὸς τὰς χεῖρας, ἐνέχεε δὲ οἶνον θερμόν, ἠύχετο δὲ μετὰ ταῦτα στὰς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ περιφράγματος τῆς σκηνῆς, ἔσπενδε δὲ τὸν οἶνον ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, οὐκ ἔλαθε δὲ τὸν Δία τὸν τρέποντα τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, πόρρω οἰκῶν, βασιλεύων τῆς ψυχρᾶς Δωδώνης, οἱ σελλοὶ δὲ περὶ σὲ κατοικοῦσι προφῆται (ἱερεῖς), οὐ νίπτοντες τοὺς πόδας, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κοιμώμενοι, καὶ ποτε μέντοι τὸν ἐμὸν λόγον ἤκουσας εὐξαμένου, καὶ ἐτίμησας μὲν ἐμὲ, μεγάλως δὲ ἔβλαψας τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔτι καὶ νῦν ταύτην μοι τὴν ἐπιθυμίαν τελείω-

- Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μένῳ νηῶν ἐν ἀγῶνι·
 240 Ἄλλ' ἔταρον, πολέσι πέμπω μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται· ἧ ῥα καὶ οἶος ἐπίσπεται πολεμίζειν
 Ἡμέτερος θεράπων· ἧ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 245 Μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηνος·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δῖνται,
 Ἀσκηθὴς μοι ἔπειτα θαᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 Τεύχεσίν τε ξὺν πᾶσι, καὶ ἀγχεμάχοις ἐιπάροισιν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μπίετα Ζεὺς·
 250 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι·
 Ἦτοι δ' μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
 ἈΨ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
 255 Στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν·
 Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 Ἦστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν·
 Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν εἰοκότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
 Νηπίαχοι· ξυρὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·
 Τοὺς δ' εἶπερ παρα' τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
 Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 265 Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες

σον, ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸς παραμενῶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν L
 νεῶν, τὸν φίλον δὲ ἐκπέμπω μετὰ τῶν πολλῶν Μυρ-
 μιδόνων μάχεσθαι, τούτῳ δόξαν ἐν τῷ αὐτῷ πέμψον,
 ὃ μεγαλόφρωνε Ζεῦ, παραθάρρυνον δὲ καὶ παρόρμησον
 αὐτῷ τὴν ψυχὴν ἐν τῷ λογιστικῷ, ὅπως καὶ Ἐκτωρ
 γνῶ, ὅτι καὶ μόνος ἐπίσταται δήπου μάχεσθαι ἡμέτε-
 ρος θεράπων, ἢ τότε μόνον αὐτῷ αἱ χεῖρες ἀπροσπέλα-
 στοι ἐνθουσιῶσιν, ὅταν ἐγὼ ἀφίκωμαι εἰς τὸν ἐγχρο-
 νισμόν τοῦ πολέμου· ἐπειδὴν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀπο-
 διαῶξῃ τὸν πόλεμον καὶ τὸν θόρυβον, ἀβλαβὴς καὶ ὑ-
 γιὴς μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς ἀφίκοιτό μοι
 σὺν ἅπασιν τοῖς ὅπλοις καὶ τοῖς πολεμισταῖς φίλοις.
 Οὕτως εἶπεν εὐχὴν ποιούμενος, τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ
 βουλευτικὸς Ζεὺς. τούτῳ δὲ τὸ ἕτερον μὲν ἐδωρήσατο ὁ
 πατὴρ, τὸ ἕτερον δὲ ἀπηνήνατο· ἐξελάσαι μὲν ἀπὸ
 τῶν νεῶν τὸν πόλεμον καὶ τὴν μάχην ἔδωκεν, ὑγίῃ δὲ
 ἐκ τοῦ πολέμου ἀναχωρῆσαι καὶ ὑποστρέφαι οὐ συνε-
 χώρησεν. οὗτος μὲν οὖν θύσας καὶ εὐχὴν ποιησάμενος J
 τῷ Διὶ τῷ πατρὶ ὀπίσω εἰς τὴν σκηνὴν εἰσῆλθε, τὸ
 ποτήριον δὲ ἀπέθηκεν ἐν τῇ λάρνακι, ἔστι δὲ παρα-
 γεινόμενος ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς, ἐβούλετο δὲ ἔτι ἐν τῇ
 ψυχῇ θεάσασθαι τὴν χαλεπὴν μάχην τῶν Τρώων καὶ
 τῶν Ελλήνων. Οὗτοι δὲ σὺν τῷ μεγαλοφύχῳ Πατρό-
 κλῳ καθοπλισθέντες ἐπορεύοντο, ἕως ἐν τοῖς Τρώσι
 μεγαλοφρονοῦντες ὥρμησαν. αὐτίκα δὲ σφηξὶν ὅμοιοι
 ἐξέτρεχον παρὰ τὴν ὁδὸν οἰκοῦσιν, οὓς ἂν παῖδες εἰς
 ἔριν ἐμβάλωσιν, ἐξ ἔθους αἰεὶ ἐρεθίζοντες, ἐπὶ τῇ
 ὁδῷ τὰ οἰκήματα ἔχοντας, μαροὶ καὶ ἄφρονες, κοινόν
 δὲ κακὸν πολλοῖς ποιοῦσι. τούτους δὲ εἰπερ τις ἄν-
 θρωπος ὁδοιπὸρος παροδεύων ἄκων παρακινήσει, οὗτοι
 ψυχὴν ἰσχυρὰν ἔχοντες πάντες εἰς τὸ πρόσω πέτονται
 καὶ βοηθοῦσι τοῖς ἑαυτῶν τέκνοις· τούτων τὴν καρδίαν
 καὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντες τότε οἱ Μυρμιδόνες ἐξέτρεχον

- Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 Πάτροκλος δ' ἐπάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 270 Ἀνέρες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
 Γινῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν, ὦτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·
 Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβισαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν,
 Λυτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
 Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 Μνηθμόν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 Πάπτηνε δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 285 Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
 Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 Ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ρέοντος·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 290 Κάππεσεν οἰμῶξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφὶ φόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ·
 Ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

ἀπὸ τῶν νεῶν, θόρυβος δὲ ἀκατάπαυστος ἠγέρθη. ὁ Πάτροκλος δὲ τοῖς φίλοις ἐκέλευσε μέγας βοήσας·
 ὦ Μυρμιδόνες φίλοι Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως
 ἄνδρες ὑπάρχετε, ὦ φίλοι, μνήσθητε δὲ τῆς ὀρμητι-
 κῆς καὶ πολεμικῆς ἰσχύος, ὅπως ἂν τιμήσωμεν τὸν
 υἱὸν τοῦ Πηλέως, ὅστις κατὰ πολὺ κράτιστος τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐστὶ παρὰ ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ θεράποντες αὐ-
 τοῦ πολεμισταί, μάθῃ δὲ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως ὁ
 μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην, ὅτε
 τὸν κράτιστον τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐτίμησεν. Οὕτως εἶ-
 πὼν παρῴξυνε πάντων τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν προθυμίαν·
 ἐνέπεσον δὲ τοῖς Τρῶσιν ἄθροοι, αἱ νῆες δὲ περιήχη-
 σαι καταπληκτικῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων βοησάντων· οἱ
 Τρῶες δὲ ἐπεὶ ἐθεάσαντο τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Μενoi-
 τίου, αὐτὸν καὶ τὸν θεράποντα σὺν τοῖς ὅπλοις περι-
 λάμποντας, ἅπασι παρῴξυνθη ἡ ψυχὴ, παρεκινήθη-
 σαι δὲ αἱ τάξεις, οἰόμενοι παρὰ ταῖς ναυσὶ τὸν τα-
 χύποδα Ἀχιλλέα τὸν υἱὸν τοῦ Πηλέως τὴν μὲν ὀργὴν
 ἀπορρίψαι, φιλίαν δὲ παραλαβεῖν, περιέβλεψε δὲ
 καὶ περιεσκόπησεν ἕκαστος ποῦ ἐκφυγεῖ τὸν χαλεπὸν
 θάνατον. Πρῶτος δὲ ὁ Πάτροκλος ἔβαλε τῷ λαμπρῷ
 δόρατι ἀπαντήκῃ κατὰ τὸ μέσον, ὅπου οἱ πλείους
 συνεταράσσοντο, παρὰ τῇ πρύμνῃ τῆς νεῆς τοῦ με-
 γαλοφύχου Πρωτεσίλαου, καὶ ἔτρωσε τὸν Πυραίχμην,
 ὃς τοὺς Παίονας τοὺς ἱππικοὺς ἠγάγεν ἐκ τῆς Ἀμυ-
 δώνος ἀπὸ τοῦ Ἀξίου τοῦ εὐρέως ρέοντος ποταμοῦ.
 τοῦτον ἔτρωσε κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον, οὗτος δὲ ἐπὶ πᾶ-
 μετάφρενα ἐν τῇ κόνει κατέπεσε στενάξας, οἱ φίλοι
 δὲ περὶ αὐτὸν ἐφοβήθησαν οἱ Παίονες· ὁ γὰρ Πάτρο-
 κλος φόβον ἐνέβαλεν ἅπασιν ἀνελὼν τὸν ἡγεμόνα, ὃς
 ἠρίστευεν ἐν τῷ μάχεσθαι· ἐξέλασε δὲ αὐτοὺς ἀπὸ
 τῶν νεῶν, κατέσβεσε δὲ τὸ καίμενον πῦρ· ἡμίκαυ-
 στος δ' ἄρα ἡ ναὺς κατελείφθη αὐτόθι, οὗτοι δὲ φο-
 βηθέντες ὑπεχώρησαν οἱ Τρῶες σὺν θορύβῳ μεγίστῳ·

- 295 Τρῶες θεσπεσίῳ ἐμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 Κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηνερέτα Ζεὺς,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
 300 Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ·
 Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρώῃ·
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρνήφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν·
 305 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη·
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης
 Ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίου ἀλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
 Ἐγχεῖ ὀξύεenti, δια' πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 310 Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα· Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα·
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 Ἐφθι ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 315 Μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε·
 Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ,
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 Ἡριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδα' δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
 Σπὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 Ἐφθι ὀρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι· οὐδ' ἀφάμαρτεν,

οἱ Ἕλληνες δὲ ἐπεχύθησαν καὶ ἐπέδραμον ἀνὰ τὰς κοίλας ναῦς, θόρυβος δὲ ἀμετάτρεπτος καὶ ἄφυκτος ἐγένετο. ὥσπερ δὲ, ὅταν ἀπὸ ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρους μεγάλου κινήσῃ νεφέλην πυκνὴν ὁ τῶν ἀστραπῶν αἰτίος Ζεὺς, ἐξεφάνησαν πᾶσαι αἱ περιοπαί, καὶ αἱ ὑψηλαὶ ἐξοχαὶ (τὰ ἐκνενευκότα μέρη), καὶ οἱ φαραγωγώδεις τόποι, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δὲ τῶν νεφῶν διαρράγνυντων ὥφθη ὁ μέγιστος αἰθήρ (ὑπὸ τὸν οὐρανὸν δὲ ἐξέλαμψεν ὁ αἰθήρ, ἥτοι ἀστραπὴ ἐγένετο). οὕτως οἱ Ἕλληνες ἐξελάσαντες ἀπὸ τῶν νεῶν τὸ καυστικὸν πῦρ ὀλίγον ἀνέπνευσαν, πολέμῳ δὲ ἔκ ἐγένετο παῦσις. οὐπω γάρ τι οἱ Τρῶες ὑπὸ τῶν πολεμικῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦ ἔμπροσθεν τετραμμένοι ἔφευγον ἀπὸ τῶν μελαινῶν νεῶν, ἀλλ' ἔτι δὴ ἠναντιοῦντο, ἐκ τῶν νεῶν δὲ ὑπεχώρουν ὑπ' ἀνάγκης. τότε δὲ ἀνὴρ ἀπέκτεινεν ἄνδρα διαλυθείσης τῆς μάχης τῶν στρατηγῶν. πρῶτος δὲ ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Μενoitίου παραχρῆμα δὴ ἔτρωσε τὸν μηρόν τοῦ Ἀρειλύκου στραφέντος δόρατι ὅξει, εἰς τὸ πρόσω δὲ τὸν σίδηρον διεπέρασε, συνέτριψε δὲ τὸ ὀστοῦν τὸ δόρυ, οὗτος δὲ κατὰ πρόσωπον ἐπὶ γῆς κατέπεσε. Μενέλαος δὲ ὁ πολεμικὸς ἔτρωσε τὸν Θόαντα κατὰ τοῦ στέρνου γυμνωθέντα τῆς ἀσπίδος, διέλυσε δὲ καὶ ἐνέκρωσε τὰ μέλη. ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Φυλέως Ἀμφικλον ἐφορμήσαντα ἐπιτηρήσας ἔφθη βαλὼν κατὰ τὸ κάτω τοῦ σκέλους, ὅπου ὁ παχὺς μυὼν ἦτοι ἡ γαστροκνήμη τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει· τῇ ἐπιδωρατίδι δὲ τοῦ δόρατος περισχίσθησαν τὰ νεῦρα, τοῦτον σκότος κατ' ὀφθαλμοὺς περιεκάλυψεν. οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Νέστορος, ὁ μὲν ἔτρωσεν Ἀτύμνιον δόρατι ὅξει ὁ Ἀντίλοχος, διὰ τοῦ λαγόνος δὲ διεπέρασε τὸ σιδηροῦν δόρυ, κατέπεσε δὲ ἔμπροσθεν. Μάρης δὲ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τῷ δόρατι κατ' Ἀντιλόχου ὥρμησεν ὀργισθεὶς ἕνεκα τοῦ ἀδελφοῦ, σταὶς ἔμπροσθεν τοῦ νεκροῦ· κατ' αὐτοῦ δὲ ὁ ἰσόθεος Θρασυμήδης ἔφθη ἀκοντίσας πρὸ τοῦ βαλεῖν, οὐδὲ ἀπέτυχε τοῦ ὤμου παραχρῆμα, τὸ

- ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 Δρύϕ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
 325 Δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψεν
 ὦς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Ἵτιες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
 ὄρεϕεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν·
 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 Ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήνenti.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·
 335 Πινέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ
 Ἕμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 Τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἴπποκόμου κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ αὐτὸν
 Φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θεῖνε
 340 Πινέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ', ἵππων ἐπιβισόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
 345 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
 Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀναὶ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 350 Πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν·

ἄκρον δὲ τοῦ βραχίονος ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος ἀπέδρου-
 ξε καὶ ἀπ'έκοψεν ἀπὸ τῶν μυῶνων, τὸ σστοῦν δὲ παν-
 τελῶς συνέτριψεν, ἐφόφησε δὲ καταπεσῶν, σκότος δὲ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περιεκάλυψεν. Οὕτως οὗτοι μὲν
 ὑπὸ τῶν δύο ἀδελφῶν ἀναιρεθέντες ἐπορεύθησαν εἰς σκό-
 τος οἱ χρηστοὶ φίλοι τοῦ Σαρπηδόνος, οἱ πολεμισταὶ
 υἱοὶ τοῦ Ἀμισωδάρου, ὃς δὴ τὴν Χίμαιραν ἀνέθρεψε
 τὴν ἀκαταμάχητον, πολλοῖς ἀνθρώποις κακόν. Αἴας
 δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Οἰλέως ἐφορμήσας Κλεόβουλον ζῶντα
 συνέλαβεν ἐμποδισθέντα κατὰ τὴν ταραχὴν τῆς μά-
 χης, ἀλλ' αὐτίθι αὐτοῦ διέλυσε τὴν δύναμιν πλήξας
 τὸν αὐχένα τῷ ξίφει τῷ κώπῃν ἥτοι λαβὴν ἔχοντι,
 ὅλον δὲ τὸ ξίφος ὑπερθερμαίνθη ὑπὸ τοῦ αἵματος, τοῦ-
 του δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατέλαβεν ὁ μέλας θάνατος,
 καὶ ἡ ἰσχυρὰ μοῖρα. ὁ Πηνέλαος δὲ καὶ ὁ Λύκων συνέ-
 βαλον· δόρασι μὲν γὰρ ἀπέτυχον ἀλλήλων, ματαίως
 δὲ ἔβαλον ἀμφοτεροί. οὗτοι δὲ αὐθις ξίφεσι συνέβα-
 λον· τότε Λύκων μὲν τῆς ἰππεΐας τρίχας ἐχούσης πε-
 ρικεφαλαίας τὸν λόφον ἔτυψε, περὶ αὐτὸν δὲ τὸ καλὸν
 ξίφος διεκλάσθη· ὁ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκάτω τοῦ ὠπὸς
 ἔπληξεν ὁ Πηνέλαος, ὅλον δὲ τὸ ξίφος εἰσῆλθεν ἔσω,
 μόνον συνεῖχεν τὸ δέριμα, παρηνέχθη δὲ καὶ παρήρη-
 το ἡ κεφαλὴ, παρελύθησαν δὲ τὰ μέλη. ὁ Μιριόνης δὲ
 Ἀκάμαντα καταλαβὼν τοῖς ταχέσι ποσὶν ἔτρωσε,
 μέλλοντα ἐπιβαίνειν τῶν ἵππων, κατὰ τὸν δεξιὸν ὤ-
 μον, κατέπεσε δὲ ἐκ τοῦ ὀχήματος, σκότος δὲ κατὰ
 τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεχύθη. ὁ Ἰδομενεὺς δὲ τὸν Ἑρύμαν-
 τα κατὰ τὸ στόμα σιδήρῳ ἀνιλεῖ ἔπληξεν, ἀπαν-
 τικρὺ δὲ τὸ δόρυ πρὸ σιδηροῦν ἐξεπέρασεν ὑποκάτω τοῦ
 ἐγκεφάλου, διεῖλε δὲ καὶ συνέτριψε τὰ λευκὰ ὀστά,
 ἐξετινάχθησαν δὲ καὶ ἐξέπεσον οἱ ὀδόντες, ἐνεπλήσθη-
 σαν δὲ αὐτοῦ ἄμφω οἱ ὀφθαλμοὶ αἵματος, τοῦτο δὲ ἐκ
 τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτῆρων ἐφίσσησε χανὼν, τὸ
 τοῦ θανάτου δὲ σκοτεινὸν νέφος αὐτὸν περιεκάλυψεν.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.

᾽Ως δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ἔρесси
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,

355 Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·

᾽Ως Δαναοὶ Τρῶεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσχελεύου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ

Ἰετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,

360 Ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτειτ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον, καὶ δοῦπον ἀκόντων.

Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους.

᾽Ως δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,

365 Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·

᾽Ως τῶν ἐκ νηῶν γέμετο ἰαχὴ τε φόβος τε·

Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραν πάλιν· Ἑκτορα δ' ἵπποι

Ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν

Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴν τάφρος ἔρυκε.

370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι,

Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων,

Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Τρῶσι κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὤψι δ' ἀέλλη

375 Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι

Ἀψορρόν προτὶ ἄστν, νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαὸν,

Τῇ ῥ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

Οὗτοι δὴ πάντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτειναν ἄνδρα. ὥσπερ δὲ λύκοι μετὰ βίας ἐπῆλθον ἀμνοῖς ἢ ἐρίφοις βλαπτικοί, ἐκ τῶν θρεμμάτων ἀφαιρούμενοι, ἅπερ ἐν τοῖς ὅρεσι διεμερίσθησαν ποιμένος ἀγνοία. οὗτοι δὲ ἰδόντες εὐθὺς διαρπάζουσιν ἀσθενὴ ψυχὴν ἔχοντα. οὕτως οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρῳσὶν ἐπέθεντο, οὗτοι δὲ φυγῆς κακοήχου ἐμνήσθησαν, ἐπελάθοντο δὲ τῆς ὀρμητικῆς καὶ πολεμικῆς ἰσχύος. Αἶας δὲ ὁ μέγας αἰεὶ κατὰ τοῦ Ἑκτορος τοῦ σιδήρεω καθωπλισμένου ἐφίετο βαλεῖν τὸ δόρυ, οὗτος δὲ ἐμπειρία πολέμου ἀσπίδι ἐκ ταυρείων δερμάτων περιεκαλυμμένος κατὰ τοὺς πλατεῖς ὤμους ἐσκόπει καὶ ἐφυλάττετο τὸν ἦχον τῶν οἴστων, καὶ τῶν κτύπων τῶν δοράτων. τῷ ὄντι μὲν οὖν ἠπίστατο τὴν ἑτερορρέπῃ νίκῃ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀνέμενεν, ἔσωζε δὲ τοὺς εὐαρμόστους καὶ πιστοὺς φίλους. ὥσπερ δὲ ὅταν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου νέφος ἔρχεται εἰς τὸν οὐρανόν, ὅταν ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ ἐνδοξοτάτου αἰθέρος ἐπιτείνῃ πυρὸς ἕξαψιν. οὕτως αὐτῶν βοή καὶ φυγὴ ἐγένετο ἐκ τῶν νεῶν, οὐδὲ κατὰ τὸ προσῆκον ἐπέρων ἐπίσω. τὸν Ἑκτορα δὲ οἱ ἵπποι ἐξέφερον οἱ ταχύποδες σὺν τοῖς ὄπλοις, ἠφίη δὲ τὸν στρατὸν τὸν Τρωϊκόν, οὓς ἄκοντας κατεῖχε καὶ ἐκάλυεν ἡ ἐσκαμμένη τάφρος. πολλοὶ δὲ ἵπποι ταχεῖς ἔλκοντες τὰ ἄρματα ἐν τῇ τάφρῳ συντρίψαντες τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ, κατέλιπον τὰ ἄρματα τῶν βασιλέων. ὁ Πάτροκλος δὲ ἐπέδιωκε, συντόνως καὶ ἐπεσπυσμένως τοῖς Ἕλλησιν ἐπιτάττων, τοῖς Τρῳσὶ δεινὰ διανοούμενος. οὗτοι δὲ σὺν βοῇ τε καὶ φυγῇ πάσας ἐπλήρωσαν τὰς ὁδοὺς, ἐπεὶ διεμερίσθησαν. εἰς ὕψος δὲ ὁ κονιορτὸς διεσκεδάζετο ὑπὸ τὰ νέφη, ἔτρεχον δὲ οἱ μονώνυχες ἵπποι εἰς τοῦπίσω ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν. ὁ Πάτροκλος δὲ ἔνθα τὸν πλείονα λαὸν ἐθεάσατο ταραττόμενον, ἐκεῖσε δὴ ἤλαυνεν ἀπειλήσας, ὑπὸ τοῖς ἄξοσι δὲ ἄνδρες ἐπιπτον πρηνεῖς καὶ κατὰ

- Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
 380 Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
 Πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
 Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
 Ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 385 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
 Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι Θέμιστας,
 Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, Θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 Πολλὰς δὲ κλιτύς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
 390 Ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσai
 Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 Ὡς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσai.
 Πάτροκλος δ', ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλιν
 395 Εἷα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταίτσων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν·
 Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φεινῶ
 Στέρνον, γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 400 Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ἥνοπος υἷδν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 Ἦστο αἰλεις· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠνία ἦ' ἔχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 Γναθμόν δεξιτέρον, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
 405 Εἴλκε δὲ δουρός ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθυὺν

πρόσωπον ἐκ τῶν ὀχημάτων, οἱ δὲ φροι δὲ ἀντρέπον-
 το, ἀπαιτικρὺ δὲ κατὰ τὴν τάφρον ὑπερεπήδων οἱ
 ταχεῖς ἵπποι, εἰς τὸ πρόσω ὀρμῶντες, ἐπὶ τὸν Ἑκτα-
 ρα δὲ προέτρεπεν ἡ ψυχὴ, ἐφίετο γὰρ βαλεῖν αὐτὸν,
 τοῦτον δὲ ἐξεφερον οἱ ταχεῖς ἵπποι. ὥσπερ δὲ ὑπὸ
 καταγίδος καὶ συστροφῆς ἀνέμου μεγάλου πᾶσα ἡ γῆ
 συσκατοῦται καὶ βαρύνηται κατὰ τὸν μετωρινὸν και-
 ρόν, ἡνίκα σφοδρότατον ὑέτὸν χειρὶ ὁ Ζεὺς, ὅταν τοῖς
 ἀνδράσιν ἐργισθεῖς χαλεπήνῃ, οἱ ἂν βιαίως κρίνωσιν
 ἐν τῇ ἀγορᾷ δίκας διεστραμμένας καὶ ἀδίκους, τὴν
 δικαιοσύνην δὲ ἐξελάσῃ, τὴν τῶν θεῶν ἐπιστροφὴν
 οὐκ ἔχοντες ἐν λόγῳ· τούτων δὲ πάντες μὲν οἱ ποτα-
 μοὶ πληθόντες καὶ πλημμυροῦντες ῥέουσι, πολλὰ δὲ
 κλίματα τότε ἀποκόπτουσιν αἱ ῥύσεις, εἰς τὴν θά-
 λασσαν δὲ τὴν μέλαιναν μεγάλως στενάζουσαι καὶ
 ἡχοῦσαι ῥέουσιν ἐκ τῶν ὀρέων καταφερώς, ἐλαττοῦν-
 ται δὲ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων· οὕτως αἱ Τρωϊκαὶ
 ἵπποι μεγάλως ἐστέναζον τρέχουσαι. Ὁ Πάτροκλος δὲ
 ἐπεὶ δὴ τὰς πρώτας τάξεις ἀπέτεμεν, ὀπίσω ἐπὶ τὰς
 ναῦς συνήλαινε εἰς τοῦπίσω ἐμβάλλων, οὐδὲ τῆς
 πόλεως ἐπιβῆναι προθυμουμένους ἠφίει, ἀλλὰ μετα-
 ξὺ τῶν νεῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ τείχους τοῦ
 ὑψηλοῦ ἀπέκτεινεν ἐφορμῶν, πολλῶν δὲ δίκην εἰσε-
 πράττετο. Τότε πρῶτον μὲν τὸν Πρόνοον ἔτρωσε δό-
 ρατι λαμπρῷ κατὰ τὸ στέρνον, γυμνωθέντα τῆς ἀ-
 σπίδος, παρέλυσεν δὲ τὰ μέλη, ἐφόφησε δὲ καταπε-
 σών· οὗτος δὲ Θεστορα τὸν υἱὸν τοῦ Ἥνοπος αὐτίς
 ὀρμήσας· οὗτος μὲν ἐν τῷ καλῷ κατεσκευασμένῳ ὀ-
 χήματι ἐκάθητο συσταλεῖς, ἐξεπλάγη γὰρ τὴν διά-
 νοιαν, ἐκ τῶν χειρῶν δὲ αἱ ἡνίαὶ ἐξηνέχθησαν, αὐτὸς
 δὲ δόρατι παραγενόμενος ἐπληξε κατὰ τὴν δεξιὰν γνά-
 θαν, ἔσυρε δὲ ἀπὸ τοῦ δόρα-
 τος λαβὼν ὑπεράνω τῆς περιφερείας τοῦ ἄρματος, ὥσ-
 περ ὅτε τις ἀνὴρ ἐπὶ πέτρᾳ προβεβλημένη εἰς τὴν θά-
 λασσαν καθήμενος, ἰχθὺν μέγα καὶ αἰὲν ἐκ τῆς θα-

- Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 Ὡς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δουρὶ φαιινῷ·
 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 410 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεῖσθην
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χίτο θυμοραϊστής·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερόν, καὶ Ἐπάλπην,
 415 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
 Ἰφέα τ', Εὐῖππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
 420 Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ·
 Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 425 Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
 Ὡς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 430 Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδὺνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
 Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμνε φρεσὶν, ὀρμαίνοντι,

λάσσης ἔξω ἔλκει λίνῳ, καὶ σιδήρῳ λαμπρῷ, ἥτοι τῇ διὰ λίνου, ἢ νεύρων, ἢ τριχῶν ὀρμιᾷ. οὕτως εἰλκεν ἐκ τοῦ ὀχήματος χαίνοντα δάρατι λαμπρῷ, κατέβησε δὲ ἐπὶ στόμα, πεσόντα δὲ αὐτὸν ἀπέλιπεν ἡ ψυχὴ. μετὰ ταῦτα δὲ Ἐρύαλον ἐφορμῶντα ἔτρωσε πέτρα κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, αὕτη δὲ εἰς δύο πᾶσα ἐσχίσθη ἐν τῇ στερεᾷ περικεφαλαίᾳ, οὗτος δὲ ἐπὶ πρόσωπον κατὰ γῆς κατέπεσε, περὶ αὐτὸν δὲ ὁ θάνατος ἐπεχύθη ὁ τὴν ψυχὴν ἀποχωρίζων. μετὰ ταῦτα δὲ Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερόν, καὶ Ἐπάλτην, καὶ Τληπόλεμον τὸν υἱὸν τοῦ Δαμάστορος, καὶ Ἐχίον, καὶ Πύρην, καὶ Ἰφέα, καὶ Εὐῖππον, καὶ Ἀργεάδην τὸν πολυθρέμμονα, πάντας ἄλλεπαλλήλους καθεῖλεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν πολλὰ τρέφουσιν. ὁ Σαρπηδῶν δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο τοὺς φίλους ἐσκυλευμένους, ἀναιρεθέντας ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Πατρόκλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου, ἐκέλευσε δὴ τοῖς ἰσοθέοις Λυκίοις ὀνειδίζων. Αἰσχύνῃ ἔστω, ὦ Λύκιοι, ποῦ φεύγετε; νυνὶ ἀγαθοὶ καὶ ταχεῖς εἰς τὸ πολεμεῖν γένεσθε. ἀπατήσω γὰρ ἐγὼ τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ὅπως μάθω, τίς οὕτως κρατεῖ καὶ νικᾷ, καὶ δὴ πολλὰ δεινὰ πεποίηκε τοὺς Τρῶας, ἐπειδὴ πολλῶν καὶ ἀνδρείων γόνατα παρέλυσεν. Εἶπε δὴ, καὶ ἐκ τοῦ δίφρου σὺν τοῖς ὅπλοις κατεπήδησεν ἐπὶ τὴν γῆν. ὁ Πάτροκλος δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἐπειδὴ ἐθεάσατο, κατεπήδησεν ἐκ τοῦ ὀχήματος. οὗτοι δὲ ὥσπερ γῦπες καμπυλώνυχες ἐπικαμπῇ τὰ ράμφη ἔχοντες ἐπὶ ὑψηλῇ πέτρᾳ μεγάλως κράζοντες μάχονται. οὕτως οὗτοι βοῶντες κατ' ἀλλήλων ἐφάρμηναν. τούτους δὲ θεασάμενος ὤκτειρεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ σκολιοβούλου, εἶπε δὲ πρὸς τὴν Ἥραν τὴν ἀδελφὴν καὶ γαμετὴν αὐτοῦ. Οἴ μοι ἐγὼ, ἐπειδὴ μοι Σαρπηδόνα τὸν φίλτατον τῶν ἀνδρῶν εἰμαρμένον ἐστὶν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Πατρόκλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου· διχῶς δὲ μοι ἡ καρδίᾳ προθυμεῖται διανοουμένῳ ἐν τῷ λογιστικῷ, ἢ ζῶντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολέμου τοῦ θα-

- 435 Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόσσης
 Θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμῳ,
 Ἡ ἥδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 440 Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 Ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 Ἐρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Αἴκε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
 445 Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 Πέμπειν ὃν φίλος υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμινης·
 Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 Τίεες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἐνήσεις·
 Ἄλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ·
 450 Ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον ἔπνον,
 Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
 455 Ἐνθα ἐταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστί θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πατρόκλος ἔμελλε
 460 Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυδήμον,

κρύων γέμοντος ἀναρπάσας θῶ ἐν τῷ εὐδαίμονι δήμῳ L
 τῆς Λυκίας, ἥ ἤδη ἀνακτείνω διὰ τῶν χειρῶν τοῦ
 υἱοῦ τοῦ Μενoitίου. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ
 ταῦτα ἡ εὐόφθαλμος σεβαστὴ Ἥρα· ὦ χαλεπώτατε
 υἱὲ τοῦ Κρόνου, τίνα τοῦτον λόγον εἶπας; ἄνδρα θνη-
 τὸν ὑπάρχοντα πάλαι κεκρίμενον τῇ μοίρᾳ, πάλιν
 βούλει τοῦ κακοῦχου θανάτου ἀπαλλάξαι· πράττε,
 πάντες δὲ οἱ ἄλλοι θεοὶ οὐδαμῶς ἐπαινοῦμεν ταυτί·
 ἄλλο δέ σοι ἔρῳ, σὺ δὲ ἔμβαλον αὐτὸ εἰς τὴν σὴν
 διάνοιαν. εἰάν ζῶντα πέμψῃς τὸν Σαρπηδόνα εἰς τὸν
 ἑαυτοῦ οἶκον, λογιζοῦ μή τις μετὰ ταῦτα καὶ ἄλ-
 λος ἀπὸ τῶν θεῶν ἐθέλῃ πέμπειν τὸν ἑαυτοῦ ἀγα-
 πητὸν υἱὸν ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς μάχης· πολλοὶ γάρ περὶ
 τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ Πριάμου πολεμοῦσιν υἱοὶ
 θεῶν ἀθανάτων, οἷς ὀργὴν χαλεπὴν ἐμποιήσεις· ἀλλ'
 ἤ εἴ σοι ἀρεστόν ἐστιν, ἡ σὴ δὲ ψυχὴ ἔλεει καὶ
 θλίβεται, αὐτὸν μὲν ἄφες ἐν κραταίῳ πολέμῳ ἀναι-
 ρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου·
 ἐπειδὰν δὲ τοῦτον ἀπολίπῃ ἡ ψυχὴ τε καὶ ἡ ζωὴ,
 πέμψον τὸν τε θάνατον, καὶ τὸν δυσέκδυτον ὕπνον φέ-
 ρειν αὐτόν, ἕως ἂν ἀφίκωνται εἰς τὸν δῆμον τῆς εὐ-
 ρυχώρου Λυκίας, ἐκεῖ δὲ αὐτὸν ἐνταφιάσουσιν οἱ
 ἀδελφοί τε καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι, καὶ πολῖται
 τάφῳ τε καὶ ἐπιγράμματι· αὕτη γάρ ἐστι τῶν ἀ-
 ποθανόντων τιμὴ. Οὕτως εἶπεν· ὑπήκουσε δὲ ὁ πα-
 τὴρ τῶν ἀνθρώπων τε καὶ τῶν θεῶν, ψεκάδας δὲ
 αἱματώδεις κατέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν, τὸν ἀγαπητὸν
 υἱὸν τιμῶν, ὃν αὐτῷ Πάτροκλος ἔμελλεν ἀναιρήσειν
 ἐν τῇ εὐγέῳ Τροίᾳ πόρρῳ τῆς πατρίδος. Οὗτοι δὲ
 ὀπνίκα δὴ ἐγγύς ἦσαν ἐπαλλήλους ἐρχόμενοι, τότε
 Πάτροκλος μὲν τὸν ὑπερένδοξον Θρασυδήμον, ὃς δὴ

- "Ος ῥ' ἤϋς Θεράπων Σαρπηδέτος ἦεν ἄνακτος,
 Τὸν βάλε τείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα·
 465 Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Δεύτερος ὀρμηθεὶς· ὁ δὲ Πήδασον οὐτάσεν ἵππον
 Ἐγχεῖ δεξιὸν ὦμον, ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἵσθων·
 Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
 Τῷ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
 470 Σύγχυτ', ἐπειδὴ κείτο παρήορος ἐν κονίησι.
 Τοιοῦ μὲν Αὐτουμέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμωρ·
 Σπασσάμενος ταυῦνικες ἄορ παχέος παρα' μηροῦ,
 Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον· οὐδ' ἐμάτησε·
 Τῷ δ' ἰθυυθῆτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
 475 Τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκὴ
 Ἐγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 480 Ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρέιες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
 Ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 Ἦε πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὐρεσι τέκτορες ἄνδρες
 Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ προσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο ταυυσθεῖς,
 485 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης·
 Ἦυτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 Αἰθωνα, μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 Ὡλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·
 Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν
 490 Κτεινόμενος μενέαιγε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

γενναῖος θεράπων ἦν τοῦ βασιλέως Σαρπηδόνης, τοῦτον ἔτρωσε κατὰ τὸ ἔσχατον τῆς γαστρὸς, παρέλυσεν δὲ καὶ ἐνέκρωσε τὰ μέλη αὐτοῦ. ὁ Σαρπηδὼν δὲ αὐτῷ μὲν ἀπέτυχεν τῷ λαμπρῷ δόρατι ὕψερος ὀρμήσας, Πήδασον δὲ οὗτος τὸν ἵππον ἔτρωσε τῷ δόρατι κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον, οὗτος δὲ ἤχισε τὴν ψυχὴν ἀποπνέων, κατέπεσε δὲ ἐπὶ τὴν κόνιν μνησάμενος, ἀπέπτη δὲ ἡ ψυχὴ. ἔτσι δὲ διέσπασαν, ἔτριγεν δὲ καὶ ἤχει τὸ ζυγὸν τῇ παρατρίψει· αἱ ἡνίαι δ' αὐτοῖς συνεχέθησαν, ἐπειδὴ ὁ παρεζευγμένος περισσὸς ἵππος ἔκειτο ἐν τῇ κόνει κατὰ γῆς· τοῦτου μὲν οὖν τέλος ἦν ἡρὼν Αὐτομέδων ὁ κατὰ πόλεμον ἐνδοξὸς ἐλκύσας τὴν ἐκτεταμένην ῥομφαίαν ἐκ τοῦ παχέος μηροῦ, ὀρμήσας ἀπέτεμε τὸν παρεζευγμένον ἵππον, οὐδὲ ὕσערησεν. οὗτοι δὲ εἰς ὀρθὸν κατέσπασαν, ἐνεταννύσθησαν δὲ καὶ εὐθύνησαν τοῖς ἐλκυσῆσι, καὶ ταῖς ἡνίαις· οὗτοι δὲ πάλιν συνήρχοντο ἔριδος ἕνεκα καὶ μάχης ψυχοφθόρου. τότε δὴ Σαρπηδὼν μὲν ἀπέτυχεν καὶ ἡμαρτε τῷ λαμπρῷ δόρατι, ὑπὲρ τὸν ὤμον δὲ τὸν ἀρισερόν τοῦ Πατρόκλου ἠνέχθη τὸ ὄξυ τοῦ δόρατος, οὐδὲ ἔτρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ δεύτερος ὤρμησε μετὰ τοῦ σιδήρου ὁ Πάτροκλος, τούτου δὲ τὸ δόρυ οὐκ ἐξηνέχθη τῆς χειρὸς ματαίως, ἀλλ' ἔτρωσεν ἔνθα τὸ ὑπὸ τὸν πνεῦμονα διάζωμα τοῦ θώρακος εἰργμένον ἐστὶν περὶ τὴν πυκνὴν καρδίαν· κατέπεσε δὲ ὥσπερ ὅτε τις δρυὶς κατέπεσεν ἡ λεύκη, ἡ πίτυς ὑψηλὴ, ἦν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἄνδρες ξυλουργοὶ ἀπέκοψαν πελέκεσι νεωστὶ ἠκονημένοις, ναυπηγήσιμον εἶναι. οὕτως αὐτὸς ἔμπροσθεν τῶν ἵππων καὶ τοῦ ὀχήματος ἔκειτο ἐκτεταμένος, ἤχον ἀποτελέσας, κόνεως δραξάμενος ἡμαγμένης. ὥσπερ δὲ ταῦρον ἀπέκτεινε λέων εἰς τὴν ἀγέλην ἐλθὼν πυρρὸν, εὐτολμον καὶ γενναῖον ἐν τοῖς βουσι τοῖς ἐλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν, καὶ ἀπώλετο σενάζων ὑπὸ τῶν καμπύλων ὀνυχῶν τοῦ λέοντος· οὕτως ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου ὁ ἡγεμὼν τῶν ὀπλιτῶν Λυκίων ἀναιρούμενος ἐλείποψυχει, τὸν ἀγαπητὸν δὲ φίλον ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσε λέ-

- Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν· (χρὴ
 Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοὸς ἐσσί.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 495 Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἐσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 500 Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλες θανάτοιο κάλυψεν,
 Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λαῆξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 Ἐκ χροὸς εἴλκε δόρυ, ποτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο.
 Τοῖο δ' ἄμα ψυχὴν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 505 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιδώοντας
 Ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γέμετο φθογγῆς αἶοντι.
 Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 Χεὶρ δ' ἐλὼν ἐπ' ἔζε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν
 510 Ἑλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
 Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 Ἐυχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμαρ
 Εἷς, ἥ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
 515 Ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 Ἑλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ.

γων· ὦ προσιnéστατε Γλαῦκε, μαχητὰ ἐν τοῖς ἀνδράσι, νυνὶ σε δεῖ μάλα πολεμιστὴν εἶναι, καὶ εὖ-πολμον μαχητὴν· νυνὶ σοὶ δι' ἐπιθυμίας ἔστω ὁ χαλεπὸς πόλεμος, εἰ ταχύς καὶ γενναῖος ὑπάρχεις· πρῶτον μὲν παρόξυνον τοὺς ἀνδρας τοὺς ἡγεμόνας τῶν Λυκίων, πανταχοῦ πορευόμενος πολεμεῖν ἕνεκα τοῦ Σαρπηδόνοιο, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ σὺ μάχου διὰ τοῦ σιδήρου περὶ ἐμοῦ· σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα αἴτιος αἰσχύνῃς καὶ ὀνειδῶς γενήτομαι κατὰ πάντα τὸν χρόνον μέχρι τέλους, εἴαν με οἱ Ἕλληνες τὰ ὄπλα ἀφέλονται ἐν τῇ μάχῃ τῶν νεῶν ἀποθανόντι, ἀλλ' ἀνθίστασο ἰσχυρῶς καὶ γενναίως, διέγειρε δὲ καὶ πρότρεφον πάντα τὸν στρατὸν· Οὕτω δὴ εἰπόντα αὐτὸν ἐκάλυψε τὸ τέλος τοῦ θανάτου, κατὰ τε ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας· οὕτως δὲ λακτικῶς ἐν τῷ στήθει πατῶν εἴλκεν ἐκ τοῦ σώματος τὸ δόρυ, πρὸς αὐτῷ καὶ οἱ ὕμενες εἴλκοντο τοῦ διαφράγματος, ὁμοῦ δὲ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιδορατίδα τοῦ δόρατος ἐξείλκυσεν· οἱ Μυρμιδόνες δὲ αὐτόθι τοὺς ἵππους κατέσχον ἀσθμαίνοντας ὀρμῶντας φεύγειν, ἐπεὶδὴ ἡρμῶσθησαν τὰ ἄρματα τῶν βασιλέων· τῷ Γλαύκῳ δὲ λύπη χαλεπὴ ἐγένετο ἀκούοντι τῆς φωνῆς, παρωξύνθη δὲ αὐτοῦ ἡ ψυχὴ, οὐκ ἐδύνατο δὲ αὐτὸς βοηθῆσαι, τῇ χειρὶ δὲ λαβὼν, συνέσφιγγε τὸν βραχίονα, κατεπόνει γὰρ αὐτὸν τὸ τραῦμα, ὃ δὴ αὐτὸν ἐφορμῶντα ἔτρωσεν ὁ Τεῦκρος οἷστίῳ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ τείχους τὸν θάνατον τοῖς φίλοις ἀποσοβῶν· εὐχὴν δὲ ποιούμενος εἶπε τῷ πόρρωθεν βάλλοντι Ἀπόλλωνι· Ἐπάκουσον, ὦ βασιλεῦ, ὅστις ἐν τῷ εὐδαίμονι δήμῳ τῆς Λυκίας διατρίβεις, ἢ ἐν τῇ Τροίᾳ, σὺ δὲ δύνασαι πάντοθεν ἀκούειν ἀνδρὶ λυπουμένῳ, ὥσπερ νυνὶ ἐμὲ λύπη κατέχει, τραῦμα μὲν γὰρ ἔχω τοῦτο χαλεπὸν, ἡ χεὶρ δέ μοι περιπέπартαι ὀδύναις σφοδραῖς, οὐδέ μοι τὸ αἷμα ξηρανθῆναι δύναται, βεβάρυται δέ μοι ὁ ὦμος ὑπ' αὐτοῦ

- Ἐγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 520 Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ἐ δ' οὐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει.
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
 525 Ἀυτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖωτι μάχωμαι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 Αἶμα μέλαν τέρσινε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 530 Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 Πρῶτα μὲν ᾠτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
 535 Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τέ, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν,
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 Οἷ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἵης,
 Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 540 Κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 Ὅς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ὧ·
 Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης·
 Ἀλλὰ, φίλοι πάρστυτε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
 145 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἐπέφρομεν ἐγχείρισιν.

τὸ δόρυ δὲ οὐ δύναμαι κρατῆσαι ἀσφαλῶς, οὐδὲ πο-
 λεμεῖν τοῖς ἐχθροῖς παραγενόμενος· ἀνὴρ δὲ ἄρι-
 στος τέθνηκε Σαρπηδῶν ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, αὐτὸς δὲ
 οὐδὲ τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ βοηθεῖ· ἀλλὰ σύ γε, ὦ βασι-
 λεῦ, ποδὲ μοι τὸ χαλεπὸν τραῦμα θεράπευσον, κα-
 ταπράυνον δὲ τὰς ὀδύνας, παράσχου δὲ δύναμιν,
 ὅπως ἂν τοῖς φίλοις παρακελευσάμενος τοῖς Λυκίοις
 ἐρεθίσω μάχεσθαι, καὶ γὰρ περὶ τὸν τεθνηκότα νεκρὸν
 πολεμῶ. Οὕτως εἶπεν· εὐχὴν ποιούμενος· τοῦτου δὲ
 ἐπήκουσεν Ἀπόλλων, ὁ καθαρὸς, παραχρῆμα δὲ ἔ-
 παυσε τὰς ὀδύνας, ἀπὸ τοῦ ὀδυνηροῦ δὲ τραύματος
 τὸ μέλαν αἷμα ἐξήρανε, δύναμιν δὲ αὐτῷ εὐτολμον
 ἐπέβαλεν εἰς τὴν ψυχὴν· ὁ Γλαῦκος δὲ ἐνόησεν ἐν
 τῇ ἑαυτοῦ διανοίᾳ καὶ ἐχάρη, ὅτι αὐτῷ ταχέως ἤκου-
 σεν ὁ μέγας θεὸς εὐξαμένου αὐτοῦ· πρῶτον μὲν οὖν
 διηγείρει τοὺς ἄνδρας τοὺς ἡγεμόνας τῶν Λυκίων,
 πάντοσε πορευόμενος πολεμεῖν ἕνεκα τοῦ Σαρπηδόνο·
 μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς τοὺς Τρῶας ἐπορεύετο μεγάλως
 προβαίνων, ἐπὶ Πολλῶάμαντα τὸν υἱὸν τοῦ Πάνθου, v
 καὶ τὸν ἐνδοξότατον Ἀγήνορα· ἐπορεύθη δὲ πρὸς τὸν
 Αἰνεΐαν καὶ τὸν Ἑκτορα τὸν σιδήρῳ καθωπλισμένον.
 πλησίον δὲ στὰς λόγους ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτούς·
 ὦ Ἑκτορ νυνὶ δὴ παντελῶς ἐξελάθου τῶν βοηθῶν, οἳ
 ἕνεκά σου πόρρω τῶν φίλων καὶ συγγενῶν καὶ τῆς
 πατρίδος γῆς τὴν ψυχὴν ἀποβάλλουσι, σὺ δὲ οὐκ
 ἐθέλεις βοηθεῖν· τέθνηκε Σαρπηδῶν ὁ ἀρχηγὸς τῶν
 ὀπλιτῶν Λυκίων, ὃς τὴν Λυκίαν ἔσωζε δικαιοσύνη τε
 καὶ δυνάμει ἰδίᾳ· τοῦτον δὲ διὰ τοῦ Πατρόκλου ἀπ-
 ἔκτεινε δόρατι ὁ σιδηροῦς Ἄρης· ἀλλ' ὦ φίλοι παράστητε
 καὶ βοηθήσατε, αἰσχύνηθητε δὲ ἐν τῇ ψυχῇ, μὴ ἀφέ-
 λωνται τὰ ὄπλα, ὑβρίσῃσι δὲ τὸν νεκρὸν οἱ Μυρμι-
 δόνες ὀργιζόμενοι ἕνεκα τῶν Ἑλλήνων ὅσον τεθνήκα-
 σιν, οὓς παρὰ ταῖς ταχείαις ναυσὶν ἀπεκτείναμεν τοῖς
 δόρασιν. Οὕτως εἶπε· τοὺς Τρῶας δὲ ἐκ κεφαλῆς

- "Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
 "Ἀσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλλος
 "Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 550 Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Βὰν δ' ἔμθυσ Δαναῶν λελημημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφὶν
 "Ἐκτωρ, χωδόμενος Σαρπηδόνης· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 "ὦρσε Μενoitιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαιτε πρῶτῳ προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 555 Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἀρείους.
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 Τεύχεά τ' ὤμοισιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 560 Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖῳτι μάχεσθαι,
 565 Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοην τάνυσε κρατερῇ ὕσμινῃ,
 "Ὅφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὅλοος πόνος εἴη.
 "Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 Βλῆτο γὰρ οὐτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 570 Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
 "Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦνασσε
 Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας
 Ἔς Πηλῆ' ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ρήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι

κατέλαβε πένθος ἀφόρητον οὐκ ὑπομονητὸν, ἐπεὶ δὴ αὐτοῖς ὑποστήριγμα τῆς πόλεως ἦν, καίπερ ὧν ξένος καὶ ἀλλογενής· πολλοὶ γὰρ μετ' αὐτοῦ λαοὶ ἠκολούθουν, ἐν τούτοις δὲ αὐτὸς ἠνδραγάθει μαχομένος· ἐπορεύθησαν δὲ εὐθὺ τῶν Ἑλλήνων προθύμως, ἠγείτο δ' αὐτοῖς ὁ Ἑκτωρ ἐργιζόμενος ἕνεκα τοῦ Σαρπηδόου· τοὺς Ἑλλήνας δὲ διηγείρεν ἢ τοῦ Πατρόκλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου συνετὴ ψυχὴ.....

ὦ Ἀἰῶντες νῦν ὑμῖν ἀρεστὸν ἔστω μάχεσθαι, ὅποιοι καὶ πρότερον ὑπῆρχετε ἐν τοῖς ἀνδράσιν, ἢ καὶ βελτίους· τέθνηκεν ἀνὴρ ὃς πρῶτος εἰσεπήδησε τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Σαρπηδῶν, ἀλλ' εἰγ' αὐτὸν ὑβρίσαιμεν λαβόντες καὶ τὰ ὄπλα ἀφελοίμεθα τῶν ὤμων, καὶ τινα τῶν φίλων αὐτοῦ μαχομένων ἀνέλοιμεν σιδήρῳ ἀνιλεῖν. Οὕτως εἶπεν· ἔτι δὲ καὶ αὐτοὶ βοηθῆσαι προεθυμοῦντο. ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἐκατέρωθεν ἐνεδυνάμωσαν τὰς τάξεις οἱ Τρῶες, καὶ οἱ Λύκιοι, καὶ οἱ Μυρμιδόνες, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, συνέβαλον πολεμεῖν περὶ τὸν τεθνηκότα νεκρὸν φοβερῶς βοήσαντες, μεγάλως δὲ ἤχισαν τὰ ὄπλα τῶν ἀνδρῶν. ὁ Ζεὺς δὲ σκότος χαλεπὸν καὶ ὀλέθριον ἐξέτεινεν ἐπὶ τῇ κραταίᾳ μάχῃ, ὅπως ἂν περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ πόνος ὀλέθριος πολέμου γένοιτο. ἀπεκρούσαντο δὲ πρότερον οἱ Τρῶες τοὺς ἀξιοθεάτους Ἕλληνας, ἐτρώθη γὰρ ἀνὴρ κράτιστος ἐν πῖς Μυρμιδόσιν, υἱὸς τοῦ μεγαλοψύχου Ἀγακλέους ὁ ἐνδοξότατος Ἐπειγεὺς, ὃς δὴ ἐν τῷ Βουδεῖῳ τῷ καλῶς οἰκουμένῳ ἐβασίλευε τὸ πρῶτον, τότε δὲ ἀδελφιδοῦν χρηστὸν φονεύσας, ἰκέτης ἀφίκετο πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ πρὸς τὴν λευκόποδα Θέτιν· οὗτοι δὲ ἐπεμψαν ἀκολουθεῖν Ἀχιλλεῖ τῷ ἀνδρείῳ εἰς τὸ

- 575 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον ἰέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
 Χερμαδίῳ κεφαλὴν· ἡδ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
- 580 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο·
 Ἰθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἱρῆκι ἐοικῶς
 Ἦκεϊ, ὅστ' ἐφύβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
 Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἐτάριοιο.
- 585 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχῳ καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται,
 Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμενος ἢ ἐν αἰέθλῳ,
- 590 Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί·
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 Ἐτράπετ', ἔκτεινε δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
- 595 Ὀλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὔτασε δουρὶ,
 Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
- 600 Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοί
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 Ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν

καλοὺς ἵππους ἔχον Ἴλιον, ἵνα τοῖς Τρωσὶ πολεμοίῃ. τοῦτον δὴ τότε ἀπτόμενον τοῦ νεκροῦ ἐπληξεν ὁ λαμπρὸς Ἑκτώρ λίθῳ χειροπληθεῖ κατὰ τὴν κεφαλὴν, αὕτη δὲ εἰς δύο πᾶσα ἐσχίσθη ἐν τῇ στερεᾷ περικεφαλαίᾳ, οὕτως δὲ ἐπὶ πρόσωπον ἐπάνω τοῦ νεκροῦ κατέπεσε, περὶ αὐτὸν δὲ θάνατος ἐχέθη ὁ χωρίζων τὴν ψυχὴν, τῷ Πατρόκλῳ δὲ λύπη ἐγένετο ἀποθανόντος τοῦ φίλου, ὥρμησε δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμοίος ἰέρακι ταχεῖ, ὅστις εἰς φυγὴν ἔτρεφε τοὺς κολοιοὺς καὶ τοὺς ψῆρας. οὕτως εὐθύς τῶν Λυκίων, ὃ Πατρόκλε ἵππικέ, ὥρμησας καὶ Τρώων, ὠργίσθης δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν ἔνεκα τοῦ φίλου· καὶ δὴ ἔτρωσε Σθενέλαον τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ Ἰθαιμενοῦς κατὰ τὸν αὐχένα λίθῳ χειροπληθεῖ, διέκοψε δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὰ νεύρα, ὑπεχώρησαν δὲ οἷτε πρωταγωνισταὶ καὶ ὁ λαμπρὸς Ἑκτώρ· ὅση δὲ ἀκοντίου ὀρμὴ ἐπιμήκους γίνεται, ὃ δὴ ἂν ἀνὴρ ἀφῇ ἢ ἐν ἀγῶνι πεῖραν ἑαυτοῦ λαμβάνων, ἢ καὶ ἐν πολέμῳ βάλλων ὑπὸ τῶν ψυχοφθόρων πολεμίων. τοσοῦτον ὑπεχώρησαν μὲν οἱ Τρῶες, ἐξήλασαν δὲ οἱ Ἕλληνες· ὁ Γλαῦκος δὲ πρῶτος ὁ ἡγεμὼν τῶν ὀπλιτῶν Λυκίων ἐτράπη, αἰεῖλε δὲ τὸν μεγαλόψυχον Βαθυκλέα τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ Χάλκωνος, ὃς ἐν Ἑλλάδι τὴν οἰκίαν οἰκῶν πλούτῳ τε καὶ περιουσίᾳ διέπρεπε ἐπὶ τοῖς Μυρμιδόσι, καὶ ἔξοχος ἦν. τοῦτον μὲν οὖν ὁ Γλαῦκος ἔτρωσε κατὰ τὸ μέσον τοῦ στήθους τῷ δόρατι, ἐπιστραφεὶς ἐξαίφνης, ὀπνίκα αὐτὸν κατελάμβανε διώκων, ἐφόφησε δὲ καταπεσῶν, λύπη δὲ πυκνὴ καὶ μεγάλη κατέλαβε τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ δὴ τέθνηκεν ἀνὴρ ἀνδρεῖος, μέγας δὲ οἱ Τρῶες ἐχαρήσαν· ἔστασαν δὲ περὶ αὐτὸν ἐλθόντες ἀθρόοι· σὺ μὲν οὐδὲ οἱ Ἕλληνες ἐπελάθοντο τῆς ἰσχύος, δύναμιν δὲ εὐτολμον ἐπέφερον εὐθὺ αὐτῶν· τότε δὴ Μηριόνης ἀπέκτεινεν ἄνδρα ὀπλίτην τῶν

Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, δὲ Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, Θεὸς δ' ὦς, τίετο δῆμῳ·

605 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾠχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μὴν σκότος εἶλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·

Ἐλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἄλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
610 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδαι ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἐγχεος· ἐνθά δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ἔβριμος ἄρης·
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἔοντα,
615 Ἐγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ·

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἤνθα·
Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἔοντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἅντα
Ἐλθῇ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
620 Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὃξείῃ χαλκῷ,
Αἰψά' κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,
Εὐχος ἐμοὶ δῶης, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ·

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
625 Ὡ πέπον, οὐτὶ Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι

Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθεῖξει,
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, οὐτὶ χρὴ μῦθοι ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι,
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·

630 Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ἐρυμαγδὸς ὀρώρει

Τρώων Λαόγονον, ὃς ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ Ἰδαίου ἦν, καθάπερ δὲ θεὸς ἐτίματο ὑπὸ τοῦ δήμου· τοῦτον ἔτρωσεν ὑποκάτω τῆς σιαγόνης καὶ τοῦ ὠτός, ταχέως δὲ ἡ ψυχὴ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῶν μελῶν, μισητὸν δὲ σκότος αὐτὸν κατέλαβεν. Ὁ Αἰνεΐας δὲ κατὰ Μηριόνου τὸ σιδηροῦν δόρυ ἀφῆκεν, ἥλπιζε γὰρ ἐπιτεύξεσθαι αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθέντος τοὺς πόδας, καὶ οὕτω προβαίνοντος. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐναντίον θεασάμενος ἐξέκλινε τὸ σιδηροῦν δόρυ, κατέκυψε γὰρ ἔμπροσθεν, τὸ μακρὸν δὲ δόρυ ὅπισθεν εἰς τὸ ἔδαφος ἐνεπάγη, διεσείσθη δὲ ὁ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος· ἐκεῖ δὲ μετὰ ταῦτα ἀφῆκε τὴν ὀρμὴν ὁ ἰσχυρὸς σιδῆρος· ὁ Αἰνεΐας δὲ βαρέως ὠργίσθη κατὰ ψυχὴν, καὶ εἶπεν· ὦ Μηριόνη, ταχέως ἂν σε καίπερ ὄντα δεδιδαγμένον τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν τὸ ἐμὸν δόρυ κατέπαυσε παντελῶς, εἶπερ σε ἔτρωσα. Πρὸς τοῦτον δὲ Μηριόνης ὁ κατὰ πόλεμον ἔνδοξος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἔλεγεν· ὦ Αἰνεΐα, ἀδύνατόν σε καίπερ ὄντα ἰσχυρόν καὶ γενναῖον σβέσαι καὶ ἀφανίσαι τὴν δύναμιν πάντων τῶν ἀνθρώπων, ὃς ἂν ἐναντίον σου ἀφίκηται μαχόμενος, θνητὸς δὲ καὶ σὺ ὑπάρχεις· καὶ εἰ ἐγὼ σε τρώσασμαι ἐπιτυχὼν κατὰ τὸ μέσον τῷ ὀξεῖ σιδήρῳ, ταχέως ἂν, καίπερ ὦν κραταῖος καὶ γενναῖος, καὶ θαρρῶν ταῖς χερσὶ, καὶ τῇ μεγάλῃ δυνάμει, καύχημα μὲν ἐμοὶ δοίης, τὴν ψυχὴν δὲ τῷ ἄδῃ τῷ τοὺς ἐνδόξους ἔχοντι ἵππους· οὕτως εἶπε. τοῦτον δὲ ἐπέπληξεν ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Μενoitίου λέγων· ὦ Μηριόνη, διὰ τί σὺ ταῦτα καίπερ γενναῖος ὦν λέγεις, ὧ προσνέστατε, οὐδαμῶς οἱ Τρῶες λόγοις ὀνειδιστικοῖς ἀναχωρήσουσι τοῦ νεκροῦ, πρὶν τινα ἢ γῆ ἐμπεριλήφεται· τέλος μὲν γὰρ πολέμου ἐν ταῖς χερσὶν ἐστι, λόγων δὲ ἐν τῇ βουλῇ, δι' ὃ οὐδαμῶς δεῖ λόγον αὔξειν καὶ ἐκτείνειν, ἀλλὰ πολεμεῖν· οὕτως εἰπὼν, ὁ μὲν ἤγειτο· ὁ δὲ συνέιπετο ἀνὴρ ὁμοίος θεῷ· τούτων δὲ ὥσπερ ἀνδρῶν δεινροκόπων βοή ἐγείρεται ἐν τοῖς

- Οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 Ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιντῶν,
 Νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
- 635 Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 Ἔγνων, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίησιν,
 Ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι.
 Σταθμῶ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
- 640 Ὀρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινῶ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
- 645 Ἡ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
 Χαλκῶ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
 Ἡ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
- 650 Ὅφρ' ἤϋς Θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν
 Ὡσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα ρύζαν ἐνῆκεν·
 Ἐσδίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
- 655 Τρῳάς φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ πάλαντα.
 Ἐνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ

βασίμοις καὶ κοίλοις τόποις τοῦ ἔρους, πόρρω δὲ
 γίνεται ἀκοή· οὕτως αὐτῶν ἠγείρετο κτύπος ἀπὸ τῆς
 γῆς τῆς εὐρυχώρου, καὶ πῦ σιδήρου, καὶ τῶν βυρ-
 σῶν, καὶ τῶν λαισηίων τῶν εὖ γεγονότων πληττο-
 μένων πῆς ξίφεσιν καὶ τοῖς διστόμοις δόρασιν· οὐδ' ἂν
 ἔτι οὐδ' ὁ πάνυ γνώριμος καὶ συνήθης τὸν ἐνδοξότα-
 τον Σαρπηδόα ἐγνώρισεν, ἐπειδὴ βέλεσι, καὶ αἵμα-
 τι, καὶ κόνει ἐκ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ἄκρων ποδῶν
 ἐκεκάλυπτο διόλου· οὔτοι δὲ αἰεὶ περὶ τὸν νεκρὸν συν-
 αιεστρέφοιτο, ὥσπερ ὅταν αἱ μυῖαι ἐν τῇ ἐπαύλει
 τῶν προβάτων περιηχῶσι περὶ τὰς γεγαλακτωμένας
 καταπελλας, ἥτοι τὰ γαλακτοδόχα ἀγγεῖα ἐν τῷ
 καιρῷ τοῦ ἔαρος, ὁπνίκα τὸ γάλα βρέχει τὰ ἀγ-
 γεῖα· οὕτω δὴ οὔτοι περὶ τὸν νεκρὸν συναεστρέφον-
 το, οὐδὲ ὁ Ζεὺς πώποτε ἔτρεφεν ἀπὸ τῆς κραταιᾶς
 μάχης τοὺς φωτεινοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 αἰεὶ ἑῶρα, καὶ ἐλογίζετο ἐν τῇ ψυχῇ πάνυ πολλὰ
 μεριμνῶν καὶ φροντίζων περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Πα-
 τρόκλου· ἢ ἥδη κάκεῖνον ἐν τῇ ἰσχυρᾷ μάχῃ αὐτόθι
 ἐπὶ τῷ ἰσοθέῳ Σαρπηδόνι ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ σιδήρῳ
 ἀποκτείνῃ, καὶ τὰ ὅπλα ἀφέλνται τῶν ὤμων, ἢ ἔτι
 καὶ πλείοσιν αὐξήσειεν κάματον ἀφαιστικὸν, οὕτω
 δὲ αὐτῷ διανοουμένῳ ἔδοξε βέλτιον εἶναι, ἵνα ὁ γεν-
 ναῖος θεράπων Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως ἐκ
 δευτέρου τοὺς τε Τρῶας, καὶ τὸν Ἑκτορα τὸν σιδήρῳ
 καθωπλισμένον ἀποδιώξειεν πρὸς τὴν πόλιν, πολλῶν
 δὲ ψυχὴν ἀφέλοιτο· πρῶτῳ δὲ πάντων τῶν Ἑκτορι φυ-
 γὴν ἀγενῆ ἐνέβαλεν· ἀναβὰς δὲ εἰς τὸ ὄχημα εἰς φυ-
 γὴν ἐτράπη, ἐκέλευσε δὲ τοὺς ἄλλους Τρῶας φεύγειν,
 ἔγνω γὰρ τὰς θείας πλάστιγγας τοῦ Διός· τότε οὐ-
 δὲ οἱ ἰσχυροὶ Λύκιοι παρέμενον, ἀλλ' εἰς φυγὴν ἐτρά-
 πησαν πάντες, ἐπειδὴ τὸν βασιλέα ἐθεάσαντο τετρα-
 μένον τὴν καρδίαν, κείμενον ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νε-
 κρῶν, πολλοὶ γὰρ σὺν αὐτῷ κατέπεσον, ὁπνίκα

Κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.

660 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.

Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Εἰδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινέφες αἶμα κάθηρον

665 Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
Πολλὸν ἄπο προφάρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥόῃσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσον.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα

670 Θήσουσιν Λυκίης εὐρέης πίονι δήμῳ.

Ἐνθα ἐταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,

Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρός ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων

Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν.

675 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰέρας
Πολλὸν ἄπο προφάρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥόῃσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσεν.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα

680 Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρέης πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,

Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη.

Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,

Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.

685 Ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος, ἢ ἐπερ ἀνδρός.

Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

μάχην κραταιὰν ἐξέτεινεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ Σαρπηδόνος τὰ ὄπλα ἀφείλοντο σιδηρὰ λάμποντα, ταῦτα δὲ ἐπὶ πὰς βαθείας ναῦς φέρειν ἔδωκε τοῖς φίλοις ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Μενoitίου. Καὶ τότε Ζεὺς ὁ πὰς νεφέλας ἀθροίζων εἶπε πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα· Ἄγε νῦν, ὦ ἀγαπητὲ Φοῖβε, τὸ μέλαν αἷμα καθήρον παραγενόμενος ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ Σαρπηδόνος καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν πολλῶ πόρρω τοῦ ἔμπροσθεν κομίσας λούσον καὶ νίψον τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἄλειψον ἀφθαρσία, ἱμάτια δὲ ἀφθαρτα ἐνδύσον, πέμψον δὲ αὐτὸν φέρεσθαι ταχέσι διακομισταῖς, τῷ Ὑπνῷ καὶ τῷ Θανάτῳ τοῖς διδύμοις, οἳ δὴ αὐτὸν ταχέως καταθήσουσιν ἐν τῷ εὐδαίμονι δήμῳ τῆς μεγάλης Λυκίας, ἐκεῖ δ' αὐτὸν ἐνταφιάσουσιν οἱ ἀδελφοί τε καὶ συγγενεῖς καὶ πολῖται καὶ φίλοι τάφῳ τε καὶ ἐπιγράμματι· αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τῶν τεθνηκότων τιμή. Οὕτως εἶπεν. οὐδὲ ἠπέιθησε τῷ πατρὶ ὁ Ἀπόλλων, ἐπορεύθη δὲ ἐκ τῶν τῆς Ἰδης ὁρέων εἰς τὴν χαλεπὴν μάχην, παραχρῆμα δὲ ἐκ τῶν βελῶν τὸν ἐνδοξότατον Σαρπηδόνα ἀνελομένος πολλῶ πόρρω τοῦ ἔμπροσθεν κομίσας ἔλουσε καὶ ἔνιψε τοῖς ρεύμασι τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἠλείφεν ἀφθαρσία, ἱμάτια δὲ ἀφθαρτα ἐνέδυσεν, ἔπεμψε δὲ αὐτὸν φέρεσθαι σὺν ταχέσι διακομισταῖς τῷ Ὑπνῷ καὶ τῷ Θανάτῳ τοῖς διδύμοις, οἳ δὴ αὐτὸν ταχέως κατέθηκαν ἐν τῷ εὐδαίμονι δήμῳ τῆς μεγάλης Λυκίας. Ὁ Πάτερ κλος δὲ τοῖς ἵπποις, καὶ τῷ Αὐτομέδοντι ἐπιτάξας ἐπὶ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Λυκίους ἔτρεχε, καὶ μεγάλως ἐβλάβη, ὁ μωρὸς καὶ ἀνόητος· εἰ δὲ τὸν λόγον ἐφύλαξε τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως, ὅντως που ἐξέφυγεν ἂν τὴν χαλεπὴν μοῖραν τοῦ σκοτεινοῦ θανάτου· ἀλλ' αἰεὶ ὁ τοῦ Διὸς νοῦς ἰσχυρότερός ἐστιν, ἢ ὁ τοῦ ἀνδρός, ὅστις δὴ καὶ ἄνδρα ἰσχυρόν καὶ ἀνδρεῖον ἐκφοβεῖ καὶ τρέπει,

- Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.
 Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν.
 Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 690. Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἐχεκλον,
 Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
 Τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
 695 Ἔνθα κεν ὑψίφυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρό γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου
 Ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῦ
 700 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων.
 Χεῖρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσω.
 Ἄλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
 705 Σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγεράων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Ἐκτῶρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
 710 Δίξε γὰρ, ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐθις ἐλάσσας,
 Ἥ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
 Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,

καὶ νίκην ἀφείλετο ραδίως καὶ ὅταν αὐτὸς παροξύνῃ
πολεμεῖν, ὅστις αὐτῷ καὶ τότε προθυμίᾳ εἰς τὸ
στῆθος ἐνέβαλε. τότε τίνα πρῶτον, τίνα δὲ ἔσχατον
ἀπέκτεινας, ὦ Πάτροκλε, ὅπηνίκα σε οἱ θεοὶ ἐκάλε-
σαν εἰς τὸν θάνατον. πρῶτον μὲν τὸν Ἄδραστον, καὶ
τὸν Αὐτόνουν, καὶ τὸν Ἑχεκλον, καὶ Πέριμον τὸν υἱὸν
τοῦ Μέγου, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάιππον, μετὰ
ταῦτα δὲ τὸν Ἐλασον, καὶ τὸν Μούλιον, καὶ τὸν Πυ-
λάρτην. τούτους ἀπέκτεινεν, οἱ ἄλλοι δὲ πάντες φυ-
γῆς ἐμέμνητο. τότε δ' ἂν τὴν ὑψηλὰς πύλας ἔχουσαν
Τροίαν ἐκράτησαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν τοῦ
Πατρόκλου χειρῶν, πάνυ γὰρ πρό τῶν ἄλλων ἐτρε-
χε μετὰ τοῦ δόρατος, εἰ μὴ Ἀπόλλων ὁ καθαρὸς
ἐπὶ τοῦ καλῶς ἀκοδομημένου πύργου ἔστη, τούτῳ
ὀλέθρια διανοοῦμενος, τοῖς Τρωσὶ δὲ βοηθῶν. τρεῖς
μὲν οὖν ἐπέβη τοῦ ἀγκῶνος καὶ τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὑψη-
λοῦ τείχους ὁ Πάτροκλος, τρεῖς δὲ αὐτὸν ἀπέκρουσεν
ὁ Ἀπόλλων, ἀμφω ταῖς χερσὶ ταῖς ἀθανάτους πλῆτ-
των καὶ ἀπαθούμενος τὴν λαμπρὰν ἀσπίδα. ἀλλ'
ἠνίκα τὸ τέταρτον ἐφώρμησεν ὁμοιος θεῷ, φοβε-
ρῶς ἀπειλήσας εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ πόρρωθεν ἐργα-
ζόμενος Ἀπόλλων. Ὑποχῶρει, ὦ ἐνδοξόγατε Πά-
τροκλε, οὗτοί σοι εἴμαρτο ἐκπορθηθῆναι τὴν πόλιν
τῶν ὑπερηφάνων Τρώων ὑπὸ τοῦ σοῦ δόρατος, οὐδὲ
ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅστις πολλῶν κρείττων σοῦ ὑπ-
άρχει. Οὕτως εἶπεν. ὁ Πάτροκλος δὲ ἀνεχώρει πολ-
λῶ εἰς τοῦπίσω, ἐκκλίνων τὴν ὀργὴν τοῦ πόρρω
βάλλοιτος Ἀπόλλωνος. ὁ Ἔκτωρ δὲ περὶ τὰς Σκαιὰς
πύλας ἤλαυνε τοὺς μονώνυχας ἵππους, ἐφρόντιζε γὰρ
καὶ ἐπεζήτει, ἥ ἴνα πολεμὴ κατὰ τὸν τάραχον πα-
λιν ἐλάσας τοὺς ἵππους, ἥ τοὺς λαοὺς εἰς τὸ τεῖ-
χος συναθροισθῆναι κελεύσειε. Ταῦτα δὲ αὐτῷ δια-
νοομένῳ παρέστη ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς ἄν-
δρὶ νέῳ τε καὶ ἰσχυρῷ, τῷ Ἀσίῳ, ὃς πρὸς μητρὸς θεῖος
ἦν τοῦ ἱππικοῦ Ἑκτορος, αὐτῷ ἀδελφός τῆς Ἑκάβης,

- 715 Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 "Ὅς Φρυγίην ναίεσκε ρόῃς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 "Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·
 Αἶθ' ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 720 Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσεις·
 Ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 Αἶκεν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων·
 "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ
 725 Ἴππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσεθ' ὁμίλον ἰών· ἐν δὲ Δαναοῖσι κυδοιμὸν
 Ἦκε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν·
 Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
 Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους·
 730 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον,
 Μάρμαρον ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψε·
 Ἦκε δ' ἐρεϊσάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἐκτορος ἥνιοχῆα
 735 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἴππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξείῃ λαῖ·
 Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
 Ὅστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι εἰοικώς,
 740 Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὅστέα θυμός·
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 "ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ρεῖα κυβιστᾷ·

υἱὸς δὲ τοῦ Δύμαντος, ὃς κατῴκει ἐν τῇ Φρυγίᾳ πα-
 ρὰ τὰ ρεύματα τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ. τούτῳ ὁ-
 μοιωθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀπόλλων ὁ υἱὸς τοῦ Δι-
 ὅς· ὦ Ἔκτορ, τί δήποτε ἀποπαύῃ τοῦ πολέμου; L
 οὐδαμῶς σε δεῖ· εἴθε ὅσον ἦττων καὶ ἀσθενέστερός
 εἴμι, τοσοῦτον κρείττων σοῦ εἶην· ταύτη γὰρ ἂν τα-
 χέως μισητῶς ἐκ τῆς μάχης ἀναχωρήσειας· ἀλλ' ἄ-
 γε ἐπὶ Πάτροκλον ἔλαυε τοὺς ἰσχυράνυχας ἵππους,
 εἴαν πως αὐτὸν ἀνέλγς, παράσχη δέ σοι καύχημα ὁ
 Ἀπόλλων. Οὕτως εἰπὼν ὁ θεὸς μὲν αὖθις ἐπορεύ-
 θη εἰς τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν· Ἔκτωρ δὲ ὁ λαμ-
 πρὸς προσέταξε τῷ συνετῷ Κεβριόῳ τοὺς ἵππους
 μαστίζειν εἰς τὸν πόλεμον· ὁ Ἀπόλλων δὲ εἰσῆλθεν
 εἰς τὸ πλῆθος παραγενόμενος, θόρυβον δὲ τοῖς Ἑλ-
 λησιν εἰέβαλε χαλεπὸν, τοῖς Τρωσὶ δὲ καὶ τῷ Ἔ-
 κτορι δόξαν ἐδωρεῖτο· Ὁ Ἔκτωρ δὲ τοὺς μὲν ἄλλους
 Ἑλλήνας ἠφίει, οὐδὲ ἀπέκτεινεν· ἐπὶ Πάτροκλον δ'
 οὗτος ἤλαυε τοὺς ἰσχυράνυχας ἵππους, ὁ Πάτρο-
 κλος δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἀπὸ τῶν ἵππων κατ-
 ἐπήδησεν ἐπὶ τὴν γῆν, τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ δόρυ κρα-
 τῶν, τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἔλαβε πέτραν, μάρμαρον τραχὺν,
 ὃν ἡ χεὶρ αὐτοῦ περιεκάλυψεν, ἀφῆκε δὲ ἀντιβάς,
 οὐδ' ἐπὶ πολὺ ἀπέειχετο αἰδρὸς, οὐδὲ ματαίως ἔπεμψε
 τὸν λίθον, ἔπληξε δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Ἑκτορος τὸν
 Κεβριόνην τὸν νόθον υἱὸν τοῦ ὑπερειδόξου Πριάμου
 κατέχοντα τὰς ἡνίας τῶν ἵππων, κατὰ τὸ μετώπιον
 (μεσόφρουι) τῷ ὀξεῖ λίθῳ, ἀμφοτέρας δὲ τὰς ὀφρῦς
 συνέχεε καὶ συνέτριψεν ὁ λίθος, οὐδὲ ἀντέσχευεν αὐτῷ
 τὸ ὅστουν, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ κατέπεσον εἰς γῆν ἐν τῇ
 κόνει αὐτόθι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν, οὗτος δὲ ὁμοιος
 κυβιστῇ κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ καλῶς εἰργασμέου ὀχή-
 ματος, ἀπέλιπε δὲ τὰ ὅστα ἡ ψυχὴ. Πρὸς τοῦτον δὲ
 σκώπτων καὶ χλευάζων εἶπες, ὦ Πάτροκλε ἵππικέ·
 Φεῦ φεῦ, ὄντως πάνυ εὐκίνητος καὶ κοῦφος ἔτος ὁ ἀνὴρ,
 ὃς ῥαδίως καταδύνει, εἴ που δὴ καὶ ἐν τῇ τοὺς ἰχθύας

- Εἰ δὴ ποὺ καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 745 Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη.
 Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ.
 Ἦ ρά καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωϊ βεβήκει,
 Οἷμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
 750 Ἐβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
 Ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε.
 Τῷ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, θηρινθήτην.
 Ὡτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 755 Ἀμφω πειναοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 Ὡς περὶ Κεβριόναο δῶα μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῶα νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει.
 760 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
 Ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζόμεν ὕλην,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιδόν τε κράνειαν,
 765 Ἄι τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον ταυυήκας ὄζους
 Ἠχῇ θεσπέσῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων.
 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Διγυνοῦν, οὐδ' ἕτεροι μνώσιτ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
 770 Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες·

ἔχούσῃ θαλάσῃ παραγένοιτο, πολλοὺς ἂν ἐμπλήσειεν οὗτος ὁ ἀνὴρ, ὅστρεα ζητῶν, ἐκ τῆς νεῶς καταπιδῶν, εἰ καὶ δυσχείμερος (χαλεπαίνουσα) εἴη ἡ θάλασσα, ὥς καὶ νῦν ἐν τῇ πεδιάδι ραδίως ἐκ τῶν ἵππων καταδύνει· ὄντως δὴ καὶ ἐν τοῖς Τρῶσι κολυμβηταὶ εἰσὶν· οὕτως εἰπὼν ἐπὶ τὸν ἥρωα Κεβριόνην ὥρμησεν ὄρμημα λέοντος ἔχων, ὅστις ἐπαύλεις διαφθείρων ἐτρώθη κατὰ τὸ στήθος καὶ ἡ αὐτοῦ δύναμις ἀπώλεσεν αὐτόν· οὕτως, ὦ Πάτροκλε πρόθυμος ἐπιδήσας ἐπὶ τὸν Κεβριόνην· ὁ Ἔκτωρ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἀπὸ τῶν ἵππων κατεπήδησεν ἐπὶ τὴν γῆν· οὗτοι δὲ περὶ τοῦ Κεβριόνου καθάπερ λέοντες ἐμαχέσαντο, οἵτινες ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους περὶ ἐλάφου ἀνγρημένης ἀμφότεροι πεινῶντες μεγαλοφρονοῦντες μάχονται· οὕτω δὴ περὶ τοῦ Κεβριόνου οἱ δύο ἔμπειροι τῆς μάχης ὅτε Πάτροκλος ὁ υἱὸς τοῦ Μενoitίου, καὶ ὁ λαμπρὸς Ἔκτωρ ἐφίεντο τεμεῖν ἀλλήλων τὸ σῶμα σιδήρῳ ἀνηλεεῖ· ὁ μὲν οὖν Ἔκτωρ ἐπειδὴ ἔλαβε κατὰ τὴν κεφαλὴν οὐκ ἠφίει· ὁ Πάτροκλος δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους κατεῖχεν ἀπὸ τοῦ ποδός· οἱ ἄλλοι δὲ Τρῶες καὶ Ἕλληνες συνῆγον καὶ συνῆπτον ἰσχυράν μάχην· ὥσπερ δὲ ὁ Νότος τε καὶ ὁ Εὖρος ἐριδαίνουσι καὶ ἀντιβάλλουσιν ἀλλήλοις ἐν τοῖς βασίμοις καὶ κοίλοις τόποις τοῦ ὄρους τὴν βαθεῖαν καὶ πυκνὴν ὕλην παρακινεῖν φηγόν τε καὶ μελίαν, καὶ μακρόφλοιον κράνειαν, αἱ δὴ πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τοὺς μακροὺς κλάδους σὺν μεγάλῳ καὶ θαυμαστῷ ἤχῳ, κτύπος δὲ γίνεται συντριβόμενων· οὕτως οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ἕλληνες κατ' ἀλλήλων ἐπιπιδῶντες ἀπέκτεινον, οὐδέτεροι ἐμέμνηντο φυγῆς ὀλεθρίας, πολλὰ δὲ περὶ τὸν Κεβριόνην δόρατα ὀξέα ἐπάγησαν, καὶ οἵστοι' πτερὰ ἔχοντες ἀπὸ τῆς νευρᾶς ἐκπιδῶντες, πολλοὶ δὲ λίθοι χειροπλη-

Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλη' ἀσπίδας ἐστιφέλιξε
 Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν, ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κοίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων·

Ἦφρα μὲν ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 775 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·

Ἦμος δ' ἥλιος μετενείσσετο βουλυτοΐδε,
 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
 Ἐκ μὲν Κεβρίονην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν,
 Τρώων ἐξ εἰοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·

780 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῶν ἀτάλαντος Ἄρῃ·
 Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Ἐρθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·

785 Ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
 Δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
 Στῇ δ' ὄπιθε, πληῆξεν δὲ μετάφρεον, εὐρέε τ' ὤμῳ
 Χεῖρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε·

790 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνησαν δὲ ἔθειραι
 Αἵματι καὶ κοινήσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 Ἴπποκόμον πῆληκα μιάνεσθαι κοινήσιν·

795 Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
 Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 Ἦ, κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
 Πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,

Θεῖς μεγάλοι τὰς ἀσπίδας παρεκίνησαν μαχομένῳ
περὶ αὐτόν. οὗτος δὲ ἐν τῇ συστροφῇ τῆς κόινεως ἔκει-
το μέγας μεγάλως, ἐπιλαθόμενος τῆς ἱππικῆς. Ὅτε
μὲν οὖν ὁ ἥλιος περὶ τὸ μέσον ἦν τοῦ οὐρανοῦ, τότε
πάνυ ἀμφοτέρων ἤπνοντο τὰ βέλη, ἐπιπτε δὲ καὶ
ἀπέθνησκεν ὁ λαός. ὀπνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἐπορεύετο
πρὸς τὴν ἐσπέρην, τινικαῦτα δὴ οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ
μέτρον κρείττονες ἦσαν, καὶ τὸν μὲν ἦρωα Κεβριό-
νην ἐκ τῶν βελῶν εἴλκυσαν ἐκ τῆς μάχης τῶν Τρώ-
ων, καὶ ἐκ τῶν ὤμων ἀφείλοντο τὰ ὄπλα. ὁ Πάτρο-
κλος δὲ τοῖς Τρωσὶν χαλεπὰ διανοούμενος ἐφώρμη-
σεν· τρὶς μὲν οὖν ἐφώρμησεν, ὅμοιος τῷ ταχεῖ Ἄρει
καταπληκτικῶς βοῶν, τρὶς δὲ ἐννέα ἄνδρας ἀπέκτει-
νεν. ἀλλ' ὀπνίκα δὴ τὸ τέταρτον ἐφώρμησεν ὅμοιος
θεῷ, τινικαῦτα δὴ σοι, ὦ Πάτροκλε, ἐφάνη τὸ τέ-
λος τοῦ βίου, ἀπῆντησε γάρ σοι ὁ Φοῖβος ἐν τῇ κρα-
ταίᾳ μάχῃ φοβερός· οὗτος μὲν τοῦτον ἐπιόντα κατὰ
τὸν τάραχον καὶ τὴν μάχην οὐκ ἐθεάσατο, ἀέρι γὰρ
πολλῷ κεκαλυμμένος ἀπῆντησεν, ἔστη δὲ ὀπισθεν,
ἔπληξε δὲ τὸ μετὰφρενον, καὶ τοὺς πλατεῖς ὤμους
χειρὶ καταφέρει καὶ πλαγίως διατεταμένη· περινε-
χθέντες δὲ ἐστράφησαν καὶ ἐσκοτώθησαν αὐτῷ οἱ ὀ-
φθαλμοί. τούτου δὲ ἀπὸ μὲν τῆς κεφαλῆς ἐξέβαλε
τὴν περικεφαλαίαν ὁ καθαρὸς Ἀπόλλων, αὕτη δὲ κυ-
λιομένη κτύπον ἀπετέλει ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν ἱππῶν
ἢ παραμήκεις ἔχουσα τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὁπὰς πε-
ρικεφαλαία· ἐμολύνθησαν δὲ αἱ τρίχες αἵματι καὶ κό-
νει. πρότερόν γε μὴν οὐχ ὅσιον ἦν τὴν ἱππεΐαις θρι-
ξὶ κοσμουμένην περικεφαλαίαν μολύνεσθαι κόνει· ἀλ-
λὰ κεφαλὴν ἀνδρός θεοῦ, καὶ μέτωπον ἡδὺ ἐφύλαττε
καὶ ἔσωζε τοῦ Ἀχιλλέως. τότε δὲ ὁ Ζεὺς τῷ Ἑκτορι
ἐδωρήσατο φορεῖν ἐν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ, ἐγγὺς δὲ αὐ-
τῷ ἢ φθορά, καὶ ὁ θάνατος ἦν. ὅλον δὲ τὸ μακρὸν
δόρυ συνετρίβη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τὸ βαρὺ, τὸ

- Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 800 Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
 Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 Τὸν δ' ἄτη φρένας ἔϊλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδιμα γυῖα·
 Στῇ δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 805 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 Ἐγχεῖ θ', ἵπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλως, Πατρόκλεις ἵππευ,
 810 Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χροὸς ἀρπάζας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 ἈΨ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ ἀλεείνων.
 815 Ἐκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἈΨ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεῖ χαλκῷ,
 Ἀγχιμόλόν ρά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἥκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 820 Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 Ὡ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω·
 Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίῃφι.
 Ὡς πολέας πέφροντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 825 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπνύρα·
 Καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

μέγα, τὸ στερεόν, τὸ σιδήρῳ ὠπλισμένον. ἐκ τῶν ὤμων δὲ ἡ ἀσπίς σὺν τῷ λώρῳ τῷ ἀναφορεῖ εἰς γῆν κατέπεσεν ἡ μεγάλη καὶ μέχρι τῶν ποδῶν διήκουσα, ἔλυσεν δὲ αὐτῷ τὸν θώρακα ὁ βασιλεὺς Ἀπόλλων ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, τοῦτον δὲ βλάβῃ κατέλαβε κατὰ διαίοιαν, ὑπελύθησαν δὲ τὰ λαμπρά μέλη. ἔστι δὲ ἐκπλαγεῖς, ὅπισθεν δὲ τὰ μετάφρενα δόρατι ὅξεϊ καὶ τμητικῷ μεταξὺ τῶν ὤμων ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔτρωσεν ἀνὴρ Δάρδανος ὁ υἱὸς τοῦ Πάνθου, ὁ Εὐφορβος, ὃς τοὺς ἡλικας ἐνίκα δόρατί τε καὶ ἵππικῇ καὶ ποσὶ ταχέσι, καὶ γάρ ποτε εἴκοσιν ἄνδρας κατεβίβασεν ἀπὸ τῶν ἵππων, πρῶτον ἐλθὼν σὺν τοῖς ἄρμασι γυμναζόμενος τὰ τοῦ πολέμου. οὗτός σοι πρῶτον ἐπαφῆκε τὸ δόρυ, ὦ Πάτροκλε ἵππικῇ, οὐδὲ ἀπέκτεινεν, ἀλλ' οὗτος μὲν αὖθις εἰς τοῦπίσω ἔδραμεν, συνεμίγη δὲ τῷ πλήθει, ἀρπάσας ἐκ τοῦ σώματος τὸ ἐκ τῆς μελίας δόρυ, οὐδὲ ὑπέμεινε τὸν Πάτροκλον, καίπερ ὄντα γυμνὸν ἐν τῇ μάχῃ. ὁ Πάτροκλος δὲ τῇ πληγῇ τοῦ θεοῦ, καὶ τῷ δόρατι καταπονηθεὶς, ὀπίσω εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ἀνεχώρει, ἐκκλίνων τὴν θανατηφόρον μοῖραν. ὁ Ἑκτωρ δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο τὸν μεγαλόψυχον Πάτροκλον εἰς τοῦπίσω ἀναχοροῦντα, τετρωμένον σιδήρῳ ὅξεϊ καὶ τμητικῷ, σύνεγγυς αὐτῷ ἐπῆλθε κατὰ τὰς τάξεις, ἔτρωσε δὲ τῷ δόρατι, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ λαγόνος, εἰς τὸ πρόσω δὲ τὸν σίδηρον διεπέρασεν, ἐκτύπησε δὲ καταπεσὼν, μεγάλως δὲ ἐλύπησε τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ δὲ ὅτε λέων χοῖρον ἄγριον ἰσχυρὸν ἐβιάσατο, καὶ κατηγνίστατο μάχῃ, οἵτινες ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους μεγαλοφρονούντες μάχονται περὶ πηγῆς μικρᾶς, θέλουσι δὲ πιεῖν ἀμφοτέροι, πολλὰ δὲ αὐτὸν πνευστιῶντα ὁ λέων ἀπέκτεινεν ἰσχύϊ· οὕτω πολλοὺς ἀναιροῦντα τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου Ἑκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ἐκ τοῦ σύνεγγυς δόρατι τὴν ψυχὴν ἀφείλετο, καὶ ἐπ' αὐτῷ καυχώμενος λόγῳ ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτόν·

- Πάτροκλ', ἥπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας,
 Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 830 Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
 Ἥμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' εἰθάδε γυῖπες ἔδονται.
 Ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 835 Ὅς πού σοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
 Μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 Αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 Ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθε.
 840 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππευ.
 Ἦδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 Ῥηϊδίῳ· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοιοῦτοι δ' εἴπέρ μοι εἰέκοσιν ἀντεβόλησαν,
 845 Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 Ἀλλά με μοῖρ' ὅλοη, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
 Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὐ θιν οὐδ' αὐτὸς διρὸν βέη, ἀλλά τοι ἦδη
 850 Ἀγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
 Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
 Φυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη αἰδόςδε βεβήκει,
 Ὅν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.

⁵Ω Πάτροκλε, ὄντως που ὤήθης ἐκπορθήσῃ τὴν ἡμετέραν πόλιν, τὰς Τρωϊκάς δὲ γυναῖκας, τὴν ἐλευθέραν ζωὴν ἀφελόμενος, ἄξιον ἐν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν ἀγαπητὴν γῆν τὴν πατρίδα· μωρὲ καὶ ἀνόητε, ἔμπροσθεν δὲ τῶν οἱ ταχεῖς ἵπποι τοῦ Ἑκτορος τοῖς ποσὶν ὥρμηνται πολεμεῖν, δόρατι δὲ ἐγὼ διαπρέπω ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς Τρωσὶν, ὅστις αὐτοῖς ἀποσοβῶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ θανάτου ἡμέραν, σὲ δὲ ἐνταῦθα τὰ ὄρνεα φαγοῦνται· φεῦ ἄθλιε, οὐδέ σοι Ἀχιλλεὺς γενναῖος ὦν ἐβοήθησεν, ὅστις σοι πάνυ πολλὰ παραμένων ἐνετέλλετο ἀπίωντι· μὴ μοι πρότερον ἐπαιέλθῃς, ὦ Πάτροκλε ἱππικέ, ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, πρὶν τὸν τοῦ ἀνδροκτοίου Ἑκτορος χιτῶνα ἡμαγμένον διαρρήξαι περὶ τὰ στήθη· οὕτω που εἶπε πρὸς σέ, σοὶ δὲ τῶ ἀνόητῳ κατέπειθε τὴν διανοίαν. Πρὸς τοῦτον δὲ ὀλίγον ἔχων τὸ δρᾶν εἶπες, ὦ Πάτροκλε ἱππικέ· ὄντως νῦν, ὦ Ἑκτορ, πάνυ ἐπικαυχῶ, σοὶ γὰρ ἐδωρήσατο τὴν νίκην Ζεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, καὶ ὁ Ἀπόλλων, οἵτινές με κατηγωνίσαντο ραδίως, αὐτοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφείλοντο τὰ ὅπλα· τοιοῦτοι δὲ εἶπερ καὶ εἴκοσί μοι ἀπῆντησαν, πάντες ἂν αὐτόθι ἀπώλοντο ἀναιρεθέντες ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ δόρατος. ἀλλὰ με μοῖρα ὀλεθρία καὶ θανατηφόρος, καὶ ὁ υἱὸς τῆς Λητοῦς ἀνεῖλεν. ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν δὲ ὁ Εὐφορβος, σὺ δὲ με τρίτος ἀποκτείνεις. ἄλλο δὲ σοι λέξω, σὺ δ' ἔμβαλον αὐτὸ εἰς τὴν σὴν διάνοιαν· οὗτοι οὐδὲ σὺ ἐπὶ πολὺν χρόνον ζήσεις, ἀλλ' ἤδη σοι ἐγγὺς παρεγένετο ὁ θάνατος καὶ ἡ ἰσχυρὰ μοῖρα, ἀναιρεθσομένῳ ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ. Οὕτω δὲ εἰπόντα αὐτὸν ἐκάλυψε τὸ τέλος τοῦ θανάτου· ἡ ψυχὴ δὲ ἐκ τῶν μελῶν ἀποπτᾶσα εἰς τὸν ἄδην κατέει τὴν ἑαυτῆς μοῖραν θρηνοῦσα, καταλιποῦσα τὸ γενναῖον σῶμα, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας

- 855 Τὸν καὶ τεθνεῶτα προσνύδα φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 Τίς δ' οἶδ' εἶκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
 Φθῆνι ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 ὦς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
- 860 Εἵρυσεν, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὥς' ἀπὸ δουρός·
 Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Ἀυτομέδοντα βεβήκει,
 Ἀντίθεον Θεράποντα ποδάκεος Αἰακίδαο·
 Ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμβροτοὶ, οὓς Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα·

ἄκμῃν·. Πρὸς τοῦτον δὲ καὶ τεθνηκότα ἔλεγεν ὁ λαμ-
πρὸς Ἑκτωρ· ὦ Πάτροκλε, τί δή μοι μαντεύῃ καὶ
προλέγεις τὸν ἀφανιστικὸν θάνατον; τίς δὲ οἶδεν εἰ
Ἀχιλλεὺς οὐίος τῆς καλλικόμου Θέτιδος φθαίῃ ἀπο-
λέσσας τὴν ψυχὴν, πληγεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ δόρατος;
Οὕτω δὴ εἰπὼν τὸ σιδηροῦν δόρυ ἐκ τοῦ τραύματος
εἵλκυσε λακτικῶς ἐπιβάς, τοῦτον δὲ ἐπὶ τὰ μετὰ-
φρενα ὤθησεν ἀπὸ τοῦ δόρατος· παραχρῆμα δὲ σὺν
τῷ δόρατι ἐπὶ τὸν Αὐτομέδοντα ὥχετο τὸν ἰσόθεον
θεράποντα τοῦ ταχύποδος ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ, ἐφίε-
το γὰρ βαλεῖν, τοῦτον δὲ ἐξέφερον οἱ ταχεῖς ἵπποι
καὶ θεῖοι, οὓς τῷ Πηλεΐ οἱ θεοὶ ἔδωκαν δῶρα λαμπρά.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΔΙΛΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρνήφιλον Μενέλαον,
 Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτῆτι·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μῆτ'
 5 Πρωτοτόκος, κινυρῇ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο.
 ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃ
 Τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελὴς ἀμέλῃσιν
 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρνήφιλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

οὐδ' ἐπληρώθησαν δ' ἄρα αὐτῶ τὰ μέλη ἐν-
 ἰός τε καὶ δυνάμεως, ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους δὲ
 ὤχετο δὴ μεγάλως βοῶν, ἐφαίνετο δὲ πᾶσιν
 ἐριλαμπόμενος ποῖς ὅπλοις τοῦ μεγαλοψύ-
 του Πηλέως, παρώξυνε δὲ ἕκαστον ἐπερχό-
 λους, τὸν τε Μέσθλην, καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ
 οὐκ οὐκ, καὶ τὸν Ὀρσίλοχον, καὶ τὸν Ἀστερο-
 καὶ τὸν Διήνορα, καὶ τὸν Ἰππόθοον, καὶ τὸν
 καὶ τὸν Χρόμιον, καὶ τὸν Ἐννομον τὸν οἴωνο-
 τούτους οὕτως διεγείρων λόγους ταχεῖς ἔλε-
 ούσατε, ὦ πλεῖστα γένη τῶν περιοίκων βοη-
 γὰρ ἐγὼ πλῆθος ζητῶν, οὐδὲ δεόμενος, δεῦ-
 ρς συνθήροισα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων πολέμων.
 οὐ μοι τις γυναικας τῶν Τρώων καὶ τὰ μι-
 α προθυμῶς σάζοιτε καὶ φυλάττοιτε ἀπὸ τῶν
 ἱμῶν Ἑλλήνων. ταῦτα διανοούμενος δῶροις
 χίαις καταπονῶ τοὺς Τρῶας, τὴν ὑμέτεραν
 προθυμίαν αὐξάνω, δι' ὃ νυνί τις κατ' εὐ-
 κῶν ἢ τεθνήτω, ἢ σωθήτω, αὕτη γὰρ ἐ-
 οῦ πολέμου ὁμιλία, ἥγουν οὕτω δεῖ ἀνα-
 αἰ ἐν τῷ πολέμῳ. ὃς δ' ἂν τὸν Πάτροκλον
 εὐνηκότα ἐλκύσῃ πρὸς τοὺς ἰππικούς Τρῶ-
 ῶρήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ Αἴας, τὸ ἥμισυ τῶν
 ἀπομερίσω αὐτῷ, τὸ ἥμισυ δὲ ἐγὼ λήφο-
 δόξα δὲ αὐτῷ ποσαύτη ἔσται, ὅσπερ καὶ
 τῶς εἶπεν. οὗτοι δὲ εὐθὺ τῶν Ἑλλήνων ἰ-
 σταντες καὶ συνασπίσαντες συνωρμήθησαν τὰ
 ἵνατείναντες, πάνυ δὲ αὐτῶν ἡ ψυχὴ ἥλπι-
 ῖσειν τὸν νεκρὸν ἀπὸ τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ
 μῶνος, οἱ μωροὶ καὶ ἄφρονες ὄντως ἐπ' αὐ-
 ς πολλῶν ἀφείλετο. καὶ τότε δὴ Αἴας εἶπε
 κατὰ πόλεμον ἀγαθὸν Μενέλαον. ὦ φίλ-
 Μενέλαε ἐνδοξότατα τεθραμμένε, οὐκέτι ἡ-

III.

16

καὶ φονικὸς, ἐπληρώθησαν δ' ἄρα αὐτῷ τὰ μέλη ἐν-
 τὸς ἰσχύος τε καὶ δυνάμεως, ἐπὶ τοὺς ἐνδόξους δὲ
 βοηθούς ὥχετο δὴ μεγάλως βοῶν, ἐφαίνετο δὲ πᾶσιν
 αὐτοῖς περιλαμπόμενος τοῖς ὅπλοις τοῦ μεγαλοφύ-
 χου υἱοῦ τοῦ Πηλέως, παρῴζυνε δὲ ἕκαστον ἐπερχό-
 μενος λόγοις, τὸν τε Μέσθλην, καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ
 τὸν Μέδοντα, καὶ τὸν Ὀρσίλοχον, καὶ τὸν Ἀστερο-
 παῖον, καὶ τὸν Διήνορα, καὶ τὸν Ἴππόθοον, καὶ τὸν
 Φόρκυν, καὶ τὸν Χρόμιον, καὶ τὸν Ἐννομον τὸν οἰωνο-
 σκόπον· τοὺτους οὕτως διεγείρων λόγους ταχεῖς ἔλε-
 γεν· Ἀκούσατε, ὧ πλεῖστα γένη τῶν περιοίκων βοη-
 θῶν, οὐ γὰρ ἐγὼ πλῆθος ζητῶν, οὐδὲ δεόμενος, δεῦ-
 ρο πάντα συνήθροισα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων πολέμων·
 ἀλλ' ὅπως μοι τὰς γυναῖκας τῶν Τρῶων καὶ τὰ μι-
 κρὰ τέκνα προθύμως σῴζοιτε καὶ φυλάττοιτε ἀπὸ τῶν
 φιλοπολέμων Ἑλλήνων· ταῦτα διανοούμενος δῶροις
 καὶ εὐωχίαις καταπονῶ τοὺς Τρῶας, τὴν ὑμετέραν
 δὲ πάντων προθυμίαν αὐξάνω, δι' ὃ νυνὶ τις κατ' εὐ-
 θὺ ἐφορμῶν ἢ τεθνᾶτω, ἢ σωθήτω, αὕτη γὰρ ἐ-
 στίη ἡ τοῦ πολέμου ὁμιλία, ἥγουν οὕτω δεῖ ἀνα-
 στρέφεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ· ὅς δ' ἂν τὸν Πάτροκλον
 καίπερ τεθνηκότα ἐλκύσει πρὸς τοὺς ἵππικους Τρῶ-
 ας, ὑποχωρήσει δὲ αὐτῷ ὁ Αἴας, τὸ ἥμισυ τῶν
 λαφύρων ἀπομερίσω αὐτῷ, τὸ ἥμισυ δὲ ἐγὼ λήψο-
 μαι, ἡ δόξα δὲ αὐτῷ πσαύτη ἔσται, ὅσηπερ καὶ
 ἐμοί· Οὕτως εἶπεν· οὗτοι δὲ εὐθὺ τῶν Ἑλλήνων σί-
 φος ποιήσαντες καὶ συνασπίσαντες συνωρμήθησαν τὰ
 δόρατα ἀνατείναντες, πάνυ δὲ αὐτῶν ἡ ψυχὴ ἥλπι-
 ζεν ἐλκύσειν τὸν νεκρὸν ἀπὸ τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ
 τοῦ Τελαμῶνος, οἱ μωροὶ καὶ ἄφρονες· ὄντως ἐπ' αὐ-
 τῷ ψυχὰς πολλῶν ἀφείλετο· καὶ τότε δὴ Αἴας εἶπε
 πρὸς τὸν κατὰ πόλεμον ἀγαθὸν Μενέλαον· ὦ φίλ-
 τατε, ὧ Μενέλαε ἐνδοξότατα τεθραμμένε, οὐκέτι ἡ-

- "Ελπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο
 240 Οὐ τι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο;
 "Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,
 "Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δείδια, μήτι πάθῃσι,
 Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει·
 "Εκτωρ ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 245 Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἦντις ἀκούσῃ.
 "Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 "Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 "ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Οἵτε παρ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνωνι καὶ Μενελάῳ,
 250 Δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπνηεῖ·
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 Ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδρην·
 Ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεισιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 "Ὡς ἔφατ'· ὅξυ δ' ἄκουσεν Οἴλῃος ταχὺς Αἴας·
 Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δῆϊοτῆτα·
 Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ἐπ' αὖν Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντῃ·
 260 Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 "Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ·
 "Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διῖπετέος ποταμοῖο
 Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ρόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 Ἡϊόνες βοῶωσιν, ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω·
 Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

μᾶς αὐτοὺς ἐλπίζω ὑποστρέφειν ἐκ τοῦ πολέμου, οὐδαμῶς ποσοῦτον φοβοῦμαι περὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ Πατρίκλου, ὃς ταχέως ἂν ἐμπλήσῃ τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα, ὅσον δέδοικα περὶ τῇ ἐμῇ κεφαλῇ μή τι πάθῃ, καὶ τῇ σαυτοῦ, ἐπεὶ δὴ νέφος πολέμου πάντα περικαλύπτει· ὁ Ἐκτωρ δὲ ἡμῖν ἀναφαίνεται μέγας ἀφανισμός. ἀλλ' ἄγε συγκαλεῖ τοὺς ἀριστεὰς τῶν Ἑλλήνων, εἴαν τις ἀκούσῃ. Οὕτως εἶπεν· ὑπήκουσε δὲ ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Μενέλαος, ἐβόησε δὲ τραυῶς καὶ ἐξακούστως τοῖς Ἑλλησι φωνῶν· ὦ φίλοι ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες παρὰ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ τῷ Μενελάῳ τὰ δημόσια ἀναλίσκουσι καὶ ἄρχουσιν ἅπαντες λαῶν, ἐκ τοῦ Διὸς δὲ δόξα καὶ τιμὴ ἔπεται καὶ ἀκολουθεῖ. χαλεπὸν δέ μοι ἐστὶ διασκοπεῖσθαι ἕκαστον τῶν ἡγεμόνων, ποσαύτη γὰρ μάχη πολέμου διηγέρθη· ἀλλὰ τις αὐτὸς παραγενέσθω, ἀνάξιον δὲ καὶ μεμπτὸν ἡγεῖσθω ἐν τῇ ψυχῇ τὸν Πάτροκλον γενέσθαι παίγνια ταῖς Τρωϊκαῖς κυσίν. Οὕτως εἶπεν· ὁξέως δὲ ἤκουσεν ὁ τοῦ Οἰλέως ταχύπους Αἴας, πρῶτος δὲ ἐναντίον ἐπῆλθε τρέχων εἰς τὴν μάχην, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Ἰδομενεὺς, καὶ ὁ θεράπων τοῦ Ἰδομενέως ὁ Μηριόνης ὅμοιος τῷ τοὺς ἄνδρας ἀποκτείνοντι Ἄρει· τῶν ἄλλων δὲ τίς ἂν τῇ ἑαυτοῦ διανοίᾳ τὰ ὀνόματα εἴποι, ὅσοι δὴ μετὰ ταῦτα Ἕλληνες μάχην διέγειραν καὶ συνηύξησαν. Οἱ Τρῶες δὲ προέτυφαν καὶ ἀντέβαλον ἀθρόοι, ἡγέτο δὲ ὁ Ἐκτωρ. ὥσπερ δὲ ὅτε ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἐκ τοῦ Διὸς γεγεννημένου ποταμοῦ περιηγεῖ τὸ μέγα κύμα πρὸς τὴν ῥύσιν, τὰ ἄκρα δὲ τῶν αἰγιαλῶν περιβοῶσιν, ἐκβρασσομένης τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἕξω· ποσαύτη δὴ οἱ Τρῶες βοῇ ἐχώρουν· οἱ Ἕλληνες δὲ ἔστησαν περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου μίαν

- "Εστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσι χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
 Λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἥερα πολλήν
 270 Χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
 "Οφρα ζῶδες ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσησε δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἐταίρους·
 "Ῥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
 275 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 Ἄλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῖ
 Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξε
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 "Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὲ εἵκελος ἀλκὴν
 Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζινοὺς
 Ῥηϊδίῳς ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος διὰ βήστας·
 "Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
 285 Ῥεῖα μετεισάμενος Τρῶων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 "Αστὺ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
 "Ἦτοι τὸν, Αἰθροῖο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἰππόβοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμινην,
 290 Διησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 "Εκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 "Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἰεμένων περ·
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
 Πλῆξ' αὐτοσχεδίνην, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·

ψυχὴν ἔχοντες, περιφραχθέντες ταῖς χαλκῷ ἡρμα-
 σμέναις ἀσπίσι, περὶ δὲ τὰς ἑαυτῶν λαμπρὰς πε-
 ρικεφαλαίας ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου αἶρα πολὺν ἔχεν,
 ἐπεὶ οὐδὲ τὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου ἐμίσει τὸ πρῶν,
 ὁπνίκα ζῶν θεράπων ἦν τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ,
 μισητὸν δὲ ἄρα ἠγήσατο γενέσθαι αὐτὸν ἐπίτευγμα
 καὶ σπάραγμα ταῖς τῶν πολεμίῳ̃ν κυσὶ ταῖς Τρωϊ-
 καῖς· δι' ὃ καὶ βοηθεῖν αὐτῷ διήγειρε τοὺς φίλους.
 πρότερον δὲ οἱ Τρῶες ἀπεωθήσαντο τοὺς ἀξιοθεάτους
 Ἕλληνας, τὸν νεκρὸν δὲ καταλιπόντες εἰς φυγὴν ἐ-
 τράπησαν, οὐδέ τινα αὐτῶν οἱ μεγαλόψυχοι Τρῶες
 ἀνείλον τοῖς δόρασιν, καίπερ προθυμούμενοι, ἀλλὰ
 τὸν νεκρὸν εἴλκυον, ἐπ' ὀλίγον δὲ καὶ τούτου οἱ Ἕλ-
 ληνες ἐμέλλον ἀποστήσεσθαι· πάνυ γὰρ αὐτοὺς τα-
 χέως μετακαλεσάμενος συσραφῆναι ἐποίησεν ὁ Αἴας,
 ὃς καὶ κατὰ τὴν μορφήν καὶ κατὰ τὴν πράξιν πε-
 ριεγίνετο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μετὰ τὸν ἀμώμητον
 υἱὸν τοῦ Πηλέως· ὥρμησε δὲ διὰ τῶν πρωταγωνι-
 στῶν ὅμοιος τὴν δύναμιν χοίρω ἀγρίῳ, ὅστις ἐν τοῖς
 ἔρεσι κύνας, καὶ νέους ἀκμάζοντας ῥαδίως διεσκέ-
 δασε συστραφεῖς κατὰ τὰ κοῖλα καὶ ὑδρηλά καὶ
 βάσιμα τοῦ ὄρους. Οὕτως ὁ τοῦ λαμπροῦ Τελαμῶ-
 νος υἱὸς Αἴας ὁ λαμπρὸς, εὐχερῶς μεθορμήσας διε-
 σκέδασε τὰς τάξεις τῶν Τρώων, οἱ περὶ τὸν Πάτρο-
 κλον ἴσταντο, διεννοοῦντο δὲ τὰ μάλιστα πρὸς τὴν
 ἑαυτῶν πόλιν ἐλκύσαι, καὶ δόξαν λαβεῖν. Τοῦτον
 μὲν οὖν ὁ Λήθου τοῦ Πελασγοῦ λαμπρὸς υἱὸς ὁ Ἴπ-
 πόθοος εἴλκεν ἀπὸ τοῦ ποδὸς κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μά-
 χην, δῆσας λάρῳ παρὰ τὸν ἀστράγαλον περὶ τὰ με-
 γάλα νεῦρα, τῷ Ἑκτορι καὶ τοῖς Τρωσὶ τὰ πρὸς
 χάριν ποιοῶν· ταχέως δὲ αὐτῷ ἐπῆλθε δεινόν, ὅπερ
 αὐτῷ οὐδεὶς ἐκείνων διεκώλυσε, καίπερ προθυμουμέ-
 νων· τοῦτον γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνός ἐφορμήσας
 διὰ τοῦ πλήθους ἐπληξεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς διὰ τῆς
 περικεφαλαίας τῆς σιδηρᾶς παραγναθίδας ἐχούσης,

- 295 Ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ,
 Πληγεῖσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλος δέ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἵματ' εἰς τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
- 300 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
- 305 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχέδιον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν,
 Φωκίων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 Οἰκίᾳ νακετάσκει, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσει·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
- 310 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεύατον ὦμον ἀνέσχε,
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαίφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
 Ἴπποθόφῳ περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 Ῥῆξε δὲ Θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
- 315 Ἦφουσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ·
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκροῦς,
 Φόρκυν, θ' Ἴππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὦμων·
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρνηφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
- 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 Κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῃ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων

ἱρράγη δὲ καὶ διεσχίσθη ἡ θριξὶν ἰππείαις δαδυνο-
 μενὴν περικεφαλαία περὶ τὸ τοῦ δόρατος ὀξύ τυπεῖσα
 δόρατι μεγάλῳ, καὶ χειρὶ παχείᾳ, καὶ ἰσχυρᾷ. ὁ
 ἐγκέφαλος δὲ ἀνεπήδησε καὶ ἐξέρρευσε ἐκ τοῦ τραύ-
 ματος παρὰ τὴν ἀνάτασιν τοῦ κράνου, ἢ παρὰ τὸν αὐ-
 λὸν, ἥγουν τὸ μέρος τοῦ δόρατος, εἰς δὲ τὸ ξύλον ἐμ-
 βάλλεται, κεκραμένος τῷ αἵματι, τσύτου δὲ αὐτόθι
 διελύθη ἡ δύναμις, ἐκ τῶν χειρῶν δὲ ἀφῆκεν εἰς γῆν
 τὸν πόδα τοῦ μεγαλοφύχου Πατρόκλου κατακεῖσθαι,
 οὗτος δὲ πλησίον αὐτοῦ κατέπεσεν ἐπὶ πρόσωπον πα-
 ρὰ τῷ νεκρῷ πόρρῳ ἀπὸ τῆς Λαρίσσης πόλεως τῆς με-
 γαλοβώλου καὶ εὐγείου, οὐδὲ τοῖς γονεῦσι τοῖς ἀγα-
 πιτοῖς ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα, ὀλιγοχρόνιος δὲ αὐτῷ ἡ
 ζωὴ ἐγένετο ἀναιρεθέντι δόρατι ὑπὸ τοῦ μεγαλοφύχου
 Αἴαντος. ὁ Ἐκτωρ δὲ κατὰ τοῦ Αἴαντος ἔβαλε δόρατι
 λαμπρῷ, ἀλλ' οὗτος μὲν καταπτικρὺ θεασάμενος ἐξέ-
 κλινε τὸ σιδηροῦν δόρυ πρὸς βραχὺ, αὐτὸς δὲ Σχέδιον
 τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλοφύχου Ἰφίτου τὸν ἐξόχως κρατίστον
 τῶν Φωκῶν, ὃς ἐν τῷ ἐνδόξῳ Πανοπεῖ τὴν οἰκίαν ᾧκει
 πολλῶν ἀνδρῶν βασιλεύων· τοῦτον ἔτρωσεν ὑπὸ τῷ μέ-
 σον τῆς κατακλείδος, διόλου δὲ τὸ ἄκρον τῆς σιδηρᾶς
 ἐπιδορατίδος παρὰ τὸ ἔσχατον τοῦ ὤμου διεπέρασεν,
 ἐφόρησε δὲ καταπεσῶν, ἤχησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐ-
 τῷ. ὁ Αἴας δὲ τὸν συνετὸν Φόρκυνα τὸν υἱὸν τοῦ Φαί-
 νοπος περὶ τὸν Ἰππόθοον στάντα ἐπληξε κατὰ τὸ μέ-
 σον τῆς γαστροῦ, διέρρηξε δὲ καὶ διέκοψε τὸ κοῖλον
 τοῦ θώρακος, τὰ ἔντερα δὲ ὁ σίδηρος ἠντλησεν· οὗτος
 δὲ χαμαὶ ἐν τῇ κόνει καταπεσῶν ἐλάβετο τῆς γῆς τῶν
 ἀγκῶνι, ὑπεχώρησαν δὲ οἱ τε πρωταγωνισταί, καὶ ὁ
 λαμπρὸς Ἐκτωρ. οἱ Ἕλληνες δὲ μεγάλως ἐβόησαν,
 εἴλκυσαν δὲ τοὺς νεκροὺς τὸν Φόρκυνα, καὶ τὸν Ἰππό-
 θοον, ἔλυσαν δὲ τὰ ὄπλα ἀπὸ τῶν ὤμων. Τότε δ' ἂν οἱ
 Τρῶες ὑπὸ τῶν φιλοπολέμων Ἑλλήνων ἀνέδραμον εἰς τὸ
 Ἴλιον δαμασθέντες καὶ ἠττηθέντες ἀσθενεῖα καὶ ἀναν-
 δρίᾳ, οἱ Ἕλληνες δ' ἂν δόξαν ἔσχον καὶ παρὰ τὴν τοῦ
 Διὸς πεπρωμένην τῇ ἑαυτῶν ἰσχύϊ καὶ δυνάμει, ἀλλ'

- Αἰνείαν ὦτρυνε, δέμας Περίφαντι εἰκῶς,
 Κήρυκι Ἥπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρί γέροντι
 325 Κηρύσσαν γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς·
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 Κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
 330 Πλήθεϊ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἦ Δαναοῖσι,
 Νίκη· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
 "Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 Ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἔκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοῖ, ἠδ' ἐπικούρων,
 Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηνίφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας·
 Ἄλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν' ὕπατον μῆστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 340 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μὴδ' οἷ γε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνεῖῶτα.
 "Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστω
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὐτάσε δουρὶ,
 345 Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.
 Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηνίφιλος Λυκομήδης·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 350 "Ὡς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,

αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων παρώξυι τὸν Αἰνείαν, ὁμοίως τὸ σῶμα Περιφαιτι τῷ κήρυκι τῷ υἱῷ τοῦ Ἠλύτου, ὅστις παρὰ τῷ γέροντι πατρὶ αὐτοῦ κηρύσσων ἐγήρασε, βελεύματα προσφιλῇ κατὰ διάνοιαν ἐπισάμενος· τούτῳ ὁμοιωθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀπόλλων ὁ υἱὸς τοῦ Διός·

ὦ Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ παρὰ γνώμην θεοῦ φυλάξαιτε τὸ ὑψηλὸν Ἴλιον; ὡς ἥδη ἐθεασάμην ἐγὼ ἄνδρας ἄλλους δυνάμει τε καὶ ἰσχυρὶ θαρρόυντας, καὶ ἀνδρία, καὶ πολυανθρωπία ἰδίᾳ, καὶ πλήθος ἐνδεές καὶ ἑλαττον ἔχοντας· ἡμῖν δὲ ὁ μὲν τοι Ζεὺς μᾶλλον βούλεται ἢ τοῖς Ἑλλήσι νίκην, ἀλλ' ὑμεῖς μέγας φοβεῖσθε καὶ τρέπεσθε, οὐδὲ πολεμεῖτε. Οὕτως εἶπεν· ὁ Αἰνείας δὲ τὸν πόρρῳ βάλλοντα Ἀπόλλωνα ἐνόησεν, ἐναντίον θεασάμενος, μέγας δὲ βοήσας εἶπε πρὸς τὸν Ἑκτορα·

ὦ Ἑκτορ, καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες τῶν Τρώων, καὶ τῶν βοηθῶν, αἰσχύνη μέντοι αὐτῇ γ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν φιλοπολέμων Ἑλλήνων ἀνελθεῖν εἰς τὸ Ἴλιον καταπονηθέντες καὶ ἡττηθέντες ἀσθενείᾳ καὶ ἀναιδρίᾳ· ἀλλὰ γὰρ ἔτι τις τῶν θεῶν ἐγγυὲς παραγενόμενος εἶπε μοι τὸν ὕπατον Δία καὶ ποιητὴν καὶ ἐπιστήμονα τοῦ πολέμου βοηθὸν εἶναι ἡμῖν, δι' ὃ δὴ εὐθὺ τῶν Ἑλλήνων ἐπέλθωμεν, μὴδ' οὐτοί γε ἐφ' ἡσυχίας τὸν Πάτροκλον εἰς τὰς ναῦς ἀπαγάγοιεν ἀποθανόντα. Οὕτως εἶπε, καὶ δὴ πολὺ πρὸ τῶν πρωταγωνιστῶν ἐκπηδήσας ἔστη, οὗτοι δὲ μεταβάλλοντες συνεστράφησαν, καὶ ἐναντίον ἔστησαν τῶν Ἑλλήνων. τότε δὴ ὁ Αἰνείας Λειώκριτον ἔτρωσε τῷ δόρατι τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρίσβαντος, τὸν τοῦ Λυκομήδους ἀγαθὸν φίλον· τοῦτον δὲ ἀποθανόντα ὤκτειρεν ὁ φιλοπόλεμος Λυκομήδης, ἔστη δὲ πάνυ πλησίον ἐπελθὼν, καὶ ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ, καὶ ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Ἰππᾶσου Ἀπισάονα τὸν βασιλέα τοῦ πλήθους κατὰ τὸ ἦπαρ ὑπὸ τὰς φρένας, εὐθέως δὲ τὰ γόνατα ὑπέλυσε καὶ ἐνέκρωσεν, ὅστις δὴ ἐκ τῆς Παιονίας τῆς μεγαλοβώλου, καὶ εὐγείᾳ ἀφίκετο,

- Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πρὸς ὅντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 Ἰθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 355 Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Ἄϊας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 360 Ὡς Ἀῖας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθών
 Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἔπιπτον
 Νεκροὶ ὁμοῦ Τρῳῶν καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτὶ γ' ἐμάχοντο·
 Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισι ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνος αἰπύν.
 Ὡς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
 Οὔτε πότε ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
 Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἑστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 Οἳ δ' ἄλλοι Τρῳῆς τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 Εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
 Ἡελίου ὀξεία· νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
 375 Πολλὸν ἀφροστώτες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγέ ἔπασχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
 Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὐπὼ φῶτε πεπύσθη·
 Ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,

καὶ δὴ μετὰ τὸν Ἀστεροπαῖον ἠνδραγάθει ἐν τῷ πο-
 λεμεῖν . τοῦτον δὲ ἀποθανόντα ᾤκτειρεν ὁ φιλοπόλε-
 mos Ἀστεροπαῖος, ᾤρμησε δὲ καὶ οὗτος προθύμως
 τοῖς Ἕλλησι πολεμεῖν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἔτι ἐδύνατο,
 ἀσπίσι γὰρ πεφραγμένοι ἦσαν πανταχοῦ ἐστῶτες
 περὶ τὸν Πάτροκλον, τὰ δόρατα δὲ προβεβλημένα
 εἶχον· ὁ Αἴας γὰρ πάνυ πολλὰ ἐπιτάττων ἐπὶ πάν-
 τας παρῖει, οὔτε τινα ὀπισθεν τοῦ νεκροῦ ὑποχω-
 ρεῖν ἐκέλευεν, οὔτε τινα προπολεμεῖν μᾶλλον τῶν
 ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ μάλα περὶ αὐτὸν ἐστᾶναι,
 καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς πολεμεῖν . Οὕτως Αἴας ἐπέ-
 ταττεν ὁ μέγας, ἡ γῆ δὲ αἵματι μέλανι ἐβρέχετο,
 οὔτοι δὲ πυκνοὶ καὶ ἀλλεπάλληλοι κατέπιπτον νε-
 κροὶ, ὁμοῦ τῶν τε Τρῶων, καὶ τῶν μεγαλοδυνάμων
 βοηθῶν, καὶ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ γὰρ οὔτοι ἀνευ αἵ-
 ματος καὶ θανάτου ἐπολέμουν, πολλῶν δὲ ἐλάττονες
 ἀπέθνησκον, ἐμέμνηντο γὰρ αἰεὶ κατὰ τὸν στρατὸν ἀλ-
 λήλοις βοθεῖν, καὶ ἀποσοβεῖν τὸν χαλεπὸν φόνον .
 Οὕτως οὔτοι μὲν ἐμάχοντο τρόπον πυρὸς, οὐδ' ἂν εἴ-
 ποις, οὔτε ποτὲ τὸν ἥλιον σῶον, καὶ ὀλόκληρον εἶναι,
 οὔτε τὴν σελήνην, ἀορασίᾳ γὰρ κατεῖχοντο ὅσοι ἄρι-
 στοὶ ἐπὶ τῆς μάχης καὶ περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου
 τεθνηκότα ἴσταντο . οἱ ἄλλοι δὲ Τρῶες καὶ εὐοπλοὶ
 Ἕλληνες ἐφ' ἡσυχίας ἐμάχοντο ὑπαιθροί, ἐξήπλωτο
 δὲ καὶ ἐξέλαμψε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὀξέως, νεφέλη δὲ
 οὐκ ἐφαίνετο ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὐδ' ἐπὶ τῶν ὀρέων,
 ἐκ διαδοχῆς δὲ καὶ ἀναπαύσεως ἐπολέμουν ἀλλή-
 λων ἐκκλίνοντες, καὶ φυλαττόμενοι τὰ ὀδυνηρὰ βέ-
 λη, πολὺ ἀφροτῶτες καὶ διέχοντες· οὔτοι δὲ ἐν τῷ
 μέσῳ ὀδύνας ὑπέμενον ὁμίχλῃ καὶ μάχῃ, κατεπο-
 νοῦντο δὲ σιδήρῳ ἀπννεῖ ὅσοι κράτιστοι ἦσαν· δύο
 δὲ ἄνθρωποι οὐ πῶ ἤκουσαν ἄνδρες ἐνδοξοί, ὃ τε Θρα-
 συμήδης, καὶ ὁ Ἀντίλοχος τοῦ Πατρόκλου τεθνηκό-

- Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 380 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 Ὅτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὁράρει
 385 Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμέες αἰεὶ
 Γούνατά τε, κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου,
 Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοισιν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν Φεράποντα ποδάρεος Αἰακίδαο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοις βοείνῃ
 390 Λαοῖσιν δῶν τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ.
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
 Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 Ὡς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὁράρει
 Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσασαί τ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι
 400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 Ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 Ἥδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
 Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο Θοάων,
 Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ Ζῶν ἐνιχρηφθέντα πύλῃσιν,
 Ἀψ' ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν.

τος ταῦ ἀμωμήτου, ἀλλ' ἔτι ᾤοντο ζῶντα αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ θορύβῳ τοῖς Τρωσὶ πολεμεῖν. οὗτοι δὲ ἐπιβλέποντες τὸν θάνατον καὶ τὴν φυγὴν τῶν φίλων χωρὶς ἐμάχοντο, ἐπεὶ οὕτως ἐπέταττεν ὁ Νέστωρ διεγείρων εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν μελαινῶν νεῶν· τοῦτοις δὲ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μεγάλη φιλονεικία ἠγέρθη μάχης χαλεπῆς, ταλαιπωρία δὲ καὶ ἰδρῶτι ἀδιαλείπτως πᾶ τε γόνατα, καὶ αἱ κνήμαι, καὶ κάτωθεν οἱ πόδες ἐκάστου, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐβρέχοντο μαχομένοις περὶ τὸν χρηστὸν Θεράποντα τοῦ ταχύποδος Ἀχιλλέως. Ὡς περ δὲ ὅταν ἀνὴρ βοὸς ταύρου μεγάλου δορὰν ἀνθρώποις δῶ διατείνειν, ἐλαίῳ διάβροχον ἢ λίπει, παραλαβόντες δὲ οὗτοι διαχωρισθέντες ἐκτείνουσι κυκλόθεν, ταχέως δὲ ὑγρασία ἀπῆλθεν, ἐντήκεται γὰρ τὸ λίπος πολλῶν διατεινόντων, ἐκτείνεται δὲ πᾶσα δι' ὅλου εἰς τοῦμπροσθεν· οὕτως οὗτοι ἐντεῦθεν, κἀκεῖθεν τὸν νεκρὸν ἐν ὀλίγῳ τόπῳ εἴλκυον ἀμφοτέρω, πάνυ δὲ αὐτοῖς ἤλπιζεν ἡ ψυχὴ τοῖς μὲν Τρωσὶν ἐλκύσαι πρὸς τὸ Ἴλιον, τοῖς δὲ Ἑλλήσιν ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, περὶ αὐτοῦ δὲ πόλεμος ἠγέρθη ἄγριος καὶ χαλεπός. οὐδ' ἂν Ἄρης ὁ τὸν λαὸν παρορμῶν εἰς τὸν πόλεμον, οὐδ' ἂν ἡ Ἀθηναῖα τοῦτόν γε θεασαμένη μέμφαίτο, οὐδ' εἰ πάνυ αὐτὴν ὀργὴ καταλάβοι· τοιοῦτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων χαλεπὴν ταλαιπωρίαν ἐξέτεινε καὶ συνκύβησε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐδέ τί πω ἄρα ἐγίνωσκε τὸν Πατρόκλον ἀποθανόντα ὁ ἐνδοξότατος Ἀχιλλεύς, πολὺ γὰρ δὴ πόρρω τῶν ταχειῶν νεῶν ἐμάχοντο ὑπὸ τῷ τείχεϊ τῶν Τρώων, δι' ὅπερ αὐτὸν οὐδεπώποτε ἤλπιζεν ἐν τῇ ψυχῇ ἀποθανεῖν, ἀλλὰ ζῶντα ἐμπελάσαντα καὶ πλησιάσαντα ταῖς πύλαις εἰς τοῦπίσω ὑποστρέφειν, ἐπεὶ οὐδέ τοῦτο ἤλπιζε παντελῶς, ἐκπορθήσειν τὴν

- Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρός ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων.
 Ἦ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
- 410 Δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμέες ἐγχρίπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 Ὡδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
- 415 ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 Παῖσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἦ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
- 420 Ὡδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν.
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖται πολέμοιο.
 Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.
- Ὡς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
- 425 Χάλκεον οὐρανὸν ἵκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
 Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.
 Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
- 430 Πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι Θοῆ ἐπεμαίετο θείνων,
 Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσιύδα, πολλὰ δ' ἀρεῖῃ.
 Τῷ δ' οὔτ' ἀΨ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 Ἠθελέτην ἵεναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
 Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ

πόλιν ἄνευ αὐτοῦ, οὐδὲ μετ' αὐτοῦ, πολλάκις γὰρ τοῦτό γε τῆς μητρὸς ἤκουσε κατ' ἰδίαν ἀκούων, ἥτις αὐτῷ ἀπήγγελλε τὸ τοῦ μεγάλου Διὸς διανόημα, καὶ βούλημα. τότε γοῦν οὐκ εἶπεν αὐτῷ τοσοῦτον δεινὸν, ὅποσον ἐγένετο, ἡ μήτηρ, ὅτι δὴ αὐτῷ ὁ πάνυ φίλτατος φίλος ἀπώλετο. Οὗτοι δὲ αἰεὶ περὶ τὸν νεκρὸν δόρατα ἠκονημένα κρατοῦντες ἀδιελίπτως συνέβαλλον, καὶ ἀλλήλους ἀπέκτεινον. Οὕτω δέ τις τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων εἶπεν· ὦ φίλοι οὐδαμῶς ἡμῖν ἐστὶν εὐπρεπὲς ὑποσρέφαι ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, ἀλλ' αὐτόθι ἡ μέλαινα γῆ πᾶσι χάσμα ποιήσῃ, τοῦτ' ἂν ἡμῖν παραχρῆμα πάνυ ἐπικερδέστερον καὶ ὠφελιμώτερον εἴη, εἰ τοῦτον τοῖς ἱππικοῖς Τρωσὶ καταλείψομεν ἐλκύσαι πρὸς τὴν ἑαυτῶν πόλιν καὶ δόξαν λαβεῖν. Οὕτω δέ τις πάλιν τῶν μεγαλοφύχων Τρώων ἔλεγεν· ὦ προσφιλέστατοι, εἰ καὶ εἰμαρμένον ἐστὶ παρὰ τούτῳ τῷ ἀνδρὶ ἀναιρεθῆναι πάντας ὁμοίως, μηδαμῶς τις ἀναχωρεῖτω τῆς μάχης. Οὕτως ἄρα τις εἶπεν, ἐκάστου δὲ ἰσχὺν καὶ προθυμίαν διηγείρειν. Οὕτως οὗτοι μὲν ἐμάχοντο, σερώτατος δὲ θέρυβος εἰς τὸν χαλκοῦν καὶ ἰσχυρὸν οὐρανὸν ἀφικνεῖτο διὰ τοῦ ἀτρύτου (ἀπείρου, ἀκάρπου) αἰθέρος οἱ ἵπποι δὲ τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ πόρρω τῆς μάχης ἀπελθόντες ἔκλαιον, ἐπειδὴ τὰ πρῶτα ἥσθηοντο τοῦ ἡνιόχου ἐν τῇ κόνει καταπεσόντος καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνδροκτόνου Ἑκτορος. ὥντως μὲν Αὐτομέδων ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Διώρεος πολλὰ μὲν δὴ μάστιγι ταχυποῖω ἐφήπτετο τύπτων, πολλὰ δὲ λόγοις προσηέσιν ἔλεγε, πολλὰ δὲ ἀπειλῇ· οὗτοι δὲ οὔτε εἰς τοῦπίσω ἐπὶ τὸν εὐρὺν Ἑλλήσποιντον ἔθελον πορεύεσθαι, οὔτε εἰς τὸν πόλεμον πρὸς τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ' ὥσπερ στήλη μένει ἐδραίως καὶ μονίμως,

- 435 Ἄνερὸς εἰστήκει τεθνηὶός, ἢ γυναικός·
 Ὡς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδὲι ἐνισκήψατε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 Ἥνιόχοιο πύθῳ· θαλερὴ δὲ μαινέτο χαίτη,
- 440 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι·
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ δὲ μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δαιλῶ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι
 Οἰνητῶ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε·
- 445 Ἥ ἴνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγέ ἔχῃτον;
 Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς
 Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει·
 Ἄλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
- 450 Ἥ οὐχ ἄλλις, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει, ἣ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλὼ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Ὅφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται,
- 455 Δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
 Τῷ δ' ἀπὸ χαϊπάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε,
 Ῥίμῳ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
 Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἐταῖρος,
- 460 Ἴπποις αἵσσων, ἅστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
 Ῥεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων.

ἥτις ἐπὶ τάφῳ ἀνδρὸς ἵσταται ἀποθανόντος, ἢ γυναι-
 κὸς· οὕτως ἔμενον ἀσφαλῶς καὶ ἀμετακινήτως τὸ πε-
 ρικαλλές καὶ εὐεϊδές ὄχημα ἔχοντες, τῷ ἑδάφει προσ-
 ερείσαντες τὰς κεφαλὰς, δάκρυα δὲ αὐτοῖς θερμὰ
 ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἐπὶ τὴν γῆν κατέρρεον θρηνοῦσι·
 τῷ πόθῳ τοῦ ἡνιόχου, ἢ ἀνθρᾶ δὲ καὶ ἀκμαία χαι-
 τη αὐτῶν ἐμολύνετο, ἐκπεσοῦσα τῆς ζεύγλης εἰς τὸν
 ζυγὸν ἑκατέρῳ. θρηνοῦντας δ' ἄρα τούτους θεασάμε-
 νος ὤκτειρεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, κινήσας δὲ τὴν κεφα-
 λὴν πρὸς γῆν ἑαυτοῦ ψυχὴν εἶπε· Φεῦ ἄθλιοι, ἵνα
 τί ὑμᾶς δοῦναι τεθελήκαμεν τῷ βασιλεῖ Πηλεῖ τῷ
 θνητῷ ἀνθρώπῳ, ὑμεῖς δὲ ὑπάρχετε μῆτε γῆρα, μῆτε
 θανάτῳ ὑποκείμενοι, ἢ ἵνα λύπας καὶ ὀδύνας ἔχητε
 ἐν τοῖς ταλαιπώροις ἀνδράσιν· οὐδαμῶς γάρ που ἐ-
 στί τι ταλαιπωρότερον καὶ ἀθλιώτερον τοῦ ἀνδρὸς
 συμπάντων, ὅσα κατὰ τὴν γῆν ἀναπνέουσιν καὶ κι-
 νοῦνται· ἀλλ' οὐδαμῶς ὑμῖν γε καὶ τοῖς ποικίλοις ὀ-
 χήμασιν· Ἐκτῶρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ἐπιβήσεται, οὐ
 γὰρ ἀφήσω· ἢ οὐχ ἱκανὸν ὅτι καὶ τὰ ὄπλα ἔχει,
 καὶ ἐπικαυχᾶται ματαίως; ὑμῖν δὲ ἐν τοῖς γόνασιν
 ἐμβαλῶ δύναμιν καὶ ἐν τῇ ψυχῇ, ὅπως καὶ τὸν Αὐ-
 τομέδοντα σώσητε ἐκ τοῦ πολέμου ἐπὶ τὰς βαθείας
 ναῦς, ἔτι γὰρ αὐτοῖς δόξαν παρέξω ἀναιρεῖν, ἕως ἂν
 εἰς τὰς εὐκαθέδρους ναῦς καταλάβωσι, καὶ ὁ ἥλιος
 δύῃ, καὶ τὸ ἱερόν σκότος ἐπέλθῃ· Οὕτως εἰπὼν τοῖς
 ἵπποις ἐνέβαλε δύναμιν μεγάλην· οὔτοι δὲ ἀπὸ τῶν
 χαιτῶν τὴν κόριν ἐπὶ τὸ ἑδάφους καταβαλόντες, τά-
 χιστα ἔφερον τὸ ταχὺ ἄρμα πρὸς τοὺς Τρῶας καὶ Ἑλ-
 ληνας· ἐπὶ τούτοις δὲ Αὐτομέδων ἐπολέμει καίπερ
 λυπούμενος ἕνεκα τοῦ φίλου διὰ τῶν ἵππων ἐφορμῶν,
 ὥσπερ τις γυνὴ ἐπὶ χῆνας, ῥαδίως μὲν γὰρ ἔφευ-
 γεν ἐκ τοῦ θορύβου τῶν Τρῶων, ῥαδίως δὲ ἐφώρμα
 κατὰ τὸν μέγαν στρατὸν ἐπιδιώκων (ἐλαύνων). ἀλλ'

- Ἄλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύατο διώκειν.
 Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 465 Ἐγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκείας ἵππους.
 Ὅψε δὲ δὴ μιν ἐταῦρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο.
 Στῇ δ' ὅπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν.
 470 Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
 Οἷον· πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μοῦνος· ἀτάρ τοι ἐταῦρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός·
 475 Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, Θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας,
 Καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπέρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγυὲς ἐόντα·
 485 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ἴππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 Ἐς πόλεμον προφάνεντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι
 Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 490 Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρῃ

οὐκ ἀνῆρει ἄνδρας, ὅτε ἀνάρμυτο διώκειν, οὐ γὰρ ἦν δυνατόν μόνον ὄντα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ὀχήματος σὺν δόρατι ἐφορμαῖν, καὶ τοὺς ταχεῖς ἵππους ἐπέχειν· μετὰ πολὺ δὲ αὐτὸν ἐθεάσατο τοῖς ὀφθαλμοῖς φίλος ἀνὴρ Ἀλκιμέδων ὁ υἱὸς τοῦ Λαέρκους τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀιμονου, ἔστι δὲ ὅπισθεν τοῦ ὀχήματος, καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν Αὐτομέδοντα· ὦ Αὐτόμεδον, τίς δὴ σοι τῶν θεῶν ἀκερδῇ καὶ ἀνωφελῇ βουλήν εἰς τὸ στῆθος ἐνέβαλε, καὶ ἀφείλετο τὴν ἀγαθὴν διάνοιαν; θαῦμα, πρὸς τοὺς Τρῶας πολεμεῖς ἐν τῷ πρώτῳ πλήθει, ἦγουν ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς μόνος, ὁ φίλος δὲ σοι ἀνῆρέθι, τὰ ὅπλα δὲ ὁ Ἑκτωρ αὐτὸς ἔχων περὶ τοὺς ὤμους τέρπεται τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν Αὐτομέδων ὁ υἱὸς τοῦ Διῶρους· ὦ Ἀλκιμέδον, τίς δὲ ἄλλος τῶν Ἑλλήνων ὁμοίός σοι ἐπέχειν δάμασιν καὶ δύναμιν εὐτολμον ἵππων ἀθανάτων, εἰ μὴ Πάτροκλος ὁ θεοῖς ὁμοῖος ἐπιστήμων τῶν ποιούτων, ὅτε ἔζη; νῦν δὲ ὁ θάνατος αὐτὸν καὶ τὸ εἰμαρμένον κατέλαβεν· ἀλλὰ σὺ μὲν τὴν μάστιγα, καὶ τὰς λαμπράς ἡνίας λάβε, ἐγὼ δὲ ἀποβήσομαι τῶν ἵππων ἵνα πολεμῶ. Οὕτως εἶπεν. Ἀλκιμέδων δὲ εἰς τὸ βοηδρόμον ἄρμα ἀναβὰς ταχέως, τὴν μάστιγα καὶ τὰς ἡνίας ἔλαβε ταῖς χερσίν. Αὐτομέδων δὲ κατῆλθεν, ἐθεάσατο δὲ αὐτὸν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ, παραχρῆμα δὲ πρὸς τὸν Αἰνεΐαν ἔλεγε πλησίον ὄντα· ὦ Αἰνεΐα βουλευτὰ καὶ γνωμοδότα τῶν σιδηροθωράκων Τρῶων τοὺς ἵππους τοῦσδε ἐθεασάμην τοῦ ταχύποδος ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ εἰς τὴν μάχην φανέντας μετὰ ἡνιόχων δειλῶν· τούτους ἐλπίζοιμ' ἂν ἐλεῖν, εἰ σὺ γε προθύμως βούλοιο, ἐπεὶδὴ οὐκ ἂν ἐφορμήσαντας ἡμᾶς γε ὑπομείνειεν, ὥστε κατ' ἐναντίωσιν βιβαῖαν ἀνθιστάμενοι πολεμῆσαι μάχῃ (σιδήρῳ). Οὕτως εἶπεν· ὑπήκουσε

- ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο·
 Τῷ δ' ἰδυὺς βήτην, βοέης εἰλημμένῳ ὦμους
 Αὔησι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε, καὶ Ἄρητος θεοειδής,
 495 Ἦϊσαν ἀμρότεροι· μάλα δέ σφισιν ἥλπετο θυμὸς
 Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεῖ γε νέεσθαι
 Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὃ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
 500 Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσνύδα, πιστὸν ἐταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
 505 Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δέ στίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἥ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλόφῃ·
 ὦς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μειέλαε,
 Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
 Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 515 Ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τί δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει·
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσιν·
 Ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,

δὲ ὁ γενναῖος υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου . οὗτοι δὲ ἐπ' εὐ-
 θείας ἐπορεύθησαν βύρσαις βοῶν κεκαλυμμένοι κατὰ
 τοὺς ὤμους ξηραῖς, στερεαῖς καὶ ἰσχυραῖς, πολὺς
 δὲ χαλκὸς ἐφήπλωτο αὐτοῖς· σὺν αὐτοῖς καὶ Χρό-
 μιος, καὶ Ἄρητος ὁ ὁμοῖος θεῷ ἐπορεύοντο ἀμφοτέροι,
 πάνυ δὲ αὐτοῖς ἤλπιζεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦς τε ἀποκτεῖ-
 ναι, καὶ ἐλᾶσαι τοὺς μεγαλαύχενας ἵππους· οἱ μω-
 ροὶ καὶ ἀνόητοι, οὐδὲ δὴ ἔμελλον ἄνευ αἵματος καὶ
 φόνου ὑποστρέφειν εἰς τοῦπίσω ἀπὸ τοῦ Αὐτομέδον-
 τος· οὗτος δὲ εὐξάμενος τῷ Διὶ τῷ πατρὶ ἰσχύος τε
 καὶ δυνάμεως ἐνεπλήσθη κατὰ τὰς βαθείας καὶ συνε-
 τὰς φρένας· εὐθέως δὲ πρὸς τὸν Ἀλκιμέδοντα ἔλεγε
 τὸν πιστὸν φίλον· ὦ Ἀλκίμεδον, μὴ μοι πόρρωθεν
 κάτεχε τοὺς ἵππους, ἀλλὰ πάνυ καταπνέοντας αὐ-
 τὰ τὰ μετὰφρενα, ἥγουν ἐγγὺς ὄντας τῶν νώτων· οὐ
 γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω τὸν τοῦ Πριάμου υἱὸν Ἐ-
 κτορὰ στήσεται τῆς ὀρμῆς, πρὶν ἐπιβῆναι τῶν ὀ-
 ραιοτρίχων ἵππων τοῦ Ἀχιλλέως ἡμᾶς ἀνελόντα, καὶ
 εἰς φυγὴν τρέφαι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν τῶν Ἑλλή-
 νων, ἢ αὐτὸς ἂν ἐν τοῖς πρώτοις ἀναιρεθεῖη· οὕτως
 εἰπὼν τοὺς Αἴαντας ἐκάλεσε, καὶ τὸν Μενέλαον λέ-
 γων· ὦ Αἴαντες ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων, καὶ Με-
 νέλαε, τὸν μὲν νεκρὸν ἐπιτρέφατε αὐτοῖς, ὅσοι κρά-
 τιστοι, περὶ αὐτὸν ἵστασθαι, καὶ μάχεσθαι πρὸς τὰς
 τάξεις τῶν ἀνδρῶν· ἡμῖν δὲ τοῖς ζῶσιν ἀποσοβήσατε
 τὴν χαλεπὴν ἡμέραν· ἐνθάδε γὰρ ἐπέδραμον κατὰ
 τὸν πόλεμον τὸν δακρύων γέμοντα ὃν τε Ἐκτωρ καὶ ὁ
 Αἰνείας, οἵτινές εἰσι κρᾶτιστοι τῶν Τρώων· ἀλλὰ ταῦ-
 τα μὲν ἐν τοῖς γόνασι (τῇ δυνάμει) τῶν θεῶν κεῖνται,
 ἀκοντίσω γὰρ καὶ ἐγώ, ταῦτα δὲ πάντα τῷ Διὶ διὰ
 φροντίδος ἔσται· Εἶπε δὴ καὶ διασείσας ἀφῆκε τὸ μα-
 κρὸν δόρυ, καὶ ἔτυφε κατὰ τὴν τοῦ Ἀρήτου ἀσπίδα
 τὴν πάντοθεν ἴσην, αὕτη δὲ οὐκ ἐκάλυψε τὸ δόρυ,
 εἰς τὸ πρόσω δὲ διήλθεν ὁ σίδηρος, εἰς τὸ ἔσχατον

- Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 520 Ὡς δ' ὅταν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζηῖος ἀνὴρ,
 Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν.
 "Ὡς ἄρ' ὄγε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον λυέ γυῖα.
 525 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο· χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδεις ἐνίσκίμθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 Ἐγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.
 530 Καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἐτάιρου κυκλήσκοντος.
 Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἐκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
 535 Ἀρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ,
 Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος νῦδα·
 Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερεῖονά περ καταπέφνων.
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρα βροτόεϊτα
 Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
 Αἵματ' αἶσι, ὥς τίς τε λέων κατα' ταῦρον ἐδιηδώς.
 Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμῖνῃ,
 Ἀργαλήν, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 545 Οὐραίοθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
 Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

δὲ τῆς γαστρὸς διὰ τῆς θωρακίτιδος ζώνης ἐπέρασεν· ὥσπερ δὲ ὅταν ἀνὴρ νέος πέλεκεν τμητικὸν ἔχων πλήξας ὀπισθεν τῶν κεράτων τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβοντος βοῶς, ὅλον τὸ νεῦρον διακόψῃ, οὗτος δὲ εἰς τὸ πρόσω ὀρμῶν καταπίπτῃ· οὕτω δὴ αὐτὸς εἰς τὸ πρόσω ὀρμήσας κατέπεσεν ἐπὶ τὰ μετάφρενα, τὸ δόρυ δὲ αὐτοῦ ἐν τῇ γαστρὶ πάνυ ὀξέως περισειόμενον διέλυε καὶ ἐνέκρου τὰ μέλη. Ὁ Ἔκτωρ δὲ κατὰ τοῦ Αὐτομέδοντος ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ, ἀλλ' οὗτος μὲν καταντικρὺ θεασάμενος ἐξέκλινε τὸ σιδηροῦν δόρυ, εἰς τὸ πρόσω γὰρ ἐκλίθη, τοῦτο δὲ ὀπισθεν τὸ μακρὸν δόρυ τῷ ἐδάφει προσερείσθη, ὁ σαυροτῆρ δὲ περισερείσθη τοῦ δόρατος· τότε δὲ ἴσθη τὴν ὀρμὴν ὁ ἰσχυρὸς σίδηρος, καὶ δὴ ἂν ξίφεσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὠρμήθησαν, εἰ μὴ αὐτοὺς προθύμως ὀρμῶντας διεχώρισαν οἱ Αἴαντες, οἳ δὴ ἐπὶ ἦλθον εἰς τὴν μάχην τοῦ φίλου καλέσαντος, τούτους φοβηθέντες ἀνεχώρησαν εἰς τοῦπίσω ὃ τε Ἔκτωρ, ὁ Αἰνείας, καὶ ὁ Χρόμιος ὁ θεῶ ὅμοιος τῷ εἶδει, τὸν Ἄρητον δὲ κατέλιπον αὐτόθι τετρωμένον τὰ καιριώτατα μῦρια κείμενον· ὁ Αὐτομέδων δὲ ὅμοιος τῷ ταχεῖ Ἄρει τὰ τε ὄπλα ἀφείλετο, καὶ καυχώμενος ἔλεγεν· Ὀντως δήπου πρὸς βραχὺ τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου ἀποθανόντος τὴν ψυχὴν τῆς λύπης ἀπέλυσα, καί περ χεῖρονα ἀποκτείνας· οὕτως εἰπὼν εἰς τὸ ὄχημα λαβὼν τὰ ἡμαγμένα ὄπλα ἔθηκεν, ἀνέβαινε δὲ αὐτὸς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἄνωθεν ἡμαγμένος, ὥσπερ τις λέων ταῦρον καταφαγών. Πάλιν δὲ ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ἐξετάθη καὶ συνηξήθη ἰσχυρὰ μάχη χαλεπὴ πολλῶν δακρύων αἰτία, διήγειρε δὲ καὶ ἠρέθισε φιλονεικίαν καὶ ἔριν ἡ Ἀθηνᾶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατελθοῦσα, ἔπεμψε γὰρ αὐτὴν ὁ μεγαλόφωνος Ζεὺς διεγείραι καὶ παροξύναι τοὺς Ἕλληνας, ἥδη γὰρ ὁ νοῦς αὐτοῦ ἐτράπη καὶ μετέβαλεν· Ὡσπερ

- Ἡύτε πορφυρέην Ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἡ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ρά τε ἔργων
 550 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
 Ὡς ἦ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν,
 Δύσσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἑκαστον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρείος υἱὸν ἐποτρύνασα προσνύδα,
 Ἰφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ρά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 355 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔσσεται εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἐταῖρον
 Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄττα, γεραῖε παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοισι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανῶν ἐσεμάσσετο θυμόν.
 565 Ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι ρά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βίῃν ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκε,
 570 Καὶ οἱ μυῖας θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνῆκεν,
 Ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο.
 Ἴσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου.
 Τοίου μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

δὲ ὅταν ἴρην ποικίλῃν τοῖς ἀνθρώποις ἐκτείνῃ ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σημεῖον εἶναι ἢ πολέμου, ἢ καὶ χειμῶνος ψυχροῦ, ὃς δὴ τῶν ἔργων τοὺς ἀνθρώπους ἀπέπαυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ δὲ θρέμματα λυπεῖ. οὕτως αὕτη πορφυρὰ νεφέλη καλύψασα ἑαυτὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, προὔτρεψατο δὲ ἕκαστον ἄνδρα. Πρῶτον δὲ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως διεγείρουσα ἔλεγε τὸν ἰσχυρὸν Μενέλαον, οὕτως γὰρ δὴ αὐτῇ ἦν πλησίον, ὁμοιωθεῖσα τῷ Φοίνικι κατὰ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἀκαταπόνητον φωνήν. Σοὶ μὲν δὴ, ὦ Μενέλαε, στυγνότης καὶ αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἔσαι, εἰὰν τοῦ λαμπροῦ Ἀχιλλέως τὸν πιστὸν φίλον οἱ ταχεῖς κύριες σπαράξωσιν ὑπὸ τῷ τείχει τῶν Τρώων, ἀλλ' αἰθίστασο ἰσχυρῶς, παρόξυνε δὲ πάντα τὸν στρατόν. Πρὸς ταύτην δὲ εἶπεν ὁ κατὰ πόλεμον χρηστός καὶ ἀνδρείος Μενέλαος. ὦ Φοῖνιξ τίμιε, πρεσβύτα πολυχρόνιε, εἰ γὰρ ἡ Ἀθηναῖα παράσχοι μοι δύταμιν, τὴν τῶν βελῶν δὲ ὄρμην ἀποσοβοῖη, οὕτως ἂν ἔγωγε βουλοίμην παρστάναι καὶ βοηθεῖν τῷ Πατρόκλῳ, πάνυ γὰρ ἀποθανῶν ἔπληξέ μου τὴν ψυχὴν· ἀλλ' ὁ Ἑκτωρ πυρὸς δύναμιν χαλεπὴν ἔχει, οὐδὲ ἀποπαύεται σιδήρῳ ἀναιρῶν καὶ ἀφανίζων. τούτῳ γὰρ ὁ Ζεὺς δόξαν δωρεῖται. Οὕτως εἶπεν· ἐχάρη δὲ ἡ θεὰ ἢ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα, διότι δὴ αὐτῇ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων θεῶν ἠὔξατο, ἐνέβαλε δὲ ἰσχύν εἰς τοὺς ὦμους, καὶ εἰς τὰ γόνατα, καὶ θάρσος μύιας εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ ἐνέπνευσεν, ἥτις καὶ ἀποτρεπομένη πάνυ γε τοῦ ἀνδρείου σώματος ἐπιθυμεῖ δακεῖν, προσπνὲς δὲ καὶ ἡδὺ αὐτῇ τὸ αἷμα τοῦ αἰθρώπου· τοιοῦτου θάρσους ἐνέπλησεν αὐτὸν κατὰ τὰς βαθείας καὶ συνετάς φρένας· ἔστι δὲ παρὰ τῷ Πατρόκλῳ, καὶ ἔβαλε δόρατι λαμπρῷ. Ἦν δὲ τις ἐν τοῖς

- 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
 Δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρό δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 580 Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταῖρων,
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 590 Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 Οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 Μαλθακὸς αἰχμητῆς, νῦν δ' οἷχεται οἶος αἰείρας
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον·
 Ἔσθλόν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος·
 595 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην, Ἰδὴν δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
 Ἀστράφας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε τὴν δ' ἐτίναξε·
 600 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς·

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρξε φόβοιο·
 Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεῖ,
 Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράφεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρης
 Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ βάλε σχεδόν ἐλθών·
 605 Ληϊτὸν αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Τιδὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
 Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἤλπετο θυμῷ

Τρωσὶ Ποδῆς υἱὸς τοῦ Ἡετίωνος πλούσιός τε καὶ χρηστός, μάλιστα δὲ αὐτὸν ἐτίμα ὁ Ἐκτωρ τῶν δημοτῶν, ἐπειδὴ ἀγαπητὸς φίλος ἦν αὐτῷ σύσσιτος καὶ συμπότης· τοῦτον δὲ κατὰ τὴν θωρακίτιδα ζώονην ἔπληξεν ὁ πυρρὸς Μενέλαος ὀρμήσαντα εἰς φυγὴν, εἰς τὸ πρόσω δὲ τὸν σίδηρον διεπέρασεν, ἐφόφησε δὲ καταπεσών. Μενέλαος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως τὸν νεκρὸν ἐκ τῶν Τρώων ἐφείλκυσε πρὸς τὸ πλῆθος τῶν φίλων· τὸν Ἐκτορα δὲ πλησίον στάς παρῶξυνεν ὁ Ἀπόλλων ὁμοιος Φαίνοπι τῷ υἱῷ τοῦ Ἰάσου, ὅστις αὐτῷ συμπάντων τῶν ξένων φίλτατος ἦν ἐν Ἀβύδῳ τὴν οἰκίαν οἰκῶν. Ὡς Ἐκτορ, τίς ἄν σε ἄλλος ἔτι τῶν Ἑλλήνων φοβηθεῖν, ὅσον δὲ τὸν Μενέλαον ἐφοβήθης, ὃς τὸ πρότερον ἀσθεινὴς ἦν πολεμιστὴς, νῦν δὲ ἀπῆλθε μόνος ἄρας νεκρὸν ἐκ τῶν Τρώων, σὸν δὲ πιστὸν φίλον ἀπέκτεινε, καὶ ἀνδρεῖον ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς, Ποδῆν τὸν υἱὸν τοῦ Ἡετίωνος. Οὕτως εἶπε, τοῦτον δὲ λύπης νεφέλη σκοτεινὴ περιεκάλυψεν· ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν καθωπλισμένος σιδήρῳ λαμπρῷ· καὶ ὅτε δὴ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ἔλαβε τὴν αἰγίδα τὴν κροσσοὺς ἔχουσαν τὴν λαμπράν, τὴν Ἰδην δὲ κατεκάλυψε νέφεσιν, ἀστράφας δὲ πάνυ μεγάλως ἐβρόντησε, ταύτην δὲ διέσεισε, τοῖς Τρωσὶ δὲ νίκην ἐδωρεῖτο, τοὺς Ἕλληνας δὲ εἰς φυγὴν ἔτρεψε. Πρῶτος Πινέλαος ὁ Βοιωτὸς ἤρξατο φυγῆς, ἐτρώθη γὰρ κατὰ τὸν ὤμον δόρατι, εἰς τὸ πρόσω αὖ ἐρμῶν κατὰ τὸ ἄκρον ἐπιξέστικώς, ἔξεσε δὲ τὸ ὅστουν αὐτοῦ παντελῶς ἢ ἐπίδορατις τοῦ Πολυδάμαντος, οὕτως γὰρ αὐτὸν ἔτρωσεν ὀγγὺς παραγενόμενος. Ἐκτωρ δὲ τὸν Ληϊτὸν ἐκ πῦς συνεγγὺς ἔτρωσε κατὰ τὴν χεῖρα παρὰ τῷ καρπῷ, τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλοφύχου Ἀλεκτρυόνης, ἀπέπαυσε δὲ αὐτὸν τῆς μάχης, ἐτράπη δὲ εἰς φυγὴν περι-

- "Εγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 "Εκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ληϊτόν ὀρμηθέντα
 605 Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἔαγν δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαι
 Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὑπάννά θ', ἠνίοχόν τε,
 610 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἤλυθε, καὶ κεν Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 615 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος αἰδροφόιοιο·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε·
 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φιλῆσι
 620 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
 Μάστιγε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν·
 ὦς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
 625 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκη·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νηπιός ἐστι,
 Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει·
 630 Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὅστις ἀφείη,

βλεψάμενος, ἐπειδὴ οὐκέτι ἤλπιζε τῇ ψυχῇ πολεμήσειν τοῖς Τρωσὶν ἔχων τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρί. Τὸν Ἑκτορα δὲ ὁ Ἰδομενεὺς ἐπὶ τὸν Ληϊτὸν ὀρμηθέντα ἔβαλε κατὰ τὸν θώρακα εἰς τὸ στήθος παρὰ τὸν μαζόν, συνετρίβη δὲ τὸ μακρὸν δόρυ ἐν τῷ καυλῷ, ἤγουν κατὰ τὸ ἀποξυνόμενον μέρος, ὃ ἐμβαλλεται τῇ ἐπιδορατίδι· οἱ δὲ ἐβόησαν οἱ Τρῶες, οὗτος δὲ κατὰ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Δευκαλίωνος ἀφῆκε τὸ δόρυ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος ἐστῶτος· πύτου μὲν οὖν δι' ὀλίγον ἀπέτυχεν, αὐτὸς δὲ πῶι θεράποιτα καὶ ἡνίοχον τοῦ Μηριόνου τὸν Κοίρωνον, ὅστις δὴ ἐκ τῆς Λύκτου τῆς καλῶς οἰκουμένης εἶπετο αὐτῷ· πεζὸς γάρ τὸ πρῶτον καταλιπὼν τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνομένας ναῦς ἀφίκετο, καὶ νίκην μεγάλην πῆς Τρωσὶν ἐπέδωκεν ἂν, εἰ μὴ ὁ Κοίρωνος ταχέως ἀπήγαγε τοὺς ταχύποδας ἵππους, καὶ τούτῳ μὲν φῶς καὶ ζῶῃ παρεγένετο, ἀπεσόβησε γὰρ τὴν χαλεπὴν ἡμέραν, αὐτὸς δὲ ἀπώλεσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἀνδροκτόνου Ἑκτορος· τοῦτον ἔτρωσεν ὑπὸ τὴν σιαγόνα καὶ τὸ οὖς, τοὺς ὀδόντας δὲ ἐξέσπασε τὸ τοῦ δόρατος ἄκρον, ἤγουν ἢ ἐπιδορατὶς, διέκοψε δὲ τὸ μέσον τῆς γλώττης, κατέπεσε δὲ ἐκ τοῦ ὀχήματος, καὶ τὰς ἡνίας ἐπὶ τὴν γῆν κατέχεε, καὶ ταύτας ὁ Μηριόνης ἔλαβε ταῖς ἀγαπηταῖς χερσὶ κύψας χαμόθεν ἐκ τοῦ πεδίου, καὶ πρὸς τὸν Ἰδομενέα ἔλεγε· Μάστιζε νῦν ἕως ἂν εἰς τὰς ταχείας ναῦς καταλάβῃς, οἶδας γὰρ καὶ σὺ ὅτι οὐκέτι νίκη τῶν Ἑλλήνων ἐστίν. Οὕτως εἶπεν· ὁ Ἰδομενεὺς δὲ ἐμάστιζε τοὺς ἀραιότριχας ἵππους ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, ἥδη γὰρ ἐνέπεσε φόβος εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν μεγαλόψυχον Αἴαντα, καὶ τὸν Μενέλαον ἔλαθεν ὁ Ζεὺς, ἠνίκα τοῖς Τρωσὶν ἐδωρεῖτο νίκην ἑτερορρέπῃ· ἐν τούτοις δὲ λόγων ἤρξατο ὁ μέγας τοῦ Τελαμῶνος Αἴας· Φεῦ φεῦ, ἥδη καὶ ὃς πάνυ ἀνόητος ὑπάρχει εἰδέειν ἂν, ὅτι τοῖς Τρωσὶν αὐτὸς ὁ Ζεὺς ὁ πατὴρ βοηθεῖ, τούτων μὲν γὰρ πάντων

- Ἦ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 Ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 Ἄλλ' ἄγερ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοί
- 635 Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
 Οἳ που δεῦρ' ὀρώοντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι·
 Εἴη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
- 640 Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν ὀϊομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 Ἄλλ' οὐπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 Ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἱᾶς Ἀχαιῶν·
- 645 Ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.
 "Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα
 Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη·
- 650 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴκεν ἴδθαι
 Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάλθυμον Νέστορος υἱόν·
 "Οτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ· δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 Εἰπεῖν, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος·
- 655 "Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 "Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κεκάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέσθαι,

τὰ βέλη ἄπτονται, καὶ τιτρώσκουσιν, ὃς ἂν βάλοι, ἢ δειλὸς καὶ ἄπειρος, ἢ ἀνδρεῖος καὶ ἔμπειρος, ὃ Ζεὺς δ' ὅμως πάντα κατευθύνει· ἡμῖν δὲ πᾶσιν εἰκὴ μάταια πίπτουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἀλλ' ἄγετε, ἡμεῖς γοῦν βουλευσάμεθα βουλὴν βελτίστην, καὶ ἵνα τὸν νεκρὸν ἐλκύσωμεν, καὶ ἡμεῖς χαρὰ τοῖς ἀγαπητοῖς φίλοις γενώμεθα ὑποστρέψαντες, οἳ δῆπου ἐνθάδε ὀρῶντες λυποῦνται, οὐδέ τι οἶονται πρὸς τὴν τοῦ ἀνδροκτόνου Ἑκτορος ὁρμὴν, καὶ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἀνθέξειν, ἀλλ' ἐν ταῖς μελαίनाς ναυσὶ πεσεῖσθαι· εἴη δὲ ὅστις φίλος μνηύσειε πάνυ ταχέως τῷ υἱῷ τοῦ Πηλέως, ἐπεὶ οὐκ οἶομαι αὐτὸν ἀκηκοέναι τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἀπώλετο αὐτῷ ὁ ἀγαπητὸς φίλος. ἀλλ' οὐδαμοῦ δύναμαι θεάσασθαι τοιοῦτον τινα τῶν Ἑλλήνων, ἀορασίᾳ (ὁμίχλῃ) γὰρ κατέχονται αὐταὶ τε ὁμοίως καὶ οἱ ἵπποι· ὦ Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ἀπάλλαξον τῆς ὁμίχλης τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων, ποιήσον δὲ εὐδίαν καὶ αὐγὴν, δὸς δὲ θεάσασθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐν τῷ φωτὶ δὲ καὶ ἀπόκτεινον, ἐπεὶ σοὶ οὕτως ἀρέσκει· οὕτως εἶπε· τοῦτον δὲ ὁ πατὴρ ἠλέησε δακρυρρόοῦντα, παραχρῆμα δὲ τὴν μὲν ὁμίχλην διεσκέδασε, καὶ ἐξήλασε τὸν σκοτεινὸν αἴρα, ἐπέλαμψε δὲ ὁ ἥλιος, πᾶσα δὲ ἡ μάχη ἐπεφάνη· καὶ τότε δὴ εἶπεν ὁ Αἴας πρὸς τὸν κατὰ πόλεμον χρηστὸν καὶ ἀνδρεῖον Μενέλαον· Σκόπει νῦν, ὦ Μενέλαε ἐνδόξως τεθραμμένε, εἰ ἂν ἴδῃς ἔτι ζῶντα τὸν Ἀντίλοχον, τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλοφύχου Νέστορος, πρότρεψον δὲ τάχιον παρελθόντα τῷ συνετῷ Ἀχιλλεῖ εἰπεῖν, ὅτι δὴ αὐτῷ ἀπώλετο ὁ πᾶ μάλιστα ἠγαπημένος φίλος· οὕτως εἶπεν· ὑπήκουσε δὲ ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Μενέλαος, ὥρμησε δὲ πορεύεσθαι ὥσπερ τις λέων ἀπὸ σταθμοῦ, ὅστις ἐπειδὴν κάμῃ καὶ ἀδυνατήσῃ παροξύνων τοὺς κύνας καὶ τοὺς ἀνδρας,

- Παννύχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
 660 Ἰθύει, ἀλλ' οὔτ' ἴ πρόσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι αἰσσοῦσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τστινότι θυμῷ·
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος
 665 Ἦ' ἔε πόλλ' ἀέκων· πέρι γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
 Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δῆϊοισι λίποιεν·
 Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 Νῦν τις ἐννεΐης Πατροκλῆος δειλοῖο
 670 Μνησάσθω· πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 Ζωὸς ἑὼν· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τε φασὶ
 Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουραίνων πετεννῶν,
 675 Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,
 Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Ἔσσυτο, καὶ τε μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινῷ
 Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος εἰταίρων,
 680 Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιο·
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης·
 Θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὅφρα πύθηναι
 685 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι·
 Ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὀϊόμαι εἰσορόωντα

οἵτινες αὐτὸν οὐκ ἔωσιν ἐξελεῖσθαι καὶ ἀποσπᾶσαι
λίπος βοῶν ὅλην τὴν νύκτα γρηγοροῦντες· οὗτος δὲ
κρεάτων ἐπιθυμῶν ὄρμα, ἀλλ' οὐδὲν πράττει, πυκνὰ
γὰρ ἀκόντια ἐξ ἐναντίας φέρονται ἀπὸ χειρῶν θρα-
σειῶν καὶ εὐτόλμων, καὶ αἱ καϊόμεναι ἐκ δάδων συν-
δεδεμέναι λαμπάδες, ἅσπερ δέδοικεν, καίπερ προθυ-
μοτατα ἐφορμῶν, ἔωθεν δὲ πόρρῳ ἀπῆλθε τεθλιμ-
μένη ψυχῇ· οὕτως ἀπὸ τοῦ Πατρόκλου ὁ κατὰ πό-
λεμον ἀγαθὸς Μενέλαος ἐπορεύετο πάνυ ἄκων, μάλα
γὰρ ἐδεδοίκει, μήπως αὐτὸν οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τοῦ ὀ-
δυνηροῦ φόβου σπάραγμα τοῖς πολεμίοις καταλίπω-
σι. πολλὰ δὲ τῷ τε Μηριόνῃ καὶ τοῖς Αἰᾶσιν ἐπέ-
ταττε λέγων· ὦ Αἴαντες ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων,
καὶ Μηριόνη, νυνὶ τις τῆς φιλοφροσύνης καὶ πραότη-
τος τοῦ κακοδαίμονος Πατρόκλου μνησθήτω, σύμπα-
σι γὰρ ᾔδει εἶναι φιλόφρων τε καὶ ἐπεικὴς, ἡνίκα
ἔζη, νῦν δὲ θάνατος καὶ τὸ πεπρωμένον αὐτὸν κατέ-
λαβεν· οὕτω δὴ φωνήσας ἀπῆλθεν ὁ πυρρὸς Μενέ-
λαος ἐπὶ πᾶν μέρος θεώμενος, καθάπερ αἶτος, ὃν
δή φασι διορατικὸν καὶ ὀξύτατον ἐν τῷ ὄρᾳ πάντων
τῶν ἐναερίων πετεινῶν, ὅνπερ καὶ ἐν τῷ ὕψει ὄντα
οὐκ ἔλαθεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχὺς λαγῶς ὑπὸ
θάμνῳ ἀμφιλαφεῖ κατακείμενος, ἀλλ' ἐπ' αὐτὸν ὤρ-
μησε, καὶ ταχέως αὐτὸν λαβὼν ἀφείλετο τὴν ψυχὴν.
οὕτω τότε σοί, ὦ Μενέλαε ἐνδοξότατα τεθραμμένε,
οἱ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ πᾶν μέρος περιστρέφοντο
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν φίλων, εἴ που τὸν υἱὸν
τοῦ Νέστορος ἔτι ζῶντα θεάσαιο· τοῦτον δὲ πάνυ τα-
χέως εἶδεν εἰς τὰ ἀριστερὰ παντὸς τοῦ πολέμου πα-
ραθαρρύνοντα καὶ εὐτόλμους ποιοῦντα τοὺς φίλους
καὶ παροξύνοντα πολεμεῖν· πλησίον δὲ στάς εἶπε
πρὸς αὐτὸν ὁ πυρρὸς Μενέλαος· ὦ Ἀντίλοχε, ἄγε
δὴ ἐνθάδε, ἐνδόξως τεθραμμένε, ὅπως ἀκούσης ἀγγε-
λίαν ὀδυνηράν, ἥτις εἶθε μὴ ὤφλησε γενέσθαι· ἦδη
VOL. III.

- Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται·
 690 Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἶκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας
 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 695 Δακρυόφιν πληῖσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
 Ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλῃσε·
 Βῆ δὲ θέειν, πὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταῖρω
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 700 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοι, Μενέλαε διοτρεφές, ἤθελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν· ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 705 Αὐτὸς δ' αὐτὸς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἴθαρ δὲ προσπύδα·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα Θοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ,
 710 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας

μέντοι καὶ σὲ αὐτὸν ὑπολαμβάνω θεόμενον εἶδέναι, ὅτι ὁ θεὸς βλάβος τοῖς Ἕλλησιν ἐπάγει, ἡ νίκη δὲ τῶν Τρώων ἐστίν, ἀνιρέθη γὰρ ὁ ἄριστος τῶν Ἑλλήνων Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ὑστέρησις καὶ ἐπιπόθησις γέγονε τοῖς Ἕλλησιν. ἀλλὰ σύγε ταχέως τῷ Ἀχιλλεῖ τρέχων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων εἶπὲ, ἂν ὅτι τάχος τὸν νεκρὸν εἰς τὰς ναῦς διασώσῃ ἄοπλον, τὰ γὰρ ὅπλα ἔχει Ἐκτωρ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν. Οὕτως εἶπεν· Ἀντίλοχος δὲ κατεπλάγῃ ἀκούσας τὸν λόγον, ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτὸν ἀφωνία λόγων κατέλαβεν, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ δακρύων ἐπλήσθησαν, ἡ ἀνθρᾶ δὲ καὶ ἀκμαία φωνὴ αὐτοῦ κατεσχέθη. ἀλλ' οὐδὲ οὕτως τῆς ἐντολῆς τοῦ Μενελάου ἠμέλησεν, ὥρμησέ δὲ τρέχειν, τὰ ὅπλα δὲ ἔδωκε τῷ ἀμωμήτῳ φίλῳ τῷ Λαοδόκῳ, ὅστις πλησίον αὐτοῦ περιῆγε τοὺς μονώνυχας ἵππους. τοῦτον μὲν οὖν κλαίοντα οἱ πόδες ἀπῆγον ἐκ τοῦ πολέμου, Ἀχιλλεῖ τῷ υἱῷ τοῦ Πηλέως δεινὸν λόγον μνηύσοντα· οὐδ' ἄρα σοί, ὦ Μενέλαε ἐνδόξως τεθραμμένε, ἔθελεν ἡ ψυχὴ καταπονουμένοις τοῖς φίλοις βοηθεῖν, ὅθεν ἀνεχώρησεν ὁ Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ στέρησις καὶ ἐπιπόθησις ἐγένετο τοῖς Πυλίοις. ἀλλ' οὗτός γε πούτοις μὲν Θρασυμήδην τὸν ἐνδοξότατον παρορμήσας ἀφῆκεν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὸν ἥρωα Πάτροκλον ἐπορεύθη, τρέχων δὲ ἔστι παρὰ τοῖς Αἴασιν, εὐθέως δὲ ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἐκείνον μὲν οὖν ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς ἔπεμψα ἀφικέσθαι πρὸς τὸν κατὰ πόδας ταχὺν Ἀχιλλέα, οὐδ' ὑπολαμβάνω αὐτὸν νῦν ἐπείναι τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἐκτῶρι, καίπερ τὰ μάλιστα ὀργιζόμενον· οὐ γὰρ ἂν πῶς δύναίτο μάχεσθαι τοῖς Τρώσιν ἄοπλος ὢν· ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ βουλευσώμεθα βουλὴν ἀρίστην, ἵνα καὶ τὸν νεκρὸν ἐλκύσωμεν, καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς μάχης τῶν Τρώων θάνατον καὶ μοῖραν κακὴν διαφύγωμεν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ

- 715 Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγαλλεὲς ὦ Μενέλαε·
 Ἄλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὧκα,
 Νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὁπισθε
 Νῶϊ μαχισόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 720 Μίμνομεν ὕξυν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 Ὑψι μάλα μέγας· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθε
 Τρῳϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἵροντας Ἀχαιοὺς·
 Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ
 725 Βλημένῳ αἰξῶσι πρὸ κούρων Θηρητῆρων·
 Ἐὼς μὲν γάρ τε θέουσι, διαρράϊσαι μεμαῶτες·
 Ἄλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκι πεποιθώς,
 730 Ἀψτ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 Ὡς Τρῶες, εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 735 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἄλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 Πρόσσω αἰξας, περὶ νεκροῦ θηριάσθαι·
 Ὡς οἳ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 235 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 Ἄγριος, ἥύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
 Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἐν σέλαϊ μέγας· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο·
 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 740 Ἀζηγῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
 Οἳ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 Ἐλκῶς ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,

ταῦτα ὁ τοῦ Τελαμῶνος μέγας Αἴας· Πάντα κατὰ τὸ πρέπον εἶπας, ὦ ὑπερένδοξε Μενέλαε· ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ ὁ Μηριόνης ὑπείσελθόντες πάνυ ταχέως, τὸν νεκρὸν ἄραντες κομίσατε ἔξω τῆς μάχης, ὅπισθεν δὲ ἡμεῖς πολεμήσομεν τοῖς Τρῶσι καὶ τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἑκτορι, ὁμοίαν εὐψυχίαν ἔχοντες οἱ τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενοι, οἱ καὶ πρότερον ὑπερένομεν τὸν ὅζυν πόλεμον παρ' ἀλλήλοις ἐστῶτες. Οὕτως εἶπεν· οὔτοι δὲ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς γῆς περιελάμβανον εἰς ὕψος πάνυ ἡρμένως, ὅπισθεν δὲ τὸ πλήθος ἐβόησε τὸ Τρωϊκόν, ἐπεὶ δὴ ἔθεάσαντο τοὺς Ἕλληνας ἀναιρουμένους τὸν νεκρὸν, ὥρμησαν δὲ ὅμοιοι τοῖς κυσὶν, οἷπερ ἂν ἐπὶ κάπρον τετρωμένον ὀρμήσωσιν, ἔμπροσθεν νέων θηρευτῶν· τέως μὲν γὰρ τρέχουσι διασπαράξαι αὐτὸν προθυμούμενοι, ἀλλ' ὅπνιν' ἄρα δὴ ἐν τούτοις στραφήσεται τῇ ἰσχύϊ θαρρῶν, εἰς τοῦπίσω ἀνέδραμον, καὶ εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ἄλλοσε ἄλλος. Οὕτως οἱ Τρῶες τέως μὲν ἀθρόοι αἰεὶ ἐπεδίωκον πλῆττοντες ξίφεσι καὶ δόρασιν ἐκατέρωθεν ἠκονημένοις· ἀλλ' ὅπνιν' ἄρα δὴ οἱ Αἴαντες ἐπιστραφέντες παρ' αὐτοὺς ἔστησαν, τούτων ἀλλοιοῦτο τὸ χρῶμα, οὐδέ τις ὑπέμενεν εἰς τὸ πρόσω ὀρμήσας περὶ τοῦ νεκροῦ μαχέσασθαι. Οὕτως οὔτοι προθυμούμενοι τὸν νεκρὸν ἔφερον ἔξω τῆς μάχης ἐπὶ τὰς βαθείας ναῦς, πόλεμος δὲ αὐτοῖς ἐξετάθη καὶ συνηύξητο χαλεπὸς, καθάπερ πῦρ, ὅπερ ἐπείγόμενον πόλιν ἀνδρῶν κατακαίει, ὀρμηθὲν αἰφνιδίως, φθείρονται δὲ οἱ οἴκοι ἐν ἐξάφει πυρὸς μεγάλῃ, τοῦτο δὲ ἐπηχεῖ, καὶ ἐπεγείρει ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου· οὕτω μὲν τούτοις τῶν τε ἵππων καὶ τῶν ὀπλιτῶν ἀνδρῶν βοή καὶ θόρυβος ἰσχυρὸς τε καὶ διηνεκὴς ἠγείρετο πορευομένοις. οὔτοι δὲ ὥσπερ ἡμίονοι δύναιμι ἰσχυρὰν συμπλέξαντες καὶ ἐρώσαντες ἔλκουσιν ἐκ τοῦ ὄρους, καθ' ὃδὸν σκολιὰν καὶ τράχεϊαν,

- Ἡ δοκὸν, ἢ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 Τεῖρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν·
- 745 Ὡς οἳ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 Ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 Ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥέον πεδίοις τίθησι
- 750 Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρῶων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης· καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Τῶν δ' ὥστε Ψαῶν νέφος ἔρχεται, ἢ κολοιῶν,
- 755 Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης,
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
 Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρώη.

ἡ δοκὸν, ἡ ξύλον μέγαν ναυπηγήσιμον, ἡ ψυχὴ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐπείγομένοις καταπονεῖται ὁμοῦ κόπῳ καὶ ἰδρῶτι. οὕτως οὗτοι προθυμούμενοι τὸν νεκρὸν ἔφερον, ὃπισθεν δὲ οἱ Αἴαντες διεκώλυον, ὥσπερ προοχὴ ὄρους κωλύει τὸ ὕδωρ δασεῖα καὶ ξυλῶδης, διὰ τοῦ πεδίου διατόμῳ καὶ διατεταμένῳ κειμένη, ἥτις καὶ ποταμῶν σφοδρῶν χαλεπὰ ρεύματα ἐπέχει καὶ κωλύει, ταχέως δὲ πᾶσι τὴν ῥύσιν εἰς τὸ πεδίον ἐμβάλλει ἀνακόπτουσα καὶ ἀνακρούουσα, οὐδὲ τι δυνάμει διαιροῦσι καὶ διασπῶσιν αὐτὴν ῥέοντες. Οὕτως αἰεὶ οἱ Αἴαντες τὴν μάχην ἀνέστελλον καὶ ἀνεχαίτιζον εἰς τοῦπίσω τῶν Τρώων, οὗτοι δὲ ὁμοῦ ἐπεδίωκον, δύο δὲ ἐν τούτοις μάλιστα, Αἰνείας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου, καὶ ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ. τούτων δὲ ὥσπερ ἵπταται τὸ πλῆθος τῶν Ἰατρῶν, ἡ τῶν κολοῖων κατὰ συστροφὴν ὀξέως βοῶντες, ὅταν προθεάσωνται ἐπερχόμενον ἱέρακα, ὅστις ταῖς μικραῖς ὄρνισι φόνον ἐπάγει· οὕτως δὲ ὑπὸ τοῦ Αἰνείου καὶ τοῦ Ἑκτορος οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων συστρεφόμενοι εἰς ἀλλήλους καὶ βοῶντες ἐχώρουν, ἐπελάθοντο δὲ τῆς μάχης, πολλὰ δὲ καλὰ ὅπλα ἔπεσον περὶ τὴν τάφρον, φευγόντων τῶν Ἑλλήνων· ὑποχώρησις δὲ καὶ ἐπίσχεσις τοῦ πολέμου οὐκ ἐγένετο.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Σ.

- Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 Τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 5 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "ὦ, μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 Μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 "Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι εἶπε,
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 Ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς,
 Σχέτλιος· ἦτ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ,
 Ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Σ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οὕτως οὗτοι μὲν ἐμάχοντο τρόπον πυρὸς καιομένου· ὁ Ἀντίλοχος δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ ταχύπους ἄγγελος παρεγένετο, τοῦτον δὲ εὗρεν ἔμπροσθεν τῶν νεῶν τῶν κατὰ πρύμναν καὶ πῶραν ἀνατεταμένων, ταῦτα διανοούμενον κατὰ ψυχὴν, ἃ δὴ τετελειωμένα ἦν, στενάξας δὲ εἶπε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μεγαλόφρονα ψυχὴν· Οἷμοι, τί δὴ πάλιν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες ἐπὶ τὰς ναῦς συστρέφονται φεύγοντες διὰ τοῦ πεδίου; δέδοικα μὴ μοι τελειώσωσιν οἱ θεοὶ λύπας δεινὰς ἐν τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ποτὲ μοι ἡ μήτηρ διεσάφησε, καὶ μοι εἶπε· τὸν κράτιστον τῶν Μυρμιδόνων ἔτι ζῶντος ἐμοῦ ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν Τρῶων καταλείψειν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἥγουν τεθνήξεσθαι· ὄντως (ἀκριβῶς) πάνυ δὴ ἀπέθανεν ὁ ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Μενoitίου, ὁ τλήμων καὶ ἑαυτῷ κακῶν αἴτιος· ὄντως ἐπέταπτον ἀποκρουσάμενον τὸ καυστικὸν πῦρ ἐπὶ τὰς ναῦς εἰς τοῦπίσω ἔρχεσθαι, μὴδὲ τῷ Ἑκτορι ἰσχυρῶς πολεμεῖν.

- 15 "Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
 "ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 Πεύσεαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
- 20 Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 "ὦς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν αἰθαλόεσσαν,
 Χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·
- 25 Νεκταρέφ' δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη·
 Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων·
 Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
- 30 Ἐδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὕπο γυῖα ἐκάστης·
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 Δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
- 35 Σμερδαλέον δ' ὦμῳ ξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλός, παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμπαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἀλός Νηρηίδες ἦσαν·
 Ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἀλίη τε βοῶπις,
 Κυμοθόη τε, καὶ Ἀχταίη, καὶ Λιμνώρεια
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυή,

ὥς οὗτος ταῦτα ἀνεπόλει κατὰ τὸ λογιστικόν τε καὶ
 θυμικόν, ἐν τούτῳ πλησίον παρεγένετο αὐτοῦ ὁ τοῦ
 λαμπροῦ Νέστορος υἱὸς κλαίων περιπαθῶς, εἶπε δὲ
 τὴν ὁδυνηρὰν ἀγγελίαν· Οἴμοι, ὦ υἱὲ τοῦ Πηλέως τοῦ
 συνετοῦ καὶ φρονίμου, ὅπως πάνυ χαλεπῆς ἀγγελίας
 ἀκούσεις, ἥτις εἶθε μὴ ὤφλησε γενέσθαι· τέθνηκεν
 ὁ Πάτροκλος, περὶ τοῦ νεκροῦ δὲ νῦν πολεμοῦσιν ἀό-
 πλου, τὰ γάρ τοι ὄπλα Ἑκτωρ ἔχει ὁ συνεχῶς τὴν
 περικεφαλαίαν κινῶν. Οὕτως εἶπε· τοῦτον δὲ λύπης
 νέφος σκοτεινὸν περιεκάλυψεν, ἐκατέρᾳ δὲ χειρὶ λα-
 βὼν χοῦν τεφρώδην ἔχεεν κατὰ τῆς κεφαλῆς, δυσει-
 δὲς δὲ ἐποίησε τὸ ὥραιον πρόσωπον, τῷ εὐπρεπεῖ δὲ
 καὶ εὐώδει χιτῶνι μέλαινα τέφρα ἐπεκάθιζεν, αὐτὸς
 δὲ ἐν τῇ κόνει μέγας μέγας ἐκταθεὶς ἔκειτο, ταῖς
 ἀγαπηταῖς δὲ χερσὶ τὴν κόμην αἰσχρὰν ἐποίησεν ἀνα-
 σπῶν· αἱ δούλαι δὲ, ἃς ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκτήσατο καὶ
 ὁ Πάτροκλος, λυπούμεναι κατὰ ψυχὴν μέγας ὠ-
 λόλουν, ἔξω δὲ ἐξέδραμον περὶ τὸν συνετὸν Ἀχιλ-
 λέα, πᾶσαι δὲ χερσὶ κατὰ τὰ σῆθη ἐτύπτοντο,
 παρελύθησαν δὲ τὰ μέλη ἐκάστης· ὁ Ἀντίλοχος δὲ
 ἀφ' ἐτέρου μέρους ᾠδύρετο δάκρυα χέων κατέχων τὰς
 χεῖρας τοῦ Ἀχιλλέως· οὗτος δὲ ἀνέστενε κατὰ τὴν
 ἑνδοξὸν ψυχὴν, ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ τὸν λαιμὸν ἀποκό-
 ψῃ τῷ σιδήρῳ, καταπληκτικῶς δὲ ἀνώμαξεν, ἤκουσε
 δὲ ἡ σεβαστὴ μήτηρ καθημένη ἐν τῷ βάθει τῆς θα-
 λάσσης παρὰ τῷ πατρὶ τῷ γέροντι· ἐθρήνησεν αὖν
 μετὰ ταῦτα, αἱ θεαὶ δὲ περὶ αὐτὴν συνηθοῖσθισαν
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης θυγατέ-
 ρες τοῦ Νηρέως ἦσαν· Ἐκεῖ ποῖνον ἦν ἡ Γλαύκη, καὶ
 ἡ Θάλεια, καὶ ἡ Κυμοδόκη, καὶ ἡ Νησαία, καὶ ἡ
 Σπειώ, καὶ ἡ Θόη, καὶ ἡ εὐόφθαλμος Ἀλὶν, καὶ ἡ
 Κυμοθόη, καὶ ἡ Ἀκταία, καὶ ἡ Λιμνώρεια, καὶ ἡ
 Μελίτη, καὶ ἡ Ἰαίρα, καὶ ἡ Ἀμφιθόη, καὶ ἡ Ἀγαυή,

- Δατώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσα τέ, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτή Γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ Ἀφειδής, καὶ Καλλιάνασσα·
 Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθυια·
 Ἄλλαι θ', αἷ κατὰ βένθος ἀλδς Νηρηίδες ἦσαν.
 50 Τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 Εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ·
 Ὡμοὶ ἐγὼ δειλὴ, ὥμοι δυσαριστοτόκεια,
 55 Ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Ἐξοχὸν ἠρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Ἴσος,
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
 Τρωσὶ μαχισόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις·
 60 Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω·
 Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο,
 Ἀχνοῦται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰούσα·
 Ἄλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδοιμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
 Ὅ, ττι μιν ἵκετο πένθος, ἅπο πτολέμοιο μένοντα·
 65 Ὡς ἄρα φωνήσατα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
 Δακρυέσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 Φήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 70 Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,

καὶ ἡ Δωτώ καὶ ἡ Πρωτώ, καὶ ἡ Φέρουσα, καὶ ἡ Δυναμένη, καὶ ἡ Δεξαμένη, καὶ ἡ Ἀμφινόμη, καὶ ἡ Καλλιάνειρα, καὶ ἡ Δωρίς, καὶ ἡ Πανόπη, καὶ ἡ ὑπερένδοξος Γαλάτεια, καὶ ἡ Νημερτής, καὶ ἡ Ἀψευδής, καὶ ἡ Καλλιάνασσα· ἐκεῖ δ' ἦν ἡ Κλυμένη, καὶ ἡ Ἰάνειρα, καὶ ἡ Ἰάνασσα, καὶ ἡ Μαῖρα, καὶ ἡ Ὠρείθυια, καὶ ἡ καλλίκομος Ἀμαθυια, καὶ αἱ ἄλλαι, αἱ κατὰ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης θυγατέρες τοῦ Νηρέως ἦσαν· τούτων δὲ τὸ λαμπρὸν σπήλαιον ἐπληρώθη, αὗται δὲ ὁμοῦ πᾶσαι τὰ στήθη ἐπλήττοντο, ἡ Θέτις δὲ ἡγεῖτο τοῦ θρήνου, λέγουσα· Ἀκούσατε, ὦ ἀδελφαὶ θυγατέρες τοῦ Νηρέως, ὅπως καλῶς ἅπασαι εἰδῆτε ἀκούουσαι, ὅποσαι λύπαι εἰσὶν ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ. οἷμοι ἐγὼ ἡ κακοδαίμων, οἷμοι ἡ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τεκοῦσα, ἥτις ἐπειδὴ ἔτεκον υἱὸν ἀμώμητον καὶ κραταῖον ἄριστον πάντων τῶν ἡρώων, οὗτος δὲ ἠυξήθη ὁμοίως φυτῷ εὐθαλεῖ, τοῦτον μὲν ἐγὼ ἀναθρέψασα καθάπερ φυτὸν ἐν τῷ γονίμῳ τοῦ συμφύτου χωρίου, ἐν ταῖς ναυσὶ ταῖς καμπυλοπρύμνοις ἐπεμψα εἰς τὸ Ἴλιον πολεμήσοντα πῶς Τρῳαί, τοῦτον δὲ αὖθις οὐχ ὑποδέξομαι ὑποστρέφαντα εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὸν τοῦ Πηλέως δόμον· ἐν ὧν δέ μοι ζῇ, καὶ ὅρα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου λυπεῖται, οὐδέ τι δύναμαι αὐτῷ βοηθῆσαι παραγενομένη· ἀλλὰ πορεύσομαι, ἵνα θεάσωμαι τὸ ἀγαπητὸν τέκνον, καὶ ἐπακούσω, ὅπερ αὐτὸν κατέλαβε πένθος πόρρω τοῦ πολέμου καθημένον. Οὕτω δὲ εἰπούσα ἀπέλιπε τὸ σπήλαιον, αὗται δὲ σὺν αὐτῇ δεδακρυμέναι ἐπορεύοντο, περὶ αὐτὰς δὲ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης διγρεῖτο· αὗται δὲ ὅπνινά δὴ ἀφίκοντο εἰς τὴν μεγαλόβωλον καὶ εὐγείην Τροίαν, ἀνέβαινον εἰς τὴν ἀκτὴν ἐφεξῆς, ὅπου πυκνῶς αἱ τῶν Μυρμιδόνων νῆες ἦσαν εἰλκυσμέναι περὶ τὸν ταχύποδα Ἀχιλλέα· τούτῳ δὲ βαρέως στενάζοντι παρέστη ἡ σεβαστὴ μήτηρ, ὅξέως δὲ θρηνήσασα ἔλαβε

Ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἰοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος,
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 75 Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχών,
 Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ἐπίδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 30 Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
 Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 Διώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλά· τὰ μὲν Πηληϊΐ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 84 Ἦματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον ἐυνῆ·
 Ὡς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησι
 Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν·
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
 Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
 90 Οἷκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 Ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἶκε μὴ Ἐκτωρ
 Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδαικρυχέουσα·
 95 Ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἳ ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος·

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τιθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταῖρα

τὴν κεφαλὴν τοῦ ἑαυτῆς παιδός, καὶ δὴ κλαίουσα λόγους ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ὦ παῖ, τί κλαίεις; τί δὲ πένθος κατὰ τὰς φρένας σε κατέλαβεν; ἔξειπε, μὴ κρύπτε, ταῦτα μὲν ἤδη ἐτελειώθησαν ὑπὸ τοῦ Διὸς, καθάπερ δὴ τὸ πρότερον ἡύχου τὰς χεῖρας ἄρας, πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς πρύμνας συστραφῆναι σοῦ δεομένους, καὶ παθεῖν ἔργα ταραχώδη καὶ δεινά. Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως στεναῶν εἶπεν ὁ κατὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· ὦ μήτηρ ἔμῃ ταῦτα μὲν δὴ μοι ὁ ἐπουράνιος ἐτελείωσεν, ἀλλὰ τίς μοι τούτων ἡδονή, ἐπεὶδὴ ὁ ἀγαπητὸς φίλος ἀπώλετο Πάτροκλος; ὃν ἐγὼ ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους ἐτίμων καὶ ἐφίλουν ὁμοίως τῇ ἑμαυτοῦ κεφαλῇ, τοῦτον ἀπέβαλον, τὰ ὄπλα δὲ ὁ Ἔκτωρ ἀποκτείνας ἀφείλετο τὰ μεγάλα, τὰ θαυμαστά τῇ ὄφει, τὰ περικαλλῆ· ταῦτα μὲν τῷ Πηλεΐ ἐδώρησαντο οἱ θεοὶ δῶρα λαμπρά τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἥνικα σε ἐνέβαλον εἰς κοίτην ἀνδρός θνητοῦ· ὡς εἶθε ὦφλισας σὺ μὲν ἐκεῖ ἐν ταῖς ἀθανάτῃσι Νηρηΐσι κατοικεῖν, ὁ Πηλεὺς δὲ γυναῖκα θνητὴν γῆμαι, νῦν δὲ ἵνα καὶ σοὶ πένθος μέγιστον εἴη ἐν τῇ διανοίᾳ ἀποθανόντος τοῦ υἱοῦ, ὃν αὐθις οὐχ ὑποδέξῃ ὑποστρέφαντα εἰς τὸν οἶκον, ἐπεὶδὴ οὐδ' ἐμὲ ἢ ψυχὴ προτρέπεται ζῆν, οὐδ' ἐν τοῖς ἀνδράσιν εἶναι, ἐὰν μὴ ὁ Ἔκτωρ πρῶτος ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ δόρατος πληγεὶς ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν, τὰ τοῦ Πατρόκλου δὲ τοῦ υἱοῦ τοῦ Μενoitίου σπαράγματα ἀποδώσῃ. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ἡ Θέτις δακρυρροοῦσα· Ταχύς δὴ μοι πρὸς τὸν θάνατον, ὦ τέκνον, ἔσῃ καθάπερ λέγεις, μετὰ ταῦτα γὰρ παραχρῆμά σοι μετὰ τὸν Ἔκτορα ὁ θάνατος ἐτοιμος. Πρὸς ταύτην δὲ μεγάλως στεναῶν εἶπεν ὁ κατὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· Παραχρῆμα ἀποθάνοιμι, ἐπεὶδὴ οὐκ ἔμελλον τῷ φίλῳ ἀναιρου-

- Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα πλοῖτι πάτρης
 100 Ἔρθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς (Ἄρης) ἀλκῆρα γενέσθαι.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
 Ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτάσιον ἄχθος ἀρούρης·
 105 Τοῖος ἑὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὃς τ' ἐφένκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 110 Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἢ ὅτε καπνός·
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχέω
 115 Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἕρης·
 120 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην.
 Καὶ τίνα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόπων,
 Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 125 Γνοῖεν δ', ὥς δὴ θηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσα περ· οὐδέ με πείσεις.

μένω βοηθήσειν· ἀλλ' οὗτος μὲν πάνυ πόρρῳ τῆς πα-
τρίδος ἀπώλετο, ἐμοῦ δὲ ἐδέησε, καὶ χρεῖαν ἔσχε τῆς
λάβης βοηθὸν ἔχειν (ἐμοῦ δὲ τὴν ἔξοδον ἐδέησεν ὁ Ἀ-
ρης, ἥγουν ἢ τῶν ὅπλων ἀφαίρεσις, ὥστε με βοηθὸν
γενέσθαι). νυνὶ δὲ ἐπειδὴ οὐ πορεύσομαι εἰς τὴν ἀγαπη-
τὴν γῆν τὴν πατρίδα, οὐδὲ τι τῷ Πατρόκλῳ ἐγενόμην
φῶς καὶ βοήθεια, οὐδὲ τοῖς φίλοις τοῖς λοιποῖς, οἳ δὴ
πολλοὶ ἀνιρέθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ἑκτορος, ἀλλὰ
κάθημαι παρὰ ταῖς ναυσὶν ἀργὸν καὶ μάταιον βάρος
τῆς γῆς, τοιοῦτος ὢν, οἷος οὐδεὶς τῶν σιδηροθωράκων
Ἑλλήνων ἐντῇ μάχῃ, ἐν γὰρ τῷ δημηγορεῖν εἰσὶ καὶ
ἄλλοι κρείσσονες. βαβαί, εἴθε ἢ ἕρις ἀπόλοιτο, καὶ
ἀφανισθεῖν καὶ ἐκ τῶν θεῶν καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὁ χόλος, ὅστις καὶ τὸν ἄγαν φρόνιμον παρώξυ-
νεν εἰς χαλεπότητα ἀχθῆναι, ὅστις πολλῶν γλυκίων
τοῦ καταστάζοντος μέλιτος αὐξάνεται ἐν τοῖς στήθεσι
τῶν ἀνδρῶν καθάπερ πῦρ, οὕτως νῦν ἐμὲ εἰς ὀργὴν
ἐνέβαλεν ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· ἀλλὰ
ταῦτα μὲν προγενόμενα καταλίπωμεν, καί περ λυπού-
μενοι, τὴν ἀγαπητὴν ψυχὴν (ὀργὴν) ἐν τῷ στήθει δου-
λαγωγῆσαντες τῇ παρούσῃ ἀνάγκῃ. νυνὶ δὲ πορεύσο-
μαι ὅπως τὸν φθορέα τῆς ἀγαπητῆς κεφαλῆς καταλά-
βω τὸν Ἑκτορα, θάνατον δὲ ἐγὼ τότε προθύμως ὑπο-
στήσομαι, ὅταν δὴ ὁ Ζεὺς βούλεται τοῦτο ποιῆσαι, καὶ
οἱ ἄλλοι ἀθάνατοι θεοί. οὐδὲ γὰρ ἢ τοῦ Ἡρακλέους
ἰσχύς ἐξέφυγε τὸν θάνατον, ὅς γε φίλτατος ἦν τῷ Διὶ
τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ βασιλεῖ, ἀλλὰ μοῖρα αὐτὸν ἐ-
θανάτωσε, καὶ ἡ χαλεπὴ ὀργὴ τῆς Ἥρας· οὕτως καὶ
ἐγὼ ἐπειδὴ μοι ὁμοία μοῖρα ὑπῆρξε, κείσομαι ἐπει-
δὴν ἀποθάνω· νυνὶ δὲ δόξαν καὶ φήμην χρηστὴν σχοίην
καί τινα τῶν Τρωάδων, καὶ τῶν μεγαλοκόλπων Δαρ-
δανίδων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἐκ τῶν ἀπαλῶν πα-
ρειῶν δάκρυα ἀπομάξαι καὶ ἀποψῆσαι, πυκνῶς σενά-
ξαι καταστήσασθαι, μάθοιεν δὲ ὅτι δὴ ἐπὶ πολὺ ἐγὼ τῆς
μάχης ἀποπέπαυμαι, μηδὲ κώλύε με τοῦ πολεμεῖν

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστί,
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρῳέσσιιν ἔχονται,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἐφημὶ
 Διὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλόν Ἀρνος,
 135 Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδναι·
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος·
 ὧς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο·
 Καὶ στρεφθεῖς, ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Ὀφόμεναί τε γέροιθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἷκ' ἐθέλῃσιν
 Τίεῖ ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα·
 145 ὧς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κύμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν
 Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἥϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐρείκῃ·
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 150 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο·
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἑκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ ἵκελτος ἀλκήν·

καίπερ φιλοῦσα, οὐ γάρ με καταπείσεις. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα ἡ θεὰ ἡ Θέτις ἡ λευκόπους· Ναὶ δὴ ταῦτά γε, ὦ παῖ, ἀληθῶς· οὐκ ἔστιν κακὸν καταπονουμένοις τοῖς φίλοις ἀποσοβῆσαι(εῖν) τὸν χαλεπὸν θάνατον· ἀλλὰ σοὶ τὰ καλὰ ὅπλα ἐν τῷ Τρωσὶ κατέχονται τὰ σιδηρᾶ, καὶ περιλάμποντα· ταῦτα μὲν Ἐκτωρ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν αὐτὸς φέρων ἐν τοῖς ὤμοις χαίρει καὶ τέρπεται, οὐδὲ οἶομαι αὐτὸν ἐπὶ πολὺ ἐπ' αὐτοῖς καλλωπισθῆσθαι, ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἤγγικεν αὐτῷ· ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω εἰσέλθῃς εἰς τὴν συμπλοκὴν καὶ τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου, πρὶν γε ἐμὲ ἐνθάδε ἀφικομένην θεάσῃ πρό ὀφθαλμῶν· ἔωθεν γὰρ ἐπανήξω ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι, ὅπλα καλὰ κομίζουσα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἡφαίστου. Οὕτω δὴ εἰπούσα ἐτράπη εἰς τοῦπίσω τοῦ εαυτῆς υἱοῦ, καὶ στραφεῖσα ἔλεγεν ἐν ταῖς θαλασσίαις ἀδελφαῖς· Ὑμεῖς μὲν νυνὶ εἰσέλθετε εἰς τὸν πλατὺν κόλπον τῆς θαλάσσης, θεασόμεναι τὸν θαλάσσιον γέροντα, καὶ τὰ οἰκήματα τοῦ πατρὸς, καὶ εἶπατε αὐτῷ πάντα· ἐγὼ δὲ εἰς τὸν ὑψηλὸν οὐρανὸν πορεύσομαι πρὸς τὸν Ἥφαιστον τὸν ἐνδοξὸν κατὰ τὴν τέχνην, εἴαν βούληται δοῦναι τῷ ἐμῷ υἱῷ ὅπλα πολύτιμα, ὑπέρλαμπρα· Οὕτως εἶπεν· αὐταὶ δὲ ὑπὸ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης παραχρῆμα εἰσῆλθον· ἡ θεὰ δὲ ἡ Θέτις ἡ λευκόπους εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπορεύετο, ὅπως τῷ ἀγαπητῷ υἱῷ ὅπλα πολύτιμα ἐρέγκῃ. Ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ πόδες ἀπῆγον. Οἱ Ἕλληνες δὲ σὺν μεγίστῳ καὶ ἐξαισίῳ θορύβῳ ὑπὸ τοῦ ἀνδροκτόνου Ἐκτορος φεύγοντες ἀφίκοντο εἰς τὰς νῆας καὶ τὸν Ἑλλήσποντον· οὐδὲ γε τὸν Πάτροκλον οἱ εὐοπλοὶ Ἕλληνες ἐξείλκυσαν ἀπὸ τῶν βελῶν νεκρὸν, τὸν θεράποντα τῷ Ἀχιλλέως· πάλιν γάρ δὴ αὐτὸν κατέλαβον ὃ τε λαὸς καὶ οἱ ἵπποι, καὶ ὁ Ἐκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ὁμοίως φλογὶ κατὰ τὴν

- 155 Τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβεφαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἑλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῳέσσιν ὁμόκλα·
 Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦριν ἐπιδιμένοι ἀλκὴν,
 Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
- 160 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
 Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοιτα δῖεσθαι·
 Ὡς ρά τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
- 165 Καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
 Ἀγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρῃ
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 170 Ὅρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἳ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἳ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 Οἳ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
- 175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἑλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐθυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
 Ἄλλ' ἄνα, μὴδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰέσθω,
 Πάτροκλον Τρῳῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
- 180 Σοὶ λῶβῃ, αἷ κέν τι νέκυος ἡσχυμμένος ἔλθῃ.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;

δύναμιν . τρίς μὲν αὐτὸν ὀπισθεν ἀπὸ τῶν ποδῶν ἐκράτησεν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ ἔλκειν προθυμούμενος, μεγάλως δὲ τοῖς Τρωσὶ παρεκελεύετο, τρίς δὲ οἱ δύο Αἴαντες ὀρμητικὴν καὶ πολεμικὴν ἐνδεδυμένοι ἰσχὺν ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ἀπεκρούσαντο καὶ ἀπесόβησαν . οὗτος δὲ ἐπιμόνως τῇ δυνάμει θαρρῶν ἄλλοτε μὲν ἐφώρμα πρὸς μάχην, ἄλλοτε δὲ ἵστατο μεγάλως βοῶν, εἰς τοῦπίσω δὲ οὐδόλως ὑπεχώρει . ὥσπερ δὲ ἀπὸ σώματος ζώου οὐδαμῶς δύναται λέοντα πυρώδη ποιμένες ἀγροῖκοι μεγάλως πεινῶντα ἀποδιῶξαι· οὕτως δὴ τοῦτον οὐκ ἐδύνατο οἱ δύο ὀπλῖται Αἴαντες τὸν Ἑκτορα τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ἐκφοβῆσαι καὶ ἐξελάσαι· καὶ δὴ εἵλκυσεν ἄν αὐτὸν καὶ δόξαν μεγίστην ἀπηνέγκατο, εἰ μὴ τῷ υἱῷ τοῦ Πηλέως ἡ ἀνεμόπους ταχεία Ἴρις μινυτὴς ἀφίκετο τρέχουσα ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου καθοπλίζεσθαι κρύφα (ὀρμηῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον λάθρα) τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἐπέπεμψε γὰρ αὐτὴν ἡ Ἥρα· πλησίον δὲ σταῖσα λόγους ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτὸν· Διεγέρθητι, ὦ υἱέ τοῦ Πηλέως φοβερώτατε πάντων τῶν ἀνδρῶν, βοήθησον τῷ Πατρόκλῳ, οὗ χάριν μάχῃ χαλεπὴ συνέστηκεν ἔμπροσθεν τῶν νεῶν, οὗτοι δὲ ἀλλήλους αἰτιροῦσιν, οἱ μὲν μαχόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἀποθανόντος νεκροῦ, οἱ δὲ ἐλκύσαι πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνέμοις καταπνεομένην Ἴλιον ἐφορμῶσιν οἱ Τρῶες, μάλιστα δὲ ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ ἐλκύσαι προθυμεῖται, τὴν κεφαλὴν δὲ προτρέπεται αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἐμπῆξαι ἐπὶ τῶν ὀρθῶν καὶ ὀξείων ξύλων ἐκκοψάντα ἀπὸ τοῦ τρυφεροῦ αὐχένος· ἀλλ' ἀνάστα, μὴδ' ὅλως κάθησο, αἰδῶς δὲ σου τὴν ψυχὴν καταλαβέτω τὸν Πάτροκλον γενέσθαι παίγνια ταῖς Τρωϊκαῖς κυσί· σοὶ βλάβη καὶ ὕβρις ἔσται, εἴαν ὁ νεκρὸς λελωβημένος κατὰ τι ἀφίκηται· Πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα ὁ εἰδοξότατος ταχύπους Ἀχιλλεύς· ὦ θεὰ Ἴρι, τίς δὴ σε ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπέμψε πρὸς ἐμὲ ἄγγελον; Πρὸς τοῦτον δὲ εἰ-

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκροιτις·
 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
 Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφιέρονται.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 Μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι·
 Στεῦτο γὰρ Ἠραίοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλὰ.
 Ἄλλου δ' οὔτευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ Τρῳεσσιν ὀμιλεῖ,
 195 Ἐγχεῖ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 Ἄλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρῳέσσι φάνηθι,
 Αἶκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 200 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὦρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Ὠμοῖς ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεῶων
 205 Χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχονται,
 Οἷτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρῃ
 Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 210 Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑφόσε δ' αὖγῃ

πεν ἡ ἀνεμόπους ταχεῖα Ἴρις· Ἡ Ἥρα με ἐπέπεμψεν
 ἡ ἀγαθὴ γαμετὴ τοῦ Διὸς, οὐδὲ ἐπίσταται τοῦτο
 ὃ ἐν ὕψει καθήμενος υἱὸς τοῦ Κρόνου, οὐδέ τις ἄλ-
 λος τῶν ἀθανάτων θεῶν, οἳ τὸν ἄγαν χιονόβλητον
 Ὀλυμπον καρποῦνται. Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινόμε-
 νος εἶπεν ὁ κατὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· Πῶς δὲ
 πορευθῶ εἰς τὴν μάχην; τὰ γὰρ ὅπλα ἔχουσιν ἐκεί-
 νοι· ἡ ἀγαπητὴ δὲ μήτηρ οὐ πρότερόν με ἀφίη ὀρ-
 μῆσαι πρὸς τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν αὐτὴν ἀφικομένην
 θεάσωμαι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπέσχετο γὰρ παρὰ
 τοῦ Ἡφαίστου κομίσειν ὅπλα καλὰ· οὐ τινος δὲ ἄλ-
 λου οἶδα, οὗ ἂν τὰ πολύτιμα ὅπλα ἐνδύσωμαι, εἰ
 μὴ τὴν ἀσπίδα τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Τελαμῶ-
 νος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος ἐλπίζω ὅτι ἐν τοῖς Τρω-
 σὶν ἀναστρέφεται, τῷ δόρατι ἀναιρῶν ὑπὲρ τοῦ Πα-
 τρόκλου ἀποθανόντος. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ἡ ἀνεμό-
 πους ταχεῖα Ἴρις· Καλῶς δὴ καὶ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι
 τὰ πολύτιμα ὅπλα κατέχονται, ἀλλ' οὕτως εἰς τὴν
 τάφρον ἀφικόμενος δεῖξον σαυτὸν πῖς Τρωσὶν, ἐάν
 (ὅπως) σε φοβηθέντες ἀποστῶσι τῆς μάχης οἱ Τρῶ-
 ες, ἀναπαύσονται δὲ οἱ πολεμικοὶ υἱοὶ τῶν Ἑλλή-
 νων. Αὕτη μὲν οὖν οὕτως εἰποῦσα ἀπῆλθεν ἡ κατὰ
 πόδας ταχεῖα Ἴρις· ἀνέστη δὲ Ἀχιλλεύς ὁ φίλος
 τοῦ Διὸς, ἡ Ἀθηνᾶ δὲ περὶ τοὺς ἰσχυροὺς ὤμους
 αὐτοῦ ἔβαλε τὴν κροσσοτὴν αἰγίδα, περὶ τὴν κεφα-
 λὴν δὲ αὐτῷ ἔστεψεν ἡ ἐνδοξοτάτη τῶν θεῶν νέφος
 χρυσοῦν, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀνῆπτε φλόγα ὑπέρλαμπρον.
 ὥσπερ δὲ ὅταν καπνὸς ἀνιῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀφίκη-
 ται εἰς τὸν αἰθέρα πόρρωθεν ἐκ τῆς νήσου, περὶ ἣν
 πολέμοι μάχονται, οἱ ἂν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας
 μάχωνται πολέμῳ μισητῷ (φοβερῷ) ἐκ τῆς ἐαυτῶν
 πόλεως, ἅμα δ' αὖ τῷ ἡλίῳ δύνοντι φρυκτοὶ καίονται

- Γίγνεται αἵσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἶκεν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 Στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος οὐδ' ἐς Ἀχαιούς
 215 Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
 Ἐνθα στάς ἡϋστ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 Ἄστυ περιπλομένων δηίων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
 220 Ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς οὖν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἄψ' ὅχεα τρώπεον· ἔσσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 225 Δεῖνόν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 Δαϊόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυῶδεκα φῶτες ἄριστοι
 230 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἐταῖρον
 235 Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἐς πόλεμον, οὐ δ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἡέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη

ἀλλεπάλληλοι, εἰς ὕψος δὲ ἡ λαμπηδὼν ἀνεισιν ὀρμῶσα τοῖς περιοίκοις ὥστε θεάσασθαι, ὅπως ἂν συνταῖς ναυσὶν ἀφίκωνται βοηθοὶ τοῦ πολέμου· οὕτως ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀχιλλέως αὐγὴ εἰς τὸν αἰθέρα ἀφικνεῖτο, ἔστι δὲ εἰς τὴν τάφρον ἐλθὼν ἀπὸ τοῦ τείχους, οὐδὲ τοῖς Ἑλλησι συνέμιξε, τὴν γὰρ τῆς μητρὸς συνετὴν ἐντολὴν ἠδεῖτο· ἐκεῖ σταῖς ἐφώνησεν, ἄποθεν δὲ ἡ πολεμικὴ Ἀθηναῖ συνεπεφθέγγετο, τοῖς Τρωσὶ δὲ ἐπέβαλε μέγιστον θόρυβον· ὥσπερ δὲ ὅτε ἤχησεν ἡ σάλπιγξ, ἐξάκουστος γίνεται φωνὴ ὑπὸ τῶν τὴν πόλιν περικαθεζομένων ψυχοφθόρων πολεμίων· οὕτως τότε ἐξάκουστος ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ· οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἤκουσαν τὴν σιδηρὰν φωνὴν τοῦ ἐγγόνου τοῦ Αἰακοῦ, πᾶσιν ἐταράχθη ἡ ψυχὴ, οἱ ὠραιότριχες δὲ ἵπποι εἰς τοῦπίσω τὰ ὀχήματα ἔτρεπον, προεώρων γὰρ τῇ ψυχῇ θλίψεις καὶ ὀδύνας, οἱ ἡνίοχοι δὲ ἐξεπλάγησαν, ἐπειδὴ ἐθεάσαντο τὸ πολὺ καὶ ἄφθονον πῦρ φοβερώς ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ μεγαλοφύχου υἱοῦ τοῦ Πηλέως καίονμενον, τοῦτο δὲ ἀνῆπτεν ἡ θεὰ ἡ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα· Τρὶς μὲν οὖν ὑπεράνω τῆς τάφρου μεγάλως ἐβόησεν ὁ ἐνδοξότατος Ἀχιλλεὺς, τρὶς δὲ συνεταράχθησαν οἱ Τρῶες, καὶ οἱ ἐνδοξοὶ βοηθοί· ἐκεῖ δὲ ἀπώλοντο καὶ τότε δῶδεκα ἄνδρες κράτιστοι περὶ τὰ αὐτῶν ὀχήματα καὶ δόρατα· οἱ Ἕλληνες δὲ ἀσμένως τὸν Πάτροκλον ἐλκύσαντες ἐκ τῶν βελῶν κατέθηκαν ἐν τῇ στρωμνῇ, οἱ ἀγαπητοὶ δὲ φίλοι περιέστησαν θρηνοῦντες, ἐν αὐτοῖς δὲ ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς ἠκολούθει θερμὰ δάκρυα χέων, ἐπειδὴ ἐθεάσατο τὸν πιστὸν φίλον κείμενον ἐν τῇ νεκρικῇ κλίνῃ τετραμένον σιδηρῷ ὀξεῖ· τοῦτον δὲ ἐπέπεμψε μὲν σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ τοῖς ὀχήμασιν εἰς τὴν μάχην, οὐκ ἐδέξατο δὲ μετὰ ταῦτα ὑποστρέψαντα· τὸν μὴ κάμνοντα δὲ ἥλιον ἡ

- Πέμφεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
 240 Ἡέλιος μὲν ἔδω, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
 245 Ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 "Εξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχετρόμος, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορευεῖν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 250 Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχρ' ἑὸν πολλὸν ἐνέικα·
 "Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Ἀστυδεὶ νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἢ ὥ δῖαν
 255 Ἐν πεδίῳ παρα' ἡυσίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν·
 "Ὅφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δῖῳ,
 Τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ ἡυσὶν ἰαύων,
 Ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας·
 260 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδῶκεα Πηλεΐωνα·
 Οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος· οὐκ ἐθελήσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί·
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρως δατέονται·
 Ἄλλα' περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν·
 265 Ἄλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὥδε γὰρ ἔσται·
 Νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδῶκεα Πηλεΐωνα

εὐόφθαλμος σεβαστὴ Ἦρα ἔπεμψεν ἐπὶ τὰς ροὰς τοῦ Ὠκεανοῦ ἄκοντα πορεύεσθαι. Ὁ ἥλιος μὲν οὖν ἔδω, ἀπεπαύσαντο δὲ οἱ ἐνδοξότατοι Ἕλληνες τῆς ἰσχυρᾶς μάχης, καὶ τοῦ χαλεποῦ πολέμου. καὶ δὴ καὶ οἱ Τρῶες ἀφ' ἐτέρου μέρους ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς μάχης ἀναχωρήσαντες, ἔλυσαν ὑπὸ τὰ ἄρματα τοὺς ταχεῖς ἵππους, συνηθροίσθησαν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸ τοῦ φροντίσαι δειπνου. ὀρθῶν δὲ ἐστῶτων ἐγένετο ἡ ἐκκλησία, οὐ γὰρ ὑπέμεινέ τις καθίσαι, πάντας γὰρ κατέσχε φόβος, διότι Ἀχιλλεὺς ἐφάνη ἐπὶ πολὺ δὲ ἀπέστη τοῦ χαλεποῦ πολέμου. ἐν τούτοις δὲ Πολυδάμας συνετὸς ἥρξατο δημηγορεῖν ὁ υἱὸς τοῦ Πάνθου, οὗτος γὰρ μένος ἔδωρα τά τε μέλλοντα καὶ τὰ παρελθόντα, τοῦ Ἑκτορος δὲ ἦν φίλος, ἐν μιᾷ δὲ νυκτὶ ἐγεννήθησαν. ἀλλ' ὁ μὲν τῷ λόγῳ, ὁ δὲ τῷ δόρατι πολλῷ ὑπερεῖχεν. ὅστις καλῶς διανοούμενος ἐδημηγόρησε, καὶ εἶπεν ἐν αὐτοῖς. Πάνυ διασκοπεῖσθε, ὦ φίλοι. κελεύω γὰρ ἔγωγε εἰς τὴν πόλιν νυνὶ πορευθῆναι, μὴ ἐκδέχεσθαι τὴν ἐνδοξοτάτην ἡμέραν ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ ταῖς ναυσὶ, πόρρῳ γὰρ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐσμέν. ὅτε μὲν οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐμνησικάκει τῷ ἐνδοξοτάτῳ Ἀγαμέμνονι, τὸ τηνικαῦτα δὴ ῥάδιοι ἦσαν εἰς πόλεμον οἱ Ἕλληνες, ἤγουν ῥαδίως ἠττῶντο. ἔχαιρον γὰρ ἐγὼ παρὰ ταῖς ταχείαις ναυσὶ κοιμώμενος (διάγων), ἐλπίζων κρατήσειν τὰς νῆας τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνομένας, νῦν δὲ χαλεπῶς φοβοῦμαι τὸν ταχύποδα υἱὸν τοῦ Πηλέως. ὦ οἷα ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἐκείνου ὑπεράγουσα τῇ δυνάμει. οὐ βουλήσεται μένειν ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οἱ Τρῶες, καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ μέσῳ ἀμφοτέροι τὴν τοῦ πολέμου δύναμιν ἀπομερίζονται, ἀλλὰ περὶ τῆς πόλεως πολεμήσει, καὶ τῶν γυναικῶν. ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον εἰς τὴν πόλιν, ὑπακούσατέ μοι, οὕτω γὰρ γενήσεται.

- Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' εὐόντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
 270 Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ θή μοι ἀπ' οὔατος ᾧδε γένοιτο·
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένης ἔξομεν, ἄστρῳ δὲ πύργοι,
 Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
 275 Μακραί, εὐξέστοι, ἐζευγμέναι εἰρύσσονται.
 Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στιπτόμεθ' ἀμπύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν,
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 Ἄψ' πάλιν εἴς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 280 Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
 Εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 285 Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστρῳ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας.
 Ἦ οὐπω κεκόρησθε ἐλμένοι ἔνδοθι πυλῶν;
 Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
 290 Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ωδύσατο Ζεὺς·
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ἀρέσθ', ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 Μηκέτι, νήπιε, ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·

νυνὶ μὲν ἢ νῦν ἔπαυσε τὸν ταχύποδα υἱὸν τοῦ Πηλέ-
 ως ἢ θεία· εἰ δὲ ἡμᾶς καταλήφεται ἐνταῦθα ὄντας
 αὖριον ἐξορμήσας σὺν τοῖς ὅπλοις, καλῶς δὴ τις αὖ-
 τὸν ἐπιγνώσεται· ἀσμένως γὰρ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
 ἱερὰν Ἴλιον, ὃς ἂν ἐκφύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες, καὶ
 γύπες καταφαγοῦνται τῶν Τρώων. εἴθε δὴ μοι τοῦτο
 οὐ μόνον μὴ ὀφθείη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ὠπὸς γένοιτο,
 ἥγουν μὴδὲ ἀκουσθείη. εἰ δὲ τοῖς ἐμοῖς λόγοις πεί-
 θησθε, καί περ ἀλγοῦντες, διὰ νυκτὸς μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ
 δύναμιν ἔχομεν, ἥγουν κρατερῶς βουλευσόμεθα, τὴν
 πόλιν δὲ οἳ τε πύργοι, καὶ αἱ μεγάλαι πύλαι (δίοδοι),
 καὶ αἱ ἐπ' αὐταῖς συνηρμοσμένοι σανίδες αἱ ἐπιμήκεις
 καὶ εὐξέστως εἰργασμένοι συγκεκλεισμένοι φυλάξου-
 σι καὶ σώσουσι. τὸ πρῶτ' δὲ ἔωθεν σὺν τοῖς ὅπλοις
 καθοπλισθέντες στησόμεθα ἐπὶ τῶν πύργων, τούτω
 δὲ ὀδυνηρὸν ἔσται, εἰ ἐθέλῃ ἀφικόμενος ἐκ τῶν νε-
 ῶν περὶ τὸ τεῖχος πολεμεῖν ἡμῖν· αὐθις εἰς τοῦπί-
 σω ὑποστρέψει ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπειδὴ τοὺς μεγαλ-
 αύχενας ἵππους παντοδαποῦ δρόμου κορέσῃ, ὑπὸ τὴν
 πόλιν αὐτοὺς πλανῶν, καὶ μετὰ ἀναστροφῆς ἐλαύ-
 των· ἔσω δὲ ἐφορμῆσαι οὐκ ἔασει αὐτὸν ἢ ψυχὴ οὐ-
 δὲ ἐκπορθήσῃ ποτὲ πρὶν ἂν αὐτὸν κύνες ταχείς κα-
 ταφάγωσι. Πρὸς τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος,
 εἶπεν ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν Ἑκτωρ. ὦ
 Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐδαμῶς ἐμοὶ προσφιλεῖς ταῦτα
 λέγεις, ὅστις κελεύεις συναθροισθῆναι εἰς τὴν πόλιν
 αὐθις ἐλθόντας· ἢ οὐπὼ ἐχρτάσθητε συγκεκλεισμέ-
 νοι ἐντὸς τῶν πυλῶν; τὸ πρῶτον μὲν γὰρ τὴν πόλιν
 τοῦ Πριάμου οἱ μεμερισμένην ἔχοντες τὴν φανὴν ἄν-
 θρωποι σύμπαντες ἔφασκον πολὺν χρυσὸν ἔχουσαν, καὶ
 πολὺν χαλκόν, νυνὶ δὲ ἐξανήλωται ἐκ τῶν οἰκῶν τὰ κα-
 λὰ ἐναποκείμενα χρήματα· πολλὰ δὲ δὴ κατὰ τὴν Φρυ-
 γίαν καὶ τὴν ἐπέραςον Μηονίαν κτήματα πωλούμενα
 ἔρχονται, ἐπειδὴ ὁ μέγας Ζεὺς ἐχολώθη, καὶ ὠργίσθη·
 νυνὶ δὲ ἡνίκα μοι ἔδωκεν ὁ υἱὸς τῆς Κρόιου σκολιοβούλε
 δόξαν κτήσασθαι, καὶ εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλασσαν

- 295 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσσω.
 Ἄλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
- 300 Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥ περ Ἀχαιοὺς.
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἰοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρο μεν ὄξυν ἄρνα.
 Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
- 305 Ἄλγιον, αἶψ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· οὐ μιν ἔγωγε
 Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στήσομαι· ἥ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην·
 Ζυγὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδηνσαν,
- 310 Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφέων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μνησίωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 Δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
- 315 Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου,
 Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥσπερ λῆς ἠϋγένειος,
 ὦ, ρά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 Ὕλῃς ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν·
- 320 Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἱχνί ἐρευνῶν,
 Εἵποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.
 Ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφάνεε Μυρμιδόνεσσιν·

συνελάσαι τοὺς Ἕλληνας, μηδαμῶς, ὡς ἀνόντες, τὰ νοήματα ταῦτα λέγε ἐν τῷ δήμῳ· οὐδεὶς γὰρ τῶν Τρῶων ὑπακούσεται, οὐ γὰρ ἀφήσω. Ἀλλ' ἄγετε ὥσπερ ἂν ἐγὼ εἶπω, πάντες ὑπακούωμεν· νυνὶ μὲν δεῖπνον λάβετε κατὰ τὸ στρατόπεδον ἐν ταῖς τάξεσι, καὶ φυλακῆς μνήσθητε, καὶ γρηγορεῖτε πάντες· ὅσις δὲ τῶν Τρῶων κτήμασιν ὑπερβαλλόντως λυπεῖ τὸ κοινόν, συνάξας αὐτὰ δότω τῷ πλήθει καταφαγεῖν δημοσίᾳ, βέλτιόν ἐστιν τινὰ τούτων ἀπολαύειν αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας. τὸ πρῶτ' δὲ ἔωθεν σὺν τοῖς ὅπλοις καθοπλισθέντες παρὰ ταῖς βαθείαις ναυσὶ συστήσομεν πόλεμον σφοδρόν. εἰ δὲ ἀληθῶς ἐκ τῶν νεῶν ἀνέστη ὁ ἐνδοξότατος Ἀχιλλεὺς, λυπηρόν αὐτῷ ἔσται εἰὰν ἐθέλῃ· οὐκ ἔγωγε αὐτὸν φεύξομαι ἐκ τοῦ κακοήχου πολέμου, ἀλλὰ πάνυ ἐναντίον στήσομαι, ἢ σχοίῃ ἂν νικην μεγάλην, ἢ σχοίμ' ἂν· κοινός ἐστιν ὁ Ἄρης, καὶ τὸν, κτανῶντα ἤγουν τὸν ἐλπίζοντα ἀνελεῖν, ἀνείλεν. Οὕτως ἔλεγεν ὁ Ἑκτωρ, οἱ Τρῶες δὲ ἐπήχησαν, οἱ μωροὶ καὶ ἀνόητοι, ἐξείλετο γὰρ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· τῷ Ἑκτόρῳ μὲν γὰρ συνέησαν δεινὰ βουλευομένῳ (συμβουλευοντι)· τῷ Πολυδάμαντι δὲ οὐδεὶς, ὅστις ἀγαθὴν βουλὴν διανοεῖτο. Οἱ μὲν οὖν δεῖπνον ἔλαβον κατὰ τὸ στρατόπεδον· οἱ Ἕλληνες δὲ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν Πάτροκλον θρηνοῦντες ἐστέναζον, ἐν τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως ἠγεῖτο δαφίλους θρήνου, θεῖς τὰς χεῖρας τὰς ἀνδροκτόνους ἐπὶ ταῖς στήθεσι τοῦ φίλου, συνεχῶς πάνυ στενάζων καθάπερ λέων μέγα τὸ γένειον ἔχων καὶ εὐτόνος, ὥτινι δὴ τὰ γεννήματα ὑφαρπάσῃ ἀνὴρ θηρευτῆς ἐκ τοῦ πυκτοῦ καὶ συνηρεφούς δρυμοῦ, οὗτος δὲ λυπεῖται μετέπειτα παραγενόμενος, πολλοὺς δὲ κείλους καὶ φαργακώδεις τόπους ἐπήλθε κατὰ πᾶν ἔγχυ τοῦ ἀνδρός ζητῶν καὶ ρινηλατῶν, εἵποθεν αὐτὸν εὖροι, πάνυ γὰρ ὀργὴ δριμεῖα κατακρατεῖ· οὕτως

- ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἥματι κείνῳ,
 Θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισι·
 325 Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 Ἄλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 • Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
 330 Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν,
 Οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆος·
 335 Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεται αὐτὰς·
 Ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἥματα δακρυχέουσαι·
 340 Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῶ.
 Πειίρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 ὧς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 345 Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 Γάστριν μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θερμετο δ' ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶ,
 Καὶ τότε δὴ λουῖσάν τε, καὶ ἥλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
 350 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·

αὐτὸς βαρέως στενάζων ἔλεγεν ἐν τοῖς Μυρμιδόσι·
 Φεῦ φεῦ, ὥντως δὴ ματαίως ἐξέβαλον λόγον τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ θαρσοποιῶν τὸν ἥρωα Μενόιτιον ἐν τοῖς οἴκοις·
 εἶπον γὰρ αὐτῷ ἀπάξειν τὸν υἱὸν εἰς τὸν ὑπερένδοξον
 Ὀπότεντα ἐκπορθήσαστα τὸ Ἴλιον, καὶ ἀπολαβόντα μοῖ-
 ραν τῆς λαφυραγωγίας· ἀλλ' οὐ Ζεὺς τοῖς ἀνδράσι
 πάντα τὰ νοήματα τελειοῖ, ἀμφοτέρους γὰρ εἴμαρτο
 ὁμοίαν γῆν ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῷ αἵματι αὐτόθι ἐν τῇ
 Τροίᾳ, ἐπεὶ οὐδὲ ἐμὲ ὑποστρέψαντα ἀποδέξεται ἐν
 τοῖς οἴκοις ὁ γέρον ἱππικὸς Πηλεὺς, οὐδὲ Θέτις ἡ μή-
 τηρ, ἀλλ' αὐτόθι ἡ γῆ καθέξει καὶ καλύψει. νυνὶ δὲ
 ἐπεὶ δὴ, ὦ Πάτροκλε, μετὰ σέ πορεύσομαι ὑπὸ τὴν γῆν,
 οὐ πρότερόν σε ἐνταφιάσω, πρὶν ἢ δεῦρο ἐνέγκαι τὰ
 τοῦ Ἑκτορος ὄπλα, καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σοῦ με-
 γαλοφύχου φονέως· δῶδεκα δὲ ἔμπροσθεν τοῦ πυρός
 ἀπαυχενίσω, καὶ ἀποτραχηλίσω τέκνα λαμπρὰ τῶν
 Τρώων, ὀργισθεῖς ἔνεκα σοῦ ἀνερθεθέντος· ἐπὶ το-
 σοῦτον δέ μοι παρὰ ταῖς καμπυλοπρύμνοις ναυσὶ
 κείσῃ οὕτως, περὶ σέ δὲ αἱ Τρωάδες καὶ αἱ μιγα-
 λοκόλποι Δαρδανίδες κλαύσονται νύκτας καὶ ἡμέρας
 δακρυῖροοῦσαι, ὥς ἡμεῖς πονήσαντες ἐκτὸς ἀμέθα ἰ-
 σχυῖ τε καὶ δόρατι μακρῷ, εὐγείους πόλεις ἐκπορ-
 θοῦντες τῶν μεμερισμένων ἐχόντων τὴν φωνὴν ἀνθρώ-
 πων· οὕτως εἰπὼν τοῖς φίλοις ἐκέλευσεν ὁ ἐνδοξό-
 τατος Ἀχιλλεὺς στῆσαι περὶ τὸ πῦρ λέβητα μέγαν,
 ὅπως πάνυ ταχέως τὸν Πάτροκλον ἀπολούσαιεν, καὶ
 ἐκπλύνειεν τὸν αἵματῶδη λύθρον· οὔτοι δὲ τὸν εἰς ὃν τὰ
 λουτρά ἐγχείονται λέβητα ἔσθσαν ἐν τῷ καυσικῷ πυρὶ,
 ἐνέχεαν δὲ ὕδωρ, ξύλα δὲ ὑπέκαιον λαβόντες· τὴν γὰρ
 σραν μὲν οὖν καὶ τὸ κοῖλον τοῦ λέβητος τὸ πῦρ περιέ-
 θालπεν, ἐθερμαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ· ἐπεὶ δὴ δὲ ἔβρασε
 τὸ ὕδωρ ἐν τῷ λεπτῷ καὶ καθαρῷ χαλκῷ, τότε δὴ
 ἔλυσαν αὐτὸν, καὶ ἔχρισαν λίπος δι' ἐλαίᾱ, ἐνέπλησαν

- Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσπενάχοντο γοῶντες·
 355 Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
 Ἐπρήξας καὶ ἔπειτα, βοῶπι πότνια Ἦρη,
 Ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σείο
 Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη·
 360 Αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 Ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ ψημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
 Ἀμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 365 Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἀφθιτον, ἀστερόεντα, μετὰ πρεπέ' ἀθανάτοισι,
 370 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάιτας ἔτευχεν,
 Ἐσταμέναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
 Χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
 375 Ὅφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα,
 Ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὗατα δ' οὐπω
 Δαιδάλεα προσέκειτο, τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς·

δὲ καὶ ἀνεστόμασαν τὰ τραύματα ἐλαίου ἐνναετοῦς, ἐν τῇ στρωμνῇ δὲ καταθέντες λεπτῶ περιβολαίῳ (ὕφασματι) ἐκάλυψαν ἐκ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν, ἄνωθεν δὲ ἱματίῳ λευκῷ. Δι' ὅλης μὲν οὖν τῆς νυκτὸς περὶ τὸν ταχύποδα Ἀχιλλέα οἱ Μυρμιδόνες τὸν Πάτροκλον θρηνοῦντες ἀνεστέναζον. ὁ Ζεὺς δὲ εἶπε πρὸς τὴν Ἥραν τὴν ἀδελφὴν καὶ γαμετὴν αὐτοῦ. "Ἐπράξας καὶ παραυτίκα νυνί, ὃ εὐόφθαλμε σεβαστή" Ἥρα ἐγείρασα τὸν ταχύποδα Ἀχιλλέα· ὅπως που ἐκ σοῦ αὐτῆς ἐγεννήθησαν οἱ τὰς κεφαλὰς κομῶντες Ἕλληνες. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα ἡ εὐόφθαλμος σεβαστή Ἥρα· Δεινότατε υἱὲ τοῦ Κρόνου, τίνα τόνδε λόγον εἶπας; καὶ μὴν που ἀνὴρ τις φροντίζει τελειῶσαι ἀνδρὶ κακόν τι δηλονότι, ὀργισθεῖς αὐτῷ, ὅστις ὑπάρχει Θνητός, καὶ οὐ τοσαύτας βουλὰς ἐπίσταται. πῶς οὖν ἔγωγε, ἥτις οἶομαι εἶναι κρατίστη πασῶν τῶν θεῶν κατ' ἄμφω, καὶ τῷ γένει, καὶ διότι σὴ γαμετὴ καλοῦμαι, σὺ δὲ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς βασιλεύεις, οὐκ ἔμελλον τοῖς Τρωσὶν ὀργισθεῖσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ μηχανήσασθαι; Οὕτως οὗτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Ἡ Θέτις δὲ ἡ λευκόπους ἀφ' ἴκετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφαίστου τὸν ἄφθαρτον, τὸν λαμπρόν, τὸν περιφανῆ ἐν τοῖς ἀθανάτοις, ὃν δὴ αὐτὸς χαλκοῦν ἐποίησεν ὁ χωλός. τοῦτον δὲ εὗρεν ἰδρῶτι περιρρέομενον, συστρεφόμενον περὶ τοὺς πνευματικoὺς ἀσκoὺς ἐπειγόμενον, λέβητας εἴκοσι τοὺς πάντας κατεσκεύαζεν ἐστάναι περὶ τὸν πῖχον τοῦ εὐσταθεῦς καὶ ἐδραίου οἴκου, χρυσοὺς δὲ τροχοὺς ὑπὸ τὸν πυθμένα ἐκάστου αὐτῶν ἔθηκεν, ὅπως αὐτῷ αὐτομάτως καὶ ἀφ' ἑαυτῶν εἰσίοιεν εἰς τὸν θεῖον ἀγῶνα, καὶ πάλιν εἰς τὸν οἶκον πορεύοιντο θαῦμα θεάσασθαι. οὗτοι δὲ ἐπὶ τοσοῦτον μὲν ἦσαν τετελεσμένοι, οὕτω δὲ τὰ ὦτα τὰ ποικίλα προσέκειντο, ἅπερ δὴ

- Ὅφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίῃσι πραπίδεςσι,
 380 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 Καλὴ τὴν ᾧπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 385 Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
 Ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεῶων·
 Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
 Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
 390 Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἰπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
 395 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησε
 Κρύψαι χαλὸν ἐόντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀφ' ὀρόρου Ὀκεανοῖο·
 Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
 400 Πόρπαστε, γναμπτάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμεις,
 Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόας Ὀκεανοῖο
 Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Ἦιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἷ μ' ἐσάωσαν·
 405 Ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.

ἠτοίμαζεν, ἤλαυε δὲ τοὺς ἦλους· ἐν ᾧ δὲ οὗτος ταῦτα εἰργάζετο φρεσὶν ἐπιστήμοσιν, ἐν τούτῳ παρεγένετο αὐτῷ ἡ θεὰ ἡ Θέτις ἡ λευκόπους, ταύτην δὲ ἐθεάσατο προΐουσα ἡ Χάρις, ἡ στίλβον καὶ λευκὸν τὸ ἐπιβόλαιον καὶ κεφαλόδεσμον ἔχουσα, ἡ ὠραία, ἣν ἔζημέν ὁ ὑπερένδοξος Ἡφαιστος ὁ χαλός, ἐνέφν δὲ αὐτῇ τῇ χειρὶ, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· Τί δήποτε, ὦ Θέτι μακρόπεπλε, ἀφίκου εἰς τὸ ἡμέτερον δῶμα, αἰδοῦς ἀξία καὶ προσφιλής; πρότερόν γε μὴν οὐ συνεχῶς παρεγίνου· ἀλλ' ἔπου εἰς τοῦ μπροσθεν, ὅπως σοι ξένια παραθῶ. Οὕτως δὴ εἰπούσα εἰς τὸ πρόσω ἦγεν ἡ ἐνδοξοπάτη τῶν θεῶν· ταύτην μὲν οὖν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἀργυροῦς ἦλους ἔχοντος τοῦ εὐειδοῦς, καὶ ποικίλως εἰργασμένου, ὑποπόδιον δὲ ὑπὸ πῖς ποσὶν ἦν, ἐκάλεσε δὲ τὸν ἐνδοξον κατὰ τὴν τέχνην Ἡφαιστον, καὶ εἶπε λόγον οὕτως· ὦ Ἡφαισε, ἴθι δεῦρο (πρόελθε οὕτως ὡς ἔχεις σχήματος), ἡ Θέτις δὴ σου χρεῖαν κατὰ τι ἔχει· Πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα ὁ ὑπερένδοξος Ἡφαιστος ὁ χαλός· Ὀντως δὴ μοι φοβερὰ καὶ αἰδοῦς ἀξία θεὰ παρῆσιν, ἥτις με ἔσωσεν, ἥνίκα με λύπη καὶ ὀδύνη κατέλαβε πόρρωθι τεχθέντα βουλῇ τῆς ἐμῆς ἀναιδοῦς μητρός, ἥτις με ἡβουλῆθη ἀποκρύψαι χαλὸν ὑπάρχοντα· τότε ἂν λύπας καὶ ὀδύνας ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ, εἰ μὴ ἡ Εὐρυνόμη τε καὶ ἡ Θέτις με ὑπεδέξατο εἰς τὸν κόλπον, ἡ Εὐρυνόμη ἡ θυγάτηρ τοῦ παλιρρύου (ταχέως ρέοντος) Ὀκεανοῦ, παρ' αὐταῖς ἐννέα ἔτη ἐχάλκεον πολλὰ ποικίλα, περόνας τε, καὶ περιφερῆ φέλλια (... εἰς σρεπτους), καὶ σύριγκας (σωληνίσκους), καὶ περιτραχιλίους κόσμους ἐν τῷ κοίλῳ καὶ βαθεῖ σπηλαίῳ, ὁ ροῦς δὲ τοῦ Ὀκεανοῦ περιέρρει μέγιστος, σὺν ἀφρῶ ποιδὼν ἦχον ἀποτελῶν, οὐδέ τις ἄλλος ἠπίστατο, οὔτε ἀπὸ τῶν θεῶν, οὔτε ἀπὸ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἡ Θέτις τε καὶ ἡ Εὐρυνόμη ἦσαν αἵτινές με ἔσωσαν, ἥτις νυνὶ ἀφίκετο εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον· διὰ τοῦτό με πάνυ χρέος ἀποδιδόναι τῇ ὠραιῳ-

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
 Ὅφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.

Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη

410 Χαλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ρῶοντο ἀραιαί.

Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα

Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο.

Σπόγγω δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ

Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα.

415 Δῦ δὲ χιτῶν' ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε

Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ρῶοντο ἄνακτι,

Χρῦσαι, ζῶῃσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

Τῆς ἐν μὲν νῖος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ,

Καὶ σθέιος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.

420 Αἰ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,

Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἵξε φαεινοῦ,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.

Τίπτε, Θέτι ταnúπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίξεις.

425 Αὖδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνάγει,

Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·

Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,

Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,

430 Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;

Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,

Αἰακίδῃ Πηλεΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,

Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ

Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν

κόμῳ Θετίδι πᾶσαν χάριν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ζωῆς. Ἀλλὰ σὺ μὲν αὐτῇ νυνὶ παράθες ξένια καλὰ, μέχρις ἂν ἐγὼ τοὺς πνευματικοὺς ἀσχοῦς ἀποθῶ, καὶ πάντα τὰ ἐνθετα καὶ ἐνεργά. Εἶπε καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ἄκμονος, μεγάλως αἰτιδὸν (δίκην αἰτοῦ) ἀνέστη σκάζων, ἐρρώμένως δὲ ὑφώρων αἱ βεβλαμμέναι κνήμαι. Τοὺς μὲν οὖν πνευματικοὺς ἀσχοῦς πόρρωθεν τοῦ πυρὸς ἔθηκε, καὶ πάντα τὰ ὄργανα, καὶ τὰ σκευὴ εἰς τὴν ἀργυρᾶν κιβωτὸν συνήθροισεν, οἷς ἐνήργει σπόγγῳ δὲ τό τε πρόσωπον καὶ ἄμφω τὰς χεῖρας ἀπέπασσε, καὶ ἀπέψα, καὶ τὸν στερεὸν τράχηλον, καὶ τὰ τετριχώμενα, καὶ δασέα στήθη, ἐνεδύσατο δὲ τὸν χιτῶνα, ἔλαβε δὲ τὴν παχεῖαν ῥάβδον, ἐπορεύθη δὲ ἔξω σκάζων, ὑφώρων δὲ τῷ βασιλεῖ θεράπαιμαι χρυσαῖ, ζωσais νεάνισιν ὅμοιαι, ταύταις ἔνεστι μὲν νοῦς ἐν διανοίᾳ (λογιστικῇ), ἔνεστι δὲ φωνή, καὶ δύναμις, οἶδασι δὲ τὰ ἔργα τῶν ἀθανάτων θεῶν. Αὗται μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐνήργουν καὶ διηκόνουν· οὗτος δὲ παρεφθαρμένως πορευόμενος πλησίον, ὅπου ἡ Θετίς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ, καὶ ἐέφυσεν αὐτῇ τῇ χειρὶ, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ οὐράτος ἐκάλει. Τί δήποτε, ὦ Θετί μακρόπεπλε, ἀρίκου εἰς τὸ ἡμέτερον δῶμα, αἰδοῦς τε ἀξία καὶ προσφιλής; πρότερόν γε μὴν οὔτι συνεχῶς παρεγίνου. λέγε ὅ, τι διανοή, ποιῆσαι (τελειῶσαι) δέ με ἡ ψυχὴ προτρέπεται, εἰ δύναμαι τελειῶσαι, καὶ εἰ ὑπ' ἄλλου ποτὲ ἐτελέσθη. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ἡ Θετίς δάκρυα καταχέουσα. Ὡς ἦφαιστε, ἄρά γέ τις τῶν ὅσαι θεαὶ εἰσιν ἐν τῷ οὐρανῷ τοσαύτας θλίψεις χαλεπὰς ὑπέμεινεν ἐν τῇ ἑαυτῆς διανοίᾳ, ὅσας ἐμοὶ ἐκ πασῶν Ζεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου λύπας καὶ οδύνας ἔδωκεν; ἐκ τῶν ἄλλων μὲν θαλασσίῳ ἐμὲ ὑπέταξεν ἀνδρὶ Πηλεῖ τῷ υἱῷ τοῦ Αἰάκοῦ, καὶ ὑπέμεινα συνουσίαν ἀνδρὸς κατὰ πολὺ πάνυ μὴ βουλομένη· οὗτος μὲν δὴ γῆρα χαλεπῶ κεῖται ἐν τῷ οἴκῳ βεβλαμμένος. ἄλλα δὲ νυνὶ μοι δεῖ-

- 435 Ἵδιόν ἐπέ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφόμεν τε,
 Ἐξοχον ἠρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλῶῃς,
 Νηυσὶν ἐπὶ προέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 440 Οἴκαδε νοστήσαντα, δάμον Πηληϊὸν εἶσω,
 Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο,
 Ἀχρυται· οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 Τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 445 Ἦτοι τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἰίλεον, οὐδὲ θύραζε
 Εἵων ἐξίεναι· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
 450 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα ἔσσε,
 Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὄπασσε.
 Πᾶν δ' ἦμαρ μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι·
 Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν,
 455 Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Τοῦνεκα νῦν πᾶσα γούναθ' ἰκάνομαι, αἶκ' ἐθέλησθα
 Ἐγὼ ἔμ' ὠκυμόρῳ δέμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος,
 460 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθοῖν θυμὸν ἀχεύων.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.

νά δηλονότι, ἐπειδὴ μοι ἔδωκε γεννηθῆναι υἱὸν καὶ ἀνατραφῆναι ἄριστον πάντων τῶν ἡρώων, οὗτος δὲ ἠύξθη ὁμοιος φυτῷ εὐθαλεῖ. τοῦτον μὲν ἐγὼ ἀναθρέψασα καθάπερ φυτὸν ἐν τῷ γονίμῳ τοῦ συμφύτου χωρίου, ἐπέπεμψα διὰ τῶν καμπυλοπρύμνων νεῶν εἰς τὸ Ἴλιον πολεμήσοντα τοῖς Τρῶσι, τοῦτον δὲ πάλιν οὐκ ἀποδέξομαι εἰς τὸν οἶκον ὑποστρέψαντα εἰς τὴν τοῦ Πηλέως οἰκίαν. ἐν ὧσιν δέ μοι ζῇ καὶ ὅρα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου λυπεῖται, οὐδὲ τι δύναμαι βοηθῆσαι αὐτῷ παραγενομένη. τὴν νέαν μὲν, ἣν δὴ ἐκλεξάμενοι οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔδωκαν αὐτῷ δῶρον τιμῶντες, ταύτην πάλιν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀφείλετο ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων. ταύτης μὲν οὖν ἕνεκα λυπούμενος ἐφθειρε τὴν διάνοιαν, τοὺς Ἕλληνας δὲ οἱ Τρῶες παρὰ ταῖς πρύμναις συνέστρεφον, οὐδὲ ἔξω ἡφίον ἐξέρχισθαι, τοῦτον δὲ παρεκάλουν οἱ τίμιοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πολλὰς ὑπεριδόξους χάριτας ἀπληριθμοῦντο. τότε δ' αὐτὸς μὲν οὖν ἀπηνάινετο καὶ ἀνένευεν ἀποσοβῆσαι τὸν ὄλεθρον, τὸν Πάτροκλον δ' αὐτὸς ἐνέδυσε μὲν τὰ ἑαυτοῦ ὄπλα, ἐπέπεμψε δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἅμα δὲ πολὺν στρατὸν αὐτῷ ἔδωκε. πᾶσαν δὲ τὴν ἡμέραν ἐμάχοντο περὶ τὰς Σκαιᾶς πύλας. καὶ δὴ ἂν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὴν πόλιν ἐξεπόρθησαν, εἰ μὴ Ἀπόλλων πολλὰ δεινὰ ποιήσαντα τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς, καὶ δόξαν τῷ Ἑκτορι εἰδωρήσατο. τοῦτου δὴ ἕνεκα νῦν εἰς τὰ σά γόνατα ἀφικόμην, ἐὰν βούλῃ τῷ ἐμῷ ταχυθανάτῳ ὑπὸ δουναὶ ἀσπίδα, καὶ περικεφαλαίαν, καὶ καλὰς κνημίδας προσηρμοσμένας καλύμμασι τῶν σφυρῶν, καὶ θώρακα· ὃς γὰρ ἦν αὐτῷ ἀπέβαλεν ὁ πιστὸς φίλος αἰαιρεθεὶς ὑπὸ τῶν Τρῶων, οὗτος δὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἀλγῶν τὴν ψυχὴν. Πρὸς ταύτην δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ ὑπερένδοξος Ἥφαιστος ὁ χολός· Θάρρει, μὴ σοι ταῦτα

- Αὐτὰρ γὰρ μιν θανάτοιο δυσνηχέος ὦδε δυνάϊμην
 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μῆρος αἰνὸς ἰκάβοι·
 465 Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τ' αὐτε
 Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 Ὡς εἰπὼν, τὰς μὲν λῖπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
 Φῦσαι δ' ἐν χροάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσαν,
 470 Παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
 Ὅπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄροιο.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
 Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 475 Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
 Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἐτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.
 Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
 Τρίπλακα, μαρμαρέν, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα·
 480 Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πρᾶπιδεςσιν.
 Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσιν,
 Ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 485 Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
 Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοστράων Ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ δύο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 490 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥά γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε

ἐν τῇ σῇ διαοίᾳ διὰ φροντίδος ἔστωσαν. εἴθε γὰρ αὐτὸν οὕτω δυνάμην τοῦ κακοῦχου θανάτου πόρρω ἀποκρυφαί, καὶ ἀπαλλάξαι, ἥνίκα αὐτὸν ἡ χαλεπὴ τελευτὴ καταλαμβάνει, ὥσπερ ὅπλα καλὰ αὐτῷ παρέσται, ὅποιά τις δὴ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων θαυμάσεται, ὃς ἂν θεάσῃται. Οὕτως εἰπὼν, ταύτας μὲν κατέλιπεν αὐτόθι, ἐπορεύθη δὲ ἐπὶ τοὺς πνευματικούς ἀσκούς. τοὺς δὲ ἔτρεφεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ προσέταξεν ἐνεργεῖν· οἱ ἀσκοὶ δὲ πάντες ἐφύσων ἐν φυσιῇσιν· εἴκοσι παντοῖον εὐφύσηπν πνεῦμα ἐκπέμποντες, ἄλλοτε (ποτὲ) μὲν ἐπείγομένῳ παρῆται, ποτὲ δὲ ὥσπερ ἂν ὁ Ἥφαιστος βούλοιτο καὶ τὸ ἔργον τελοῖτο· ἔβαλε δὲ χαλκὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ στερεὸν κασσίτερον (σίδηρον ἀκαταπόνητον καὶ κασσίτερον), καὶ πολύτιμον χρυσόν, καὶ ἄργυρον, μετὰ ταῦτα δὲ ἔθηκεν ἐν τῷ ἀκμοδόχῳ τόπῳ τὸν μέγαν ἄκμονα, ἔλαβε δὲ τῇ χειρὶ τὴν μεγάλην σφύραν, τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἔλαβε τὸν ἐξύλαβον, ἤγουν τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον· ἐποίει δὲ πρῶτον μεγάλην τε καὶ στερεὰν ἀσπίδα, πάντα μέρη ποικίλλων, περιέθηκε δὲ ἔξωθεν κύκλον λαμπρόν, τρίπτυχον, λαμπρόν, ἐξήρτησε δὲ ἄργυροῦν ἀναφορέα. πέντε δὲ ἐλάσματα ἦσαν τῆς ἀσπίδος αὐτῆς, ἐν αὐτῇ δὲ ἐποίει ποικίλα πολλὰ φρεσὶν ἐπιστήμοσιν, ἐγκατεσκεύασε μὲν τὴν γῆν, καὶ τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν μὴ καμνοντα ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην πληθύνουσαν, καὶ πεπληρωμένην τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. ἐν τούτοις δὲ πάντα τὰ ἄστρα, ἅπερ ὁ οὐρανὸς περίκειται, τὰς τε Πληάδας, καὶ τὰς Ὑάδας, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ὠρίωνος, καὶ τὴν Ἀρκτον, ἣν καὶ ἅμαξαν κατ' ἐπωνυμίαν καλοῦσιν, ἥτις περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα· μονὴ δ' αὕτη ἁμοιρὸς ἐστὶν τῶν ρείθρων τοῦ Ὠκεανοῦ μὴ δύνουσα. Ἐνεποίησε δὲ δύο πόλεις ἀνθρώπων τῶν μεμερισμένων ἐχόντων τὴν φωνὴν περικαλλεῖς, ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ γάμοι ἦσαν καὶ εὐω-

- Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων,
 Ἑγίνεον ἀνὰ ἄστρῳ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 Κούροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 495 Ἰσπόμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη·
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὀρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινηῆς
 Ἄνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναινέτο μηδὲν ἐλέσθαι·
 500 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵστοι πεῖραρ ἐλέσθαι·
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυσαν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἴατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφάνων·
 505 Τοῖσιν ἔπειτ' ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκάζον·
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τέλαντα,
 Τῷ δέμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ·
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἴατο λαῶν,
 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίκηα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 510 Ἥε διαπραθέειν, ἧ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
 Κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·
 Οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο·
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 Ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 515 Οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 Καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἄμφις ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν·

χίαι, νύμφας δὲ ἐκ τῶν νυμφικῶν δωματίων, δάδων
 ἡμμένων καὶ περιλαμπουσῶν ἤγον κατὰ τὴν πόλιν,
 πολὺς δὲ ὕμνος ἐπιθαλάμιος διεγήγερτο, νέοι δὲ ὀρ-
 χησταὶ περιστρέφοντο καὶ ὠρχοῦντο, ἐν τούτοις δὲ αὐ-
 λοὶ καὶ κιθάραι βοὴν ἐποιοῦν, αἱ γυναῖκες δὲ ἐστῶ-
 σαι πρὸ τῶν θυρῶν ἅπασαι ἐθεώρουν, ὁ δῆμος δὲ ἐν
 τῇ ἀγορᾷ ἦν συνηθροισμένος, ἐνταῦθα δὲ φιλονεικία
 διεγήγερτο, δύο δὲ ἄνδρες ἐφιλονεῖκουν ἕνεκα προσ-
 τίμου καὶ ὑποφορίου ἀνδρὸς ἀναιρεθέντος, ὁ μὲν ἔφα-
 σκε πάντα τὰ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ἀδίκημα ἀποδεδω-
 κέναι τῷ δήμῳ δεικνύων, καὶ ἐμφανίζων, ὁ δὲ ἠρνεῖτο
 μηδὲν λαβεῖν· ἀμφοτέροι δὲ ἐβούλοντο ἐπὶ μάρτυρι
 πέρας λαβεῖν καὶ δικάσασθαι. οἱ λαοὶ δὲ ἀμφοτέροις
 ἐπεβόων (συνηγόρουν) διηρημένως συνηγοροῦντες (βοη-
 θοῦντες). οἱ κήρυκες δὲ τὸν λαὸν κατεῖχον κωλύοντες,
 οἱ ἐν τέλει δὲ ἐκάθηντο ἐπὶ λίθοις ἐξεσμένους ἐν κύ-
 κλῳ ἱερῷ, τὰ σκῆπτρα δὲ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν τῶν
 μεγαλοφώνων κηρύκων. τούτοις οὖν ὑφάρμων καὶ παρ-
 εκινοῦντο καθήμενοι, κατὰ ἐναλλαγὴν δὲ ἀπέφαινον
 ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· ἔκειντο δὲ ἐν τῷ μέσῳ
 δύο τάλαιπα χρυσοῦ, τοῦτω δοῦναι, ὃς ἂν ἐν αὐτοῖς
 κρίσιν ευθύτατα ἀποφῆναιεν. τὴν ἑτέραν δὲ πόλιν
 περιεκάθηντο καὶ ἐπολιόρκουν δύο στρατοὶ λαῶν ὀ-
 πλοῖς περιλαμπόμενοι, διχῶς δὲ αὐταῖς ἤρεσκε βου-
 λή, ἢ ἐκπορθῆσαι, ἢ εἰς δύο μέρη πάντα μερίσαι καὶ
 διελεῖν τὰ κτήματα ὅσα ἡ πόλις ἢ ἐπέραστος εἶδον
 ἐναποκλείει καὶ περιέχει. οὗτοι (οἱ πολῖται) δὲ οὐχ
 ὑπήκουον, ἐπὶ λόχον δὲ καθωπλίζοντο λάθρα. τὸ τεῖ-
 χος μὲν οὖν αἱ ἀγαπηταὶ γυναῖκες καὶ τὰ μικρὰ τέκνα
 ἐφύλαττον ἐφεστῶτες, καὶ πρὸς γε οἱ ἄνδρες οὐς τὸ
 γῆρας κατεῖχεν· οὗτοι δὲ ἐπορεύοντο, ἠγείτο δ' αὐτοῖς
 ὁ Ἄρης, καὶ ἡ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ, ἀμφοτέροι χρυσοῖ,
 χρυσᾶ δὲ ἱμάτια περιεβέβληντο, καλοὶ καὶ μεγάλοι
 σὺν ταῖς ὀπλοῖς, καθάπερ θεοὶ ἄγαν περιφανεῖς, οἱ

- Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
 520 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάιευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὅππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες,
 525 Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 Ἀργεννῶν οἴων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μνηλοβοτῆρας.
 Οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην,
 530 Εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκίρεσιν ἐγχείησιν.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ,
 535 Ἄλλον ζωὴν ἔχουσα ρεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνεῖῶτα κατὰ μῦθον ἔλκε ποδοῖϊν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν·
 Ὀμίλευν δ', ὥστε ζωὴ βοροῖ, ἠδ' ἐμάχοντο,
 Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυσον κατατεθνεῖῶτας.
 540 Ἐν δὲ τίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 Εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὅπote στρέφαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 545 Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιὼν τοῖ δὲ στρέφασκον ἀν' ὄγμους,
 Ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

λαοὶ δὲ ἥττους τῷ μεγέθει τοῦ σώματος ἦσαν. οὗτοι
 δὲ ἡνίκα δὴ ἀφίκοντο, ὅπου αὐτοῖς προσῆκε καὶ ἐφ-
 ικτὸν ἦν ἐνεδρεῦσαι παρὰ τῷ ποταμῷ ἔνθα ποτισμὸς
 ἦν πᾶσι τοῖς θρέμμασιν, ἐκεῖ δὴ οὗτοί γε ἐκάθισαν
 κεκαλυμμένοι σιδήρῳ λαμπρῷ· τούτοις δὲ μετὰ ταῦτα
 πόρρωθεν ἐκάθισαν δύο κατάσκοποι τῶν λαῶν προσ-
 δεχόμενοι ὅποτε τὰ πρόβατα θεάσαιντο καὶ
 ταχέως δὲ οὗτοι προῆλθον, δύο δὲ συνείποντο νομεῖς
 σύριγγιν ἀγαλλόμενοι, τὴν γὰρ ἐπιβουλήν οὐδαμῶς
 προενόησαν. Οὗτοι μὲν οὖν ταῦτα προθεασάμενοι ἐπέ-
 δραμον, ταχέως δὲ μετέπειτα περιήλαινον τὰς ἀγέλας
 τῶν βοῶν, καὶ τὰ καλὰ ποίμνια τῶν λευκῶν προβά-
 των, ἀπέκτεινον δὲ τοὺς ποιμένας. οὗτοι δ' οὖν ἐπειδὴ
 ἤκουσαν πολὺν θόρυβον παρὰ τοῖς βουσὶν ἔμπροσθεν
 τῶν βουλευτηρίων καθήμειοι, παραχρῆμα ἐπὶ τῶν ἵπ-
 πων ἀναβάντες τῶν ταχυπόδων ἐπέδιωνον, ταχέως
 δὲ κατέλαβον· συστάντες δὲ ἐπολέμουν πόλεμον πα-
 ρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ἔβαλλον δὲ καὶ ἔπλητ-
 τον ἀλλήλους δόρασι σιδήρῳ ἐστομωμένοις, ἐν αὐτοῖς
 δὲ ἡ ἔρις καὶ ὁ θόρυβος ἀνεστρέφοντο, καὶ ἡ ὀλεθρία
 μοῖρα, ἄλλον κατέχουσα ζῶντα νεώτρωτον, ἄλλον ἄ-
 τρωτον, ἄλλον τεθνεῶτα κατὰ τὴν μάχην εἵλκεν ἀπὸ
 τῶν ποδῶν, ἰμάτιον δὲ εἶχε περὶ τοὺς ὤμους, ἐρυ-
 θρὸν αἵματι ἀνδρῶν· ἀνεστρέφοντο δὲ καὶ παρετασ-
 σοντο καὶ ἐπολέμουν, ὥσπερ ἄνδρες ζῶντες, καὶ τυὺς
 νεκροὺς ἀλλήλων εἵλκυον ἀποθανόντας. Ἐνετίθει δὲ
 γῆν νεωστὶ ἡροτριασμένην ἀπαλὴν καὶ διακεχυμένην,
 ἄρουραν εὐχυμον καὶ λιπαράν, πλατεῖαν, τριέατον
 πολλοὶ δὲ ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ τὰ ζεῦγη περιστρέφοντες
 ἤλαινον τῇδε κακῆϊσε. οὗτοι δὲ ὅπηνίκα νεάσαντες
 ἀφίκοντο εἰς τὸ πέρας τῆς ἀρούρας, τούτοις μετέπει-
 τα εἰς τὰς χεῖρας ποτήριον ἡδίστου οἴνου ἐδίδου ἀνὴρ
 ἐπελθών· οὗτοι δὲ ἔσπευδον ἀνασρέφοντες κατὰ τὰς αὐ-

Ἡ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει,
Χρυσείη περ' εὐῶσα· τὸ δ' ἡ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλῆϊον· εἵθα δ' ἔριδοι
550 Ἦμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες.

555 Ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἐσθήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίβοισι, λεῦκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.

560 Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
Καλὴν, χρυσεῖν· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἐσθήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,

565 Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι, ἀταλά φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδέα κάρπῳ.
Τοῖσιν δ' ἐν μέτσοισι πᾶις φόρμιγγι λιγείῃ
Ἰμερόεν κιθάριζε· Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδε

570 Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ρήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰὺ γμῶ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε

λακας ἐφιέμενοι τῆς βαθείας νεατοῦ τὸ πέρας καταλα-
 βεῖν· αὕτη δὲ μέλαινα ἀπτελεῖτο ὁπισθεν, ἡροτρι-
 ασμένῃ δὲ ἐδόκει καίπερ οὔσα χρυσῇ, ὃ δὴ καὶ θαῦ-
 μα περιῖν· Ἐνετίθει δὲ τέμενος βασιλικόν, ἐν αὐτῷ δὲ
 ἐργάται ἐθέριζον, δρεπάνας τμητικὰς ἐν ταῖς χερσὶ
 κατέχοντες, πληρώματα δὲ τῶν χειρῶν ἄλλα μὲν
 εἰς τὴν αὐλακα συνεχῇ κατέπιπτον ἐπὶ τὴν γῆν, ἄλ-
 λα δὲ οἱ δραγμαποδεσμευταὶ ἐν δισμοῖς (σχοίνοις)
 ἐδέσμευον, τρεῖς δὲ δραγμαποδεσμευταὶ ἐφίσταντο,
 μετὰ ταῦτα δὲ παῖδες τὰ δράγματα συλλέγοντες ἐν
 ταῖς ἀγκάλαις φέροντες διηνεκῶς παρεῖχον, ὁ κύριος
 δὲ τοῦ ἔργου ἐν τούτοις μετὰ σιγῆς ῥάβδον κατέχων
 ἴστατο ἐπὶ τῆς αὐλακος τερπόμενος κατὰ ψυχὴν·
 κήρυκες δὲ πόρρωθεν ὑπὸ δρυὶν εὐωχίαν παρσκευά-
 ζον, βούνδ' ἐθύσαντες μέγαν, ἐνήργουν· αἱ γυναῖκες
 δὲ δεῖπνον τοῖς ἐργάταις πολλοὺς ἄρτους λευκοὺς
 ὕγρανον καὶ ἀνέδευον· Ἐνετίθει δὲ ἄμπελον μεγά-
 λως πληθύνουσαν σταφυλαῖς, περικαλλῇ, χρυσῇ, μέ-
 λανες δὲ βότρυες ἐπῆσαν, ἴστατο δὲ στύλοις καὶ
 χαρακίοις ἀργυροῖς ἐπὶ πᾶν μέρος· περὶ αὐτὴν δὲ κυ-
 ανὴν τάφρον καὶ περίφραγμα περιέτεινε κασσιτήρου,
 μία δὲ μόνη ὁδὸς ἦν ἐπ' αὐτήν, ἣ ἐπορεύοντο οἱ σα-
 φυλοφόροι, ὁπνίκα τρυγῶν τὴν ἄμπελον· πάρθε-
 νοι δὲ καὶ νέοι τρυφερά καὶ πρᾶα φρονούντες ἐν κα-
 λάθοις πεπλεγμένοις ἔφερον τὸν ἡδίστον καρπὸν, ἐν
 τῷ μέσῳ δὲ τούτων παῖς κιθάρα ἡδεῖα καὶ ὀξυφώνῳ
 (... φθόγγῳ) ἐπεράσας ἐκιδάριζε, τὸ Λίνου δὲ μέλος
 καλῶς ὑπῆδε λεπτῇ φωνῇ, οὗτοι δὲ ἐφορμῶντες ὁ-
 μοῦ ᾧδῃ τε καὶ ποιᾷ φωνῇ τοῖς ποσὶν εὐρύθμως κι-
 νούμενοι ἠκολούθουν· Ἐνεποίησε δὲ ἀγέλην βοῶν ὀρ-
 θοκεράτων· αἱ βόες δὲ ἦσαν κατεσκευασμέναι ἀπὸ
 χρυσοῦ καὶ κασσιτέρου σὺν μυκηθμῷ δὲ καὶ βοῇ ἐφ-

- 575 Πάρ ποταμόν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα
 Χρῦσσοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκῶς
 580 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζυνοί.
 Τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην,
 Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 Οἱ δ' ἦτοι δακείν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
 585 Ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
 Ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Ἐν καλῇ βήσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννῶν,
 Σταθμούς τε, κλισίας τε κατηρεφέας, ἰδὲ σηκοὺς.
 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 590 Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ·
 Ἐνθα μὲν ἦθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
 Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 595 Εἶατο εὐνήτους, ἦ κα στίλβοντας ἐλάῳ·
 Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 600 Ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶκε θέρσιν·
 Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
 Πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος,

ὥρμων ἀπὸ τοῦ βουστασίου εἰς τὴν νομὴν παρὰ τὸν
 κελάδοντα ποταμὸν ἐπὶ τὸν εὐκίνητον (ῥαδίως ἀναφύ-
 οντα) καλαμῶνα· χρυσοὶ δὲ νομεῖς σὺν ταῖς βουσὶν
 ἐπορεύοντο τέσσαρες, ἐννέα δὲ κύνες ταχεῖς ἠκολού-
 θουν αὐτοῖς· φοβεροὶ δὲ καὶ καταπληκτικοὶ λέοντες
 δύο ἐν τοῖς πρώτοις βουσὶ ταῦρον μέγα (τὸν τῇ δυ-
 νάμει τῶν ἄλλων ἡγούμενον) μυκώμενον (ἐρευγόμενον
 τὴν τροφήν) κατεῖχον· οὗτος δὲ μεγάλως μηκώμενος
 εἴλκετο, ἐπὶ τοῦτον δὲ οἱ κύνες ἔτρεχον καὶ οἱ νέοι·
 ἀλλ' οὗτοι μὲν διασχίσαντες τὸ τοῦ μεγάλου βοδὸς
 δέρμα, τὰ τε ἔγκατα καὶ τὸ μέλαν αἷμα ἐσπάρασσον
 καὶ λάπτοντες μετὰ σκιλμοῦ κατέπινον· οἱ νομεῖς δὲ
 μάτην ἐπεδίωξαν, τοὺς ταχεῖς κύνας παροξύνοντες,
 οἱ δὲ δακεῖν μὲν ἀπετρέποντο τῶν λεόντων, ἰστάμε-
 νοι δὲ πλησίον πάνυ ὑλάκτουν, καὶ ἐξέκλινον· Ἐνε-
 ποίησε δὲ νομὴν ὁ ὑπερένδοξος Ἡφαιστος ὁ χαλὸς ἐν
 περικαλλεῖ ὕδρηλῳ καὶ κοιλοτέρῳ τόπῳ, μεγάλῃν
 προβάτων λευκῶν, καὶ στάσεις θρεμμάτων, καὶ σκη-
 νὰς ποιμένων ταπεινοστέγους, καὶ μάνδρας, καὶ ἐπ-
 αύλεις· Ἐνεποίησε δὲ ποικίλως χορὸν ὁ ὑπερένδοξος
 Ἡφαιστος ὁ χαλὸς ὅμοιον ἐκείνῳ, ὃν ποτε ἐν τῇ πλα-
 τεΐᾳ Κνωσσῷ πόλει τῆς Κρήτης Δαίδαλος ἐπιμελῶς
 κατεσκεύασε τῇ ὠραιόκῳ Ἀριάδνῃ· ἐνταῦθα δὲ νέοι
 μὲν καὶ παρθένοι ἔντιμοι καὶ ὠραῖαι ὠρχοῦντο, τὰς
 ἀλλήλων χεῖρας κατέχοντες ἐπὶ τῷ καρπῷ· τούτων
 δὲ αἱ μὲν λεπτὰ ἱμάτια λινὰ εἶχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 ἦσαν ἐνδεδυμένοι καλῶς νενημένους καὶ εὐκατασκευά-
 στους, ἡσυχῇ ἀποστίλβοντας, καὶ λαμπруνομένους
 ἐλαίῳ· καὶ δὴ αἱ μὲν εἶχον στεφάνους περικαλλεῖς,
 οἱ δὲ μαχαίρας εἶχον χρυσὰς, ἐξηρτημένας ἀργυροῖς
 ἀναφορεῦσιν· οὗτοι δὲ ποτὲ μὲν κυκλοτερῶς ἔτρεχον
 ποσὶν ἐπιστημονικοῖς πάνυ ῥαδίως, ὥσπερ ὅτε τις τρο-
 χὸν ἀρμόδιον ταῖς παλάμαις καθήμενος κεραμεὺς πει-
 ράσεται, εἴαν τρέχῃ καλῶς· ἄλλοτε δὲ πάλιν ἔτρεχον
 κατ' ὀρθὸν δι' ἀλλήλων, ἀντιμέτωποι ἀλλήλοις γιγνί-

Τερπόμενοι· δοιῶ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτοῦς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσους·

605 Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
610 Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε·

Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἐανοῦ κασσιτέριοι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας·

Ἢ δ', ἱρήξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
615 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἠφαίστοιο ἄνακτος.

μενοι, πολὺ δὲ πλῆθος περίϊστατο τὸν ἐπέραστον χορὸν ἀγαλλόμενοι, δύο δὲ ὀρχησταὶ ἐν αὐτοῖς ὠδῆς ἡγούμενοι συνεστρέφοντο καὶ ὠρχοῦντο ἐν τῷ μέσῳ. Ἐρετίζει δὲ τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Ὠκεανοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐσχάτην περιφέρειαν τῆς ἐπιμελῶς κατεσκευασμένης ἀσπίδος. Ἐπειδὴ δὲ κατεσκεύασε τὴν μεγάλην καὶ στερεὰν ἀσπίδα, κατεσκεύασε δὴ αὐτῷ θώρακα λαμπροτέραν λαμπηδόνης πυρός. κατεσκεύασε δὲ αὐτῷ περικεφαλαίαν στιβαρὴν καλύμμασι τῶν κροτάφων προσηρμοσμένην, περικαλλῆ παμποίκιλον, χρυσοῦν δὲ λόφον ἐπέθηκε· κατεσκεύασε δὲ αὐτῷ κνημίδας κασσιτέρου εὐδιαχύτου. Ἐπειδὴ δὲ πάντα τὰ ὄπλα πόνήσας κατεσκεύασεν ὁ ἔνδοξος Ἡραϊστος ὁ χῶλός, ἄρας ἔθηκεν αὐτὰ ἔμπροσθεν τῆς μητρὸς τοῦ Ἀχιλλέως. αὕτη δὲ καὶ θάπερ ἰέραξ ὠρμησεν ἐκ τοῦ χιονώδους Ὀλύμπου, φέρουσα τὰ καλὰ ὄπλα παρὰ τοῦ βασιλέως Ἡραΐστου.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΔΙΑΔΟΣ

ΡΑΦΩΔΙΑ Τ.

- Η**ὥς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων.
 "Ωρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 Εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἷον,
 5 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Μύρονθ'· ἠ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 "Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθῃ.
 10 Τύνη δ' Ἠφαιστόιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἳ οὔπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη

ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΦΩΔΙΑΣ Τ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Η μὲν ἡμέρα ἡ κροκοειδὲς ἱμάτιον ἔχουσα ἀπὸ τῶν
 ρευμάτων τοῦ Ὀκεανοῦ ἀνέστη, ὅπως τοῖς ἀθανάτοις
 θεοῖς φῶς ἐνέγκαι, καὶ τοῖς θνητοῖς ἀνθρώποις. Αὐ-
 τη δὲ ἀφίκετο εἰς τὰς ναῦς τὰ δῶρα φέρουσα παρὰ
 τοῦ θεοῦ, εὗρε δὲ τὸν ἑαυτῆς ἀγαπητὸν υἱὸν περικεί-
 μενον τῷ Πατρόκλῳ, κλαίοντα ὀξέως (ἠδέως). πολλοὶ
 δὲ περὶ αὐτὸν φίλοι ὠλοφύροντο· αὕτη δὲ ἐν τούτοις
 παρέστη ἡ ἐνδοξοτάτη τῶν θεῶν, καὶ ἐνέφω αὐτῷ τῇ
 χειρὶ, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· ὦ
 τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν καταλίπωμεν καί περ λυπού-
 μενοι κεῖσθαι, ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν ὀρμῇ καὶ βουλῇ τῶν
 θεῶν ἀνῆρέθη. σὺ δὲ δεῖξαι παρὰ τοῦ Ἡφαίστου τὰ
 πολύτιμα καὶ ἔνδοξα ὄπλα πάνυ περικαλλῆ, ὅποια
 οὐδεὶς πῶ ἀνὴρ ἐφόρησε περὶ τοὺς ὤμους. Οὕτω δὲ
 εἰποῦσα ἡ θεὰ κατέθηκε τὰ ὄπλα ἔμπροσθεν τοῦ Ἀ-
 χιλλέως· ταῦτα παμποίκιλα πάντα μέγαν ἦχον ἀπε-
 τέλεσαν. πάντας δὲ τοὺς Μυρμιδόνas φόβος καὶ τρό-
 μος κατέλαβεν, οὐδὲ ὑπέμεινέ τις ἐναντίον θεάσας-

- 15 Ἄντην εἰσίδειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὧς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσεϊ σέλας, ἐξεφάθην·
 Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 20 Αὐτίκα μῆκερα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἳ ἐπιδεικνύς
 Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δείδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 25 Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς,
 Εὐλὰς ἐγγείνωνται, αἰκίσσῳσι δὲ νεκρόν·
 Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπείη·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 30 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
 Μυίας, αἱ ρά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσι·
 Ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἦ καὶ ἀρείων·
 Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 35 Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 Αἰΐα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δύσσο δ' ἀλκὴν·
 ὧς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 Στάξε κατὰ ρίνων, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη·
 40 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·

σθαι, ἀλλὰ τῷ φόβῳ παρετράπησαν· ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ ὅτε ἐθεάσατο, τότε αὐτὸν μᾶλλον εἰσῆλθεν ὀργή, ἐν αὐτῷ δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ φοβερῶς ὑπὸ τὰ βλέφαρα ὥσπερ πῦρ ἐξεφάνησαν, ἠγάλλετο δὲ κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ τὰ λαμπρὰ δῶρα τοῦ θεοῦ. ἐπεὶ δὲ ἐτέρφθη, καὶ ἐχάρη κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν παμποίκιλα βλέπων, παραχρῆμα πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· ὦ μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα ὁ θεὸς ἐδωρήσατο, οἷα προσήκόν· ἐστὶν εἶναι τὰ ἔργα τῶν ἀθανάτων θεῶν, μηδὲ θνητὸν ἄνδρα δύνασθαι ποιῆσαι· νυνὶ δὲ ἐγὼ μὲν καθοπλισθήσομαι, ἀλλὰ πάνυ χαλεπῶς δέδοικα, μή μοι μεταξὺ τούτου τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Μενoitίου αἱ μυῖαι καθυπείσδῃσι κατὰ τὰ σιδηρόβλητα τραύματα σκώληκας ἐναποτέξωσι, λυμάνωνται δὲ τὸν νεκρὸν· ἢ γάρ τοι ζῶν ἠφανίσθῃ, κατασαπῇ δὲ καὶ διαλυθῇ καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνετο μετὰ ταῦτα ἡ θεὰ ἢ Θέτις ἢ λευκόπους· ὦ παῖ, μή μοι ταῦτα ἐν τῇ σαυτοῦ διανοίᾳ διὰ φροντίδος ἔστωσαν· τούτῳ μὲν ἐγὼ πειράσομαι ἀποσοβεῖν τὰ ἄγρια γένη, τὰς μυῖας, αἱ δὲ τὸς σιδήρῳ πεφονευμένους ἄνδρας κατεσθίουσιν· ἐὰν γάρ καὶ εἰς ἐνιαυτὸν τὸν εἰς τέλος φέροντα τὰ φυόμενα κεῖται, αἰεὶ τούτῳ γε μόνιμον καὶ ἀμετάβλητον ἔσται τὸ σῶμα ἢ καὶ κρεῖσσον. ἀλλὰ σύ γε εἰς τὴν ἀγορὰν συγκαλέσας τοὺς ἥρωας Ἕλληνας τὴν ὀργὴν καὶ μνησικακίαν ἀποθέμενος τῷ βασιλεῖ τοῦ στρατοῦ Ἀγαμέμνονι, πάνυ ταχέως καθοπλίζου ἐπὶ τὸν πόλεμον, περιβαλοῦ δὲ ἰσχύ· οὕτω δὲ εἰποῦσα δύναμιν αὐτῷ εὐτολμον ἐνέβαλε, τῷ Πατρόκλῳ δὲ ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ πυρρὸν ἐστάλαξεν εἰς τοὺς μυκτῆρας, ὅπως αὐτῷ μόνιμον καὶ ἀμετάβλητον εἴη τὸ σῶμα. Αὕτη μὲν οὖν οὕτω ποιήσασα ἐπῆλθεν ἡ λευκόπους Θέτις· οὗτος δὲ ἐπορεύθη παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης ὁ ἐνδοξέτατος Ἀχιλλεὺς καταπληκτικῶς βοῶν, διήγειρε δὲ τοὺς ἥρωας Ἕλλη-

- Καί ρ' οἷπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἷ τε κυβερνήται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 45 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοις δοτῆρες·
 Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δὲ δῶα σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 50 Ἐγχεί ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κιώντες.
 Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 Οὔτα Κόων Ἀντινορίδης χαλκήρεϊ δουρί·
 55 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεΐδῃ, ἧ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί; ὅτε νῶϊ περ, ἀχρυσμένω κῆρ,
 Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
 60 Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Δυρνησὸν ὀλέσσας·
 Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας,
 Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος·
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρῶσιν τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 65 Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχρυσέμενοι περ,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὔδ' ἐτί με χρὴ
 Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 70 Ὅτρυον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,

νας· καὶ δῆτα, οἵτινες πρότερόν γε ἔμενον ἐν τῷ τό-
 πῳ τῶν νεῶν, οἷτε κυβερνῆται, καὶ δι' κατεῖχον τὰ
 πηδάλια τῶν νεῶν, καὶ οἱ ἦσαν ταμιούχοι παρὰ ταῖς
 ναυσὶ, δόται τῶν ἄρτων· καὶ οὗτοι δὴ τότε γε ἐπορεύ-
 οντο εἰς τὴν ἀγορὰν, διότι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐφάνη, ἐπὶ πο-
 λὺ δὲ τῆς χαλεπῆς καὶ ὀδυνηρᾶς μάχης ἀπέστη. οὗ-
 τοι δὲ δύο χωλεύοντες ἐπορεύθησαν ὑπηρεταὶ τοῦ πο-
 λέμου, ὃ τε υἱὸς τοῦ Τυδείως ὁ καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ,
 καὶ ὁ ἐνδοξότατος Ὀδυσσεύς, δόρατι ἐπιστηριζόμενοι,
 ἔτι γὰρ εἶχον τραύματα χαλεπὰ, ἐν τῷ πρώτῳ δὲ
 τῆς ἀγορᾶς τόπῳ ἐκάθισαν ἐλθόντες· δεύτερος δὲ ἦλ-
 theoretical ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ Ἀγαμέμνων τραῦμα ἔχων,
 καὶ γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ κραταίᾳ καὶ ἰσχυρᾷ μάχῃ ἔτρω-
 σε Κῶων ὁ υἱὸς τοῦ Ἀντήνορος δόρατι σιδήρῳ ἐστομω-
 μένῳ. Ἐπειδὴ δὲ πάντες συνηθροίσθησαν οἱ Ἕλληνες,
 ἐν τούτοις ἀναστὰς ὁ κατὰ πόδας ταχὺς Ἀχιλλεὺς
 εἶπεν· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρείως, ἄρά γε κατὰ τι τοῦτο ἀμ-
 φοτέροις βέλτιον ἢν καὶ σοὶ καὶ ἐμοί; ἥνίκα ἡμεῖς
 γε λυπούμενοι κατὰ ψυχὴν ψυχοφθόρῳ φιλονεικία ὠρ-
 γίσθημεν ἔνεκα τῆς νέας, ἣν ὤφειλεν ἡ Ἀρτεμις ἀ-
 ποκτείνειν οἷσθ' ἐν ταῖς ναυσὶ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε
 ἐγὼ εἶλον Λυρνήσσον ἐκπορθήσας· ἐκ τούτου ἂν οὐ το-
 σοῦτοι Ἕλληνες τοῖς ὁδοῦσιν ἐλάβοντο τοῦ μεγίστου
 ἐδάφους, ἀναιρεθέντες ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν πολεμίων,
 ὀργισθέντος καὶ μνησικακήσαντος ἐμοῦ, τῷ μὲν Ἕκτορι
 καὶ τοῖς Τρωσὶ βέλτιον καὶ ἐπικερδέστερον· τοὺς Ἕλ-
 ληνas δὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον οἶμαι μνημονεύσειν τῆς
 ἐμῆς καὶ σῆς φιλονεικίας καὶ ἐχθρας. ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν προγενόμενα καταλίπωμεν, καίπερ λυπούμενοι,
 τὴν ἀγαπητὴν ψυχὴν δουλαγωγήσαντες ἐν τοῖς στή-
 θεσιν ὑπ' ἀνάγκης· κυρὶ δὲ ἐγὼ μὲν τὴν ὀργὴν ἀπο-
 βάλλομαι, οὐδαμῶς γάρ με δεῖ ἀδιαλείπτως αἰεὶ
 χαλοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι. ἀλλ' ἄγε τάχιον παρόξυ-
 νον ἐπὶ πόλεμον τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας Ἕλληνας,

ἽΟφρ' ἔτι καὶ Τρῳῶν πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν,
 Αἶκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
 Διῆου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

75 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρῃος,

80 Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ εἶντα.
 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
 Ἥ εἵποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής·
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείζομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

85 Σύνθεσθ' Ἀργεῖσι, μῦθον τ' εὖ γινώτε ἕκαστος,
 Πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 Καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
 Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἡεροφοῖτις Ἐριννύς,
 Οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

90 Ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπνύρων·
 Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἶται,
 Οὐλομένη, τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες, οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 Πίλνεται; ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
 95 Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἑτερόν γε πέδῃσε.
 Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσματο, τόν περ ἄριστον
 Ἀνδρῶν ἠδὲ Θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,

ὅπως καὶ νῦν ἔτι πειράσωμαι τῶν Τρώων ἐναντίον ἐπελθὼν, εἰάν ἐθέλωσιν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ παραυλίζεσθαι· ἀλλὰ τινα ὑπολαμβάνω αὐτῶν ἡδέως καὶ ασμένως κλίναντα ἀναπαύσειν τὸ γόνυ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκ τοῦ ἀφανιστικοῦ πολέμου ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου δόρατος. Οὕτως εἶπεν. οὗτοι δὲ περιχαρεῖς ἐγένοντο οἱ εὐοπλοι Ἕλληνες, τὴν μνησικακίαν ἀπειπόντος καὶ ἀποβαλομένου τοῦ μογαλοφύχου υἱοῦ τοῦ Πηλέως. Ἐν τούτοις δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ στρατοῦ Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐκ τῆς καθέδρας, οὐκ ἀναστὰς ἐν τῷ μέσῳ· ὦ προσφιλεῖς ἥρωες Ἕλληνες ὑπηρεταί τοῦ Ἄρεος, καλὸν μὲν ἐστὶν ἀκούειν ἐστῶτος, οὐδὲ δεῖ νυκτὶ ἀποκρούειν καὶ διακωλύειν θορύβῳ, δεινὸν γάρ πρᾶγμα ἐστὶν, τὸν ἐπιστάμεόν γε τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐνεστῶτα ὡς ἔχουσι, θορυβεῖν ὡς μὴ εἰδότες ἐν πολλῷ δὲ θορύβῳ ἀνδρῶν πῶς ἂν τις ἀκουσείεν, ἢ λέξειεν, βλάπτεται γὰρ καὶ ἡδὺς καὶ ὀξύς ἢ δημηγόρος, εἰ μὴ γλωσσοκρατοῖεν οἱ λαοί. Τῷ μὲν υἱῷ τοῦ Πηλέως ἐγὼ ἀπολογήσομαι· οἱ ἄλλοι δὲ τῶν Ἑλλήνων σύνετε, καὶ τὸν λόγον πάντες καλῶς νοήσατε· πολλάκις δὴ μοι τοῦτον τὸν λόγον εἶπον οἱ Ἕλληνες, ἢ γουν ἢ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον, καὶ με ἐλοιδόρουν, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰμὶ αἴτιος, ἀλλ' ὁ Ζεὺς, καὶ ἡ Μοῖρα, καὶ ἡ διὰ τοῦ σκότους φοιτῶσα (ἢ ἀοράτως ἐπερχομένη) Ἐριννὺς, οἳ δὴ μοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνέβαλον εἰς τὰς φρένας ἀνήμερον καὶ ἀμείλικτον βλάβην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἥνικα τὸ τῆς ἀρετῆς ἄθλον τοῦ Ἀχιλλέως ἐγῶγε ἀφειλόμην. ἀλλὰ τί ἂν πράξαιμι; ὁ θεὸς σύμπαντα τελειοῖ καὶ δι' ὅλου τὸ πάντων ἔχει τέλος· ἡ πρεσβυτάτη (ἡ τιμία) θυγάτηρ τοῦ Διὸς Βλάβη ἐστίν, ἡ πάντας βλάπτει, ὀλεθρία, καὶ ἐξώλης· ταύτῃ μὲν πόδες εἰσὶν ἀπαλοὶ καὶ ἀραιοί, οὐ γὰρ τῷ ἐδάφει προσπελάζει, ἀλλ' αὐτῇ γε εἰς τὰς τῶν ἀνδρῶν κεφαλὰς ἀναβαίνει λυμαινόμενή τοὺς ἀνθρώπους, κατέδθη δ' οὖν τὸν ἕτερον τῶν παροργισάντων· καὶ γὰρ δὴ ποτε τὸν Δία ἐβλάψεν, ὃν δὴ κράτιστον ἀνθρώπων καὶ θεῶν φασὶν εἶναι, ἀλλὰ

- ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βῖνν' Ἡρακληεῖν
 100 Ἀλκμήνῃ τέξασθαι εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦτοι ὃγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι.
 Κέλνυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε θεάιναι,
 Ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος Εἰλειθυῖα
 105 Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτίονεσσιν ἀνάξει,
 Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσνύδα πότνια Ἥρη·
 Φευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσον Ὀλύμπιε, κρατερὸν ὄρκον,
 110 Ἥ μὲν τὸν πάντεσσι περικτίονεσσιν ἀνάξειν,
 Ὃς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
 115 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
 Ἥ δὲ κύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος εἰστήκει μείς·
 Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε, καὶ ἠλιτόμνηνον ἐόντα·
 120 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
 Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσνύδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 Ἥδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,
 125 Σὸν γένος· οὗ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν

δὴ καὶ αὐτὸν Ἥρα, θῆλυς οὖσα, ἐπιβουλῇ καὶ ἀπάτῃ ἐφενάκισε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε ἔμελλε τὴν τοῦ Ἑρακλέους δύναμιν τέξεσθαι ἡ Ἀλκμήνῃ ἐν ταῖς καλῶς τετευχισμέναις Θήβαις· οὗτος μὲν γὰρ καυχώμενος εἶπεν ἐν ἅπασι τοῖς θεοῖς· Ἀκούσατέ μου, ὦ πάντες θεοὶ καὶ πᾶσαι θεαὶ, ἵν' εἴπω ἅπερ με ἡ ψυχὴ ἐν τῷ στήθει προτρέπεται· σήμερον ἡ λοχεύτρια Εἰλείθυια ἄνδρα εἰς τὸ φῶς προάξει καὶ φανερώσει, ὃς πάντων τῶν περιοίκων βασιλεύσει ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν ἀνδρῶν τούτων, οἵτινες ἐκ τοῦ ἐμοῦ αἵματος εἰσὶν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἐπιβουλεύουσα εἶπεν ἡ σεβαστὴ Ἥρα· Φεύσῃ τῆς ἐλπίδος, οὐδὲ ἐπιθήσεις τέλος τῷ σῶ λόγῳ· εἰ δὲ μὴ, ἄγε νῦν ὁμοσὸν μοι, οὐράνιε, ὅρκον ἰσχυρόν, ἢ μὴν τοῦτον πάντων τῶν περιοίκων βασιλεύσειν, ὃς ἂν ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τεχθῇ καὶ καταπέσῃ μεταξὺ τῶν τῆς γυναικὸς ποδῶν, ἀπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ ἐκ τοῦ αἵματος τῆς σῆς παιδοποιίας εἰσὶν. Οὕτως εἶπεν, οὐδαμῶς δὲ συνῆκε τὴν ἐπιβουλὴν ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὥμοσεν ὅρκον μέγαν, μετὰ ταῦτα δὲ πάνυ ἐβλάβη. Ἡ Ἥρα δὲ ὀρμήσασα κατέλιπε τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Ὀλύμπου, ταχέως δὲ ἀφίκετο εἰς τὸ Ἀχαικὸν Ἄργος, ἐν ᾧ δὴ ἠπίστατο τὴν χρηστὴν γαμετὴν Σθενέλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Περσέως. αὕτη δὲ εἶχεν ἐν τῇ γαστρὶ (ἐκυοφῶρει) υἱὸν ἀγαπητὸν, μὴν δὲ ἑβδομος ἦν ἐκεῖνος, ἐξ-ἡγάγε δὲ αὐτὸν πρὸ καιροῦ εἰς τὸ φῶς καὶ διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα μηνῶν, τὸν τῆς Ἀλκμήνης δὲ γόνον διεκάλυσε, ἐπέσχε δὲ τὰς ὠδίνας· αὕτη δὲ μνηύειν μέλλουσα τὸ γεγονός ἔλεγε πρὸς τὸν Δία τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου· ὦ Ζεῦ πάτερ ταχυκέραυνε (λαμ-προκέραυνε)· λόγον τινὰ σοι ἐμβαλῶ εἰς τὰς φρένας· ἡδὴ ἐτέχθη ἀνὴρ ἀγαθός, ὃς τῶν Ἀργείων (Ἑλλήνων) βασιλεύσει, Εὐρυσθεὺς ὁ παῖς τοῦ Σθενέλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Περσέως, σὸν γένος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἀπρεπὲς βασιλεύειν τῶν Ἑλλήνων· Οὕτως εἶπε· τοῦτον δὲ λύπη σφοδρὰ ἐπληξε κατὰ τὴν συνετὴν διάνοιαν, παρα-

- Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 Μήπατ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 130 Αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας αἶται.
 ὦς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστεράεντος,
 Χειρὶ περιστρέψας τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 Τὴν αἰεὶ στενάχεςχ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἷὸν ὀρώτο,
 Ἔργον αἰεὶ ἐχόντα, ὑπ' Εὐρύσθῃος ἀέθλων.
 135 ὦς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
 Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' αἴτης, ἥ πρῶτον ἀάσθην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἀψέθελω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἅποινα.
 140 Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρρυθι λαοὺς.
 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν ὅσσα τοι ἐλθὼν
 Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος.
 Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 145 Οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Ἀτρείδῃ, κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν αἶψ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
 Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησάμεθα χάρμης
 150 Αἶψα μάλ' οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' εὐόνας,
 Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.
 ὦς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὦς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

χρήμα δὲ ἐκράτησε τὴν Ἄτιν (Βλάβην) ἀπὸ τῆς κε-
 φαλῆς τῆς καλλιόμου, μάλα ὀργιζόμενος κατὰ τὴν
 ἑαυτοῦ διάνοιαν, καὶ ᾤμοσεν ὄρκον ἰσχυρόν· μηδέποτε
 εἰς τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν ἑνάστρου Οὐρανὸν αὐθις ἀφίξε-
 σθαι τὴν Βλάβην, ἢ πάντας βλάπτει. Οὕτως εἰπὼν
 ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ ἐνάστρου Οὐρανοῦ συσρέφας καὶ περι-
 δινήσας τῇ χειρὶ, ταχέως δὲ ἀφίκετο εἰς τὰ ἔργα καὶ
 τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων· ταύτην αἰεὶ ἀνεστέναζεν,
 ὅτε ἔβλεπε τὸν ἑαυτοῦ ἀγαπητὸν υἱὸν λειτουργίαν
 ἀπρεπῆ ἔχοντα ὑπὸ τῶν ἄθλων τοῦ Εὐρυσθέως. Οὐ-
 τω καὶ ἐγὼ, ἡνίκα δὴ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν
 κινῶν Ἐκτωρ ὁ μέγας ἀπέκτεινε τοὺς Ἕλληνας παρὰ
 ταῖς πρύμναις τῶν νεῶν, οὐκ ἐδυνάμην ἐπιλαθῆσθαι
 τῆς βλάβης, ἣν τὸ πρῶτον ἐβλάβην· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐ-
 βλάβην, καὶ μου τὴν διάνοιαν ἀφείλετο ὁ Ζεὺς, πάλιν
 ἐθέλω φιλοφρονήσασθαι, καὶ δοῦναι δῶρα πλεῖστα.
 ἀλλὰ διεγέρθητι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τοὺς ἄλλους
 λαοὺς διέγειρον· τὰ δῶρα δὲ ἐγὼ αὐτὸς πάντα ἐπι-
 δοῦναι ὁμολογῶ, ὅσα σοι παραγενόμενος νυκτὶ τῆς
 χθες ἡμέρας ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπηγγείλατο ὁ ἐνδοξότα-
 τος Ὀδυσσεύς· εἰ δὲ βούλει ἀνάμεινον, καί περ ἐπειγό-
 μενος καὶ σπεύδων ὑπὸ τοῦ πολέμου· τὰ δῶρα γάρ σοι
 οἱ ὑπνέται ἀπὸ τῆς ἐμῆς νεῶς λαβόντες κομίσουσιν
 (ἄξουσιν), ὅπως θεάσῃ, ὅτι σοι φίλα καὶ προσηνῆ
 δωρήσομαι. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ κα-
 τὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρείως ἐνδο-
 ξότατε βασιλεῦ τῶν λαῶν Ἀγάμεμνον, τὰ δῶρα μὲν
 εἰάν βούλῃ παρασχεῖν οἷα εἰκὸς, ἢ ἔχειν ἐπὶ τῇ σῇ
 ἐξουσίᾳ ἐστίν· νυνὶ δὲ μνησθῶμεν τῆς μάχης καὶ τοῦ
 πολέμου γενώμεθα πάνυ ταχέως, οὐ γάρ δεῖ ὑπο-
 κλέπτειν ἑαυτοὺς ἐκ τῆς μάχης (κλεψιμαχεῖν) ἐνταῦθα
 ὄντας, οὐδὲ βραδύνειν, ἔτι γάρ ἐσι μέγα ἔργον μήπω
 γεγονός, ἵνα τις πάλιν τὸν Ἀχιλλέα ἐν τοῖς πρωτα-
 γωνισταῖς θεάσῃται δόρατι σιδηρῷ ἀναιροῦντα καὶ φθει-
 ροντα τὰς τάξεις τῶν Τρώων· οὕτω τις ὑμῶν μεμνημέ-

- 155 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Μῖδ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῶσιν μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσῃσι φάλαγγες
- 160 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι βοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῦς
 Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἀκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.
- 165 Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 Ἀλλά' τε λάβρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει.
- 170 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
- 175 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 Ὅμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
- 180 Πιέρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθαι.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαίτερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 Ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα

νος ὅτι ἐγὼ μάχομαι, ἀνδρὶ πολεμεῖτω. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεύς· Μὴ δὴ οὕτω, καί περ ὦν ἀγαθὸς τοὺς τρόπους, ὃ θεοῖς ὅμοιε τὸ εἶδος Ἀχιλλεῦ, παρόξυνε νήστεις καὶ ἀσίτους τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸ Ἴλιον πολεμήσοντας τοῖς Τρῶσιν, ἐπεὶ δὴ οὐκ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἔσται ἡ μάχη, ἐπειδὴν τὴν ἀρχὴν εἰς ταῦτο συνέλθωσιν αἱ τάξεις τῶν ἀνδρῶν, ὁ θεὸς δὲ ἐμπνέσῃ καὶ ἐμβάλῃ προθυμίαν ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν· ἀλλὰ κέλευσον γεύσασθαι τοὺς Ἕλληνας παρὰ ταῖς ταχεῖαις ναυσὶν ἄρτου καὶ οἴνου, τοῦτο γάρ ἐστι προθυμία καὶ ἰσχὺς, οὐ γάρ τις ἀνὴρ ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι ἡλίου δύντος, ἥγουν ἐσπέρας, ἄγευστος ἄρτου δυνήσεται ἐναντίον πολεμεῖν, εἴ περ γὰρ τῇ ψυχῇ προθυμεῖται μάχεσθαι, ἀλλὰ γε κατὰ μικρὸν λεληθότως τὰ μέλη βαρύνονται, καὶ καταλαμβάνει δίψα τε καὶ πείνα, βλάπτονται δὲ καὶ ἀσθενοῦσι τὰ γόνατα πορευομένων· ὅς δ' ἂν ἀνὴρ οἴνου ἐμπλησθεὶς καὶ τροφῆς τοῖς πολέμοις ἀνδράσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μάχεται, εὐτολμος δὴ αὐτῷ ἡ ψυχὴ ἐν λόγῳ καὶ διανοίᾳ, οὐδέ τι τὰ μέλη πρότερον ἀσθενοῦσι, πρὶν ἢ πάντα παύσασθαι τοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἄγε τὸν λαὸν μὲν διάλυσον, καὶ δεῖπνον ἐπίταξον ἐτοιμασθῆναι, τὰ δῶρα δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν Ἀγαμέμνων κομισάτω εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπως πάντες οἱ Ἕλληνες θεάσωνται τοῖς ὀφθαλμοῖς, σὺ δὲ ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ διαχυθῆς καὶ εὐφρανθῆς. ὁμνύτω δέ σοι ὄρκον ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων ἀναστάς, μηδέ ποτε ἐπιβῆναι τῆς κοίτης αὐτῆς, καὶ περάναι· καὶ δὴ καὶ σοὶ αὐτῷ ἔστω ἡ ψυχὴ εὐμενὴς ἐν τῇ διανοίᾳ. μετὰ ταῦτα δέ σε φιλοφρονησάτω ἐν ταῖς σκηναῖς ἐστιάσει λιπαρὰ καὶ θαψιλεῖ, ὅπως μὴδεὶ τῶν δικαίων ἐνδὲς καὶ ἐλλιπὲς ἔχῃς. Σὺ δὲ, ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρείως, μετὰ ταῦτα δίκαιος καὶ ἐν ἄλλῳ ἔσῃ, οὐδαμῶς γὰρ μεμπτόν τί ἐστιν, βασιλέα ἀνδρα ἐξιλάσασθαι,

- Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 185 Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας·
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 Οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Μιμνέτω αὖθι τέως περ, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος,
 190 Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα
 Ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν·
 Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
 Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεϊκέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 195 Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Κάπρον ἐτοίμασά τω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 Ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 Ὅππότε τις μετὰ παυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 Καὶ μένος οὐτόσον ἥσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι·
 Νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 205 Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ἀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
 Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱας Ἀχαιῶν
 Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην·
 Πρὶν δ' οὐπὼς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
 210 Οὐ πόσις, οὔδε βρῶσις, ἐταίρου τεθνηῶτος,

ὀπηνίκα τις ἂν πρότερον παροργίσῃ. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν Ἀγαμέμνων, Τέρπομαι, ὦ υἱέ τοῦ Λαέρτου, ἀκούσας σου τὸν λόγον· κατὰ τὸ πρέπον γὰρ ἅπαντα διεξῆλθες καὶ ἀκριβῶς εἶπας· ταῦτα δὲ ἐγὼ βούλομαι ὁμόσαι, προτρέπει γὰρ με ἡ ψυχὴ, οὐδὲ ἐπίορκον ὁμόσω ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιμενέτω αὐτόθι πρὸς γε τὸ παρὸν ἐν ὀλίγῳ, καί περ σπεύδων ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἐπιμένετε δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀθρόοι, ἕως ἂν τὰ δῶρα ἐκ τῆς σκηνῆς ἔλθωσι, καὶ τοὺς πιστοὺς ὄρκους ποιήσωμεν· σοὶ δὲ αὐτῷ τοῦτο ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ ἐπιτάττω (ἄξιῳ), ἐπιλεξάμενος νεανίας ἀριεῖς τῶν πάντων Ἑλλήνων, τὰ δῶρα παρὰ τῆς ἐμῆς νεῶς ἔνεγκαι, ὅσα τῷ Ἀχιλλεῖ τῇ νυκτὶ τῆς χθὲς ἡμέρας ὑπεσχόμεθα δώσειν, ἄγαγε δὲ τὰς γυναῖκας· ὁ Ταλθύβιος δέ μοι ταχέως κατὰ τὸν πλατὺν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων κάπρον παρασκευασάτω, θῆσαι τῷ τε Διὶ, καὶ τῷ Ἥλιῳ. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ κατὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεὺς· ὦ υἱέ τοῦ Ἀτρείως ἐνδοξότατε βασιλεῦ τοῦ λαοῦ Ἀγάμεμνον, ἄλλοτέ γε καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα ἐνεργεῖν τε καὶ τελεσιουργεῖν, ὅποταν τις μετὰ ταῦτα ἀνάπαυσις τοῦ πολέμου γένηται, καὶ οὐ τοσαύτη προθυμία ὑπάρχῃ ἐν τῷ ἐμῷ στήθει. νυνὶ δὲ οὗτοι μὲν κείνται κατακεκομμένοι, οὓς ἀπέκτεινεν Ἐκτωρ ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, ἠνίκα ὁ Ζεὺς δόξαν αὐτῷ ἐδωρήσατο. ὑμεῖς δὲ πρὸς βρῶσιν προτρέπετε· ὄντως ἂν ἔγωγε νυνὶ μὲν ἐπιτάττοιμι μάχεσθαι τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων νήστεις πεινῶντας (ἀγεύστους), ἅμα δὲ ἡλίω δύντι ποιῆσαι δεῖπνον μέγα, ἐπειδὴν τὴν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὕβριν καὶ βλάβην ἐκδικήσωμεν· πρὸ τοῦ δὲ, οὐδαμῶς ἂν ἔμοιγε εἰς τὸν ἀγαπητὸν λαιμόν εἰσέλθοι οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις ἀποθανόντος τοῦ φίλου,

Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὄξ' ἔϊ χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος αἰδρῶν.

215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 Ἐγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

220 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

Αἰψά κε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 Ἦς γε πλείστην μὲν καλάμην χθορὶ χαλκὸς ἔχευεν·

Ἀμνητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·

225 Γαστέρι δ' οὐπῶς ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοὺς.

Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πύνοιο;

Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·

230 Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,

Μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα ναλεμές αἰεὶ,
 Ἐσδάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
 Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω.

235 Ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα.

Ἦ, καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,

ὅστις μοι ἐν τῇ σκηνῇ κατακεκομμένος σιδήρῳ ὀξεῖ κεῖται, κατὰ τὸ πρόθυρον κεκλιμένος, περὶ αὐτὸν δὲ οἱ φίλοι ὀλοφύρονται, διὰ τοῦτό μοι οὐδαμῶς ταῦτα ἐν τῇ διανοίᾳ διὰ φροντίδος εἰσὶν, ἀλλ' ἀνδροφονία, καὶ αἷμα, καὶ χαλεπὸς ἀναστεναγμὸς τῶν ἀνδρῶν. Πρὸς τῶτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ πολύβυλος Ὀδυσσεύς·
 ὦ Ἀχιλλεῦ υἱὲ τοῦ Πηλέως πάνυ κράτιστε τῶν Ἑλλήνων, κρείσσων ὑπάρχεις ἐμοῦ καὶ βελτίων πολλῶ τῷ δόρατι, νοήματι δὲ καὶ βουλῇ ἐγὼ περιγενοίμην ἄν σου πολλῶ, ἐπειδὴ πρότερον ἐτέχθην, καὶ πλείῳ ἐπίσταμαι, δὲ ὅ σοι ἡ καρδία ὑπομεινάτω καὶ πεισθήτω τοῖς ἐμοῖς λόγοις. ταχέως ἐγγίνεται τοῖς ἀνθρώποις πλησμονή, καὶ κόρος τῆς μάχης, ἥς γε πλείστην μὲν καλάμην (ἦγουν πολλοὺς ἄνδρας) κατὰ γῆς ὁ σίδηρος ἔχεεν. ὁ θεριζόμενος δὲ καρπὸς (ἦγουν οἱ ζῶντες) πάνυ ὀλίγος ἐστίν, ἐπειδὴν κλίην ἄλλως καὶ τρέφῃ τὰς πλάστιγγας ὁ Ζεὺς, ὅστις τῶν ἀνθρώπων φύλαξ καὶ δοτὴρ τοῦ πολέμου ὑπάρχει. τῇ γαστρὶ δὲ οὐκ ἔστι δυνατόν πενθῆσαι τοὺς Ἕλληνας τὸν νεκρὸν, πάνυ γὰρ πολλοὶ καὶ ἄλλεπάλληλοι κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας ἀποθνήσκουσι· πότε τις ἂν ἐπικουφισθῇ τοῦ πόνου καὶ τῆς ταλαιπωρίας; ἀλλὰ δεῖ τοῦτον μὲν κατακαίειν ὃς ἂν ἀποθάνῃ, ἀνιῇ καὶ ἀπαθῇ ψυχὴν ἔχοντας, ἡμέρα μὲν δακρύσαντας, ὅσοι δ' ἂν ἐκ τοῦ μισητοῦ πολέμου περιλείπωνται μνημονεύειν πόσεως καὶ τροφῆς (βρώσεως), ὅπως ἔτι μᾶλλον τοῖς πολεμίοις ἀνδράσι πολεμῶμεν ἀδιαλείπτως τὸν πάντα χρόνον, ἐνδυσάμενοι περὶ τὸ σῶμα τὸν ἀκαταπόνητον σίδηρον, μηδὲ ἄλλην τις τῶν λαῶν προτροπὴν καὶ παρόρμησιν προσδεχόμενος διακωλύετω, καὶ ἀναμενέτω. αὕτη γὰρ ἡ προτροπὴ ἐπὶ κακῷ καὶ βλάβει ἔσται ἐκείνῳ, ὃς ἂν ἐναπολειφθῇ παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν σύμπαντες ὀρμήσαντες ἐπὶ τοὺς ἰππικοὺς Τρῶας συστήσωμεν, καὶ συναυξήσωμεν πόλεμον σφοδρὸν. Εἶπε, καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ ἐνδόξου Νέστορος

- Φυλείδην τε Μέγῃτα, Θόαντά τε, Μηρίονην τε,
 240 Καὶ Κρείοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
 Βᾶν δ' Ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 Ἑπτα' μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 Ἐκ δ' ἄγον αἰψα γυπαῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα πάλαντα,
 Ἥρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶ' ἐναλίγκιος αὐδὴν,
 Κάπρον ἔχων ἐν χειρὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἥ οἱ πάρ' ἕϊφος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρο,
 Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀναχών,
 255 Εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε, καὶ Ἥελιος, καὶ Ἑριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅστις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρμένος, οὔτε τοῦ ἄλλου·
 Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν·
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῆσιν, ὅστις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας·
 Ἥ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ·

προσελάβετο καὶ ὁπαδούς ἔσχε, καὶ Μένητα τὸν υἱὸν τοῦ Φυλέως, καὶ τὸν Θόαντα, καὶ τὸν Μηριόνην, καὶ Λυκομήδη τὸν υἱὸν τοῦ Κρείοντος, καὶ τὸν Μελάνιππον. ὥρμησαν δὲ πορεύεσθαι εἰς τὴν σκηνὴν Ἀγαμέμνωνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως. μετὰ ταῦτα δὲ παραχρῆμα ὁμοῦ λόγος τε ἦν καὶ τὸ ἔργον ἐτελέσθη. ἑπτὰ μὲν λέβητας ἐκ τῆς σκηνῆς ἤνεγκαν, οὓς ὑπέσχετο, πυριβάτας δὲ λέβητας εἴκοσι, ἵππους δὲ δώδεκα· ἐξήγον δὲ ταχέως γυναῖκας ἀμώμητα ἔργα ἐπισαμένους ἑπτὰ, ὀρθόν δὲ τὴν ὠραίαν θυγατέρα τοῦ Βρισέως· χρυσοῦ δὲ δέκα πάντα τάλαντα ζυγοςατήσας ὁ Ὀδυσσεὺς ἠγείτο, ὁμοῦ δὲ οἱ ἄλλοι νεαροὶ τῶν Ἑλλήνων ἔφερον τὰ δῶρα, καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγορᾶς κατέθηκαν. Ἀγαμέμνων δὲ ἀνέστη, Ταλθύβιος δὲ ὁ κατὰ τὴν φωνὴν ὁμοιος θεῷ κᾶπρον κατέχων ἐν τῇ χειρὶ παρέστη τῷ βασιλεῖ τοῦ στρατοῦ. Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως ἐλκύσας ταῖς χερσὶ τὴν μάχαιραν, ἣτις αὐτῷ παρὰ τὴν μεγάλην θήκην τοῦ ξίφους αἰὲ παρηγεῖτο, τὰς τρίχας τοῦ κᾶπρου διανεΐμας, ἄρας τὰς χεῖρας τῷ Διὶ ὑψέχετο· οὗτοι δ' ἄρα πάντες οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸ πρέπον ἀκούοντες τοῦ βασιλέως. εὐχόμενος δὲ εἶπεν ἀναβλέψας εἰς τὸν πλατὺν καὶ μέγαν οὐρανόν· Μαρτυρεῖτω νῦν πρῶτον ὁ Ζεὺς ὁ ἐξοχωτάτος τῶν θεῶν καὶ κράτιστος, καὶ ἡ Γῆ, καὶ ὁ Ἥλιος, καὶ αἱ Ἑριννῦες, αἵτινες ὑπὸ τὴν γῆν τιμωροῦνται, καὶ κολάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὃς ἂν ἐπι-ορκέσῃ· οὐκέτι ἐγὼ τῇ νέᾳ θυγατρὶ τοῦ Βρισέως χεῖρα ἐπιθῆναι βουλήσομαι, οὔτε συνουσίας αἰτία καὶ ἀφορμὴ χρώμενος, οὔτε τινὸς ἄλλου, ἀλλ' εἶναι ἄθικτον συνουσίας καὶ μίξεως ἐν ταῖς ἐμαῖς σκηναῖς· εἰ δέ τι τούτων οὐκ ἔστιν εὖορκον, εἴθε δοῖεν ἐμοὶ οἱ θεοὶ λύπας καὶ ὀδύνας πάνυ πολλὰς, ὅσας διδόασιν ἐκείνῳ, ὃς ἂν αὐτοῖς ἀμάρτη καὶ παραβῇ ὁμόσας. Εἶπε, καὶ τὸ τῆς γαστρὸς σῶμα, ἥγουν τὸν φάρυγγα τοῦ κᾶπρου ἀπέκοψε σιδήρῳ ἀνηλεεῖ. Τοῦτον μὲν οὖν Ταλθύβιος

- Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαΐτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετωῖδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
 Οὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήτεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρείδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 Ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
 275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρνα·
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην·
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼς ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
 Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκες·
 Ἴππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί·
 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
 Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 285 Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
 Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα Θεῇσι·
 Πάτροκλε, μοὶ δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 Ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃθην ἰοῦσα,
 Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 Ἀψ' ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ·
 Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
 Τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἡμαρ ἐπέσπον·

εἰς τὸ μέγα κῦμα τῆς λευκῆς θαλάσσης ἔρριψε συ-
στρέφας, βρῶσιν τοῖς ἰχθύσιν· ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ ἀνα-
στάς ἐν τοῖς πολεμικοῖς Ἕλλησιν ἔλεγεν· ὦ Ζεῦ
πάτερ, ὅπως που μεγάλας βλάβας τοῖς ἀνθρώποις
ἐπάγεις, οὐκ ἂν ποτε τὸν θυμὸν ἐν τοῖς ἔμοις σῆθε-
σιν ἠρέθισε παντελῶς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, οὐδ' ἂν τὴν
νέαν ἀφείλετο ἄκοντος ἐμοῦ, ἀλλ' ἴσως (που) Ζεὺς πρὸς
ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι ἐβούλετο θάνατον γενέ-
σθαι Ἕλλησι πολλοῖς. νυνὶ δὲ πορεύεσθε ἐπὶ δεῖ-
πνον, ὅπως συστήσωμεν πόλεμον σφοδρόν. Οὕτω δὲ
εἶπε, διέλυσε δὲ τὴν ἐκκλησίαν ταχέως. Οὗτοι μὲν
οὖν διεμερίσθησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, τὰ
δῶρα δὲ οἱ μεγαλόψυχοι Μυρμιδόνες ἀνελάμβανον,
ἐπορεύθησαν δὲ φέροντες αὐτὰ ἐπὶ τὴν ναῦν τοῦ θεῖου
Ἀχιλλέως, καὶ ταῦτα μὲν ἀπέθεοντο ἐν ταῖς σκηναῖς,
ἐκάθισαν δὲ αἱ γυναῖκες, τοὺς ἵππους δὲ εἰς τὴν ἀ-
γέλην ἀνέκαν οἱ λαμπροὶ θεράποντες. Μετὰ ταῦτα δὲ
ἡ θυγάτηρ τοῦ Βρισηΐδος ὁμοία Ἀφροδίτῃ τῇ χρυσοῇ
ἐπεὶ δὴ ἐθεάσατο τὸν Πάτροκλον κατακεκομμένον σιδή-
ρῳ τμητικῷ, περιεχυμένη αὐτῷ, ὀξέως ἐθρήνει, ἐ-
σπάραττε δὲ ταῖς χερσὶ καὶ ἔδρυπτε τὰ τε στήθη, καὶ
τὸν ἀπαλὸν τράχηλον, καὶ τὸ περικαλλές πρόσωπον,
εἶπε δὲ κλαίουσα ἡ ταῖς θεαῖς ὁμοία γυνή· ὦ Πά-
τροκλε, τὰ μάλιστα ἐμοὶ τῇ ἀθλίᾳ πεφλημένῃ κατὰ
ψυχὴν, ζῶντα μὲν σε κατέλιπον ἐγὼ ἐκ τῆς σκηνῆς
ἀπιοῦσα, νῦν δὲ σε τεθνεῶτα εὕρισκω, ἡγεμῶν τοῦ
στρατοῦ, ἐπανελθοῦσα· ὅπως αἰεὶ δεινὸν ἐκ δεινοῦ με
διαδέχεται (μοι ἐπέρχεται)· τὸν ἄνδρα μὲν, ὥτινι
παρέδωκάν με ὁ πατήρ καὶ ἡ σεβαστὴ μήτηρ, ἐπει-
δον πρὸ (ἔμπροσθεν) τῆς πόλεως κατακεκομμένον σι-
δήρῳ τμητικῷ, καὶ τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, οὓς ἡ αὐτὴ
μοι μήτηρ ἔτεκε, προσφιλεῖς καὶ πεφροντισμένους μου
οἱ ἅμα πάντες ἀφανιστικὴν ἡμέραν ἀνθείλοντο· οὐ

- 295 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυς Ἀχιλλεύς
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν Θείοιο Μύνητος,
 Κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
- 300 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεῖ.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κῆδ' ἐκάστη.
 Αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
- 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων,
 Μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μὲ ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
 Δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
- 310 Δύω δ' Ἀτρεΐδα μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος·
 Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνερείκατο, φώνησέν τε·
- 315 Ἡ ρά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,
 Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃσι λαρόν παρὰ δεῖπνον ἔθικας
 Αἰΐα καὶ ὀτραλέως, ὅπότε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυ ἄρηα·
 Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
- 320 Ἀχμῆνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
 Οὐδ' εἶκεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,

μὴν εἶας με οὐδ' ὅταν τὸν ἐμὸν ἄνδρα ὁ ταχύπους Ἀχιλλεὺς ἀπέκτεινεν, ἐξεπόρθησε δὲ τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ Μύνητος, κλαίειν καὶ θρηνεῖν, ἀλλὰ με ἔλεγες τοῦ θεοῦ Ἀχιλλέως ὥσπερ ἐκ παρθενίας γαμετὴν ποιήσῃν, καὶ ἀπάξῃν ἐν ταῖς ναυσὶν εἰς τὴν Φθίην, ἐσιάσεσι δὲ ποιήσῃν τοὺς γάμους ἐν τοῖς Μυρμιδόσι. διὰ τοῦτο σε ἀπαύστως δακρύω καὶ θρηνῶ ἀποθανόντα, πρᾶον καὶ προσηνὴ ὄντα διαπαντός. Οὕτως εἶπε δακρυοῦσα, ἐπεστέναζον δὲ αἱ γυναῖκες προφάσει μὲν καὶ ἀφορμῇ διὰ τὸν Πάτροκλον, τῇ ἀληθείᾳ δὲ πᾶσαι διὰ τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς καὶ λύπας. Περί αὐτὸν δὲ οἱ ἐν τέλει τῶν Ἑλλήνων συνηθοίσθησαν, παρακαλοῦντες φαγεῖν· οὗτος δὲ ἀνένευε στενάζων καὶ λέγων. Παρακαλῶ, εἴ τις τῶν ἀγαπητῶν φίλων πείθεται μοι, μὴ πρότερόν με προτρέπετε βρώσεως, μηδὲ πόσεως ἐμπλῆσαι τὴν ἀγαπητὴν ψυχὴν, ἐπειδὴ με λύπη χαλεπὴ κατέχει· μέχρι γὰρ ἡλίου δύντος καὶ ἑσπέρας ἐπιμενῶ καὶ καρτερήσω πάντως. Οὕτως εἰπὼν τοὺς ἄλλους μὲν βασιλεῖς διέλυσεν· οἱ δὲ δύο δὲ υἱοὶ τοῦ Ἀτρείως παρέμενον, καὶ ὁ ἐνδοξότατος Ὀδυσσεύς, καὶ ὁ Νέστωρ, καὶ ὁ Ἰδομενεύς, καὶ ὁ γέρων ἱππικὸς Φοῖνιξ, παραμυθούμενοι συνετῶς καὶ σοφῶς αὐτὸν λυπούμενον· οὐδαμῶς δὲ κατὰ ψυχὴν ἐκουφίζετο τῆς λύπης, πρὶν ἢ εἰσελθεῖν εἰς τὸ στόμα τοῦ αἱμάτων γέμοντος πολέμου. ἀναμνησθεῖς δὲ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἀγαγὼν πνεῦμα ἐφώνησεν. Ὄντως δὴ μοί ποτε καὶ σὺ κακόμοιρε καὶ δυστυχέστατε φίλτατε φίλων, αὐτὸς ἐν ταῖς σκηναῖς ἡδύ καὶ προσηνὲς δεῖπνον παρέθηκες ταχέως καὶ διεγερτικῶς, ἡνίκα ἔσπευδον οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τοὺς ἱππικοὺς Τρῶας ἐπαγαγεῖν τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον πόλεμον. νυνὶ δὲ σὺ μὲν κεῖσαι κεκομμένος, ἢ ἐμὴ δὲ ψυχὴ ἄγευστος πόσεως καὶ βρώσεως, παρόντων, διὰ τὸν σὸν πόθον καὶ τὴν στέρησιν, οὐδὲν γὰρ ἄλλο δεινότερον πάθοιμι ἂν, οὐδ' εἰάν τὸν πατέρα ἀποθα-

- Ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατα δάκρυον εἴβει,
 Χήτεϊ τοιοῦδ' υἱὸς· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 325 Εἵνεκα ρίγδα νῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω.
 Ἦὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱὸς,
 Εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοείδης.
 Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείωλται,
 Οἷον ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὺς ἱπποβότοιο,
 330 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σέ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι,
 Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα Θοῇ σὺν νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δειξείας ἕκαστα,
 Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 Ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατα πάμπαν
 335 Τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκαχῆσθαι,
 Γήραί τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοντο.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπε
 340 Μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηος·
 Ἦνύτοι ἔκτετι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 Κεῖνος, ὃ γε προπάρειθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 345 Ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἶχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμνος καὶ ἄπαστος.
 Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
 350 Ἦ δ', ἄρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῃ,

πάντα ἀκούσω, ὃς δήπου νυνὶ ἐν τῇ Φθίᾳ θαλερόν δάκρυον καταχέει στερήσει καὶ ἐνδεία τοῦ τοιούτου υἱοῦ. οὗτος (αὐτός) δὲ ἐν ἀλλοφύλῳ δήμῳ ἔνεκα τῆς λυπηρᾶς καὶ μισητῆς Ἑλένης μάχομαι τοῖς Τρῳσίν· ἢ τοῦτον, ὃς μοι ἐν τῇ Σκύρῳ ἀνατρέφεται ἀγαπητὸς υἱὸς, εἴπου ἔτι ζῇ ὁ θεῖον εἶδος ἔχων Νεοπτόλεμος· πρότερον μὲν γάρ μοι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ στήθει προσεδόκα μόνον ἐμὲ ἀποθανεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἵπποτρόφου Ἀργούς αὐτόθι ἐν τῇ Τροίᾳ, σὲ δὲ εἰς τὴν Φθίαν πορευθῆναι, ὅπως ἂν μοι τὸν υἱὸν σὺν ταχεῖα μελαίνῃ νηϊ ἐκ τῆς Σκύρου ἀγάγοις, καὶ ἐπιδείξειας αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἐμὰ κτήματα, καὶ τὰς δούλας, καὶ τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν οἶκον· ἦδη γάρ τὸν Πηλέα οἶομαι, ἢ παντελῶς ἀποθανεῖν, ἢ ἔτι βραχεῖ βιωσίμῳ ζῶντα λυπεῖσθαι καὶ ἀλγεῖν γήρα τε μισητῶ, καὶ τὴν ἐμὴν αἰεὶ προσδεχόμενον χαλεπὴν ἀγγελίαν, πότε ἀποθανόντα ἀκούσει. Οὕτως εἶπε δακρυῶν, ἐπεστέναζον δὲ οἱ ἐν τέλει, ἀναμνησθέντες ἅπερ ἕκαστος ἐν τῷ οἴκῳ κατέλιπεν. ὀλοφυρομένους δὲ τούτους θεασάμενος ᾤκτειρεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ταχέως δὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· ὦ τέκνον ἐμὸν, παντελῶς ἦδη κεχώρισαι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ὅντως που οὐκέτι πάνυ σοι ἐν τῇ διανοίᾳ διὰ φροντίδος ἐστὶν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐκεῖνος, ὃς γε ἔμπροσθεν τῶν ὀρθοπρύμνων νεῶν κάθηται ὀλοφυρόμενος καὶ θρηνῶν τὸν ἀγαπητὸν φίλον· οἱ ἄλλοι δὲ ἐπορεύθησαν ἐπὶ δεῖπνον, οὗτος δὲ νῆστις καὶ ἄγευστος ἐστίν. ἀλλ' ἄπιθι καὶ νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν ἐπέραστον ἔνσταζον εἰς τὸ στήθος, ὅπως μὴ λιμὸς αὐτὸν καταλάβῃ. Οὕτως εἰπὼν διήγειρε τὴν καὶ πρότερον προθυμουμένην Ἀθηνᾶν. Αὕτη δὲ ὁμοία ἰκτίνῳ ἐκτεταμένα πτερὰ ἔχοντι, ὄξυφάων, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθήλατο διὰ τοῦ αἰθέρος. οἱ Ἕλληνες δὲ παρὰ χρῆμα καθωπλίζοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ· αὕτη δὲ τῷ

- Οὐρανοῦ ἐκκατεπᾶλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θωρήσσαντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλῆϊ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 Σπᾶξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
- 355 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ὦλετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο Δωῶν.
 Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 Φυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας·
 Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
- 360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 Θώρηκές τε κραταιγύαλοι· καὶ μείλινα δοῦρα·
 Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἵκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών
 Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
- 365 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 Λαμπέσθην, ὥσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρῶσιν μενεαίνων
 Δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
- 370 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
 Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥντε μῆνης.
- 375 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ
 Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
 Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·

Ἀχιλλεῖ νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν ἐπέρασον εἰς τὰ σῆθη
 ἐνέσαξεν, ὅπως μὴ λιμός λυπηρὸς καταλάβῃ τὰ γό-
 νατα αὐτοῦ· αὐτὴ δὲ πρὸς τὸ τοῦ μεγαλοδυνάμου πα-
 τρὸς πυκνὸν καὶ σιβαρὸν δῶμα ἐπαῆκεν· οὔτοι δὲ ἀπὸ
 τῶν νεῶν τῶν ταχείων ἔτρεχον· ὥσπερ δὲ ὅτε πυκναὶ
 καὶ συνεχεῖς νιφάδες ἐκ τοῦ Διὸς καταπέτονται καὶ φέ-
 ρονται ψυχραὶ ὑπὸ τῆς ὀρμῆς τοῦ αἰθρίας αἰτίου καὶ
 γεννητικοῦ Βορέου· οὕτως τότε συνεχεῖς αἱ περικεφα-
 λαῖαι διαυγῶς λελαμπρυσμέναι, καὶ περιλάμπουσαι
 ἐκ τῶν νεῶν ἐφέροντο, καὶ αἱ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι ἀσπί-
 δες, καὶ οἱ θώρακες οἱ ἰσχυρὰ γύαλα, ἤγουν κοιλώμα-
 τα ἔχοντες, καὶ τὰ ἐκ μελίας δένδρου δόρατα· ἡ αὐγὴ
 δὲ καὶ ἡ λαμπηδὼν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφ' ἡνέει(κε)το, περι-
 ἐγέλασε δὲ καὶ περιήσραφε πᾶσα ἡ γῆ ὑπὸ τῆς ἀσρα-
 πῆς καὶ περισίλφως τοῦ σιδήρου, κτύπος δὲ ἠγείρετο
 ὑπὸ τῶν ποδῶν τῶν ἀνδρῶν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν καθ-
 ῶπλίζετο ὁ ἐνδοξότατος Ἀχιλλεύς· τούτου καὶ τῶν ὀ-
 δόντων μὲν φόφος καὶ ἦχος μέγας ἀπετελεῖτο, οἱ ὀ-
 φθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ περιέλαμπον, ὥσπερ πυρὸς λαμπη-
 δῶν· εἰς τὴν ψυχὴν δὲ αὐτοῦ εἰσῆλθε λύπη ἀφόρητος·
 οὗτος δὲ τοῖς Τρῶσιν ὀργιζόμενος καὶ παροξυνόμενος,
 ἐνεδύσατο τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ, ἅπερ ὁ Ἥφαιστος καμῶν
 καὶ πονήσας κατεσκεύασε· τὰς κνημίδας μὲν οὖν πρῶ-
 τον περίεθηκε ταῖς κνήμαις τὰς καλὰς, ἀργυροῖς καλύμ-
 μασι τῶν σφυρῶν προσηρμοσμένας· δεύτερον δὲ τὸν θώ-
 ρακα τοῖς στήθεσι περιεβάλετο, τοῖς ὤμοις δὲ περιήρ-
 τησε τὸ ἀργυροῖς ἥλοις πεπαρμένον ξίφος τὸ σιδηροῦν,
 μετὰ ταῦτα δὲ τὴν μεγάλην τε καὶ στερεὰν ἀσπίδα ἔ-
 λαβε, τούτου δὲ πόρρωθεν αὐγὴ ἐγίνετο, καθάπερ σε-
 λήνης· ὥσπερ δὲ ὅταν ἐκ τοῦ πόντου λαμπηδῶν τοῖς
 ναύταις ἐπιφανείῃ πυρὸς καιομένου, τούτο δὲ καίεται
 ἐφ' ὕψους ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐν ἐπαύλει, καθ' ἣν μόνος τις
 διατρίβει, τούτους δὲ μὴ βουλομένους οἱ ἄνεμοι κατὰ
 (ἐπὶ) τὸν τοῦς ἰχθύας ἔχοντα πόντον πόρρωθεν τῶν οἰ-
 κείων καὶ φίλων φέρουσιν· οὕτως ἀπὸ τῆς ἀσπίδος τοῦ

- "Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 380 Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰέρας
 Κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ', ἀστήρ ὧς, ἀπέλαμπεν
 "Ἴππουρις τρυφάλεια· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἶει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 Πειρήθη δὲ οἱ αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
 385 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 Τῷ δ' εὖτε πτερά γίνετ', αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν·
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν ἔδύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατα πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
 390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 "Ἴππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 Ζεύγνυον, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινούς
 Γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω
 395 Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δὲ μᾶστιγα φαεινὴν
 Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἐοῖο·
 400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 "Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆας
 *ΑΨ Δαιαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
 Μῆδ', ὥς Πάτροκλον, λίπετ αὐτόθι τεθνεῶτα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγύφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὐδας ἵκανεν·

Ἀχιλλέως λαμπιδῶν εἰς τὸν αἰθέρα ἀφικνεῖτο, τῆς παμποικίλου περικαλλοῦς. ἄρας δὲ τὴν περικεφαλαίαν περιέθετο τῇ κεφαλῇ τὴν σιβαρὴν καὶ στερεάν· αὕτη δὲ ὥσπερ ἀστὴρ ἔλαμπεν ἡ ἱππέας τρίχας ἔχουσα περικεφαλαία· περιεκινουῖντο δὲ αἱ κόμαι αἱ χρυσαῖ, ἃς ὁ Ἡφαιστος ἔβαλε περὶ τὸν λόφον πυκνάς· πείραν δὲ εἰλήφει ἑαυτοῦ ἐν τοῖς ὅπλοις ὁ ἐνδοξότατος Ἀχιλλεύς, εἰ ἐφαρμόζοιεν αὐτῷ τὰ ὅπλα, καὶ τὰ λαμπρὰ μέλη ἐναλλεσθαι αὐτοῖς δύναιτο, καὶ μὴ ἐμποδίζοιτο. τούτῳ δ' εὖ μάλα πτερά ταῦτα ἐγένετο, ἐκούφιζε δὲ καὶ μετεώριζε τὸν βασιλέα τοῦ στρατοῦ· ἐξέβαλε δὲ ἐκ τῆς δορατοθήκης τὸ πατρικὸν δόρυ τὸ βαρὺ, καὶ ἐπώδυνον, τὸ μέγα καὶ στερεόν, τοῦτο οὐκ ἐδύνατο ἄλλος τις τῶν Ἑλλήνων κινεῖν, ἀλλὰ μόνος ἐπίστατο ὁ Ἀχιλλεύς κινεῖν αὐτὸν τὴν ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους μελίαν, ἣν τῷ ἀγαπητῷ πατρὶ ἔκοψεν ὁ Χείρων ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Πηλίου, θάνατον εἶναι τοῖς ἥρωσι· τοὺς ἵππους δὲ ὅτε Αὐτομέδων καὶ ὁ Ἀλκιμος εὐτρεπίζοντες ἦγον ὑπὸ τὸν ζυγόν, περιέβαλον δὲ τοὺς καλοὺς ἐπιτραχηλίους ἱμάντας, ἐνέβαλον δὲ τοὺς χαλινοὺς ταῖς σιαγόσιν, ἐξέτειναν δὲ τοὺς ῥυτῆρας εἰς τοῦ πίσω πρὸς τὸ ἠνομένον καὶ συμβεβλημένον ὄχημα· οὗτος δὲ μάλιστα λαμπρὰν εἰληφὼς τῇ χειρὶ ἐφαρμόζουσιν ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῶν ἵππων ὁ Αὐτομέδων, ὅπισθεν δὲ καθοπλισθεὶς ἔστη ὁ Ἀχιλλεύς τοῖς ὅπλοις περιλάμπων, καθάπερ ὁ ὑπεράνω ἡμῶν περιφερόμενος ἥλιος, καταπληκτικῶς δὲ παρεκελεύσατο τοῖς ἵπποις τοῦ ἑαυτοῦ πατρός· ὦ Ξάνθε καὶ Βαλῖε, ὑπερένδοξα τέκνα τῆς Ποδάργης, κατ' ἄλλον δὴ τρόπον σκοπεῖτε σώσειν τοὺς ἠϊόχους ὀπίσω εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴν ἀναμιχθῶμεν τοῖς πολεμίοις (ἀναχωρήσωμεν τοῦ πολέμου), μηδὲ ὥσπερ τὸν Πάτροκλον καταλίπετε αὐτόθι νεκρόν. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπε κάτωθεν ὑπὸ τὸν ζυγόν, ὁ κατὰ πόδας ταχύς ἵππος Ξάνθος, ταχέως δὲ παρέκλινε τὴν κεφαλὴν, πᾶς (παντός) δὲ ὁ αὐχὴν (τοῦ αὐχένος) τοῦ ἐπιτραχηλίου

Αὐδήνεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Καὶ λῖν' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

Ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἡμάρ ὀλέθριον, οὐδέ τοι ἡμεῖς

410 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή·

Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,

Τρῶες ἀπ' ὤμοϊν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·

Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ,

Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.

415 Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,

Ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοι αὐτῷ

Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.

Εὐ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι

Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπη

Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.

Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Τέλος τοῦ Τρίτου Τόμου.

ἄκροζύγου ἐκπесῶν (όντος) κατηνέχθη ἐπὶ τὸ ἔδαφος τὸ
 ζυγὸν (πᾶσα δὲ ἡ ζεύγλη ἐκπесοῦσα τῆς χαίτης κα-
 τήνέχθη ἐπὶ τὸ ἔδαφος)· φωνήεντα δὲ καὶ λογικοῦ ζώου
 φωνὴν ἔχοντα αὐτὸν ἐποίησεν ἡ θεὰ ἡ λευκόπηνυς Ἥρα·
 Καὶ πάνυ σε νυνὶ γε ἔτι σώσωμεν, ἰσχυρὲ Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλὰ σοι ἐγγύς ἐστιν ἡ ἀφανιστικὴ ἡμέρα, οὐδὲ σοι
 ἡμεῖς πρόξενοι ταύτης, ἀλλὰ θεὸς μέγας, καὶ ἡ ἰσχυ-
 ρὰ Μοῖρα· οὐδὲ γὰρ ἡμετέρα ἀργία καὶ ἀκινήσια ἀφεί-
 λοντο τὰ ὅπλα οἱ Τρῶες ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ Πατρό-
 κλου, ἀλλὰ ὁ κράτιστος τῶν θεῶν, ὃν ἡ καλλίθριξ
 ἔτεκε Λητῶ, ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς, καὶ
 δόξαν τῷ Ἑκτορι ἐδωρήσατο· ἡμεῖς δὲ ὁμοίως καὶ τῇ
 πνοῇ τοῦ Ζεφύρου τρέχοιμεν ἂν, ἣν φασι κουφοτάτην
 εἶναι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ εἰμαρμένον καὶ πεπρωμένον
 ἐστὶν ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνδρὸς ἰσχυρῶς δαμασθῆναι καὶ
 ἀναιρεθῆναι. Οὕτω δὲ εἰπόντος ἐπέσχον αἱ Ἑρινύες
 τὴν φωνήν. Πρὸς τοῦτον δὲ μεγάλως στενάξας εἶπεν
 ὁ κατὰ πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· ὦ Ξάνθε τί μοι τὸν
 θάνατον μαντεύῃ καὶ προλέγεις; οὐδαμῶς γὰρ σε δεῖ·
 καλῶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐπίσταμαι ὅτι μοι εἰμαρμένον ἐ-
 στὶν ἐνταῦθα ἀποθανεῖν πόρρω τοῦ ἀγαπητοῦ πατρὸς
 καὶ τῆς μητρός· ἀλλ' ὅμως οὐ παύσομαι, πρὶν τοὺς
 Τρῶας διαθεῖναι διακόρως τοῦ πολέμου. Εἶπε δὲ,
 καὶ ἐν τοῖς πρώτοις βοῶν ἤλαυνε τοὺς μοιῶνυχας
 ἵππους.

Τέλος τοῦ Τρίτου Τόμου.

Ἀναπλήρωσις τοῦ κειμένου
ἐκ τῶν δύο Ἀντιγρ. 3.
καὶ 10. τοῦ Plut. 32.

Ἀναπλήρωσις τῆς παρα-
φράσεως ἐκ τῆς τοῦ Ψελλοῦ.

ΣΙΧ.	N	N
241	Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε.	ἐνεδύσατο τὰ καλὰ ὅπλα περὶ τὸ σῶμα, ἔλαβε δὲ δόρατα.
315	-----	εἰς κόρον ἔλωσι, καὶ προ- θυμίαν ἔχοντες (ἴσως ἔ- χοντα) τοῦ πολέμου
689	-----	Οἱ τῶν Ἀθηναίων προκα- ταριθμημένοι· ἐν αὐτοῖς δὲ
693	-----	ὁ Μέδων, καὶ ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν Μενεπτόλεμος, καὶ
	Ξ	Ξ
70	Νωνύμης ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς (1)	
	Ο	Ο
535	-----	πολεμίων ἀνδρῶν ἀποτρο- πήν·
	Π	Π
161	-----	ἀναρρόφήσαντες ταῖς γλῶσ- σαις ταῖς λεπταῖς τὸ μέ- λαν ὕδωρ
404	-----	διεπέρασε δὲ διὰ τῶν ὀ- δόντων αὐτοῦ
554	*Αἰαντε πρῶτω προσ-	πρὸς τοὺς Αἴαντας πρῶ-

(1) Οὗτος ὁ στίχος εἰσέχθη μὲν, πλὴν οὐδὲ ἐν τῇ παλαιᾷ
ἀντιγραφῇ οὐδὲ ἐν τῇ παραφράσει τοῦ Ψελλοῦ εὐρίσκεται.

έφη μεμαῶτε καὶ αὐ-
τώ.

P

τον προσεῖπε προθυμου-
μένους καὶ αὐτούς.

P

Σ

524

Σ

καὶ τὰς ἐλικοειδῆ κέρα-
τα ἐχούσας βοῦς

T

255

T

ἦρχετο· οὗτοι δὲ ὁμοῦ πάν-
τες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἐκάθηντο
σιγῇ.

N

N

51χ.

79 καὶ αὐτὸς
 107 νῦν δ' ἔκαθεν
 127 οὐδέ κεν
 153 ἀλλ' οἴω χάσ...
 179 κορυφῇ
 191 χρῶς
 195 Στίχιος
 260 δ' αἶκ'
 358 τοὶ
 362 ἐπ' ἀλμενος
 368 ὑπέσχετο
 447 αὕτως,
 449 ἴδης
 465 πάρος περ
 481 ἀμύνετε
 485 ὁμιλικίῃ γεγεν...
 --- ἐνὶ
 535 ... γε πολέμ...
 561 δουρὶ
 563 μεγήρας
 569 γίγνεται ἄρης
 575 ὅσσ' ἐκάλ...
 589 θρώσκουσι
 602 μοῖρα
 606 παρὰ
 608 ἔσχετο
 615 ὑπαὶ
 652 κατὰ
 659 ἐγίγνετο
 663 Πολυεΐδου

καὶ οἶος
 νῦν δ' ἐκάς
 οὐτ' ἄν κεν
 ἀλλ', οἴω χάσ...
 κορυφῇ
 χρῶς
 Στίχιος
 γ', αἶκ'
 τῶ
 μετ' ἀλμενος
 ὑπὸ τ' ἔσχετο
 οὕτως;
 ἴδῃ
 πάρος γε
 ἀμύνετε
 ὁμιλικίῃ γε γεν...
 ἐπὶ
 ... γε πτολέμ...
 χαλκῷ
 μεγήρας
 γίγνεται Ἄρης
 ὅσσε κάλ...
 θρώσκωσι
 Μοῖρα
 παρὰ
 ἔσχεθε
 ὑπὸ
 διὰ
 ἐγίγνετο
 Πολυεΐδου

σιχ.

666 Πολύιδος

670 πάθοι

687 οὐδ' ἐδύν...

693 Μενεπτόλεμος ποδάρ-
κης

707 τέμνει

721 οὐδέ τι

728 περιϊδμεναι

749 λείπει

809 οὔτως

834 οὐδ' ἔλαθ...

πολύειδος

πάθῃ

οὐδέ δύν...

μενεπτόλεμος Ποδάρκης

τέμει

οὐδ' ἔτι

πέρι ἴδμεναι

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν

τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε...

αὔτως

οὐδέ λαθ...

Ξ

101 ἀλλὰ ἀποπταν...

110 μαντεύσομεν

112 νεώτερός

141 δερκομένου

145 κονίσσουσι

202 οἷ μ' ἐν

208 παραιπεπιθούσα

235 εἰδέω

249 ἄλλο τε

269 λείπει

285 ὅπ' ἐσείετο

293 ἔρω

302 οἷ μ' ἐν ... εὐτρέφον

308 σεῦ

375 ἔχει

381 δόσκον

406 δὴ οἷ

426 ἀκήδησ'

ἀλλ' ἀποπαπταν...

ματεύσομεν

νεώτατός

δερκομένῳ

κονίσσουσι

οἷ με

παραιπεπιθοῦσα

ἰδέω

ἄλλοτε ἢ

Πασιθέην, ἥς αἰὲν ἐέλδεαι

ἡματα πάντα

ὅπο σείετο

ἔρος

αἷ με ... εὐτρέφον

σεῦ

ἔχῃ

δόσκειν

ῥά οἷ

ἀκήδησεν

Ξ

51χ.

434 καθδέ

437 καθδέ οί

452 ἐπεύξατο

463 Ἀρχίλοχος

484 ἐνὶ μεγάροις Ἀρεως

505 ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε

γυῖα

516 καλλαπάρην

518 ὅσος ἐκάλ...

521 ὤρση

καθδέ

τῷ δέ οί

ἐπήυξατο

Ἀρχέλοχος

ἐνὶ μεγάροις ἀρής

ὑπὸ χλωρόν δέος εἶλε

κατὰ λαπάρην

ὅσσε κάλ...

ὤρσεν

Ο

Ο

24 θυμός ἀνίει ἀζαγῆς
οδύνη

29 ἐγών

32 ὄφρ' εἰδῆς

45 κακείνω

46 ἡγεμονεύοις

54 κάλεσσον

72 παύσω

80 ὅτ' ἀναίξῃ

101 ἡ δ' ἐγέλα

121 ἔνθα κέ τις

126 ἐκ

144 μετὰγγελος

176 σ' ἐκέλευσεν

179 κακείνος

187 τέκε Ῥεῖα

224 γάρ κε

225 οἵ περ ἰέρτεροι

240 ἐσαγείρατο

280 παρὰ

301 Αἴαντα

θυμὸν ἀνίει ἀζαγῆς οδύνη

ἐγώ

ὄφρα ἴδῃς

καὶ κείνω

ἡγεμονεύεις

κάλεσσον

παύω

ὅταν αἴξῃ

ἡ δὲ γέλα

ἔνθα κ' ἔτι

ἀπὸ

μέτ' ἄγγελος

σε κέλευσεν

καὶ κείνος

τέκετο Ῥεῖα

γάρ τε

οἵ περ ἰέρτεροι

ἐσαγείρετο

παρὰ

Αἴαντε

51χ.
 323 ὥς
 324 κλονέουσι
 352 κατ' ὠμαδὸν
 408 οὔτε ποτὲ
 416 οὐδ' ἐδύναντο
 423 νεῶς
 444 βέλη
 454 ἐναντίον
 476 ἀσπυδεῖ
 571 βάλησθα
 626 ἀήτης
 639 ἄνακτος
 652 μάλ' ἐδεῖδ' ...
 656 προτέρων
 673 παρ
 680 συναγείρεται
 681 διώκειν
 686 βιβῶν
 724 τότε βλάπ' ...
 745 ὅξει χαλκῷ

Π

25 μὲν ὁ Τ ...
 31 τίς σευ
 54 προβεβήκει
 95 τροπᾶσθαι
 96 θεῖης
 99 ἐκ δῦμεν
 100 λύοιμεν
 106 καπράλαρ
 117 κολόν
 120 κείρει
 127 ἐρωήν

ὥστ'
 κλονέωσι
 κατωμαδὸν
 οὐδέποτε
 οὐδὲ δύναντο
 νεὸς
 βέλεα
 ἐναντίος
 ἀσπυδὶ
 βάλοισθα
 ἀήτη
 ἀέθλων
 μάλα δεῖδ' ...
 προτέρων
 παρὰ
 συναεῖρεται
 διήται
 βιβᾶς
 τότε βλάπ' ...
 ἔγχει δουρὶ.

Π

μὲν Τ ...
 τί σευ
 προβεβήκη
 τροπᾶσθαι
 θείης
 ἐκδύμεν
 λύομεν
 καὶ φάλαρ
 κόλον
 κείρει
 ἰωήν

51χ.
 139 δοῦρα
 199 εὐκρίνας
 207 θάμ' ἐβάζετε
 221 ἀπό
 223 εὐπλήσ...
 288 Ἀξίου
 294 δ' ἐφόβηθεν
 299 ἔφανον
 315 μυῶν
 316 ὅσσ' ἐκάλ...
 324 μυῶνων
 365 τείνει
 379 ἀνεκυμ...
 380 ἀνά
 381 λείπει
 385 δὴ ῥ'
 397 ἀπετίνυτο
 405 εἴλκε
 410 Ἐρύλαον
 415 Πύριν
 428 μάχονται
 444 ζῶν
 462 Θρασύδημον
 495 ἀμφιμάχεσθαι
 503 εἴλκε
 521 ὦ παιδί
 571 εὐναιομένῳ
 575 εὐπωλον
 582 ὅς τ' ἐφόβ...
 613 λείπει

δοῦρε
 εὐκρίνας
 θαμά βάζετε
 ἀπο
 εὐπλήσ...
 Ἀξιοῦ
 δ' ἐφόβη....
 ἔφανεν
 μυϊῶν
 ὅσσε κάλ...
 μυϊῶνων
 τείνη
 ἀνακύμ...
 ἄρα
 ἀμβροτοι, οὓς Πηληϊθεοὶ
 δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 δὴ τ'
 ἀπετίνυτο
 εἴλκει
 Ἐρύλαον
 Πύριν
 μάχωνται
 ζῶν
 θρασύμηλον
 ἀμφὶ μάχεσθαι
 εἴλκε
 οὐ παιδὸς
 εὐναιομένῳ
 εὐπωλον
 ὅς τε φόβ...
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαι-
 νομένη κατὰ γαίης ὦ,
 χετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στι-
 βαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἔρου-
 σεν.

51χ.

615 σ' ἔβαλ...

630 ὀρώρει

633 εὐποικτάων

653 ἐνῆκεν

656 ἀλλ' ἐφύβηθεν

658 ἄμ'

665 μελέων

685 ἀνδρὸς

694 φύγαδ' ἐμν...

701 χεῖρεσιν

776 μετενείσσετο

788 πληξεν δέ

807 ποτε

837 ἀνά

842 μ' ἐδάμ...

845 ἄν

σε βάλον

δῶρεν

εὖ ποικτάων

ἐνῶρσεν

ἀλλὰ φόβηθεν

ἔπ'

βελέων

ἀνδρῶν

φύγαδε μν...

χέρεσσ'

μετενίσσετο

πληξέν τε

τότε

ἐπὶ

με δάμ...

κ

P

30 στήης ἀλλά σ' ἐγώ

42 οὐτ' ἀλκῆς, οὔτε

44 χαλκὸν

139 εἰστήκει

134 συναντήσονται

148 μέθ'

171 πέπον

176 ἥεπερ ἀνδρὸς

207 ἐκνοστήσαντι

214 μεγαθύμου Πηλείονος

230 ἐρύσει, εἵξει

231 τῶν

243 καλύπτει· Ἐκτωρ ἡ-
μῖν

270 ἥχθαιρε

306 Σχεδίου

στήης ἀλλά σ' ἔγωγε

ἠδ' ἀλκῆς, ἠδὲ

χαλκὸς

εἰστήκει

συναντήσονται

ἐπ'

πόποι

αἰγιόχοιο

ἐκ νοστήσαντι

μεγαθύμῳ πηλείωνι

ἐρύσῃ, εἵξῃ

τῷ

καλύπτει Ἐκτωρ· ἡμῖν

ἔχθαιρε

Σχεδίου

P

51χ.

330 ὑπερδέα
 362 γ' ἐμάχοτο
 387 μαρναμένοιισιν
 395 ἤλπετο
 404 τὸ αὐτὸ
 405 ἐνιχρίφθεντα
 413 ἐγχρίπτοντο
 436 ἔχοντες
 437 ἐνισκήψαντε
 438 μυρομένοιισιν
 440 ἀμφοτέροισι
 451 γούνασσι
 463 ὅτ' ἐσσευ...
 481 βοηθῶν
 489 νῶϊν
 494 Χρόμιος
 501 ἵππους
 509 ὄσσοι
 534 Χρόμιος
 541 ἀν
 551 ἐαυτήν
 558 ἐλκύσασιν
 569 γούνασσιν
 585 λείπει

 601 ἦρξε
 628 μέν γε
 681 αἰψ' ἐνόησε
 713 φύγοιμεν
 723 αἶροντας
 732 τρέπετο

ὑπερδεᾶ

γε μάχοτο
 μαρναμένοιῖν
 ἔλπετο.

ἐνιχρίφθεντα
 ἐγχρίμπτοντο
 ἔχοντε
 ἐνισκήψαντε.

μυρομένοιῖν.
 ἀμφοτέρωσε
 γούνεσσι
 ὅτε σευ...

βοῇ θοὸν
 νῶϊ

Χρομῖος
 ἵππῳ
 οἷ περ

Χρομῖος
 ἀνα

ἐ αὐτήν
 ἐλκήσωσιν
 γούνεσσιν.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέ-
 φη ἐκάεργος Ἀπόλλων

ἦρχε
 μέν κε
 αἰψά νόησε
 φύγωμεν
 ἄραντας
 τράπετο

Σ

51χ.

7 ἐπικλονέονται
 20 ἀμφιμάχονται
 47 δὲ ἦν
 48 Ἀμάθεια
 52 εὖ
 86 ὡς
 88 μύριον
 90 ἀνωγε
 194 Τρώεσσι
 201 λείπει
 208 κρίνονται
 226 δ' ἔδαιε
 228 δ' ἐκυκ...
 235 φερέτρῳ
 277 ἀμπύργους
 369 μετὰ πρεπέ'
 379 ταῦτ' ἐπονεῖτο
 384 Θέτι τανύπεπλε
 389 ἦεν
 404 Θέτι τανύπεπλε
 425 ἀνωγει
 467 τὰς μὲν
 550 βασιληῖον
 570 ὁμαρτῇ
 580 τὸν

Σ

ἔπι κλονέονται
 ἀμφὶ μάχονται
 δ' ἦν
 ἀμάθεια
 εὖ
 αἰθ'
 μυρίον
 ἀνώγει
 πρώτοισιν
 τειρόμενοι . ὀλίγη δέ τ' ἀ-
 νάπνευστις πολέμοιο
 κρίνονται
 δέ δαῖε
 δέ κυκ...
 φέρτρῳ
 ἀν πύργους
 μεταπρεπέ'
 ταῦτα πονεῖτο
 Θέτις τανύπεπλος
 ἦε
 Θέτις τανύπεπλος
 ἀνωγει
 τὴν μὲν
 βαθυληῖον
 ἀμαρτῇ
 τοὺς

Τ

19 φρεσὶν ἦσιν ἐτέρπετο
 32 κεῖται
 40 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ'
 ἀπέβη Θέτις ἀργυρό-
 πεζα .

Τ

φρεσὶν ἦσι τετάρπετο
 κηται
 λείπει .

σιχ.

93 τῆς
136 ὀλέεσκεν

178 λείπει

188 ... κήσω πρὸς δαίμο-
νος194 δῶρα ἐμῆς... ἐνεικέ-
μεν

273 ἀμήχανος ἀλλὰ

362 περὶ

383 Χρύσειαι

401 ... ἥνιοχῆας

τῇ

ὀλέεσκεν

ἢ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἥτ'
ἀνδρῶν, ἥτε γυναικῶν

... κήσω, πρὸς δαίμονος

δῶρα δ' ἐμῆς... ἐνεγκέ-
μεν

ἀμήχανος· ἀλλὰ.

περὶ.

χρύσειαι

... ἥνιοχῆα

Τὰ σφάλματα τοῦ κειμένου.

501χ. 512.

Γράφει.

N	179	κλισίηφι	κλισίηφι
Ξ	54	παρατεκτὴν	παρατεκτὴν . . .
	112	νεώτατος	νεώτερος
O	301	Λιαντε	Λιαντα
	314	θρώσκον	θρώσκον
	366	ἐνώρσας	ἐνώρσας.
	398	ἔπος νύδα	προσνύδα
Π	16	ἀκαχήμεθα	ἀκαχοίμεθα
	199	εὐκρίνας	εὐκρίνας
	415	Πύρην	Πύριν
	434	φρεσὶν ὄρμ	φρεσὶν ὄρμ . . .
	444	φίλος	φίλον
	585	ἰθαιμένεος	ἰθαιμένεος
	639	κατὰ πέλλας	καταπέλλας
	687	ὅτε . . . νησι . . . χεσθαι (1) . . .	ὅτε . . . νει . . . χέισαθαι.
	742	ὡς	ὡς
P	98	ἐθέλει	ἐθέλη
	181	μέγα	μάλα
	185	ἔς	ἔς
	375	ἐφεσάοτες	ἐφεσάοτες
	390	δῶη	δῶη
Σ	449	ἠναίνατο	ἠναίνετο
	475	κρατερὸν	κρατερὴν
	595	εἶατο	εἶατ'
T	819	ῥσιν	ῥσιν
	17	. . . φαάνθεν φαάνθεν
	71	ἀντίος	ἀντίον
	154	ὡς δὲ	ὡς
	169	πολεμίζει	πολεμίζει
	216	Πηλέως	Πηλέος
	337	πύθοιτο	πύθεται

(1) Ἀμάρτημα τοῦ ἐπὶ τῶν τύπων· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τὸ μὲν κείμενον ἔχει ὡς διορθοῦται· τὸ δὲ, ὅτε, εἰ καὶ ἐνταῦθα ἀπαράφραστον, ἄλλοθι ὁμῶς (P. 178) παραφράζεται, ἐνίοτε.

Τῶν σφαλμάτων τῆς Παραφράσεως διόρθωσις.

σελ. σίχ.

Γράφε.

5	26	ὀχλήματος	ὀχλήματος
25	1	ταχίως	ταχίως
27	13	τούτων	τούτων δέ
-	24	καλκού	χαλκού
33	11	ἄδου	ἔδου
51	33	Ἐπειο	ἐπειοί
55	20	ἄλλῃ	ἄλλῃ
57	12	χίονι	χίονι
71	27	ύγιᾶ	ύγιᾶ
79	14	ὅτι	ὅ, τι
85	13	ωνόμασε	ωνόμασε
91	7	Ἑλληντι, βοήθησεν	Ἑλληνσι βοήθησεν
-	17	κομίσσεται,	κομίσσεται;
99	25	οἶκῳ	οἶκῳ
113	18	νεμεσασθε	μοι νεμετᾶσθε
135	4	νεῶν οὐδέποτε	νεῶν οὐδέποτε
137	11	καὶ τὸ ὅπ...	τὸ ὅπ
145	11	ἀδελφίδου	ἀδελφίδου
177	1	ἡρμόσθησαν... ἐπ... (ἐπ' ἡρ..)	ἡρμόσθησαν.. (ἐπ' ἡρ..) ἐπ..
185	13	ὑπερθερ	ὑπερθερ....
22		μόνον	μόνον δέ
189	7	βαρύνεται	βαρύνεται
191	12	Πύρην	Πύριν.
193	20	θάνατον . . ὕπνον	Θάνατον... ὕπνον
211	1	καὶ ὅταν . . ξυνη	ἐνίοτε δέ.... ξύνει
217	13	ἐννέα	ἐννέα
231	3	τῷ	τῷ
249	18	κατ... θέντες... θέντες	κατ... θέντας... θέντας
261	4	αὐτοῖς	ἴσως αὐταῖς
289	3	λάβης	βλάβης
295	30	οἱ	οἱ
305	19	μεγαλόκολποι	μεγαλόκόλοι.